



Tirsdag den 18. maj 2010 (D)

1

92. møde

Tirsdag den 18. maj 2010 kl. 12.00

Dagsorden

1) 3. behandling af lovforslag nr. L 132:

Forslag til lov om tilbagelevering og overførelse af stjålne eller ulovligt udførte kulturgenstande.

Af kulturministeren (Per Stig Møller).

(Fremsættelse 25.02.2010. 1. behandling 23.03.2010. Betænkning 28.04.2010. 2. behandling 06.05.2010).

2) 3. behandling af lovforslag nr. L 153:

Forslag til lov om ændring af lov om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat. (Etablering af separationsfaciliteter, ophævelse af afgiftsbestemmelser vedrørende transport af udenlandsk olie og mulighed for nedsættelse af 5-procents-elementet for tilslutningspligtige producenter m.v.).

Af klima- og energiministeren (Lykke Friis).

(Fremsættelse 04.03.2010. 1. behandling 06.04.2010. Betænkning 06.05.2010. 2. behandling 11.05.2010).

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 161:

Forslag til lov om ændring af lov om fremme af energibesparelser i bygninger. (Fremrykning af pligt til energimærkning ved salg ved ejendomsformidler og offentliggørelse af påtaler og advarsler m.v.).

Af klima- og energiministeren (Lykke Friis).

(Fremsættelse 17.03.2010. 1. behandling 06.04.2010. Betænkning 06.05.2010. 2. behandling 11.05.2010. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 129:

Forslag til lov om ændring af sundhedsloven. (Målretning af kontaktpersonordningen, tilpasning af adgangen til elektroniske medicinoplysninger og oprettelse af Det Danske Vaccinationsregister m.v.).

Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen).

(Fremsættelse 12.02.2010. 1. behandling 25.02.2010. Betænkning 28.04.2010. 2. behandling 04.05.2010. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 107:

Forslag til lov om havstrategi.

Af miljøministeren (Inger Støjberg, fg.).

(Fremsættelse 21.01.2010. 1. behandling 26.03.2010. Betænkning 28.04.2010. 2. behandling 11.05.2010. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 134:

Forslag til lov om anlæg af en jernbanestrækning København-Ringsted over Køge.

Af transportministeren (Hans Christian Schmidt).

(Fremsættelse 25.02.2010. 1. behandling 15.03.2010. Betænkning 06.05.2010. 2. behandling 11.05.2010. Tillægsbetænkning 11.05.2010).

7) 3. behandling af lovforslag nr. L 135:

Forslag til lov om udbygning af Helsingørmotorvejen mellem Øvedvej og Isterød.

Af transportministeren (Hans Christian Schmidt).

(Fremsættelse 25.02.2010. 1. behandling 15.03.2010. Betænkning 06.05.2010. 2. behandling 11.05.2010).

8) 3. behandling af lovforslag nr. L 139:

Forslag til lov om Naviar.

Af transportministeren (Hans Christian Schmidt).

(Fremsættelse 25.02.2010. 1. behandling 15.03.2010. Betænkning 29.04.2010. 2. behandling 06.05.2010. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling. Tillægsbetænkning 11.05.2010).

9) 3. behandling af lovforslag nr. L 170:

Forslag til lov om ændring af lov om jernbane og lov om offentlige veje og om ophævelse af lov om veteranbaner. (Oprettelse af Jernbanenævnet, ophævelse af lov om veteranbaner m.v.).

Af transportministeren (Hans Christian Schmidt).

(Fremsættelse 17.03.2010. 1. behandling 13.04.2010. Betænkning 06.05.2010. 2. behandling 11.05.2010).

10) 2. behandling af lovforslag nr. L 124:

Forslag til lov om ændring af lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser. (Ophævelse af maksimumsrabat).

Af Pia Olsen Dyhr (SF) m.fl.

(Fremsættelse 10.02.2010. 1. behandling 08.04.2010. Betænkning 11.05.2010).

11) 2. behandling af lovforslag nr. L 165:

Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Loft over egenbetaling for madservice, nye beregningsprincipper for borgerens betaling for tilbud om personlig og praktisk hjælp m.v.).

Af socialministeren (Benedikte Kiær).

(Fremsættelse 17.03.2010. 1. behandling 08.04.2010. Betænkning 06.05.2010).

12) 2. behandling af lovforslag nr. L 166:

Forslag til lov om ændring af lov om social service og lov om rettens pleje. (Styrkelse af indsatsen over for kriminalitetstruede børn og unge).

Af socialministeren (Benedikte Kiær).

(Fremsættelse 17.03.2010. 1. behandling 08.04.2010. Betænkning 06.05.2010).

13) 2. behandling af lovforslag nr. L 167:

Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Skærpelse af reaktionsmuligheder over for kriminalitetstruede børn og unge).

Af socialministeren (Benedikte Kiær).

(Fremsættelse 17.03.2010. 1. behandling 08.04.2010. Betænkning 06.05.2010).

14) 2. behandling af lovforslag nr. L 168:

Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Forbedring og forenkling af regler om støtte til køb af bil).

Af socialministeren (Benedikte Kiær).

(Fremsættelse 17.03.2010. 1. behandling 08.04.2010. Betænkning 11.05.2010. Ændringsforslag til 2. behandling 12.05.2010).

15) 2. behandling af lovforslag nr. L 169:

Forslag til lov om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og lov om social service. (Sammenhæng mellem visitationskompetence og finansieringsansvar på det specialiserede socialområde).

Af socialministeren (Benedikte Kiær).

(Fremsættelse 17.03.2010. 1. behandling 08.04.2010. Betænkning 06.05.2010).

16) Forespørgsel nr. F 39:

Forespørgsel til udenrigsministeren om situationen i Mellemøsten. Af Jeppe Kofod (S), Michael Aastrup Jensen (V), Søren Espersen (DF), Holger K. Nielsen (SF), Naser Khader (KF), Margrethe Vestager (RV) og Frank Aaen (EL).

(Anmeldelse 26.03.2010. Fremme 06.04.2010).

17) Forhandling om redegørelse nr. R 12:

Udenrigsministerens redegørelse om Europarådets virksomhed og Danmarks deltagelse heri.

(Anmeldelse 05.05.2010. Redegørelsen givet 05.05.2010. Meddelelse om forhandling 05.05.2010).

18) 1. behandling af lovforslag nr. L 216:

Forslag til lov om ændring af øl- og vinafgiftsloven, spiritusafgiftsloven, tobaksafgiftsloven og lov om ændring af lov om afgift af chokolade- og sukkervarer m.m., lov om afgift af konsumis, lov om tobaksafgifter og lov om afgift af øl, vin og frugtvin m.m. (Forhøjelse af tillægsafgiften for alkoholsodavand, indførelse af tillægsafgift for cider- og frugtvinsbaserede alkoholsodavand og forhøjelse af tobaksafgiften).

Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 05.05.2010).

19) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 207:

Forslag til folketingsbeslutning om privatisering af Post Danmark.

Af Simon Emil Ammitzbøll (LA) m.fl.

(Fremsættelse 07.04.2010).

20) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 156:

Forslag til folketingsbeslutning om totalt rygeforbud på folkeskoler, privat- og friskoler.

Af Christine Antorini (S) m.fl.

(Fremsættelse 16.03.2010).

21) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 167:

Forslag til folketingsbeslutning om øget kvalitetssikring af rekruttering af udenlandske studerende.

Af Christine Antorini (S) m.fl.

(Fremsættelse 26.03.2010).

22) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 208:

Forslag til folketingsbeslutning om at styrke danske computerspil.

Af Mogens Jensen (S) m.fl.

(Fremsættelse 08.04.2010).

23) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 209:

Forslag til folketingsbeslutning om at nedsætte brugerbetalingen på musikskolerne og styrke talentudviklingen.

Af Leif Lahn Jensen (S) m.fl.

(Fremsættelse 08.04.2010).

Kl. 12:00

Meddelelser fra formanden

Formanden :

Mødet er åbnet.

Jeg kan oplyse, at da undervisningsministeren er blevet syg, udgår punkterne 20 og 21 af dagens dagsorden.

Fra statsministeren har jeg modtaget meddelelse om, at opgaver vedrørende lønadministration, bogholderi og regnskab vedrørende Naturklagenævnet og Miljøklagenævnet overføres fra miljøministeren til finansministeren.

Denne meddelelse vil fremgå af www.folketingstidende.dk.

[»Folketingets formand

Efter min indstilling er det ved kongelig resolution af 23. april 2010 bestemt:

1) at ressortansvaret for alle opgaver vedrørende lønadministration, herunder alle lønudbetalinger og korrektioner, opgaver forbundet med ferie og fravær, administrationen af løn- og uddannelsesrelaterede refusioner samt lønsupport, der vedrører Naturklagenævnet og Miljøklagenævnet, pr. 1. maj 2010 overføres fra miljøministeren til finansministeren,

2) at ressortansvaret for alle opgaver vedrørende bogholderi og regnskab, herunder kreditor- og debitoradministration, udarbejdelse (ej godkendelse) af perioderegnskab, administration af kasse og likviditet, anlægsadministration, regnskabsmæssig registrering af tilskud i Navision Stat, vedligeholdelse af registreringsramme i regnskabssystemet, bogføring af rejseafregning samt udarbejdelse af standard ledelsesinformation til understøttelse af institutionernes styringsbehov, der vedrører Naturklagenævnet og Miljøklagenævnet, pr. 1. maj 2010 overføres fra miljøministeren til finansministeren.

Jeg beder formanden underrette Folketinget herom.

Lars Løkke Rasmussen/Kristian Korfits Nielsen«]

Det første punkt på dagsordenen er:

1) 3. behandling af lovforslag nr. L 132:

Forslag til lov om tilbagelevering og overførelse af stjålne eller ulovligt udførte kulturgenstande.

Af kulturministeren (Per Stig Møller).

(Fremsættelse 25.02.2010. 1. behandling 23.03.2010. Betænkning 28.04.2010. 2. behandling 06.05.2010).

Kl. 12:00

Forhandling

Formanden :

Jeg er sikker på, at man er i stand til at dæmpe støjniveauet.

Der er ikke stillet ændringsforslag, og derfor går vi til afstemning.

Kl. 12:01

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 107 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL og LA), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 3. behandling af lovforslag nr. L 153:

Forslag til lov om ændring af lov om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat. (Etablering af separationsfaciliteter, ophævelse af afgiftsbestemmelser vedrørende transport af udenlandsk olie og mulighed for nedsættelse af 5-procents-elementet for tilslutningspligtige producenter m.v.).

Af klima- og energiministeren (Lykke Friis).
(Fremsættelse 04.03.2010. 1. behandling 06.04.2010. Betænkning 06.05.2010. 2. behandling 11.05.2010).

Kl. 12:01

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag, og vi går til afstemning.

Kl. 12:01

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 106 (V, S, DF, SF, KF, RV og LA), imod stemte: 2 (EL), hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 161:

Forslag til lov om ændring af lov om fremme af energibesparelser i bygninger. (Fremrykning af pligt til energimærkning ved

salg ved ejendomsformidler og offentliggørelse af påtaler og advarsler m.v.).

Af klima- og energiministeren (Lykke Friis).
(Fremsættelse 17.03.2010. 1. behandling 06.04.2010. Betænkning 06.05.2010. 2. behandling 11.05.2010. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 12:02

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag, og vi går til afstemning.

Kl. 12:02

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 107 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL og LA), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 129:

Forslag til lov om ændring af sundhedsloven. (Målretning af kontaktpersonordningen, tilpasning af adgangen til elektroniske medicinoplysninger og oprettelse af Det Danske Vaccinationsregister m.v.).

Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen).
(Fremsættelse 12.02.2010. 1. behandling 25.02.2010. Betænkning 28.04.2010. 2. behandling 04.05.2010. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 12:02

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag, og vi går til afstemning.

Kl. 12:03

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 58 (V, DF, KF og LA), imod stemte: 2 (EL), hverken for eller imod stemte: 46 (S, SF og RV).

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 107:

Forslag til lov om havstrategi.

Af miljøministeren (Inger Støjberg, fg.).

(Fremsættelse 21.01.2010. 1. behandling 26.03.2010. Betænkning 28.04.2010. 2. behandling 11.05.2010. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 12:03

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag, og der er ingen, der beder om ordet, så vi går til afstemning.

Kl. 12:03

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 57 (V, DF og KF), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 51 (S, SF, RV, EL og LA).

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 134:

Forslag til lov om anlæg af en jernbanestrækning København-Ringsted over Køge.

Af transportministeren (Hans Christian Schmidt).

(Fremsættelse 25.02.2010. 1. behandling 15.03.2010. Betænkning 06.05.2010. 2. behandling 11.05.2010. Tillægsbetænkning 11.05.2010).

Kl. 12:04

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag, men hr. Kim Christiansen ser ud til at ville udtale sig. Værsgo. Og bagefter er det hr. Per Clausen som ordfører.

Kl. 12:04

(Ordfører)

Kim Christiansen (DF):

Når jeg tager ordet under tredjebehandlingen, er det selvfølgelig for at sige et par ting om den her i hvert fald historisk dyre jernbane.

Det er jo ikke nogen hemmelighed, at det oprindelig ikke var et ønske fra Dansk Folkeparti, at man skulle lave en ny jernbane. Vi havde en anden løsning og også en billigere løsning, men når vi så alligevel valgte at gå med i et stort transportforlig, som nyanlæg af København-Ringsted over Køge jo er en del af, har det selvfølgelig været ud fra den forudsætning, at vi havde en tro på og et håb om, at vi kunne være med til at forbedre den løsning, der forelå.

Det har vi så forsøgt i hele forløbet, og jeg vil da gerne rose den øvrige forligskreds for også at have arbejdet konstruktivt for at lave

forbedringer til glæde og gavn for de beboere, som jo fuldstændig uforskyldt er taget som gidsler som naboer til en ny jernbanelinje. Der vil jeg da gerne rose, at man trods alt kunne blive enige om at overdække en del af strækningen i Valby, så man kunne bevare en del af det sociale miljø, der er derude omkring sportsplads osv., men selvfølgelig også af hensyn til støjforbedringer. Senest har vi så også kunnet blive enige om et forslag om øget støjafskærmning på en lang strækning i Hvidovre. Det er et væsentligt plus for den her jernbane, i og med at det samtidig vil være med til at dæmpe støjen fra motorvejen.

Så det er nogle af tingene. Dansk Folkeparti havde gerne set en langt større del af det her projekt overdækket. Det har der ikke kunnet opnås enighed om. Men vi er naturligvis glade for det, der er blevet vedtaget, og det, vi har kunnet blive enige om.

Derfor vil vi naturligvis også stemme for det her lovforslag, da det jo er en stor del af det store transportforlig.

Kl. 12:06

Formanden :

Tak til hr. Kim Christiansen. Så er det hr. Per Clausen.

Kl. 12:06

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

I modsætning til Dansk Folkeparti er og har Enhedslisten altid været tilhænger af den forbedring af togtrafikken, som kan blive en konsekvens af Køge-Ringsted-banen. Det er der ingen tvivl om. Vi synes jo så, det bare er rigtig ærgerligt, at man, fordi man har ment, det var nødvendigt at afsætte et rimelig stort millionbeløb til en række overflødige udvidelser af motorveje, bl.a. det, vi også behandler senere i dag, nemlig en udvidelse af Helsingørmotorvejen, så har været nødt til at lave en meget skrabet udgave af Køge-Ringsted-banen.

Den diskussion, der f.eks. har været om Hvidovre, har jo haft det element, at borgerne i området, som i forvejen plages af motorveje, kraftværker, lossepladser m.v., har stillet det krav, fremsat det ønske, at de ville have banen gravet ned og have den overdækket – ikke bare for at undgå støj, men også fordi man på den måde kunne fastholde, at der faktisk kunne være transport/trafik på tværs i kommunen.

Desværre må man sige, at det, der blev råd til her, var at bygge en vold, og det er jo bedre end ingenting; så derfor skal jeg sige, at det er vi da glade for. Men det er alligevel bemærkelsesværdigt, at man, mens man har diskuteret, om man kunne finde en løsning for disse i tusindvis af mennesker, som udsættes for støj og møg på grund af det her, altså har været i stand til, når vi snakkede Helsingørmotorvejen, at finde penge til et projekt, som jo har berørt langt færre mennesker. Så et eller andet sted er det vel stadig sådan, at når man snakker om togdrift og Vestegnen, så er der ét sæt standarder, og når vi snakker motorveje og Nordsjælland, så er der et andet sæt standarder. Det synes vi er rigtig ærgerligt.

Vi synes også, det er rigtig ærgerligt, at man ikke har benyttet lejligheden til at etablere nogle nye stationer, f.eks. en station ved Hvidovre Hospital, som jo er et af de hospitaler, der skal udvides i fremtiden. Det er rigtig ærgerligt, at man ikke dér har fået etableret en ny station, og at man heller ikke gør det i en af landets største pendlerkommuner, nemlig Greve. Begge de steder har man været fuldstændig afvisende over for, at der kunne etableres bedre stationer, selv om det, der kunne gøre borgerne i Hvidovre lidt gladere og de mennesker, der bor i Greve, lidt gladere for den her jernbaneforbindelse, måske var, at de også selv fik direkte glæde af den.

Så har man så også – og det skal være det sidste, jeg vil fremføre som problematisk i forhold til det her – etableret udfletningen ved Ny Ellebjerg på en sådan måde, at man med sikkerhed ved, at man i løbet af 10-15 år skal til at lave det hele om, fordi man laver en udfletning, hvor det hele er på samme niveau; det vil sige, at man ikke får de niveaufri skæringer, som er nødvendige, for at togene ikke

holder i vejen for hinanden. Man kan vel lidt muntert sige, at det, man gør her, svarer til at bygge en motorvej, hvor man så, hver eneste gang der er en frakørsel, etablerer et lyskrydssignal, fordi man ikke vil have, at det går for hurtigt.

Vi synes, det er rigtig ærgerligt, at man ikke bruger de nødvendige midler til at gennemføre de forbedringer, som kunne løse nogle af miljøproblemerne for de mennesker, der bor i vestegnskommunerne i København og sydpå mod Køge; vi synes, det er rigtig ærgerligt, at man ikke bruger de fornødne ressourcer til også at få en forbedret togservice for de mennesker, der har behov for at komme til Hvidovre Hospital; og vi synes, det er rigtig ærgerligt, at man ikke giver nogle ordentlige vilkår for de mange borgere, som bor i Greveområdet, og som vi jo har en klar interesse i at få over i togdrift, i stedet for at de bruger bil.

Så synes vi, det er forfærdeligt, at man laver en løsning i forhold til Ny Ellebjerg, som gør, at man med sikkerhed kommer til at betale flere penge bare på mellemlang sigt for at få fundet en tilfredsstillende løsning, i stedet for at finde den tilfredsstillende løsning nu. Det mest paradoksale er, at argumentet for ikke at gøre det nu er, at man godt kan klare driften med den nuværende mængde af tog, der kører i området. Men problemet er jo, at man i Danmark opererer med, at flere mennesker og mere gods skal over på skinner i de kommende år, og samtidig opererer svenskerne med det samme, hvilket også giver en belastning i forhold til Ny Ellebjerg, hvor det derfor er fuldstændig sikkert at man bliver nødt til at lave niveaufri skæringer i løbet af ganske kort tid.

Men på trods af de mangler, kan man sige, og de begrænsninger, der er i det her lovforslag, vil Enhedslisten naturligvis stemme for, fordi det trods alt fører til, at der bliver mulighed for en væsentlig forbedring af togdriften i Danmark.

Kl. 12:11

Formanden :

Tak til hr. Per Clausen. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger.

Så går vi til afstemning.

Kl. 12:11

Afstemning

Formanden :

Vi stemmer om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes. Afstemningen slutter ikke, før alle er på plads, så man behøver ikke løbe i salen.

Afstemningen slutter.

For stemte: 104 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL og LA), imod stemte: 1 (Mette Gjerskov (S)), hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og bliver nu sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 3. behandling af lovforslag nr. L 135:

Forslag til lov om udbygning af Helsingørmotorvejen mellem Øverødvej og Isterød.

Af transportministeren (Hans Christian Schmidt).

(Fremsættelse 25.02.2010. 1. behandling 15.03.2010. Betænkning 06.05.2010. 2. behandling 11.05.2010).

Kl. 12:12

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag. Men hr. Per Clausen beder om ordet, kan jeg se på mimikken.

Kl. 12:12

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Det her er jo det sidste af en lang række lovforslag, som handler om at udvide motorveje i Danmark. Det virker et eller andet sted fuldstændig paradoksalt, at man gennemfører den her udvidelse af Helsingørmotorvejen, for det vil jo ikke føre til, at bilkøerne omkring København forsvinder, at man udvider de motorveje, der er i regionen. Det løser ikke nogen problemer og skaber bare nye køer andre steder i systemet. Der er ikke plads til flere biler i de indre bydele, så i realiteten flyttes der bare rundt på køerne. Man kunne tro, at idealet var Los Angeles, hvor man, når der er/var bilkøer, udvidede vejene, og i dag er Los Angeles faktisk den by i USA, hvor der er de værste trængselsproblemer. Man må jo stille spørgsmålet, om det er det, man også går efter at få etableret i København.

Københavns Kommune, der lider under den voldsomme trafik fra indfaldsvejene, ønsker at stoppe udvidelserne af de her indfaldsveje. Det sker ud fra en erkendelse af, at det vil få uheldige konsekvenser og vil modarbejde bestræbelserne på at styrke brugen af kollektiv trafik, hvis man gennemfører de her udvidelser. Desværre er regeringen og forligspartierne, dvs. alle partier i Folketinget med undtagelse af Enhedslisten, tilsyneladende ligeglade med det.

Der mangler konsekvens mellem målsætning og midler, men det afholder ikke Folketingets flertal fra at begive sig ud i endnu en serie lappeløsninger for at fjerne lokale flaskehalse i vejssystemet, lappeløsninger, hvis langsigtede effekt ingen kender, hverken når det gælder aflæggereffekter i andre dele af vejssystemet, eller når det drejer sig om, hvordan den fortsatte udbygning af vejnettet vil påvirke pendling, bosættelsesmønstre og lokalisering af arbejdspladser.

Ønsket om nye motorveje vil jo gøre det betydelig sværere for Danmark at opfylde målet om at beskære CO₂-udslippet. Alle erkender, at transportsektoren er et af de områder, hvor det bliver absolut vanskeligst at opnå den nødvendige reduktion i CO₂-udslippet. Den beslutning, vi er i færd med at træffe nu i Folketinget, vil gøre det endnu sværere at opnå det resultat, man hævder man går efter.

I trafikaftalen fra den 29. januar 2009 fremføres det:

»Parterne er enige om, at CO₂-udledningen fra transport skal reduceres, og at en række af overordnede indsatsområder vil bidrage til at opnå dette mål på sigt, herunder den markante styrkelse af jernbanetrafikken, grønne kørselsafgifter og nye bæredygtige teknologier.«

Til det er der jo at sige, at udvidelsen af Helsingørmotorvejen vil forøge udslippet af de klimaskadelige stoffer. På den her strækning drejer det sig om 2.800 t CO₂ pr. år. Det forøgede udslip bevidner atter, at den bekymring for klodens tilstand, som kom til udtryk op til klimatopmødet i december, ikke står til troende.

Så er det selvfølgelig ironisk, at lovforslaget er fremsat og behandlet samtidig med, at forholdene på kystbanen er så kaotiske,

som tilfældet er. Og så længe det varer ved, ja, så kan vi jo være sikre på, at flere pendlere vil vandre fra tog til bil, og hvis der ikke sker den forbedring, som nu er stillet i udsigt, kan man selvfølgelig godt sige, at der så kan blive brug for den her udvidelse af Helsingørsmotorvejen, men det er altså kun, fordi det, der var formålet, det, der var hensigten, det, der var ønsket, nemlig at reducere CO₂-udslippet og flytte pendlere fra den individuelle private biltrafik og over til den kollektive trafik, ikke er lykkedes.

Den her beslutning sker også på et tidspunkt, hvor man er i færd med at udvikle en landsdækkende trafikmodel, man er i færd med at udvikle en model, der gør, at man kan gennemføre en sammenhængende planlægning af vej- og baneudbygningen i Danmark. På trods af at man ikke er kommet nogen vegne med det endnu og vi ikke har en sådan sammenhængende model, vi ikke har en sådan sammenhængende vurdering af behov, og hvad det har af konsekvenser, hvis man gør det ene eller det andet, ja, så gennemfører man alligevel den her motorvejsudbygning.

Jeg skal bare gøre det helt klart, at Enhedslisten stemmer imod.

Kl. 12:16

Formanden :

Tak til hr. Per Clausen.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Så er forhandlingen slut, og vi går til afstemning.

Kl. 12:16

Afstemning

Formanden :

Vi stemmer om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 100 (V, S, DF, SF, KF og LA), imod stemte: 6 (RV og EL), hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og bliver nu sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 3. behandling af lovforslag nr. L 139:

Forslag til lov om Naviair.

Af transportministeren (Hans Christian Schmidt).

(Fremsættelse 25.02.2010. 1. behandling 15.03.2010. Betænkning 29.04.2010. 2. behandling 06.05.2010. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling. Tillægsbetænkning 11.05.2010).

Kl. 12:16

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag, og der er ingen, der beder om ordet, så vi går til afstemning.

Kl. 12:17

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 106 (V, S, DF, SF, KF, RV og LA), imod stemte: 2 (EL), hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 3. behandling af lovforslag nr. L 170:

Forslag til lov om ændring af lov om jernbane og lov om offentlige veje og om ophævelse af lov om veteranbaner. (Oprettelse af Jernbanenævnet, ophævelse af lov om veteranbaner m.v.).

Af transportministeren (Hans Christian Schmidt).

(Fremsættelse 17.03.2010. 1. behandling 13.04.2010. Betænkning 06.05.2010. 2. behandling 11.05.2010).

Kl. 12:17

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag, og der er ingen, der beder om ordet, så vi går til afstemning.

Kl. 12:17

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 108 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL og LA), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) 2. behandling af lovforslag nr. L 124:

Forslag til lov om ændring af lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser. (Ophævelse af maksimumsrabat).

Af Pia Olsen Dyhr (SF) m.fl.

(Fremsættelse 10.02.2010. 1. behandling 08.04.2010. Betænkning 11.05.2010).

Kl. 12:18

Forhandling

Formanden :

Der er ingen, der beder om ordet. Så er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Afstemning**Formanden :**

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1 af et mindretal (SF), tiltrådt af et flertal (det øvrige udvalg)?

Det er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling.

Det er godkendt.

Det næste punkt på dagsordenen er:

11) 2. behandling af lovforslag nr. L 165:

Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Loft over egenbetaling for madservice, nye beregningsprincipper for borgerens betaling for tilbud om personlig og praktisk hjælp m.v.).

Af socialministeren (Benedikte Kiær).

(Fremsættelse 17.03.2010. 1. behandling 08.04.2010. Betænkning 06.05.2010).

Kl. 12:18

Forhandling**Formanden :**

Der er ingen, der beder om ordet. Så er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 12:19

Afstemning**Formanden :**

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1, tiltrådt af udvalget, om, at lovforslaget deles i to lovforslag?

Deling af lovforslaget i to lovforslag er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling.

Det er godkendt.

Kl. 12:18

Det næste punkt på dagsordenen er:

12) 2. behandling af lovforslag nr. L 166:

Forslag til lov om ændring af lov om social service og lov om retens pleje. (Styrkelse af indsatsen over for kriminalitetstruede børn og unge).

Af socialministeren (Benedikte Kiær).

(Fremsættelse 17.03.2010. 1. behandling 08.04.2010. Betænkning 06.05.2010).

Kl. 12:19

Forhandling**Formanden :**

Der er ingen, der beder om ordet.

Så er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 12:19

Afstemning**Formanden :**

Hvis ikke afstemning begæres, betragter jeg ændringsforslag nr. 1 og 2 af socialministeren uden for betænkningen som vedtaget.

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling.

Det er godkendt.

Det næste punkt på dagsordenen er:

13) 2. behandling af lovforslag nr. L 167:

Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Skærpelse af reaktionsmuligheder over for kriminalitetstruede børn og unge).

Af socialministeren (Benedikte Kiær).

(Fremsættelse 17.03.2010. 1. behandling 08.04.2010. Betænkning 06.05.2010).

Kl. 12:19

Forhandling**Formanden :**

Forhandlingen er åbnet, og hr. Per Clausen beder om ordet. Værsgo.

Kl. 12:20

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Jeg skal ikke trække det her i langdrag, men bare anmode om, at vi får lovforslaget tilbage i udvalget mellem anden og tredje behandling, da det er vores klare opfattelse, at der er et spørgsmål om, om det her lovforslag på i hvert fald mindst ét område er i strid med grundloven eller det ikke er i strid med grundloven, som vi godt vil have et svar fra ministeren på. Og det svar har vi ikke fået på nuværende tidspunkt.

Kl. 12:20

Formanden :

Tak til hr. Per Clausen. Der er ikke andre, der beder om ordet, og så er forhandlingen sluttet. Vi går til afstemning.

Afstemning**Formanden :**

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1 tiltrådt af udvalget?
Det er vedtaget.

Der er stillet forslag om, at lovforslaget henvises til fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

14) 2. behandling af lovforslag nr. L 168:**Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Forbedring og forenkling af regler om støtte til køb af bil).**

Af socialministeren (Benedikte Kiær).

(Fremsættelse 17.03.2010. 1. behandling 08.04.2010. Betænkning 11.05.2010. Ændringsforslag til 2. behandling 12.05.2010).

Kl. 12:21

Forhandling**Formanden :**

Der er ingen, der beder om ordet, og så er forhandlingen sluttet. Vi går til afstemning.

Kl. 12:21

Afstemning**Formanden :**

Her stemmes der om ændringsforslag nr. 1 uden for betænkningen af Anne Bastrup (SF), og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 45 (S, SF og EL), imod stemte: 61 (V, DF, KF, LA og 1 (RV) (ved en fejl)), hverken for eller imod stemte: 3 (RV).

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 2 uden for betænkningen af Anne Bastrup (SF), og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 45 (S, SF og EL), imod stemte: 58 (V, DF, KF og LA), hverken for eller imod stemte: 4 (RV).

Ændringsforslaget er forkastet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling, hvis ingen gør indsigelse.

Det er vedtaget.

Kl. 12:20

Det næste punkt på dagsordenen er:

15) 2. behandling af lovforslag nr. L 169:**Forslag til lov om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og lov om social service. (Sammenhæng mellem visitationskompetence og finansieringsansvar på det specialiserede socialområde).**

Af socialministeren (Benedikte Kiær).

(Fremsættelse 17.03.2010. 1. behandling 08.04.2010. Betænkning 06.05.2010).

Kl. 12:22

Forhandling**Formanden :**

Forhandlingen er åbnet, og fru Anne Bastrup beder om ordet. Værsgo.

Kl. 12:22

(Ordfører)

Anne Bastrup (SF):

Det her lovforslag er faktisk ret kompliceret. Det drejer sig om nogle store fejl, som den daværende indenrigsminister ikke formåede at se, dengang kommunalreformen blev lavet. Da man lavede kommunalreformen, lavede man i virkeligheden også den skjulte socialreform, uden at der var nogen, der ville diskutere det seriøst. Det betød på trods af kommunalreformbetænkningens klare anbefaling, at hele det specialiserede område, som man anbefalede blev lagt på regionsniveau, blev lagt på kommunalt niveau.

Det betyder, at vi på nuværende tidspunkt står i en situation, hvor kommunerne har vanskeligt ved at styre det specialiserede område. Det var en fejl dengang. Vi påpegede det, men det er stadig væk en fejl.

Det, man så bør gøre, er at tænke sig rigtig grundigt om og se på, hvad det er for nogle udgifter, man har på det specialiserede område, og hvordan de reelt skal fordeles, således at mennesker med handicap, der har brug for specialiseret hjælp, får den på et højt kvalificeret niveau, uden at man på den måde bruger for mange penge.

Det har været en meget vanskelig debat, vi har haft i Socialudvalget om den her sag, fordi regeringen har fået vredet armen om af en finansminister, der ikke tænkte sig om, dengang den aftale blev indgået, i stedet for at man, da man kunne se, at udgifterne begyndt at stige, satte sig ned og kom med et grundigt gennearbejdet forslag til, hvad man nu skulle gøre.

Det gjorde man ikke sidste år, og nu står vi så i en situation, hvor mennesker med handicap mister deres tilknytning til den opholdskommune, de bor i, og skal have deres serviceniveau fastlagt af den kommune, de boede i for måske 20, 30 eller 50 år siden, uden at de har nogen jordisk chance for at få kontakt med den pågældende sagsbehandler. Man må bare håbe, at sagsbehandleren har tid til at komme og tale med en, når man har et specialiseret behov.

Spørgsmålet er bare, om man kan regne med, at sagsbehandleren kommer. For hvis vi kigger i bemærkningerne, kan vi jo se, at der ingen administrative udgifter er forbundet med det her lovforslag. Der er ingen udgifter forbundet med det her lovforslag.

Det, vi opfordrer til, er, at vi for gruppen af mennesker, der har et kortvarigt specialiseret behov, flytter handlekommunen tilbage til den oprindelige kommune. Men når det handler om mennesker, der er varigt anbragt i en anden kommune, så lad os bruge det næste års tid på at finde ud af, hvordan vi løser disse menneskers problemer, således at de oplever, at de får et højt kvalificeret tilbud, samtidig med at de oplever den nærhed, der er forbundet med at være i kontakt med den opholdskommune, man i øvrigt bor i.

Så skal vi huske på, at det der med at stemme om sit serviceniveau kan man godt glemme, hvis man har et alvorligt handicap og er varigt anbragt uden for egen kommune. Det kan man ikke.

Jeg vil anbefale den samlede opposition at stemme for SF's ændringsforslag. Jeg tror, det vil løse mange menneskers problemer. De vil opleve, at det danske Folketing tager dem og deres særlige indsigtelse mod dette lovforslag alvorligt.

Kl. 12:25

Formanden :

Tak. Der er ønsker om korte bemærkninger, først fra fru Sophie Løhde.

Kl. 12:25

Sophie Løhde (V):

Jeg vil egentlig bare spørge ordføreren fra Socialistisk Folkeparti, om fru Anne Baastrup kan bekræfte, at der er sendt et brev på vegne af Kommunernes Landsforening, som jo er dem, der har ønsket det her lovforslag, hvoraf det fremgår, at de klart tager afstand fra de kritiske udsagn, der er indgået i debatten om L 169 med hensyn til betydningen af forslaget for den enkelte borger, og anfører, at kritikken ingen sammenhæng har med den virkelige verden.

Kan man bekræfte det fra Socialistisk Folkepartis side?

Kl. 12:26

Formanden :

Fru Anne Baastrup for en kort bemærkning.

Kl. 12:26

Anne Baastrup (SF):

Jeg kan bekræfte, at vi har fået et brev fra Kommunernes Landsforening, og det er ganske, ganske usædvanligt.

Men jeg kan også bekræfte, at der i bemærkningerne står, at der ikke er administrative udgifter forbundet med det her, samtidig med at vi jo har fået et svar fra ministeren, der går på, at man selvfølgelig regner med, at sagsbehandleren tager fra Randers til Furesø Kommune, hvis der opstår konkrete problemer. Hvis det ikke er spild af administrative omkostninger at køre i en bil hele vejen ned gennem Jylland, ved jeg ikke, hvad der er.

Vi har ikke fået løst de særlige problemer på det specialiserede område med det her lovforslag. Derfor vil jeg meget gerne opfordre regeringen til at tage det her seriøst i stedet for at lave det her pseudoforslag, der udelukkende placerer mennesker med handicap i en helt særlig gruppe, hvor de ikke engang har lov til at stemme på de politikere, der skal angive det serviceniveau, de skal leve under.

Kl. 12:27

Formanden :

Fru Sophie Løhde for en kort bemærkning.

Kl. 12:27

Sophie Løhde (V):

Fru Anne Baastrup erkender fra talerstolen her i dag, at det er ganske usædvanligt, at Kommunernes Landsforening på den her måde skriver et brev til samtlige medlemmer af Socialudvalget. Det må jo være, fordi Kommunernes Landsforening synes, det er ganske usædvanligt med den debat, vi har i Folketinget, og derfor i sit brev anfører og understreger, at den debat, der er foregået i Socialudvalget om det her lovforslag og betydningen af lovforslaget for den enkelte borger, og den kritik, der har været, ingen sammenhæng har med den virkelige verden.

Vil ordføreren for Socialistisk Folkeparti bekræfte, at Kommunernes Landsforening i sit brev til Folketinget skriver, at kritikken ingen sammenhæng har med den virkelige verden – ja eller nej?

Kl. 12:27

Formanden :

Fru Anne Baastrup.

Kl. 12:28

Anne Baastrup (SF):

Nu har jeg ikke brevet her, men det, jeg i hvert fald ved, er, at handicaporganisationerne samlet set har været i deputation adskillige gange i Folketingets Socialudvalg. Det er ikke hver dag, at man samlet set fra de danske handicaporganisationers side ser på et lovforslag med så stor alvor.

Lovforslaget er også så kompliceret, at det jo først skal træde i kraft den 1. januar 2011, og der er det så, at jeg opfordrer socialministeren til i stedet for at gennemføre hele lovforslaget, som det ligger, at tage vores ændringsforslag og sige: Vi har en udfordring.

Der sidder jo en arbejdsgruppe på nuværende tidspunkt og ser på, hvordan det kan være, at de her udgifter stiger, så lad os i stedet for at lave den her hovsaløsning sige, at det her er for alvorligt til bare at tage det korte fix, for det hjælper ikke. Udgifterne forsvinder ikke af den grund. Lad os dog i stedet for give tid til at få den rigtige løsning.

Kl. 12:29

Formanden :

Så er det fru Vivi Kier for en kort bemærkning til fru Anne Baastrup.

Kl. 12:29

Vivi Kier (KF):

Jeg må så sige til fru Anne Baastrup, at jeg har brevet med, som KL's socialudvalgsformand har sendt til os, og jeg vil prøve at citere fra det. Der bliver skrevet:

»Når jeg i debatten ser udsagn som »stavnsbinding«, »distancepolitik«, »borgere behandles som brikker og ikke som mennesker«, »borgere hjemtages kynisk«, »skaber A- og B-hold« – så finder jeg anledning til at reagere med dette brev. Disse udlægninger har nemlig ingen sammenhæng med den virkelige verden.

Jeg finder derfor anledning til at fremhæve, at lovforslaget ikke ændrer ved borgernes retssikkerhed. Lovforslaget ændrer ikke ved borgerens inddragelse i egen sags behandling, ændrer ikke ved borgerens klageadgang over en afgørelse, og udvider ikke kommunernes muligheder for at flytte borgere fra et botilbud til et andet.«

Fru Anny Winther slutter sit brev med at skrive: »Derfor skal jeg opfordre til, at Folketingets partier står bag dette lovforslag.«

Der var et citat fra det brev, som KL's socialudvalg har sendt til os. Hvad mener fru Anne Baastrup om det?

Kl. 12:30

Formanden :

Fru Anne Baastrup.

Kl. 12:30

Anne Baastrup (SF):

Jeg skal da ærligt indrømme, at det ville undre mig voldsomt, hvis det var sådan, at Kommunernes Landsforening skrev til Folketingets Socialudvalg og sagde, at den aftale, de havde indgået, måske kunne have været lidt bedre. Næh, de bliver da selvfølgelig nødt til at stå fast på den, ingen tvivl om det.

Men jeg vil sige, at de organisationer, der har skrevet om stavnsbinding, de organisationer, der har anvendt de ord, som er anført her, har vi jo ikke citeret i vores betænkningsbidrag. Det, vi siger, er, at det er mennesker, der flyttes rundt på, at mennesker ikke selv kan bestemme deres serviceniveau, at det giver et voldsomt administrativt bøvlg og besvær, og at man ikke til næste år kan se noget som

helst afklaret. For det, der jo samlet set er problemet, er, at kommunerne ikke har tillid til hinanden, så lad os da løse det.

Lad os sørge for at få løst det grundlæggende problem i den lille socialreform i den store kommunalreform. Det gjorde man ikke dengang, lad os da gøre det nu.

Kl. 12:31

Formanden :

Fru Vivi Kier.

Kl. 12:31

Vivi Kier (KF):

Jeg vil gerne tilkendegive over for fru Anne Baastrup, at det er ret usædvanligt, når vi behandler et lovforslag, at der sådan kommer et brev fra KL, men det gør der måske netop, fordi der i den her sag har været stillet så mange spørgsmål, fordi der har været så mange bekymringer og så meget utryghed. Jeg er jo rigtig, rigtig glad for, at vi får sådan et brev, som siger, at det ikke er meningen, der skal flyttes rundt på borgerne.

Jeg kan forstå, at SF på ingen måde har tillid til kommunerne og de ønsker, de har, når de går ind og forhandler, så fremover ønsker SF altså ikke at lytte til det, kommunerne gerne vil. Det har vi gjort fra regeringens side, og vi står selvfølgelig ved de aftaler, vi har indgået.

Jeg må sige, at jeg finder det stærkt betryggende, at KL skriver: »Disse udlægninger har nemlig ingen sammenhæng med den virkelige verden.«

Det siger fru Anne Baastrup igen og igen, men jeg håber da, at man lytter meget til en KL-formands udlægning af den aftale, der er indgået.

Kl. 12:32

Formanden :

Fru Anne Baastrup.

Kl. 12:32

Anne Baastrup (SF):

Det ville lette på vores alle sammens diskussionsniveau, hvis man forholdt sig til, hvad SF sammen med Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og Enhedslisten har skrevet i vores betækningsbidrag. Kommunernes Landsforening er oppe at skændes med de organisationer, der har skrevet de der forskellige ting, som bliver imødegået i det brev. Det har vi ikke skrevet i vores betækningsbidrag.

Vi har angivet, hvor vi præcis ser problemerne. Det er administrativt bøvnl, det er manglende nærhed, det er manglende kontakt med sin sagsbehandler, og så er det angsten for, at man bliver flyttet rundt som en brik. Det er jo det, som vi har påpeget – helt stilfærdigt, og vi har lavet et helt stilfærdigt ændringsforslag for at få regeringen og Folketingets flertal til at genoverveje den her beslutning.

Kl. 12:33

Formanden :

Tak. Så er det hr. Orla Hav som ordfører.

Kl. 12:33

(Ordfører)

Orla Hav (S):

Det lovforslag, som er til behandling i dag, har afstedkommet rigtig, rigtig mange reaktioner, fordi rigtig mange mennesker er blevet stærkt opskræmt over, at der er en række centrale principper i den danske sociallovgivning, der pludselig er sat i spil, nogle væsentlige principper om, hvordan vi behandler nogle af dem, der har det sværest i vores samfund, den målepind, vi har for, hvordan kvaliteten af velfærdssamfundet er. Derfor er det med god ret, at fru Anne Baastrup i dag fremfører de argumenter, hun har.

Jeg skal tilslutte mig dem og sige om hele problematikken vedrørende muligheden for, at man ikke længere kan øve indflydelse på den kommunalbestyrelse, der fastlægger serviceniveauet for ens egen tilværelse, at det er et underligt princip, som Folketinget understøtter, hvis man vedtager det her lovforslag. Den værdighed, som hidtil har karakteriseret behandlingen af nogle af vores vanskeligst stillede medborgere, risikerer at gå fløjten, fordi det her primært er et økonomitækningsforslag, som ikke udspringer af et reelt ønske om at gøre det bedre for den gruppe, som det omhandler.

Derudover er der i et mere langsigtet perspektiv en risiko for, at man også udvander den specialisering i vores handicapforsorg, som har været en kvalitet og til så stor gavn og glæde for en lang række mennesker. Der er god grund til at lytte til et godt råd om at skynde sig langsomt med den her ordning og lade det blive ordentligt gennemarbejdet. Det er ikke tilfældet på nuværende tidspunkt, uanset hvilke breve der foreligger fra hvilke organisationer.

Specielt KL's partsindlæg er svært at tage til indtægt for en kvalificering af selve indholdet af lovforslaget. Jeg kan godt forstå den økonomiske baggrund for, at KL er med på det her, og det er for min skyld i orden, men det skal lovgrundlaget så også være i forhold til behandlingen af de mennesker, som vi her tager vare på.

Kl. 12:35

Formanden :

Tak. Der er ønske om en kort bemærkning fra fru Sophie Løhde.

Kl. 12:35

Sophie Løhde (V):

Det kunne jo være rart, om hr. Orla Hav kunne forklare Folketinget, hvorfor hr. Orla Havs partifæller ude i landets 98 kommuner bakker op om det lovforslag, der er fremsat her, fordi det er et ønske fra Kommunernes Landsforening. Det stemmer jo en lille smule dårligt overens med den debat, der bliver ført herinde i Folketinget fra oppositionens side, når samme partifæller så ude i den virkelige verden i landets kommuner rent faktisk mener det modsatte.

Kunne vi få en forklaring på, hvad der er den mulige årsagssammenhæng i den der sådan lidt højre/venstre-holdning til det her spørgsmål?

Kl. 12:36

Formanden :

Hr. Orla Hav.

Kl. 12:36

Orla Hav (S):

Det er jo lidt sørgeligt, at jeg skal til at belære Venstres ordfører om, hvilken rollefordeling der er i vores folkestyre. Det er jo nu engang sådan, at det er Folketinget, der fastlægger de rammer, der er om menneskers tilværelse, gennemtænkt og sikret, hvad angår etiske spørgsmål og øvrige spørgsmål om, hvordan vi behandler vores medmennesker. KL's primære rolle er at udføre de opgaver og sikre, at økonomien er på plads.

Jeg kan godt forstå, at mine venner i KL er optaget af, hvordan økonomien hænger sammen, og vi har sådan set heller ikke noget imod, at den bringes til at hænge sammen, men man er bare nødt til at sørge for, at det fornødne lovgrundlag hviler på den etik, som hører hjemme, når det handler om så vanskelige sager med en gruppe borgere, som har svært ved selv at tage vare på alle deres forhold. Derfor er der behov for, at Folketinget er ekstra på stikkerne her.

Kl. 12:37

Formanden :

Fru Sophie Løhde for en kort bemærkning.

Kl. 12:37

Sophie Løhde (V):

Jeg takker mange gange for opremsningen, men jeg synes stadig, at vi afventer et svar på, hvorfor Socialdemokraterne ude i landets kommuner selv står bag det her forslag. Det er korrekt, at vi vedtager landets love herinde, men det er jo kommunerne – som ordføreren selv påpeger, – det her vedrører i den virkelige verden. Derfor virker det en anelse besynderligt, at de socialdemokratiske borgmestre rundtomkring støtter det her lovforslag, mens det er en anden sang, vi hører fra oppositionspartierne herinde.

Men så vil jeg da gerne spørge hr. Orla Hav, om han så – for nu havde ordføreren for Socialistisk Folkeparti ekstremt svært ved at forholde sig til det brev, der er fremsendt af Kommunernes Landsforening, og som jeg kan forstå hr. Orla Hav mener er et partsindlæg – kan bekræfte, at det er korrekt, at det af det brev fremgår, at man klart tager afstand fra de kritiske udsagn, der er indgået i debatten med hensyn til betydningen af forslaget for den enkelte borger, og anfører, at denne kritik intet hold har i den virkelige verden.

Kl. 12:38

Formanden :

Hr. Orla Hav.

Kl. 12:38

Orla Hav (S):

Jeg er nødt til at anholde den bemærkning, som fru Sophie Løhde kom med, om, at det her skulle være et lovforslag, som primært angår kommunerne. Det her lovforslag angår primært en række borgere, som er dybt afhængige af, at samfundet har tænkt sig rigtig godt om i forhold til den måde, vi behandler dem på, en række borgere, som har svært ved at tage vare på egne interesser og ofte er anbragt forskellige steder for at få den hjælp, de har behov for. Jeg er ked af, at det for Venstre er blevet sådan, at mennesket ikke længere kommer først, det gør systemerne, og det er jo lige præcis det, vi får en manifestation af her.

Så skal jeg bare sige med hensyn til det der med at lytte til KL's udsagn, at nogle gange lytter Venstre jo til dem, og andre gange gør man ikke. Det gjorde man ikke i forbindelse med det brev, som KL skrev om fodlænkerne, som KL i høj grad frarådede i den sammenhæng. Så lad være med at tage enkeltstående interesseorganisationers udsagn som det eneste saliggørende. Det her er ikke ordentligt over for de borgere, det angår.

Kl. 12:39

Formanden :

Tak til hr. Orla Hav.

Jeg gør lige opmærksom på, at forhandlingen stadig finder sted fra Folketingets talerstol. Så de forhandlinger, der påbegyndes nede i salen, må altså afvente, at man kommer op og giver udtryk for sin mening fra talerstolen – selv om jeg vil rose Folketinget for, at det ikke altid ligner Ukraines parlament.

Så er det fru Anne Marie Geisler Andersen som ordfører.

Kl. 12:40

(Ordfører)

Anne Marie Geisler Andersen (RV):

Tak. I Radikale Venstre bakker vi op om formålet med forslaget, nemlig at give kommunerne bedre mulighed for at styre deres udgifter til det specialiserede område, men vi er langt fra overbevist om, at dette er den bedste løsning.

Med det her lovforslag vil det være vanskeligere at opretholde nærhedsprincippet, idet beslutningerne vil blive truffet længere væk fra den enkelte borger. Det er ikke svært at forestille sig, hvad det vil betyde for indsatsen over for den enkelte borger, hvis man f.eks. har

handlekommune i Randers og er bosiddende i Furesø Kommune, som det var tilfældet for en borger, der havde foretræde for Socialudvalget. Afstanden kunne også tænkes at få betydning for handlekommunens mulighed for at bevare kendskabet til den enkeltes situation.

Det her forslag vil især ramme borgere, der er visiteret til langvarige ophold, og det indeholder ingen tidsbegrænsning for, hvor lang tid en borger kan bo i en anden kommune end sin tidligere opholdskommune og stadig være afhængig af den sidstnævnte som handlekommune. Man kan således bo i en anden kommune i op til 30 år og stadig være bundet til sin tidligere kommune.

Desuden frygter vi, at lovforslaget vil medføre øget administration, da sagsbehandlernes jo skal rundt i landet for at se til de tusindvis af borgere, som er visiteret til specialiserede tilbud i andre kommuner end deres tidligere opholdskommune.

Ligeledes skal den enkelte institution eller det enkelte botilbud have kontakt med mange forskellige kommuner og tage hensyn til en række forskellige serviceniveauer. På en konkret institution har man borgere fra 24 forskellige kommuner. Forslaget vil ikke blot betyde, at de ansatte skal have kontakt med 24 kommuner, men også at de skal holde styr på 24 forskellige former for hjælp. Her skal tilføjes, at det næppe bliver særlig behageligt for den ansatte at skulle fortælle en borger, at han eller hun, måske som den eneste, ikke kan komme med i biografen, fordi vedkommendes kommune ikke har bevilget en ledsager til dette formål.

Det her lovforslag er fremsat uden et tilbundsående udredningsarbejde, der dokumenterer årsagerne til de stigende udgifter på det specialiserede socialområde, og det synes at udgøre en meget forhastet løsning. Det er udtryk for, at regeringen laver lovgivning hen over hovedet på borgerne. Vi kan ikke støtte forslaget, som det ligger.

Til gengæld stemmer vi i Radikale Venstre for SF's ændringsforslag om, at forslaget kun skal gælde mennesker, der kortvarigt opholder sig i et tilbud i en anden kommune, så mennesker, der permanent flytter til en anden kommune, ikke for stedse skal være bundet til deres oprindelige opholdskommune.

Kl. 12:42

Formanden :

Tak. Der er ønske om en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 12:42

Martin Henriksen (DF):

Jeg synes, det er væsentligt at få understreget, at lovforslaget jo ikke er så rigtigt, som det bliver fremført her, at der rent faktisk er mulighed for, at kommunerne indbyrdes kan aftale, hvem der træffer beslutningerne vedrørende den enkelte borger, og at der er mulighed for, at man kan uddelegere nogle af de opgaver, som ligger i den nuværende lovgivning, og som også kommer til at ligge i den lovgivning, som vil være gældende, når det her bliver vedtaget.

Så jeg vil høre, om ikke ordføreren kan bekræfte, at det forholder sig sådan, at der er mulighed for, at kommunen kan uddelegere ansvaret til en anden kommune, hvis man mener, det er bedst af hensyn til eksempelvis borgeren.

Kl. 12:43

Formanden :

Fru Anne Marie Geisler Andersen.

Kl. 12:43

Anne Marie Geisler Andersen (RV):

Jo, det kan jeg såmænd godt bekræfte, men jeg kan også bekræfte, at den enkelte borger ingen indflydelse har på, hvorvidt kommunen uddelegerer dele af den her kompetence. Ligeledes kan jeg bekræfte, at

det jo blot gør det her system endnu mere uoverskueligt for den enkelte borger.

Til sidst vil jeg også lige nævne, at der jo har været flere modeller i spil, og dem ville vi da gerne have haft lejlighed til at drøfte. Der var en model 2, som vi mente var en bedre løsning på det her problem. Vi vil meget gerne være med til at sikre kommunerne en bedre mulighed for at styre udgifterne på det her område, men vi mener bare ikke, at det her af løsningen. Vi mener, at det er et forslag, der bliver vedtaget hen over hovedet på borgerne og uden hensyn til den enkelte borger.

Kl. 12:44

Formanden :

Så er der en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 12:44

Martin Henriksen (DF):

Jeg er glad for, at ordføreren kunne bekræfte, at der er mulighed for, at man kommunerne imellem tilrettelægger arbejdet på en måde, som er bedst for den enkelte borger. Så kan der selvfølgelig også i de delegationsaftaler, som man kan indgå, være taget hensyn til administration og økonomi osv. Så det er jeg glad for at ordføreren kan bekræfte.

Jeg vil også godt bede ordføreren om at bekræfte, at den enkelte handicappedes rettigheder jo ikke bliver forringet med det her lovforslag, for der vil stadig væk være mulighed for, at man eksempelvis kan klage over de afgørelser, som er truffet efter serviceloven i forhold til de behov, der er, og i forhold til de ydelser, som det offentlige skal yde i dag til handicappede, der har behov for hjælp, og som de også skal yde efterfølgende. Det vil jeg gerne have at ordføreren bekræfter.

Kl. 12:44

Formanden :

Der er altså meget støj i salen, vil jeg gerne have lov at gentage. De forhandlinger, der finder sted i salen, finder sted fra Folketingets talerstol, og det gælder, uanset hvor man står i salen. Vi kan udmærket vente, til der er ro i salen – et par timer – hvis medlemmerne ikke hører efter. Forhandlinger finder sted fra Folketingets talerstol, ellers er det uden for lokalet.

Fru Anne Marie Geisler Andersen, værsgo.

Kl. 12:45

Anne Marie Geisler Andersen (RV):

Det kan jeg sagtens bekræfte hr. Martin Henriksen i, men jeg kan også bekræfte, at en borger jo ikke kan klage, hvis handlekompetencen ikke bliver uddelegeret.

Jeg kan også bekræfte, at borgerens rettigheder forringes, for det her lovforslag betyder jo, at den enkelte borger ikke kan stemme i den kommune, hvis serviceniveau borgeren er underlagt. Så det kan jeg bekræfte.

Kl. 12:45

Formanden :

Tak til fru Anne Marie Geisler Andersen.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Så er forhandlingen slut, og der skal stemmes.

Kl. 12:46

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om ændringsforslag nr. 2 af et mindretal (Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti), tiltrådt af et mindretal (Det Radikale Venstre og Enhedslisten), og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For ændringsforslaget stemte: 48 (S, SF, RV og EL), imod stemte: 60 (V, DF, KF og LA), hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Herefter er ændringsforslag nr. 1 og endvidere ændringsforslagene nr. 3-8 og ændringsforslag nr. 10, stillet og tiltrådt af de samme mindretal, bortfaldet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 9, tiltrådt af udvalget? Det er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling.

Det er godkendt.

Det næste punkt på dagsordenen er:

16) Forespørgsel nr. F 39:

Forespørgsel til udenrigsministeren:

Hvad kan regeringen oplyse om situationen i Mellemøsten, herunder hvilke initiativer regeringen agter at tage for at bidrage til at skabe fred?

Af Jeppe Kofod (S), Michael Aastrup Jensen (V), Søren Espersen (DF), Holger K. Nielsen (SF), Naser Khader (KF), Margrethe Vestager (RV) og Frank Aaen (EL).

(Anmeldelse 26.03.2010. Fremme 06.04.2010).

Kl. 12:48

Formanden :

Den første, der får ordet, er hr. Jeppe Kofod som ordfører for forespørgerne for begrundelse.

Kl. 12:48

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Jeppe Kofod (S):

Tak. Den her forespørgsel er stillet i lyset af den situation, der er i Mellemøsten, men også i lyset af de muligheder, der er. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at der er sket et skifte, efter at præsident Obama er kommet til i USA, og at USA meget energisk forsøger at spille rollen som upartisk mægler i mellemøstkonflikten.

Folk, der har besøgt området, vil vide, at det palæstinensiske lederskab under premierminister Fayad og præsident Abbas er villige til at forhandle fred med israelerne. De er også kompetente ledere, og de arbejder ihærdigt for en levedygtig, demokratisk palæstinensisk stat, så det er meget positivt.

Så er der en israelsk regering, som jeg også synes det er vigtigt at forholde sig til. Her kan man sige, og nu bruger jeg forsvarsminister Baraks ord, at det måske er svært at se, at den regering, der lige nu er i Israel, er parat til at indgå en fair fredsaftale med palæstinenserne, fordi man har to partier i den israelske regering, som i udgangspunktet er imod en fredsløsning, en tostatsløsning, nemlig Likudpartiet og Liebermans parti.

Jeg synes, det er vigtigt for os i Folketinget, at vi får lejlighed til at drøfte situationen i Mellemøsten og se på, hvilke initiativer Danmark kan bidrage med, og give vores beskedne bidrag til at skubbe på for fred i en af de værste konflikter, vi har i verden.

Kl. 12:49

Formanden :

Tak. Så er det udenrigsministeren til besvarelse af forespørgslen.

Kl. 12:50

Besvarelse**Udenrigsministeren (Lene Espersen):**

Lad mig indledningsvis takke for forespørgslen.

Jeg er for nylig kommet hjem fra et besøg i Israel og de palæstinensiske områder, hvor jeg har dannet mig et indtryk af mulighederne og udfordringerne i fredsprocessen. Det Udenrigspolitiske Nævn har også for nylig besøgt regionen, og den politiske interesse for konflikterne i Mellemøsten er som altid stor, både i Danmark og internationalt. Det er der god grund til, og tidspunktet for denne debat er velvalgt.

Som bekendt er de indirekte forhandlinger nu i gang gennem den amerikanske præsidents mellemøstudsending, senator George Mitchell. Israels bosættelsesannonceringer i marts var et klart tilbageskridt, og både USA, EU og kvartetten reagerede skarpt. Efterfølgende stod det klart, at USA først ville påbegynde de indirekte forhandlinger, når man vurderede, at tidspunktet var det rette, og at parterne, særlig Israel, havde skabt en atmosfære, der tillod seriøse og troværdige forhandlinger.

USA har efter en periode med hektisk diplomatisk aktivitet nu vurderet, at de rette betingelser for at påbegynde indirekte forhandlinger er til stede. Det amerikansk-israelske forhold er i bedring, og præsident Abbas har fået opbakning til at indgå i indirekte forhandlinger af Den Arabiske Liga og PLO. Israel har signaleret, at man vil udvise tilbageholdenhed i forhold til bosættelser, herunder i Ramat Shlomo. Den amerikanske administration har sagt, at man vil følge situationen meget nøje, og at man vil holde parterne ansvarlige for handlinger, der måtte risikere at underminere forhandlingerne.

Det er positivt, at de indirekte forhandlinger er i gang, for der er ikke alternativer til forhandling. Jeg forventer, at de indirekte forhandlinger kommer til at foregå diskret. USA går stille med dørene om den videre proces og dagsorden for forhandlingerne, men det er mit indtryk, at den vigtigste opgave bliver at skabe en proces, der hurtigst muligt og i hvert fald inden for 4 måneder fører til direkte forhandlinger om alle udestående emner.

Under mit besøg i starten af maj havde jeg en række samtaler med israelske og palæstinensiske ministre og beslutningstagere, ligesom jeg besøgte situationen i Østjerusalem og fik en grundig briefing fra UNRWA og OCHA om situationen i Gaza og på Vestbredden. Jeg havde også et kort møde med USA's mellemøstudsending, George Mitchell, som netop var kommet til regionen.

Under besøget fornemmede jeg en vilje hos de centrale aktører til at indgå i en fredsproces, men det bliver ikke nemt. Parterne kommer til de indirekte forhandlinger med meget forskellige udgangspunkter og ønsker til, hvad og hvor meget de skal omfatte. De indenrigspolitiske faktorer på begge sider gør det ikke nemmere at levere de fornødne kompromiser, og tilliden mellem parterne er meget lav. Situationen på jorden og særlig i Østjerusalem er skrøbelig og risikerer at påvirke forhandlingerne. Jerusalem er og bliver et af de sværeste emner i forhandlingerne. Et forhandlet kompromis vil formentlig indebære, at Østjerusalem bliver hovedstad for palæstinenserne, således som bl.a. den tidligere amerikanske præsident Clinton tog udgangspunkt i under forhandlingerne i 2001 og 2002 i Camp David og Taba.

Mit hovedbudskab under besøget, som jeg kom med som dansk udenrigsminister, men som jeg havde koordineret med EU's høje repræsentant, Catherine Ashton, og den spanske udenrigsminister og nuværende EU-formand, Moratinos, var, at parterne må påbegynde

seriøse forhandlinger hurtigst muligt, for tiden arbejder imod en fredsløsning og de moderate kræfter, og at parterne skal undgå handlinger, der bringer forhandlingerne i fare.

Til Israel var mit budskab, at Danmark fuldt ud forstår Israels behov for sikkerhed, ikke mindst i forhold til Iran og andre regionale trusler, men at Israel må levere tillidsskabende skridt til palæstinenserne, når det gælder bosættelser, og når det gælder forbedringer af forholdene på Vestbredden og bedre adgang til Gaza for at skabe alternativer til Hamas. Jeg fremhævede, at bosættelsespolitikken var skadelig for Israels forhold til omverdenen og opfordrede til, at moratoriet blev forlænget og udvidet.

Til palæstinenserne var mit budskab, at de skal undgå at opildne til had mod Israel, og at de skal fortsætte det gode arbejde for at forbedre sikkerhed og god regeringsførelse på Vestbredden. Jeg udtrykte fuld støtte til det palæstinensiske lederskab, som er den bedste fredspartner, Israel kan få, og til deres arbejde med at opbygge det palæstinensiske samfund og de palæstinensiske institutioner. Jeg understregede de negative effekter af Hamas' kontrol med Gaza for såvel fredsprocessen som civilbefolkningen.

Der er sket visse forbedringer i situationen på jorden. I Gaza tillader Israel lidt flere materialer til f.eks. FN's husbygningsprojekter at komme ind, men det er langt fra tilstrækkeligt. Og på Vestbredden er bevægelsesrestriktionerne lempet, antallet af israelske indgreb faldet, og økonomien er i bedring. Men forholdene for den palæstinensiske befolkning er fortsat langt fra gunstige, og der er fortsat mange handlinger, der strider mod forpligtelserne i køreplanen og mindsker tilliden mellem parterne.

Bosættelsespolitikken, husnedrivninger og begrænset adgang til Østjerusalem for palæstinenserne er blot nylige eksempler. I Gaza er genopbygningen stadig væk ikke kommet i gang, og den nuværende udvikling styrker kun Hamas og andre radikale kræfter. Det må Israel bidrage til at lave om på. I det videre forløb er det vigtigt fra dansk og fra europæisk side at fortsætte den tætte dialog med USA. Det internationale samfund må stå sammen og sende de samme budskaber. Det er mit håb, at kvartetten kan spille en mere aktiv rolle.

Kl. 12:55

Regeringen arbejder også for, at EU kommer til at spille en stærkere politisk rolle. EU har hele rækken af instrumenter i sving i området: politiske, økonomiske samt vores missioner, og vi må få de instrumenter til at spille bedre sammen.

Vi må også i højere grad koordinere budskaber, når europæiske ministre rejser til Mellemøsten. Når EU leverer fremadrettede, genemtænkte og solide politiske budskaber er vi med til at sætte konstruktive dagsordener. Det så vi med konklusionerne i december sidste år, som i høj grad er reflekteret i kvartettens erklæring af 19. marts, og som har haft en betydelig effekt i regionen.

Regeringen støtter aktivt det internationale samfunds arbejde med fred og stabilitet. Regeringen vil politisk fortsat arbejde for, at seriøse fredsforhandlinger genstartes, at parterne undgår provokerende handlinger, der risikerer at afspore forhandlingerne, at der opbygges tillid mellem parterne, at det palæstinensiske lederskab fortsætter udbygningen af deres institutioner gennem den såkaldte Fayyadplan og at forholdene for den palæstinensiske befolkning forbedres konkret på Vestbredden og i Gaza. Disse prioriteter vil regeringen arbejde for bilateralt på alle niveauer og ikke mindst gennem EU.

Politisk vil vi ikke umiddelbart tage nye større initiativer. Det, der er brug for nu, er at gennemføre eksisterende politikker, at lægge pres på parterne med de danske og europæiske synspunkter, at bidrage til at opbygge tillid samt at understøtte det amerikanske engagement.

Økonomisk giver Danmark et vigtigt bidrag til fred og stabilitet. Vores udviklingssamarbejde med palæstinenserne er fokuseret på at hjælpe de palæstinensiske selvstyremyndigheder med at opbygge institutioner og gøre den lokale administration mere effektiv, at prøve

at forbedre retssektoeren og god regeringsførelse. Desuden støtter vi det palæstinensiske civilsamfund og forhandlingskapacitet.

De kommende år vil vi fra dansk side øge vores engagement i retssektoeren og styrkelsen af rammebetingelserne for den private sektor. Danmark er desuden en af de største donorer til FN's flygtningeorganisation UNRWA, som bl.a. i Gaza er det eneste reelle alternativ til Hamas og den radikaliserende, der foregår. Målet med vores støtte til palæstinenserne er at medvirke til, at visionen om en bæredygtig palæstinensisk stat – og dermed tostatsløsningen – bliver så realistisk som mulig.

Endelig vil jeg nævne, at Danmark har eller har haft personel, politifolk eller civile i både EU's politimission, i observatørmissionen i Hebron og i den midlertidigt inaktive grænsemission på grænsen mellem Gaza og Egypten. De danske politifolk og civile eksperter gør et godt stykke arbejde, og missionernes arbejde er en dansk prioritet.

Regeringens konkrete initiativer fremover vil afhænge af udviklingen i fredsprocessen. Nogle af de områder, vi vil fokusere på, er, at kvartetten og kvartetrepræsentanten Tony Blairs rolle øges, at EU bliver bedre til at bruge sine mange instrumenter og udøve et samlet pres, at Fayyadplanen om institutionsopbygning bliver en succes for palæstinenserne samt forbedring af adgangen til Gaza til gavn for UNRWA's arbejde. Det sidste drøftede jeg også med FN's generalsekretær, Ban Ki-moon, under mit besøg i New York umiddelbart efter besøget i Mellemøsten, og det er også en prioritet for generalsekretæren.

Regeringen vil desuden medvirke til, at det internationale samfund arbejder med alle regionens konflikter, ligesom regeringen arbejder på, at landene i Mellemøsten samarbejder mere om tekniske områder som f.eks. uddannelse og miljø.

Lad mig slutte af med at understrege, at regeringen er godt tilfreds med det foreliggende forslag til vedtagelse, som jo støttes af et bredt flertal. Efter regeringens mening er det de rette prioriteter på nuværende tidspunkt, og det er den rette balance. Det er meget vigtigt, at vi i denne fase af fredsprocessen sender de rette budskaber og signaler. Det er vi fra regeringens side meget optaget af.

Noget af det, der gjorde stærkest indtryk på mig under mit besøg i Israel og de palæstinensiske områder, var, hvor kompleks situationen er. Den er kompleks politisk, den er kompleks geografisk, den er kompleks økonomisk og den er kompleks mentalt. Der er en grund til, at mange før præsident Obama har forsøgt at skabe fred uden held. Vi står i en situation, hvor der er et vist håb om fremskridt, men det håb vil komme under pres. Det er afgørende, at parterne er robuste, og at de er villige til at indgå upopulære kompromisser for at sikre begge parter langsigtede interesser. Det skal vi hjælpe dem med. Det er i Europas og Danmarks interesse, for Mellemøsten er Europas nabo. Forholdene i Mellemøsten påvirker os på en række områder, og vi står stærkere som region med en fredelig og stabil naboregion.

Kl. 13:00

Formanden :

Tak til udenrigsministeren. Den næste, der får ordet, er hr. Mogens Lykketoft som ordfører for forespørgerne.

Kl. 13:00

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Mogens Lykketoft (S):

Tak for udenrigsministerens besvarelse.

I forhold til hvor kompleks denne konflikt er, bliver det, man kan sige på 5 minutter jo meget summarisk. Men lad mig først sige, at jeg mener, det er helt åbenbart, at konflikten kun løses ved massivt

pres udefra og især massivt pres i forhold til den israelske regering, der er nu, og de kræfter, den repræsenterer. Jeg synes, det er et stort fremskridt, at man har en amerikansk administration, der med bl.a. general Petraeus' ord siger: Løsningen af denne konflikt på en retfærdig måde er ikke bare i parternes, menneskenes interesse, det er også i USA's sikkerhedsinteresse – og kunne man tilføje – også i vores, europæernes, danskernes sikkerhedsinteresse. For den her konflikt er i mange henseender moder til dybe modsætninger mellem den arabisk-muslimske verden og den vestlige verden.

Konflikten er asymmetrisk, det ene folk har været udsat for 62 år som flygtninge eller fordrevne i lejre og 43 års besættelse af den resterende del af Palæstina. Vi er vidne til utrolig elendige forhold for befolkningen, halvanden million mennesker, der er indesluttet i Gaza, og derfor er det utrolig vigtigt, at det internationale samfund, som det også kommer til udtryk i det forslag til vedtagelse, jeg skal nævne om et øjeblik, her lægger sit absolut allerstærkeste akutte pres på, at forsyninger kommer frem, at genopbygning kan foregå, at den humanitære situation bedres.

Men også på Vestbredden er der brug for store fremskridt. Jeg er enig med ministeren i, at det bedste, der er sket for den palæstinensiske sag i nyere tid, er ministerpræsident Fayyad og den holdning, han repræsenterer. Men vi er også nødt til at insistere på, at han så får mulighed for at vise fremskridt for sin befolkning, at begrænsningerne i bevægelsesfriheden, som stadig væk er meget dramatiske, selv om der er sket visse lempelser, fjernes, og at bosætteraktiviteten sættes i stå både i Jerusalem og ude på Vestbredden.

Under Nævnets rejse i marts til området var vi fire medlemmer af delegationen, der havde lejlighed til at besøge Hebron. Hebron er jo – om jeg så må sige – stjerneeksemplet på, hvor giftig den her bosætteraktivitet er, og i hvor høj grad den griber ind i den brede palæstinensiske befolknings levevilkår. Og den illustrerer også den fuldstændig absurde asymmetri, der er i den israelske argumentation omkring land, hvor de for så vidt forståeligt for den israelske stats overlevelse insisterer på, at man ikke kan komme tilbage og kræve ejendom, man flygtede fra eller blev fordrevet fra i 1948, men samtidig begrunder de bosætterkrav i Jerusalem og andre steder på Vestbredden med, at der har været jødisk ejendom der på et tidspunkt. Hvis ikke der skabes en balance her, og hvis ikke man får et koncept, hvor bosættelserne, koloniseringen kan trækkes tilbage, vil det ikke være muligt at skabe en levedygtig palæstinensisk stat og få den afspænding, som er i menneskenes interesse i området, men som sagt også i vores sikkerhedsinteresse.

En bemærkning til: Når og hvis der forhåbentlig kommer en løsning, tror jeg, at vores tilstedeværelse på alle måder vil være påkrævet både økonomisk og på anden måde og også i et eller andet omfang med militær og politi til at overvåge en løsning, på samme måde som vi så nytligt indgår i UNIFIL-styrken i Libanon nu.

Så skal jeg på vegne af mig selv, Michael Aastrup Jensen, Holger K. Nielsen, Naser Khader, Margrethe Vestager og Anders Samuelson oplæse følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget hilser de genoptagne fredsforhandlinger om en tostatsløsning velkommen. Parterne opfordres til at undgå afspørende provokationer. Folketinget støtter

- Israels ret til fred og sikkerhed,
- palæstinenserne ret til en levedygtig, sammenhængende stat med udgangspunkt i 1967-grænser,
- en forhandlet løsning om Jerusalem som hovedstad for to stater,
- en normalisering af forholdet mellem Israel og arabiske lande og
- regeringens indsatser, herunder støtten til bedre levevilkår og vel fungerende institutioner for palæstinenserne.

Folketinget opfordrer regeringen til at arbejde for parternes efterlevelse af Genevekonventionerne og andre internationale forpligtelser, herunder at

- Israel fastfryser alle bosættelsesaktiviteter og stopper ødelæggelser af palæstinensiske boliger,
- Israel substantielt forbedrer bevægelsesfrihed og levevilkår og modvirker truslen fra eksterne bosættere på Vestbredden,
- Israel øjeblikkelig, i samarbejde med Egypten, sikrer, at bistand, varer og personer kan komme til og fra Gaza
- Den Palæstinensiske Autoritet forstærker sikkerhedsindsatsen og retssektoren og
- militante grupper stopper terror og raketangreb mod Israel.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 73).

Kl. 13:06

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Det af hr. Mogens Lykketoft oplæste forslag til vedtagelse fra en række partier vil nu indgå i Folketingets videre forhandling.

Så er der en kort bemærkning fra hr. Søren Espersen.

Kl. 13:06

Søren Espersen (DF):

Tak. Ordføreren nævner det med bosættelserne på Vestbredden. Det er, som om det er det, der er blevet det helt afgørende i manges optik, altså at det, der virkelig vil kunne løse problemerne, er, at man holder op med de her bosættelser. Hvad er det, der gør, at der inden for Israels grænser, altså inden for de af alle accepterede grænser i Israel, bor omkring 1 million arabiske borgere, palæstinensere, som har fulde rettigheder på alle måder, men at der på Vestbredden i en eventuel ny palæstinensisk stat ikke må bo jøder. Jeg synes, det har en ubehagelig klang, at der er nogle områder i verden, hvor der ikke må bo jøder. Hvordan hænger det sammen?

Kl. 13:07

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:07

Mogens Lykketoft (S):

Jeg har på ingen måde og aldeles ikke sagt, at der ikke må bo jøder på Vestbredden, og jeg håber da, at der vil være nogle af de mennesker, der i dag bor i disse stærkt befæstede israelske bosættelser, koloniseringer, der vil kunne affinde sig med at bo som ganske almindelige ligestillede borger i en fremtidig palæstinensisk stat. Men jeg vil sige, at jeg sandelig håber, at den ligestilling, der så bliver tale om, bliver langt mere konsekvent end den, der er tale om mellem jøder og arabere i Israel i dag.

Kl. 13:07

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Søren Espersen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 13:07

Søren Espersen (DF):

Jamen det tolker jeg på den måde, at der ikke skal ske noget lignende på Vestbredden, som der skete i Gaza. Det må være konsekvensen af det, hr. Mogens Lykketoft siger. Der var jo altså 6.000-7.000 israelere, der havde bosat sig i Gaza – nogle havde boet der i over 30 år – der tog af sted, og boligerne til dem, der så ikke ville af sted, blev ryddet. Men det bliver der altså ikke tale om. Det er jeg egentlig meget glad for at høre, og jeg vil gerne have bekræftet, at der ikke er nogen af de israelere, der har bosat sig i Judæa og Samaria, der skal smides ud på samme måde som i Gaza.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:08

Mogens Lykketoft (S):

Nu er det jo hverken hr. Søren Espersen eller mig, der skal skrive en fredsløsning, men parterne med stærk støtte fra det internationale samfund, og svaret på det spørgsmål må komme derfra og ikke fra, hvad vi to står og diskuterer her i dag. Men jeg vil om Gazaløsningen godt sige, at den mener jeg sådan set ikke har været et bidrag til fred, men til fortsat konflikt. Det har efter min opfattelse fra start af været forkert, at Sharon insisterede på at lave en ensidig, ikkefor-handlet tilbagetrækning fra Gaza i stedet for at gå ind i forhandlinger om en samlet løsning.

Kl. 13:09

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der yderligere en kort bemærkning fra hr. Per Dalgaard.

Kl. 13:09

Per Dalgaard (DF):

Jeg hørte hr. Mogens Lykketoft nævne begrebet alle konflikters moder, altså den palæstinensisk-israelske konflikt. Vil det sige, at hvis den bliver løst, vil alle konflikter mellem den islamiske verden og de vestlige demokratier blive løst – også Balkankonflikten og den konflikt, der findes på Cypern, og den græske konflikt med Makedonien? Vil de bare blive løst, hvis det her bliver løst?

Kl. 13:09

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:09

Mogens Lykketoft (S):

Nu vil jeg bede hr. Per Dalgaard om bagefter at gå om bagved og se, om der står idiot på ryggen af mig. Det gør der ikke, og det er ikke det, jeg mener med det. Jeg siger, at det her i en vis forstand er alle konflikters moder, hvad angår mistroen mellem den arabiske verden og den vestlige verden, fordi vi ikke har formået i de forløbne 62 og i de forløbne 43 år at finde en afbalanceret, retfærdig, fair løsning på det palæstinensiske folks naturlige og i øvrigt af FN helt oprindelig stadfæstede ret til at få en selvstændig, levedygtig stat.

Kl. 13:10

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Per Dalgaard.

Kl. 13:10

Per Dalgaard (DF):

Nu skal der som bekendt to til en tango – mindst – og jeg vil sige, at hvis den ene part ikke rigtig er interesseret i at løse en konflikt, er det jo vanskeligt. Sådan som jeg i hvert fald har opfattet det, man har hørt og set i pressen osv., så har israelerne jo gang på gang faktisk været interesserede i fred og har forsøgt at skabe fred, mens den anden part har været totalt uinteresset i det og har lavet alle mulige obstruktioner.

Kl. 13:10

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:10

Mogens Lykketoft (S):

Ja, sådan som hr. Per Dalgaard har opfattet det. Jeg mener, at historien er langt mere nuanceret, og jeg synes, situationen i dette øjeblik nærmest er den modsatte. Vi har den palæstinensiske ledelse med ministerpræsident Fayyad, som Nævnets repræsentanter havde lejlighed til at møde, og som helt ubestridt, som også udenrigsministeren sagde, er kommet med det bedste bud på en absolut ikkevoldelig, fredelig, holdbar løsning, som israelerne på noget tidspunkt har fået tilbud om. Så har vi deroverfor desværre den dertil mindst egnede israelske regeringskoalition, man kan forestille sig. Det er situationen lige nu.

Kl. 13:11

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren.

Jeg gør opmærksom på, at der ikke må fotograferes med blitz i Folketingssalen, jævnfør opslaget. Jeg ved godt, at både hr. Mogens Lykketoft og jeg bliver kønnere på den måde, men det er ikke argumentation nok.

Så går vi videre til Venstres ordfører, og det er hr. Michael Aastrup Jensen.

Kl. 13:12

(Ordfører)

Michael Aastrup Jensen (V):

Tak for det. Israel og Palæstina – det lyder forholdsvis enkelt, men det er det absolut ikke. Og det er bestemt ikke blevet mere enkelt med tiden. Jeg fristes faktisk til at sige, at det har været ét skridt frem og to tilbage. Med fredsprocessen fik Palæstina selvstyre, men de fik også korruption og et Gaza kontrolleret af terrorbevægelsen Hamas. I mellemtiden er rabiate jødiske bosættere fortsat med at bygge huse på palæstinenserne marker og lægge hindringer i vejen for en genoptagelse af fredsprocessen. Så enkelt er vist det sidste, vi kan tillade os at kalde konflikten mellem israelerne og palæstinenserne.

For var det bare så simpelt, lå løsning måske heller ikke så fjernt, som den gør. Vi får ingen fred, så længe Hamas og andre fundamentalistiske grupper spreder skræk og rædsel i Israel med deres byge af raketter. Vi får ingen fred, så længe de yderliggående bosættere fortsætter med at te sig som et herrefolk og vandalisere palæstinenserne ejendom; så længe de rabiate forældre planter vanviddet i hovedet på deres børn og opdrager dem til at tro, at de er de særligt udvalgte, vil konflikten fortsætte.

Netop børnene er de virkelige ofre for denne konflikt. Hvad enten de lever i evig rædsel for det næste raketangreb eller mister lemmer og forældre til en selvmordsterrorist eller lever uden håb under Hamas' rædselsregime eller dagligt må lide under bosætternes ydmygelser, er de alle ofre for en konflikt, de ikke har startet, endsize har ønsket. Det er en konflikt, de har arvet, og en konflikt, som desværre for manges vedkommende vil blive deres skæbne, medmindre vi får gang i fredsprocessen, en reel fredsproces.

For lad os ikke gøre os nogen illusioner: Der er parter i denne konflikt, for hvem konflikten er målet, ikke et middel. Der er fundamentalister på begge sider af muren, for hvem hadet til modparten fuldstændig overskygger enhver form for ønske om fred, og med dem får vi aldrig fred. Så længe de ser sig selv som de udvalgte, vil de kun sprede gift for en fredsproces. De vil som en kræftknode sugе al energi og håb ud af en fredsproces og efterlade den som en hul skal. Sker det, vil fredsprocessen dø i sin vugge, og Gaza vil fortsætte sin færd ned i et sort, sort hul, mens bosætterne med deres entreprenørmaskiner vil grave stadig dybere ned i de mange sår, som de allerede har tilføjet Vestbredden. Det er sår, der vil have sværere og sværere ved at hele, og Gaza vil blive stadig sværere at trække op fra

afgrunden, og håbet for flertallet af både palæstinenserne og israelerne vil efterhånden være nærmest umuligt at holde i live.

Alt imens håbet visner, vil konflikten give næring til hadet blandt fundamentalisterne overalt i verden. Derfor er en løsning på denne konflikt ikke blot et spørgsmål om Israel og Palæstina, men også et spørgsmål om hele verden. Men det er først og fremmest et spørgsmål om at få lavet en reel aftale, der sikrer, at palæstinenserne og israelerne kan leve side om side, og som sikrer, at deres børn kan vokse op, uddanne sig og få en tilværelse uden frygt for raketter, bomber og ydmygelser. Det er, hvad et kæmpe flertal både blandt palæstinenserne og israelerne faktisk ønsker, og derfor er det så dybt frustrerende, at vi skal lade et lille rabiat mindretal tage fredsprocessen og flertallet som gidsler i deres kamp for en profeti, hvis oprindelse fuldstændig fortaber sig i glemslen.

Derfor kan vi fra Venstres side støtte varmt op om kravet om en fredsproces, men det skal være en reel proces, hvor de, der ønsker fred, mødes for at forhandle om fredelig sameksistens mellem Israel og Palæstina og dermed om en mere fredelig og ikke mindst sikker verden. Tak for det.

Kl. 13:16

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er et par korte bemærkninger. Først er det hr. Frank Aaen.

Kl. 13:16

Frank Aaen (EL):

Der er såmænd flere udmærkede ting i det forslag til vedtagelse, hr. Michael Aastrup Jensen er med til at fremsætte, men der er bare det problem, at de jo er sagt mange gange før. Er det ikke snart nødvendigt, da vi jo ved, at Israel er den dominerende magt i området, at der bliver lagt lidt mere pres på Israel end ord? Var det klogt, at Israel blev optaget i samarbejdsorganisationen OECD? Skulle man ikke have brugt den lejlighed til at sige: I kan ikke blive medlem af denne økonomiske organisation, før der er sat gang i fredsprocessen for alvor?

Kl. 13:17

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:17

Michael Aastrup Jensen (V):

Jeg er totalt modstander af dobbeltstandarder og har været det altid på det udenrigspolitiske område, og derfor mener jeg, at når man synes, det er helt acceptabelt, at de og de nye lande kommer med i OECD og forskellige andre internationale organisationer, skal man selvfølgelig også lade et demokrati, som Israel er, få adgang til OECD. Så derfor synes jeg ikke, de skal holdes som gidsler i det spil. Det, jeg derimod synes, er, at vi skal sørge for at holde en skarp dialog med Israel om nødvendigheden af, at de også kommer til forhandlingsbordet med reelle indrømmelser, ligesom vi selvfølgelig skal gøre det samme over for Fatahregeringen. Så det her er en balancegang, men det er også en nødvendig balancegang. Jeg synes ikke kun, vi skal gøre Israel til hovedskurken, for der er altså to skurke i det her spil.

Kl. 13:17

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Frank Aaen.

Kl. 13:17

Frank Aaen (EL):

Jo, jo, men vi synes bestemt også, at man skal tage afstand fra dem, der fyrer raketter af, der rammer vilkårligt i israelske bosættelser, nærtligvis, men det er altså Israel, der er den stærke magt, og det er

altså Israel, der er besættelsesmagt, og det er jo derfor, vi mener, at man i højere grad bør lade handling følge ord i forhold til Israel for at få gang i fredsprocessen. Og det er derfor, det undrer mig, at man ikke bruger den mulighed at sige: Så længe I er besættelsesmagt, så længe I behandler Gaza, som I behandler Gaza, så længe I bliver ved med at udvide bosættelser, kan I ikke blive medlem af det pæne selskab OECD.

Kl. 13:18

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:18

Michael Aastrup Jensen (V):

Igen vil jeg sige, at jeg er imod dobbeltstandarter, og der er en lang række andre lande, man kunne stille præcis det samme spørgsmål. Derfor synes jeg, at præmissen i hr. Frank Aaens spørgsmål ikke er rigtig – især fordi hr. Frank Aaen rigtigt siger, at det forslag til vedtagelse, som er fremsat af et bredt flertal af Folketingets partier i dag, jo faktisk er meget skarpt, i forhold til hvad det er, vi forventer af de to parter. Og derfor synes jeg, vejen frem hellere er via diplomatiet, men også ved, at vi har et skarpt diplomati på det her område.

Kl. 13:19

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Holger K. Nielsen.

Kl. 13:19

Holger K. Nielsen (SF):

Min korte bemærkning har baggrund i, at jeg for nylig så, at Venstres ordfører var ude med nogle nye ideer til dansk udenrigspolitik, hvor man ikke længere skulle så meget i dialog. Nu skulle man virkelig ud og mere direkte undergrave diktatorer rundtomkring i verden med radiosendere osv.

I den anledning nævnte ordføreren også den danske mellemøstenpolitik og sagde, at vi ikke længere skulle have den arabiske dialog, og at vi ikke længere skulle have de initiativer, som den tidligere udenrigsminister har sat i værk. Jeg vil godt høre, om det er noget, ordføreren stadig væk mener, og om han kan uddybe den kritik af den hidtidige danske politik i Mellemøsten og fortælle, hvad han så vil gøre i stedet for.

Kl. 13:20

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:20

Michael Aastrup Jensen (V):

Allerførst vil jeg sige, at jeg selvfølgelig er glad for, at hr. Holger K. Nielsen har bemærket, hvilke tanker jeg har på det her område.

Det, som vi klart har sagt fra Venstres side, er, at vi støtter Det Arabiske Initiativ, hvor det virker i forhold til dialogen, men at det også er nødvendigt, at vi en gang imellem i nogle forskellige henseender afløser dialog med handling. Derfor kan man ikke sige, at der så at sige er én løsning, der virker for alle lande. Det vil være forskelligt fra land til land, og derfor har vi konkret lanceret forslaget om, at vi med et »Radio Free Somalia« – som jo så ikke har meget med Mellemøsten at gøre – virkelig kunne lave en løsning, hvormed vi kunne gå ind ufiltreret og komme med nyheder i demokratiets tjeneste, og som a la Radio Free Europe kunne have en stor, stor opgave i at få udbredt, skal vi kalde det gode oplysninger i stedet for de fundamentalistiske radiostationer, der desværre flourer i Somalia.

Så jeg har aldrig nogen sinde, bare lige for at slå det fast, været ude at sige, at Det Arabiske Initiativ skulle stoppe. Det vil man hel-

ler ikke kunne se i artiklen i Jyllands-Posten, for det har jeg ikke på noget som helst tidspunkt været ude med. Tværtimod har jeg sagt, at man skulle sørge for at udbygge de erfaringer, vi har, til så at sige at være en version 2.0.

Kl. 13:21

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der yderligere en kort bemærkning fra hr. Holger K. Nielsen.

Kl. 13:21

Holger K. Nielsen (SF):

Jo, jo, jeg læser da altid de bemærkninger, Venstres ordfører kommer med, det gør man jo. Jeg bemærkede også, at regeringen tog afstand fra de tanker, og det var naturligvis interessant.

Men det her handler jo ikke kun om »Radio Free Somalia«. Kunne ordføreren ikke måske være lidt mere konkret med, hvad han har tænkt sig med hensyn til palæstinakonflikten? Altså, hvad er der af muligheder der, skal der være en »Radio Free Palestine«? Er det det, Venstre vil have?

Det ville ellers være dybt relevant, hvis man tog den idé op og måske også finansierede den og lod den udtrykke sine holdninger i forhold til den israelske befolkning og i forhold til den israelske regering. Det kunne være interessant, synes jeg.

Kl. 13:22

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:22

Michael Aastrup Jensen (V):

Så har hr. Holger K. Nielsen desværre ikke hundrede procent læst, hvad det var for nogle tanker, vi var fremme med. For det, som jeg lagde frem, var, at det skulle være et redskab i forhold til diktatorer, og meget kan man sige om Israels regering, men et diktatur vil jeg nok ikke helt kalde den. Tværtimod er Israel et af de få demokratier i Mellemøsten. Derfor kan jeg ikke se noget behov for, at noget land, hverken Danmark eller noget andet land, skulle gå ind og undergrave den israelske regering. Det er ikke det, der er vores opgave her. Vores opgave er derimod at sørge for at holde de to parter på forhandlingssporet.

At der så er nogle andre, vi synes kunne komme længere med demokrati, er en helt anden diskussion og handler ikke om Israel i den henseende. Man har heller ikke set, at jeg har været ude at være aktiv med, at Israel skulle væltes, eller nogle andre mærkelige tanker. Det har vi heller ikke været ude at sige. Tværtimod, Israel er et demokrati, og det er kun godt, at det er det.

Kl. 13:23

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Jeppe Kofod.

Kl. 13:23

Jeppe Kofod (S):

Tak. Der var mange synspunkter i talen, som jeg deler, men når Venstres ordfører påstår, at der i OECD-kredsen findes lande, som er diktaturer – og sådan forstod jeg svaret på et tidligere spørgsmål – kunne jeg godt tænke mig, at Venstres ordfører konkretiserede, hvad han mener med det, for så vidt jeg ved, er det ikke tilfældet, hvad angår OECD-landene. Hvis man ser på, hvad kriterierne er for medlemskab af OECD, er det vigtigt, at medlemsstaterne forpligter sig til et åbent marked, til demokratisk pluralisme og respekt for menneskerettighederne. Det er sådan grundlaget for at blive medlem af OECD, foruden en vis velstand.

Derfor kunne man jo sige: Hvorfor ikke bruge den diskussion til at stille nogle krav til Israel? For man må da gå ud fra, at det at være

en besættelsesmagt jo ikke i længden hænger sammen med de her principper, og derfor må man bruge den her diskussion om OECD til at stille nogle krav til Israel. Jeg vil høre, om Venstres ordfører er enig i, at vi ikke bare skal sige: Nej, nej, vi skal ikke stille nogen krav, men have dobbeltstandarder.

Jeg forstod simpelt hen ikke det svar, der blev givet tidligere.

Kl. 13:24

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:24

Michael Aastrup Jensen (V):

Så skal jeg prøve at gøre det mere pædagogisk for hr. Jeppe Kofod den her gang. Med dobbeltstandarder mener jeg, at når vi har et demokratisk land, som ønsker at blive optaget i OECD, synes jeg ikke, at vi skal begynde at være smagsdommere om, hvor demokratisk det er i forhold til at blive optaget. Det var det, jeg sagde dengang, og det er det, som jeg stadig væk står ved – de her få minutter efter at jeg har givet svaret.

Det er jo også derfor, at jeg vender mig imod de folk, som synes, at vi i forbindelse med EU's associeringsaftaler og lignende simpelt hen skal begynde at lege skakmat i forhold til Israel på det her område. Selvfølgelig skal vi stille krav, men det kan jo ikke være sådan, at vi så at sige kun bruger stokkemetode. Vi skal også bruge gule-rodsmetode i en lang række henseender. Det er altså nødvendigt, ikke mindst over for et demokratisk land som Israel.

Kl. 13:24

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Jeppe Kofod.

Kl. 13:24

Jeppe Kofod (S):

Jeg synes – også i forhold til den tidligere debat om Venstres nye hemmelige udenrigsoplæg, hvor vi skal ud og forsvare frihed og menneskerettigheder – at det slet ikke hænger sammen, hvad der bliver sagt fra talerstolen lige nu. Altså, jeg spurgte konkret til, hvordan ordføreren mener at Israel opfylder de her betingelser i besatte områder, altså om menneskerettigheder, demokrati og en politisk markedsøkonomi. Det er nogle af de værdier og betingelser, der er for at blive medlem af OECD. Og der fik jeg ikke noget svar.

I ordførertalen sagde ordføreren nogle rigtige ting om de problematikker, der er i de besatte områder, og jeg kunne også forstå på ordføreren, at det er vigtigt, at vi får afsluttet konflikten, meget vigtigt endda. Derfor forstår jeg simpelt hen ikke det svar, der blev givet. Jeg synes, det er helt galt, hvis Venstre virkelig mener, at vi ikke skal bruge den her diskussion om OECD til også at stille nogle krav til den israelske regering. Sådan må jeg forstå svaret, og så er vi jo dybt uenige, og det er selvfølgelig meget skuffende.

Kl. 13:25

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:25

Michael Aastrup Jensen (V):

Allerførst vil jeg sige til den der sådan lidt sjove bemærkning, der kom fra hr. Jeppe Kofod, om, at noget skulle være hemmeligt i vores oplæg, at det ikke er mere hemmeligt, end at man kan læse det på min hjemmeside michaelaastrup.dk. Så hvis hr. Jeppe Kofod har internetadgang, kan han læse oplægget, som er rimelig klart og enkelt. Mere hemmeligt er det altså ikke, vil jeg sige til hr. Jeppe Kofod.

Med hensyn til det andet om dobbeltstandarder vil jeg sige, at jeg har sagt klart, at jeg mener, at når vi optager demokratiske lande i

OECD, kan vi ikke sige til Israel: I er ikke demokratiske nok til at blive optaget i OECD. Det betyder ikke, at jeg bare siger, at vi ikke skal stille krav til Israel. Det var lige præcis det, jeg kom ind på i min tale, nemlig at vi selvfølgelig skal begynde at stille krav til Israel. Jeg synes, at det forslag til vedtagelse, som der er meget bred tilslutning til, jo også siger, at der er nogle forskellige krav til Israel.

Så lad os nu lade være med at prøve at kaste mudder i maskineriet og gøre forskellen større, end den er, for vi er jo faktisk enige om det forslag til vedtagelse, som er balanceret, men også skarpt, i forhold til Israel og Palæstina.

Kl. 13:26

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Mogens Lykketoft.

Kl. 13:26

Mogens Lykketoft (S):

Tak. Jeg vil bare bore en lille smule i det med dobbeltstandard. Jeg vil spørge hr. Michael Aastrup Jensen, om der findes noget andet medlemsland i OECD, som i øjeblikket holder et andet folk besat, og som gør sig skyldig i tilsvarende krænkelse af elementære menneskerettigheder som dem, der foregår på Vestbredden med husødelæggelser, ekspropriationer og andre overgreb?

Kl. 13:27

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:27

Michael Aastrup Jensen (V):

Jeg anerkender ikke den præmis, at vi så at sige skulle have OECD-medlemskabet som en eller anden form for gulerod, vi skal bruge over for Israel. Israel er et demokratisk land, og jeg synes simpelt hen ikke, at vi skal begynde at sige: I kan først blive OECD-medlemmer, hvis I håndhæver det, det og det.

Husk nu forslaget til vedtagelse. Det forslag til vedtagelse, vi har lagt frem, er meget balanceret. Jeg vil ikke stå her i dag og være med til at sige – som nogle åbenbart synes lidt indirekte – at Israel er hovedskurken. Der er to skurke i dette spil, lad os ikke glemme det. Jeg synes, debatten begynder at få en overvægt af, at Israel er hovedskurken, og der er jeg så ikke med længere.

Kl. 13:28

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Hr. Mogens Lykketoft for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 13:28

Mogens Lykketoft (S):

Det eneste, der interesserede mig, var udtrykket dobbeltstandard. Kan hr. Michael Aastrup Jensen nævne et eneste andet eksempel på et medlemsland i OECD-kredsen, der holder et andet folk besat?

Kl. 13:28

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:28

Michael Aastrup Jensen (V):

Som jeg har været inde på over for hr. Mogens Lykketoft, er det sådan, at det primære for mig i forhold til OECD er, om man er et demokratisk land eller ej. Israel er et vestligtorienteret land på en lang række områder. Derfor synes jeg også, de skal være mere end velkommen i OECD, og derfor er jeg ikke med til det der spil, hvor man prøver at tage OECD-medlemskabet som gidsel. Så den præmis går jeg slet ikke med på, og jeg går heller ikke med på det, som visse ordførere er på vej til nu, nemlig at sige, at Israel er hovedskurken.

Jeg synes, vi skal huske balancen i forslaget til vedtagelsen. Der skal to parter til at skabe fred, og der altså også en anden part end Israel i det her spil.

Kl. 13:29

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til Venstres ordfører. Vi går videre i ordførerrækken. Så er det Dansk Folkepartis ordfører, og det er hr. Søren Espersen.

Kl. 13:29

(Ordfører)

Søren Espersen (DF):

Tak. Hr. Mogens Lykketoft havde jo ret, da han sagde, at det ikke er noget, vi kan løse her i Folketinget. Alligevel har vi jo altså en debat sådan cirka en gang årligt om det her emne, og det er, fordi vi alle sammen har en stor interesse i det. Det er jo ikke kun et dansk fænomen; det er en konflikt, der interesserer hele verden.

Jeg mener også, det er væsentligt at sige, at for mit vedkomme og for vores vedkommende går vi ind for alt, hvad israelerne og palæstinenserne kan blive enige om. Det er bare for sjældent, at parterne kommer til at sidde i samme rum, til at det kan lade sig gøre at finde de ting, de kan være enige om.

Noget af det, som jeg mener er beklageligt ved hele den fredsproces, der kører, er, at man på en eller anden måde er utrolig optaget af, at man faktisk skal kende facit på fredsløsningen, inden man sætter sig til bordet. Det har jeg aldrig forstået. Jeg har aldrig forstået, hvorfor man ikke fuldstændig fordomsfrit og uden forhåndsbetingelser kan sætte sig til bordet og starte med at finde ud af: Hvad er det, vi mener, og hvad er det, I mener? Der er ikke længere tale om, som der var det for 10-15 år siden, at israelerne ikke accepterer palæstinenserne som forhandlingspartner. Hvorfor skal der hele tiden være ting, der skal godkendes, inden man kan sætte sig til bordet?

Det er rigtigt, som det er blevet sagt, at dette er en konflikt, der har strakt sig over syv årtier. Jeg mener, der er 10 eller 11 forskellige amerikanske præsidenter, der har forsøgt at løse denne konflikt, de har oven i købet sat det øverst på deres agenda, og det er ikke blevet løst. Problemet er jo, at det er to folk, der gør krav på det samme område. Derfor er det, som det er blevet nævnt fra både udenrigsministeren og fra andre, en meget, meget kompleks situation.

Det, der irriterer mig mest ved de her debatter – og jeg synes, det er godt, at vi har dem i Folketinget – er, at det alligevel altid ender i det, jeg vil kalde god gammeldags Israelbashing. Bashing må jeg hellere oversætte for formandens skyld: Det betyder at slå løs på og prygle folk. Jeg synes ikke, det er meningen med det her. Fra Socialdemokraternes side hører jeg altid, hvor god venner man er af Israel, man siger det som ven af Israel. Det kommer sådan lidt underliggende, sådan nærmest messende hver gang, næsten besværgende, og så ender det alligevel i en kæmpestor Israelbashing.

Det synes jeg ikke er fair. Det er unfair, fordi Israel repræsenterer frihed og demokrati, og det er altså imponerende. Efter 62 år ligger dette demokratiske og frie land i en ørken af feudalstater, der jo i flere tilfælde oven i købet er fascistiske diktaturer. I 62 år har det nye Israel eksisteret og har faktisk været under konstant angreb, konstant pres. Jeg skal bare give et eksempel: Siden 2001 er der blevet affyret over 15.000 raketter mod israelske byer omkring Gaza. Det er beundringsværdigt, at Israel midt i det her har kunnet bibeholde demokratiet. Jeg har altså en tendens til, når det er opgør mellem fascistiske diktaturer og demokratiske stater, at holde med sidstnævnte. Det må man altså have mig meget undskyldt.

Modparten, hvad kommer den med? PA-officielle lærebøger, tv, hjernevaske i forhold til de unge indbyggere for at knuse den jødiske stat, og der laves kort, uden at Tel Aviv og andre israelske byer er med. Det er desværre en forkert udvikling, der er i gang i det palæstinensiske område, og vi hjælper i høj grad – med vores danske støtte – med til det.

Jeg vil sige, at det væsentligste er, at denne køreplan for fred, og det vi nu taler om i dag, bliver en stærk opfordring til parterne om at sætte sig sammen nu. Lad være med alle de forhåndsbetingelser, hvad skal de til for? Og lad os så se, om det brister eller bærer. Der er ting, man vil kunne blive enige om, men hvis man ikke sætter sig sammen ved samme bord, og det er der ikke stor vilje til fra palæstinensisk side, kommer man altså ikke videre, uanset hvor mange store intentioner man har. Mit budskab er altså: Parterne skal sætte sig sammen, fordomsfrit og uden forhåndsbetingelser, så kan alt diskuteres og alt lægges på bordet – ellers kommer det bare til at køre i samme trummerum, som det plejer.

Der er enkelte ting i forslaget til vedtagelse, som vi desværre ikke helt kan være med til. Derfor har vi fremsat vores eget forslag fra Dansk Folkeparti. Jeg vil ikke sige noget dårligt om det forslag, der ligger, for der er rigtig gode elementer i det, men der er altså enkelte ting, som vi ikke kan stå hundrede procent inde for. Jeg skal derfor på vegne af Dansk Folkeparti fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget støtter bestræbelserne på at genstarte fredsforhandlingerne om en normalisering af forholdet mellem Israel og de arabiske lande.

Folketinget anerkender Israels indsats i opgøret med den internationale terrorisme.

Folketinget støtter Israels ret til fred og sikkerhed og de palæstinensiske araberes ret til en egen stat.

Folketinget opfordrer parterne til øjeblikkeligt – og uden forhåndsbetingelser – at indlede direkte forhandlinger.

Folketinget opfordrer regeringen til at arbejde for,

- at Israel, så længe fredsforhandlingerne pågår, ikke igangsætter yderligere byggerier på Vestbredden,
- at Jerusalems fremtidige status drøftes fordomsfrit under fredsforhandlingerne,
- at Israel på Vestbredden forbedrer bevægelsesfriheden,
- at Israel og Egypten i samarbejde tager skridt til at normalisere GAZAGRÆNSERNE,
- at PA forstærker sikkerhedsindsatsen og retssektoren,
- at PA drager omsorg for, at Hamas og andre terrorbevægelser stopper voldelige aktioner mod Israel
- at de arabiske lande indleder drøftelser med Israel med henblik på anerkendelse af landet – og at indføre normale diplomatiske forbindelser.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 74).

Kl. 13:35

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Det af hr. Søren Espersen oplæste forslag til vedtagelse vil sammen med det tidligere forslag også indgå i Folketingets fortsatte drøftelser og forhandlinger.

Så er der en enkelt kort bemærkning, og den er fra hr. Jeppe Kofod.

Kl. 13:35

Jeppe Kofod (S):

Det var sådan set bare en kort bemærkning til hr. Søren Espersen om det her med Israelbashing. Jeg synes, det er en uendelig simpel måde at fremstille en meget kompleks virkelighed på. Man kan vel godt være kritisk over for en regering, der p.t. sidder i Israel, og samtidig være proisraelsk. Man kan godt være proamerikansk og være imod præsident George Bushs politik. Jeg synes, det er lidt ærgerligt, at

man prøver at få debatten ned på et niveau, hvor vi ikke hører hjemme.

Det, der vel er sandheden, vil jeg sige til hr. Søren Espersen, er, at vi jo ønsker en retfærdig løsning for begge folk. Men så må man se på den aktuelle situation. Vi har en israelsk regering, som ikke indtil nu for alvor har vist vilje til at lave en retfærdig fredsløsning. Det er vel det, der er sagens kerne.

Nu ved jeg, at både hr. Søren Espersen og jeg deler interessen for israelsk politik. Jeg vil spørge: Hvad tror hr. Søren Espersen der skal til, for at Israel kan lave en retfærdig fredsløsning med palæstenserne? Hvilken regeringssammensætning kunne man forestille sig kunne levere det her? Jeg så, at den israelske forsvarsminister, Barak, offentligt var ude at sige, at han egentlig regnede med, at en fredsløsning kun kunne laves, hvis Likud gik sammen med Kadima og lavede fred med palæstenserne. Det er jeg meget enig i, men er det også den analyse, hr. Søren Espersen har?

Kl. 13:36

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:36

Søren Espersen (DF):

Jeg mener ikke, at det nødvendigvis har noget at gøre med den regering, der sidder p.t. Det sagde hr. Mogens Lykketoft også i sit indlæg. Det mener jeg ikke det har, og jeg mener også, at den retorik, der har været, også fra hr. Mogens Lykketofts og fra andres side, har været uafhængig af, at det nu er en konservativ regering, der sidder ved magten i Israel. Jeg mener i virkeligheden ikke, at det har nogen særlig betydning.

Da der blev skabt fred – det skal man ikke glemme – var det faktisk med en af de allerstørste, i gåseøjne, høje i Israel historie, Menachem Begin. Han skabte altså fred med egypterne. Og Sharon viste i mine øjne vejen i forhold til Gaza. Det blev også igen af Socialdemokratiet og hr. Mogens Lykketoft lavet om til noget, der næsten var et problem, altså at israelerne frivilligt trak sig ud af Gaza og i mange situationer tvang 6.000-7.000 israelere væk fra deres boliger. Det bliver i hr. Mogens Lykketofts og Socialdemokratiets retorik lavet om til, at det var et vældigt problem, og at sådan skulle israelerne ikke have gjort det.

Jeg mangler nuancen, når det drejer sig om Socialdemokratiet.

Jeg hører aldrig indlæg fra Socialdemokratiet, hvori man roser Israel for tiltag, aldrig. Det er bare det, jeg konstaterer.

Kl. 13:37

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der yderligere en kort bemærkning fra hr. Jeppe Kofod.

Kl. 13:37

Jeppe Kofod (S):

Det er jo simpelt hen ikke korrekt. Selvfølgelig er det sådan, at begge folk – det tror jeg bliver sagt i næsten enhver tale – har en ret til at leve i fredelig sameksistens med hinanden. Jeg tror, at man, hvis man også kigger historisk på det, vil se, at Socialdemokraterne gentagne gange har forsvaret israelernes rettigheder i forskellige sammenhænge. Så det mener jeg er faktuel forkert.

Jeg synes bare, det er ærgerligt, vil jeg sige til hr. Søren Espersen, at man ikke vil svare på spørgsmålet. Jeg synes, det er vigtigt, også når jeg hører det forslag til vedtagelse, der er lagt frem fra Dansk Folkepartis side, at man forholder sig lidt til virkeligheden, altså sådan som den ser ud nu.

Jeg synes, det er vigtigt at spørge hr. Søren Espersen om noget. På den palæstinensiske side har man Fayyad som en premierminister, der ønsker fred. Man har Abbas, som også kæmper for fred. Er

det ikke også vigtigt at være lidt kritisk over for den regering, der sidder i Israel, nemlig at spørge sig, om de virkelig ønsker fred.

Hvis vi går ind og studerer Likuds partiprogram, ser vi, at der jo står, at man under ingen omstændigheder vil opgive Jerusalem, og under ingen omstændigheder vil man opgive retten til at lave bosættelser på Vestbredden osv. Det er vel også noget, man vil være nødt til at forholde sig til, hvis vi skal have en ordentlig debat om det her. Jeg forstår ikke, at hr. Søren Espersen bare er ukritisk over for det, og at han ikke tør tage debatten, fordi det er der behov for at nogen gør for at rykke i den her debat.

Kl. 13:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:39

Søren Espersen (DF):

Jeg tror, der er få israelske politikere, der eksempelvis går ind for en deling af Jerusalem. Det er meget, meget få.

Jeg vil bare sige, at jeg historisk set også vil anerkende Socialdemokratiets støtte til Israel, men når vi så kommer ind til selve essensen af det, er der altid en hel masse forbehold. Det er i hvert fald det, jeg hører, og det er det, jeg oplever. Det synes jeg ikke altid er fair. I min optik kunne jeg godt tænke mig, at man, når nu hr. Jeppe Kofod spørger om, hvordan man kan komme i gang med at løse den her konflikt – det er da et særdeles relevant spørgsmål – gør det ved at sætte sig ved et bord. Hvad er det, der gør, at palæstenserne ikke vil sætte sig ved samme bord som israelerne – og gerne sætte sig ned med andre lande i samme lokale, for det er der ikke nogen, der har noget mod? Men gang på gang siger palæstenserne nej, fordi der så er noget, der skal loves først; så er der noget, der skal standses først; så skal der gives et løfte om det. Sådan forhandler man ikke imellem fjender. Man sætter sig sammen, og det vil palæstenserne ikke. Det er altså ensidigt fra palæstinensisk side.

Så hvis man vil videre, må man sætte sig sammen.

Kl. 13:40

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og så er det SF's ordfører. Det er hr. Holger K. Nielsen.

Kl. 13:40

(Ordfører)

Holger K. Nielsen (SF):

Der har fra talerstolen her bl.a. fra ministerens side været udtrykt optimisme i forhold til at få gang i forhandlingerne igen. Den optimisme kan vi jo håbe på bliver en realitet, men jeg må tilstå, at det er svært at have den i ret meget. For situationen i Palæstinakonflikten er ganske fortvivlende. Den nuværende israelske regering ønsker reelt ingen forhandlinger, der fører frem til en tostatsløsning. Netanyahu og hans regering, den mest højrenationalistiske regering, der har været i Israel, er imod en palæstinensisk stat og vil gøre, hvad den kan, for at sabotere forhandlingsinitiativer.

Vi husker, fra da vi var nede i Israel med Det Udenrigspolitiske Nævn i marts måned, hvordan Joe Biden ankom på samme tidspunkt, som vi var der på, og så blev der straks annonceret nye bosættelser i Østjerusalem. Det var en provokation lige i hovedet på amerikanerne. Og som mange sagde: Hver gang den amerikanske præsident eller vicepræsident kommer til Israel, spiller den israelske regering ud med en ny provokation.

De blev i første omgang banket på plads af amerikanerne, men vi ved, at selv om man har indvilliget i at fastfryse bosættelserne i Østjerusalem, er der planer, som ligger i skufferne, om at sætte gang i nye bosættelser, så snart lejligheden er der.

Situationen i Østjerusalem og på Vestbredden har udviklet sig så absurd, at det stort set umuliggør en sammenhængende palæstinensisk stat. Den palæstinensiske autoritet sidder i Ramallah, men har reelt kun magt over en meget begrænset del af Vestbredden. Hvad der ligner selvstændighed er afgrænset til enklaver, der bedst kan sammenlignes med de bantustans, vi kendte i Sydafrikas apartheidregime.

Fanatiske bosættere, israelsk militær, checkpoint og vejspærringer har gjort dagliglivet til et helvede for almindelige palæstinensere. Situationen i Gaza er eksplosiv. Omkring 1,5 million mennesker er indesluttet i et gigantisk fængsel som en kollektiv straf for, at de støttede Hamas i det første demokratiske valg, som Vesten havde støttet, og som fandt sted i området. Det har så yderligere forværret situationen, at Fatah og Hamas i flere tilfælde bruger flere kræfter på at bekæmpe hinanden end på at søge en løsning på den desperate situation.

Der er med andre ord et bjerg af problemer, som indbyrdes er vævet ind i hinanden. Det er korrekt, som det er sagt, at det er en meget kompleks konflikt, vi har med at gøre. Kan bjerget overvindes? Man er nødt til at fastholde en vis optimisme, ikke mindst fordi Palæstinakonflikten er alle konflikters moder, som man siger. Men det er svært at have meget af optimismen i.

Naturligvis skal staten Israel have ret til at eksistere bag sikre grænser, og vi skal fordømme selvmordsbombere og raketangreb på israelske civile til hver en tid. Men det er også vigtigt at få sagt, at den gamle zionistiske drøm om en demokratisk jødisk stat aldrig vil kunne udfoldes, medmindre der skabes fred med palæstinenserne. Denne gamle zionistiske drøm er på mange måder smuk, og vi er mange, der har støttet den igennem årene, men den kan aldrig nogen sinde blive en realitet, medmindre der bliver fred i forhold til palæstinenserne. I modsat fald vil Israel enten falde fra hinanden eller udvikle sig til et fascistisk diktatur.

Det er nødvendigt med et pres udefra. Obama har øget presset på den israelske regering. Spørgsmålet er, om han i sidste ende vil tage de ubehagelige skridt over for regeringen, som er nødvendige. Europa er stort set fraværende i Mellemøsten. Det er ærgerligt, også fordi vi faktisk har mange interesser udenrigspolitisk i Mellemøsten. Men vi har faktisk muligheder, som vi burde udnytte langt mere, f.eks. i handelspolitikken. Det instrument burde bruges meget mere offensivt. Jeg synes bestemt, det er vigtigt at få en debat om Israels optagelse i OECD, for det er jo også en del af OECD-medlemskabet, som hr. Mogens Lykketoft var inde på før, at man skal overholde almindelige menneskerettigheder. Man kan ikke, som Israel gør i øjeblikket, have folkeretsstridige bosættelser på besat område. Derfor er det vigtigt, at vi også her i Folketinget og i Det Udenrigspolitiske Nævn får en diskussion om Israels optagelse i OECD. Jeg vil godt have, at ministeren kan bekræfte, at det er en sag, der faktisk bliver taget op her i Folketinget.

Vi skal også støtte den israelske fredsbevægelse og støtte alle de kræfter på begge sider, som ønsker at få en forhandlingsløsning, som fører frem til en selvstændig, sammenhængende og levedygtig palæstinensisk stat.

Kl. 13:46

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Søren Espersen.

Kl. 13:46

Søren Espersen (DF):

Jeg mener, der var en fejl i det, hr. Holger K. Nielsen sagde, idet han sagde, at statsminister Netanyahu siger nej til en tostatsløsning. Jeg vil gerne bede hr. Holger K. Nielsen bekræfte, at statsminister Netanyahu faktisk har sagt ja til det. Det er det første.

Det andet er, at hr. Holger K. Nielsen taler om den nuværende israelske regering som et vældigt problem. Der er bare det, at jeg nu i

mange år her i Folketinget – også langt tilbage, til før jeg selv kom i Folketinget – har hørt på hr. Holger K. Nielsen, og jeg mener aldrig nogen sinde, der har været en israelsk regering, som hr. Holger K. Nielsen syntes var glimrende. Det har jeg faktisk aldrig nogen sinde hørt. Hvad er det, der gør, at den her regering er et specielt problem i forhold til dem, der har været tidligere, og som hr. Holger K. Nielsen også har skældt ud, uanset hvilken kaliber de var af? Rabin blev vist egentlig først accepteret, da han var blevet myrdet.

Kl. 13:47

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:47

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg tror da, der var mange af os, der fik stor respekt for Rabin, da han indgik i Osloaftalerne i 1993 – afgjort. Men jeg tror da også, at hr. Søren Espersen og andre må erkende, at den regering, der sidder nu, er en nationalistisk regering med en udenrigsminister, Lieberman, der har en fortid og et program, der i hvert fald ligger meget langt fra det, som jeg ville kalde både sympatisk, anstændigt og perspektivrigt.

Hvad angår Netanyahu, sagde jeg faktisk, at han er imod en tostatsløsning. Det er han. Men han er blevet banket på plads, i forhold til at han siger: O.k., lad os forsøge at forhandle. Men Netanyahu er grundlæggende imod en tostatsløsning. Den nuværende regering er imod en tostatsløsning, og derfor forstår jeg da godt, at palæstinenserne ligesom stiller nogle krav op, som skal opfyldes, før de vil gå ind i forhandlinger med den israelske regering.

Kl. 13:48

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Søren Espersen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 13:48

Søren Espersen (DF):

Jeg synes bare, det er mærkeligt, at man skal stå her og sådan give forskellige ministre i et andet land karakter, med hensyn til om de er gode eller dårlige, om de er det ene eller det andet, når det drejer sig om et demokratisk land, som på demokratisk vis har valgt sin regering. Hr. Holger K. Nielsen vil jo ikke anfægte, at det er sket efter demokratiske valg. Og man kan godt være uenig med Avigdor Lieberman og Netanyahu, men ligefrem at diskvalificere dem, bør man ikke.

Jeg mindes også og nævnte selv i min ordførertale Menachem Begin som en af dem, der virkelig skaffede fred med Egypten, et storslået skridt. Han var ikke just due, og det ved hr. Holger K. Nielsen også – det var bare en kommentar.

Jeg vil gerne lige ganske kort vende tilbage til det, der hedder sikkerhedssituationen på Vestbredden: Har hr. Holger K. Niensens slet ikke nogen forståelse for, hvorfor det ofte er nødvendigt fra israelsk side at lave restriktioner på Vestbredden, også med hensyn til indgange til Israel?

Kl. 13:49

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:49

Holger K. Nielsen (SF):

Nej, jeg har ikke forståelse for de restriktioner, der blevet indført på Vestbredden. Jeg har ikke forståelse for, at der er blevet bygget en mur som den, man kendte i Berlin – en meget længere mur, en meget større mur – som forhindrer folk i at besøge hinanden, og som gør, som jeg sagde, dagliglivet for almindelige mennesker til et di-

rekte helvede. Jeg forstår ikke, der skal være checkpoints, hvor der står unge israelske soldater og gør livet surt for de mennesker, der skal over med deres varer, så grønsagerne rådner og frugterne ikke længere kan sælges der, hvor de skal sælges. Det forstår jeg simpelt hen ikke.

Hr. Søren Espersen og alle andre må erkende, at et af problemerne i den her konflikt og en af årsagerne til, at Hamas fik så mange stemmer, som Hamas fik, var en fortvivelse over en situation, der bliver værre og værre for den almindelige palæstinenser. Når Hamas fik mange stemmer, var det ikke bare, fordi man var blevet meget religiøse. Det var også en social protest. Det var en protest imod de håbløse forhold, almindelige mennesker har i det område.

Derfor er man også nødt til, hvis man skal have noget, der ligner en løsning på det her, at se på, hvordan livet er for den almindelige palæstinenser på Vestbredden. Og det er ikke godt for øjeblikket. Jeg har ingen forståelse for det, hr. Søren Espersen siger.

Kl. 13:50

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til SF's ordfører. Der er ikke flere korte bemærkninger. Vi går videre i ordførerrækken, og så er det den konservative ordfører, hr. Naser Khader.

Kl. 13:51

(Ordfører)

Naser Khader (KF):

Det er en vigtig debat, vi har i dag. Selv om Mellemøsten ligger 5.000 km fra Danmark, er det et meget relevant område for Danmark og for vores hverdag.

Det, der sker i Mellemøsten, kan på mange måder direkte eller indirekte komme til at vedrøre vores hverdag. Desuden kommer en stor del af de flygtninge og indvandrere, vi har i Danmark, fra Mellemøsten. Nogle hævder, at vi i Danmark hverken kan gøre fra eller til i forhold til denne konflikt, men de tager fejl. Historisk har Danmark spillet en vigtig rolle i fredsbestræbelserne og udviklingen i området, og der bliver lyttet, når vi siger noget.

Som udenrigsministeren sagde i sin tale, er det også et godt tidspunkt at få denne debat på. De indirekte forhandlinger, som senere skal føre til direkte forhandlinger mellem palæstinenserne og israelerne, er langt om længe gået i gang gennem Obamas mellemøststudering, senator Mitchell, og det er rigtig godt. Der er nemlig ikke nogen alternativer til en fredsløsning.

Status quo, som nu har været i nogle år, er uholdbar og skaber usikkerhed og ustabilitet. Tiden arbejder faktisk imod en fredsløsning og imod de moderate kræfter på begge sider. Status quo er eksempelvis til Hamas' fordel, status quo gør, at deres magt bliver forøget og deres ideologi bliver dominerende i Gaza. Det kan i yderste konsekvens føre til en shariat, så status quo er meget, meget uholdbar.

En vigtig forudsætning for fredsforhandlingerne er tillid, og tillid er nærmest ikkeeksisterende på nuværende tidspunkt mellem parterne. Det er bl.a. det, der skal bygges op igen via de indirekte forhandlinger. En anden vigtig forudsætning for en konstruktiv fredsproces er, at parterne undgår handlinger, der kan bringe forhandlingerne i fare. Den palæstinensiske præsident Abbas har fået opbakning af Den Arabiske Liga til at indgå i indirekte forhandlinger, og Israel har signaleret, at man vil udvise tilbageholdenhed i forhold til bosættelser.

I marts var jeg sammen med flere medlemmer af Det Udenrigspolitiske Nævn i Mellemøsten. Jeg kom hjem med blandede følelser. På den ene side var det meget trist at opleve, at parterne generelt lever i fortiden, altså hvem der gjorde hvad i fortiden. Selvfølgelig er fortiden vigtig, hvis man vil forstå nutiden, men det nytter ikke noget at fastlåse sig i fortiden. Det er også vigtigt at se fremad. Det er sjældent, at man oplever parterne fortælle om deres drømme for om-

rådet. Jeg mener, at Mellemøsten er en af de mest interessante verdensdele. Her blev civilisationen født, alle profeter blev født i området, og de tre monoteistiske religioner har deres udspring i området. Området er med andre ord fyldt med historie, religion, kultur, natur, så hvis der var fred, sikkerhed, velstand og stabilitet, kunne området blive et paradis på jorden.

På den anden side og på trods af de fastlåste positioner i fortiden kunne man også fornemme en vilje hos de centrale aktører til at indgå i en fredsproces. Men det bliver meget, meget vanskelige forhandlinger, fordi begge parter skal levere vigtige kompromiser. Israel må levere tillidsskabende skridt til palæstinenserne, når det gælder bosættelser, forbedring af forholdene på Vestbredden og bedre adgang for at skabe alternativer til Hamas. Bosættelsespolitikken er skadelig både for fredsprocessen, for tillid mellem parterne og for Israels forhold til omverdenen. Desuden vil bosættelserne svække USA's forsøg på at skabe en alliance med de omkringliggende lande mod Iran, som i øvrigt udgør en stor trussel mod Israel, så bosættelsesudvidelser kan med andre ord have direkte indflydelse på, hvorvidt USA kan samle en koalition omkring sanktioner mod Iran. Israels bosættelsesannonceringer i marts var et tilbageskridt, og både USA, EU og kvartetten reagerede også skarpt og opfordrede Israel til at stoppe de ulovlige bosættelsesplaner.

Palæstinenserne skal selvfølgelig også levere. De skal undgå at opildne til had mod Israel, og de skal fortsætte det gode samarbejde for at forbedre sikkerhed og god regeringsførelse på Vestbredden. Her skal det understreges, at den palæstinensiske premierminister Fayyad, der blev valgt som uafhængig kandidat, skal have kredit for sin indsats for korruptionsbekæmpelse og for god regeringsførelse. Han er faktisk en god fredspartner for israelerne.

I det videre forløb er det vigtigt fra dansk og europæisk side at fortsætte den tætte dialog med USA. Det internationale samfund må stå sammen og sende de samme budskaber, så vi kan få varig fred, og som i sidste ende vil smitte af på de omkringliggende konflikter.

Lad mig til sidst slutte af med at understrege, at vi i Det Konservative Folkeparti er meget tilfredse med det fremsatte forslag til vedtagelse, som vi synes er meget afbalanceret, og som helt centralt kræver, at begge parter leverer noget. Det er et forslag til vedtagelse, som sender de rette budskaber og signaler til alle parter i området. Tak.

Kl. 13:57

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en kort bemærkning fra hr. Søren Espersen.

Kl. 13:57

Søren Espersen (DF):

Tak. Den konservative ordfører taler meget om de her tillidsskabende skridt. Men har man egentlig ikke i meget, meget lang tid talt om, at nu forlanger de det og det fra israelsk side, og at palæstinenserne modsat forlanger en masse fra den anden side, før man eventuelt kan sætte sig sammen? Er det ikke sådan, at de der tillidsskabende skridt i virkeligheden er en forhindring for, at man kan sætte sig ned ved et bord og snakke? Hvad er det, der i De Konservatives optik gør, at de har så meget imod det, og at man hele tiden skal lave en hel masse først, inden man kan sætte sig ved et bord?

Vi ved jo, at israelernes statsminister og palæstinenserens præsident som noget helt naturligt har mødtes i Sharm el-Sheik. Det er sket et par gange. Hvorfor kan man ikke fra regeringens og De Konservatives side opfordre til, at de sætter sig ned og kommer i gang i stedet for at skabe alle de her tillidsskabende skridt?

Kl. 13:58

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:58

Kl. 14:01

Naser Khader (KF):

Jeg synes også, det ville være optimalt, at de satte sig sammen. Det, jeg efterhånden har hørt i længere tid, er, at den palæstinensiske premierminister, Fayad, har sagt: Lad os sætte os sammen og forhandle. Men det, der er forudsætningen for en god forhandlingsånd, er, at man stopper de der bosættelser. Jeg synes faktisk, det er positivt, at man fra israelsk side også nu er gået i gang med indirekte forhandlinger, der på sigt skal føre til direkte forhandlinger. Altså, det mest optimale ville være direkte forhandlinger, men jeg synes faktisk, der er noget positivt ved, at USA er en slags bisidder og fastholder parterne i fredsforhandlingerne.

Kl. 13:59

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Søren Espersen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 13:59

Søren Espersen (DF):

Nogle af de bosættelsesplaner eller boligbyggerier, om man vil, i Jerusalem, som egentlig startede helt nye problemer lige efter Obamas tiltræden, er jo planer, som ligger langt ude i fremtiden, ting, som ikke engang er påbegyndt eller planlagt, så det burde i virkeligheden ikke være noget, der nødvendigvis skulle gøre, at man ikke kunne sætte sig sammen ved et bord.

Men jeg er egentlig godt tilfreds med det svar, jeg har fået fra hr. Naser Khader, altså at tiden kan gå med al mulig snakkesaglighed, og så spilder man en masse tid med at sige: Her er det, vi mener, og her er det, vi vil; så snakker vi. Den bemærkning er jeg egentlig godt tilfreds med.

Kl. 13:59

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:00

Naser Khader (KF):

Jeg vil blot komme med en kommentar. Det kan godt være, at man ikke her og nu går i gang med at bygge de her bosættelser, men det, at man annoncerer dem, samme dag som USA's vicepræsident, som er en af Israels største venner i den amerikanske administration, ankommer til Jerusalem, altså annoncerer, at man vil udvide med 1.600 flere bosættelser, synes jeg virkelig er en provokation og et tilbageskridt for fredsprocessen. Men det er fortid. Nu er vi kommet videre.

Kl. 14:00

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Mogens Lykketoft.

Kl. 14:00

Mogens Lykketoft (S):

Jeg vil egentlig godt stille ordføreren et spørgsmål. Der lå jo ligesom i det, hr. Søren Espersen lige spurgte om, at det skulle være urimeligt, at f.eks. palæstinenserne stillede krav om bosætterstop som forudsætning for at gå ind i forhandlingerne. Er ordføreren ikke enig med mig i, at enhver yderligere udvidelse af de her bosættelser er et skridt, der yderligere vanskeliggør muligheden for at skabe en fair, levedygtig løsning med en stat for palæstinenserne, og at det er derfor, det er en nødvendig forudsætning for en forhandling, at der er et bosætterstop?

Kl. 14:01

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Naser Khader (KF):

Jeg er enig.

Kl. 14:01

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken til den radikale ordfører, og det er hr. Niels Helveg Petersen.

Kl. 14:01

(Ordfører)

Niels Helveg Petersen (RV):

Lad mig til en start sige tak til udenrigsministeren for, synes jeg, et udmærket indlæg her i dag, som var en god kommentar til den situation, som i øjeblikket ligger foran os i Mellemøsten. I det ellers så triste billede af konflikten i Mellemøsten er det da i det mindste et lille lyspunkt, at indirekte forhandlinger nu er kommet i gang. Vores håb må jo være, at disse indirekte forhandlinger kan bane vejen for en tilnærmelse, der igen baner vejen for eller muliggør egentlige fredsforhandlinger. Det er det håb, vi må have.

Når og hvis fredsforhandlingerne kommer i gang, kender vi – og det gør parterne sådan set også – jo med temmelig stor sikkerhed, hvad der vil være grundmodellen for en løsning. Det var det, som man forhandlede om i slutfasen i Camp David under præsident Clintons ledelse, hvor man måske ikke var så forfærdelig langt fra en løsning. Det forarbejde, der ligger her, kan nyttiggøres i fremtiden. Men vejen frem til det er utrolig vanskelig. Realistisk set i lyset af de erfaringer, vi har med konflikten i Mellemøsten, er der såmænd ingen grund til at være særlig optimistisk.

Jeg tror, at man skal gå til sagen her uden illusioner. Det er vanskeligt, og det er især vanskeligt, fordi de moderate kræfter på begge sider af disse forhandlinger har så dårlige vilkår. Det er, som om højene på begge sider suger næring af hinanden. Repressalier afløser mere had, had gør forhandlinger vanskelige, og derfor sidder vi i en meget vanskelig forhandlingssituation. Som sagt skal man ikke nære illusioner om, at det her er nemt, at det kan gå hurtigt. Man skal heller ikke gå til det med defeatisme. Selvfølgelig kan det lade sig gøre, må det kunne lade sig gøre, på et tidspunkt at få hul på den forhandlingsproces.

Hr. Mogens Lykketoft sagde meget rigtigt, at det på 5 minutter jo ikke er muligt at sige så forfærdelig meget om dette meget komplekse problem. Jeg vil gerne fremhæve to vigtige forhold. Det første, jeg vil fremhæve, er, at et stop for bosættelserne er nødvendigt for at skabe et forhandlingsklima. Jeg tror ikke, at man bare kan sætte sig ned uden at stille nogle forhåndsbetinger. Det vil være umuligt at føre disse forhandlinger, hvis bosættelserne fortsætter. Det understreges stærkt i det forslag til vedtagelse, der er fremsat, og som Det Radikale Venstre hjertelig støtter. Det andet, jeg vil fremhæve, er, som der også står i forslaget til vedtagelse, behovet for at forbedre levevilkår og bevægelsesfrihed for palæstinenserne. Det er fundamentalt. Om ikke andet, selv om vi ikke kan gøre umiddelbare store fremskridt i forhandlinger, så kunne vi da i det mindste arbejde ihærdigt for at forbedre levevilkår og bevægelsesfrihed, fordi vi ved, at bedre levevilkår kan være med til at standse en ond spiral med mere had, og fordi det dog også i det mindste kan lette dagligdagen for mange mennesker. Det er noget, vi praktisk kan gøre, og her bør Danmark være meget praktisk indstillet.

Jeg vil også godt sige, at der har været meget eftertryk på, at sikkerheden skulle øges i f.eks. de palæstinensiske områder, og det er jo rigtigt nok. Amerikanerne har givet store beløb til det, men det er altså også vigtigt at se på levevilkår, herunder at se på sundhedstilstanden i befolkningen, som lader meget tilbage at ønske, og for hvilken der også kunne gøres mere.

Til slut vil jeg sige, at hvis og når det tidspunkt kommer, hvor konstruktive fredsforhandlinger kommer i gang, så skal vi jo ikke miste perspektivet for, hvad det kan betyde. Det kan få enorm betydning for hele regionen, for folk i Mellemøsten, men også for de konflikter, der findes i nabolaget omkring Iran, Afghanistan, Syrien. Det er det perspektiv, man også må bære med sig, og det ser jo i stigende grad ud til at være et grundsyn i den amerikanske udenrigspolitik, at en løsning her ikke kun isoleret set er nødvendig. Det er også nødvendigt af hensyn til amerikanske og andres interesser i et videre perspektiv.

Kl. 14:06

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en kort bemærkning fra hr. Søren Espersen.

Kl. 14:06

Søren Espersen (DF):

Jeg vil spørge om det, hr. Niels Helveg Petersen også selv er inde på, nemlig det med sikkerhedssituationen på Vestbredden, og som jeg talte med hr. Holger K. Nielsen om før. Har hr. Niels Helveg Petersen ikke en forståelse for, hvorfor der skal være så strenge restriktioner – at det er en følge af noget andet? Eksempelvis var sikkerhedssituationen før 2000 – det husker jeg selv meget, meget tydeligt – at man kunne køre frit på Vestbredden og tage over, som man ville, og der var utrolig stor transport over grænsen, men så skete der noget, der ændrede det. Det er jo ikke i Israels interesse at bruge 15 pct. af sit statsbudget på forsvar og at have 140.000 mand under våben. Har hr. Niels Helveg Petersen ikke forståelse for, at det her er noget, man nødtvungen gør?

Kl. 14:07

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:07

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg har fuld forståelse for, at det blandt folk i et land, der bliver bombet med granater, skaber en politisk diskussion, hvor man koncentrerer sig om sikkerhed. Det har jeg da fuld forståelse for. Alt andet ville være mærkeligt. Men det, som jeg synes er det væsentligste i denne diskussion, er at forstå, at det netop gælder om at få standset den onde cirkel. Det gælder om at få sat moderate styrker og moderate kræfter ind, således at høgene ikke hele tiden er dem, der sejrer, så man hele tiden skal søge ny sikkerhed til skade for almindelige menneskers levevilkår og bevægelsesfrihed. Det er det, der er problemet: at høgene suger næring af hinanden på begge sider af denne konflikt.

Kl. 14:08

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Søren Espersen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 14:08

Søren Espersen (DF):

Det svar siger jeg tak for. Når vi så er ved høgene, vil jeg spørge: Hvad er det så, det gør ved den nuværende israelske regering? Hvad er det, der gør, i hr. Niels Helveg Petersens øjne, at det her er en helt ny situation? Var det ikke præcis den samme situation, vi stod i, da der var en anden regering ved magten? Jeg er godt klar over, at retorikken her, specielt fra udenrigsministeren i Israel, er speciel. Men hvad er det, der har gjort det så meget sortere, end det var for bare 3-4 år siden?

Kl. 14:09

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Niels Helveg Petersen (RV):

Der har været perioder, hvor man kunne tillade sig at være lidt optimistisk. Lige efter Osloaftalen synes jeg der var håb at finde. Da der blev gjort det store forsøg med Rabin, Peres og Arafat for at nå en løsning, var der grund til optimisme. Da Rabin blev skudt, gik den gode cirkel i stå, og vi fik tilbageslag i forhandlingssituationen. Jeg nævnte ikke noget om partifarve hos nogen regeringer. Jeg kan konstatere, at den israelske befolkning stemmer meget med hensyn til sikkerhed, og at det i sig selv har besværliggjort fredsprocessen. Det er situationen, som jeg ser den.

Kl. 14:09

Kl. 14:10

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til den radikale ordfører. Så er det ordføreren for Enhedslisten, og det er hr. Frank Aaen.

Kl. 14:10

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Jeg deltog i den rejse med Nævnet til Mellemøsten i marts, som andre har omtalt. Jeg vil bare nævne en lille episode:

Jeg gik en tur i Jerusalems gader og fulgtes med en masse folk, der var på vej til bøn i moskeen. Det var stille og fredeligt, og der var en god stemning. Lige pludselig blokeredes gaden massivt af politiet, der trængte folk tilbage, og som med en infernalsk lyd fra en lydmaskine fik folk til at flytte sig meget hurtigt, fordi det gjorde ondt i ørerne. Og det, som de, jeg gik sammen med, umiddelbart sagde, var: Sig det, når du kommer hjem; sådan er besættelse.

Der var en undertrykkelse, som vi så mange andre eksempler på under vores tur, hvor vi så, hvordan man behandlede palæstinenserne vilkårligt. Jeg synes, det var meget sigende for situationen, selv om der sker meget værre episoder end den her, at man midt i en fredelig vandring på vej til bøn bliver chikaneret på den her måde.

Jeg tror også, at alle i delegationen uanset partifarve fik det klare indtryk, at mens den israelske regerings repræsentanter var meget negative i deres indstilling med hensyn til at sikre fred og holdt lange foredrag om, at det er deres land – der er andre, der også gerne vil have det, men de er de eneste, der har fået lovet det, altså the promised land – var repræsentanterne for palæstinenserne, når vi mødtes med dem, meget åbne og konstruktive i forhold til en fredsproces. Der er ikke nogen tvivl om, at det er Israel, der blokerer for en fredsløsning.

Jeg vil til det forslag til vedtagelse, der er fremsat af det store flertal i Folketinget, sige, at jeg synes, det er ganske fortrinligt at fastslå palæstinenserne ret til et levedygtigt land, at Jerusalem skal være hovedstad for begge stater, at Israel skal fastfryse alle bosættelsesaktiviteter og stoppe ødelæggelsen af palæstinensiske boliger, og at Israel og Egypten skal sikre adgang til Gaza.

Når vi ikke er med til at fremsætte forslaget til vedtagelse, er det, fordi vi gerne havde set, at man havde nævnt Goldstonerapporten og dens krav om retsforfølgelse af de krigsforbrydere, der blev begået under Gazakrigen. Derudover havde vi meget gerne set, at handling følger ord, for de ord, der er nævnt, er jo faktisk nævnt alt for mange gange. Det, der er brug for, er mere pres.

Det er derfor, som jeg nævnte under de korte bemærkninger, at vi er ærgerlige over, at Israel blev optaget i OECD. Danmark kunne have stoppet den optagelse og på den måde have sendt et signal til Israel. Det er også derfor, at vi foreslår, at den økonomisk fordelagtige aftale, som Israel har med EU, skal suspenderes, indtil Israel respekterer den internationale lov om menneskerettigheder og får sat gang i fredsprocessen. Det ville være noget, som den israelske ledelse kunne forstå.

Det er derfor, at vi fremsætter vores eget forslag til vedtagelse, som lyder sådan her:

Forslag til vedtagelse

Folketinget opfordrer regeringen til at arbejde for følgende:

- i alle internationale sammenhænge at kræve ophør af Israels besættelse af Palæstina og israelsk tilbagetrækning til 1967-grænserne i overensstemmelse med FN-resolutioner,
 - øjeblikkelig fjernelse af apartheidmuren, og at Israel stopper for flere bosættelser og nedrivning af palæstinensiske boliger,
 - at grænserne til Gaza åbnes,
 - at Goldstonerapportens krav om undersøgelse af krigsforbrydelser i Gazakrigen efterkommes,
 - at begge parter overholder menneskerettighederne, herunder afsværger sig brug af terror,
 - suspension af EU's associeringsaftale med Israel, indtil Israel respekterer international lov og menneskerettigheder.
- (Forslag til vedtagelse nr. V 75).

Kl. 14:14

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Også dette forslag til vedtagelse fremsat af hr. Frank Aaen vil indgå i de videre forhandlinger.

Så er det udenrigsministeren.

Kl. 14:15

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil gerne starte med at takke for en, synes jeg, rigtig god debat. Jeg er sådan set meget enig i den bemærkning, som hr. Mogens Lyketoft indledte med, nemlig at Mellemøsten jo på mange måder er alle konflikters moder – det har jeg sådan set også selv sagt i offentligheden – og derfor er det jo en sag, som man kan bruge utrolig meget tid på for ligesom at få forklaret ens holdninger til de mange spørgsmål, der rejser sig, når man begynder at drøfte mellemøstproblematikken. Men jeg synes faktisk, at vi har haft en god debat i dag og en debat, som jeg synes på mange måder har kørt i det konstruktive forhandlingsspor, som også er det, der foregår uden for Folketingssalen her, foregår ude i virkeligheden og foregår nede i Mellemøsten, hvor tingene lige så langsomt begynder at rulle hen i retning af, at der kan opstartes direkte forhandlinger.

Mange af ordførerne har jo i dag været inde på det – jeg tror, hr. Niels Helveg Petersen brugte udtrykket, at høgene ligesom nærer hinanden og suger kraft af hinanden til at fortsætte en destruktiv og ukonstruktiv tilgang til det. Jeg vil sige, efter at have været der selv, at det, at man på den ene side blandt de palæstinensiske autoriteter har et ledelsesteam bestående af premierminister Fayyad og præsident Abbas, der vil en aftale, og som vil det modsatte af Hamas, og på den anden side har en meget stærk israelsk regering, der kan være med til at berolige den israelske befolkning om, at man ikke giver køb på noget, der så skaber problemer for dem på længere sigt, sådan set efter min opfattelse lidt er et dreamteam med hensyn til at håbe på, at der kan komme en løsning.

Jeg tror, at i den situation, som begge parter står i, er der kun én vej frem, og det er at starte forhandlingerne, når man har fået skabt en eller anden form for fælles grundlag for, hvordan man så skal tackle de problemstillinger, der er. Men jeg tror så til gengæld også, at når man kommer ind i det spor, er det meget vigtigt, at det internationale samfund i form af Kvartetten, EU, USA, bliver ved med at lægge et meget målrettet pres på begge parter for at blive ved forhandlingsbordet. For jeg vil sige, at man ikke skal have beskæftiget sig med mellemøstkonflikten i mange dage, før man opdager, at de emner, der er til diskussion, er de emner, der har været til diskussion i årtier; det er spørgsmålet om grænsedragning, det er spørgsmålet om flygtningestatus, det er spørgsmålet om Jerusalem, det er spørgs-

målet om adgang til vand, og det er spørgsmålet om sikkerhed for fremtiden. Og det er sådan set alt sammen emner, hvor der er lavet ganske gode og ganske velfunderede og afbalancerede løsninger. Så det, der sådan set primært mangler, er tilstrækkeligt med tillid til hinanden og så en politisk vilje til at ville turde løfte den aftale den sidste del af vejen i hus. Det håber jeg meget på vil komme til at ske, og det får vi jo lejlighed til at følge i Det Udenrigspolitiske Nævn over de næste mange måneder.

Men jeg må sige, at med de samtaler, jeg har haft, både med FN's generalsekretær Ban Ki-moon, med EU's høje repræsentant Catherine Ashton, men ikke mindst med parterne selv og ikke mindst med senator Mitchell, tror jeg altså man skal folde hænderne og bede til, at det, som alle fornemmer, altså at der måske er en chance for, at der sker noget denne gang, må vi så sætte vores lid til, og som sagt må vi lægge pres på, for at der ikke sker bevidste eller ubevidste provokationer fra nogen af siderne, der gør, at forhandlingerne endnu en gang bliver afsporet.

I debatten i dag var der ikke så mange spørgsmål direkte henvendt til mig; det var mere partierne, der selv kom med deres bud på, hvordan man får bragt processen videre. Men der var dog én ting, der i hvert fald fyldte lidt undervejs i debatten i dag, og det var Israels optagelse i OECD. Jeg vil gerne sige, at Danmark på linje med de øvrige EU-lande har støttet, at Israel optages i OECD, såfremt Israel opfylder optagelseskraevne. Medlemskab af OECD er jo baseret på en invitation, og det forudsætter, at man lever op til OECD's grundprincipper om markedsøkonomi, et pluralistisk demokrati og en lang række andre standarder på OECD's arbejdsområder.

Situationen er den og vurderingen har været den, at Israel har foretaget de nødvendige tilpasninger for at leve op til OECD's optagelseskraev, og derfor er man i OECD-regi her den 10. maj i år nået til enighed om Israels optagelse. Der bliver så afholdt et OECD-ministermøde ultimo maj om sagen. Så jeg vil sige, at man har været optaget af, hvad der var status i den sag, og det er blot for at sige, at det er den måde, hvorpå sagen har kørt, og det er det, der har været EU's linje i den.

Kl. 14:20

Jeg vil sige, at fra dansk side har der været et enkelt område, som vi har været meget optaget af, og det har været intellektuelle ejendomsrettigheder; det har været et kernepunkt for Danmark under forhandlingerne, og det har noget at gøre med, at det faktisk er et af de områder, hvor vi på erhvervssiden har et rigtig godt samarbejde med Israel, men hvor vi altså har ønsket at sikre de intellektuelle ejendomsrettigheder, og det er der blevet fundet en løsning på. Så jeg vil sige med hensyn til den del af debatten her i dag, at det altså kører i den proces, jeg her har redegjort for.

Så vil jeg afslutningsvis sige, at jeg synes, det har været en god debat i dag. På trods af at vi nok hver især har forskellige elementer, vi betoner, og at nogle måske har mere sympati for den ene side end for den anden side, så synes jeg faktisk, der er blevet lagt et meget konstruktivt spor i debatten her i dag, også for den videre drøftelse, vi skal have i Folketinget. Og jeg håber på, at der også fortsat vil være en bred opbakning til det, jeg i hvert fald har i sinde at gøre til min linje i det videre forløb, nemlig at sørge for en tæt EU-koordination, sørge for, at EU og Kvartetten spiller tæt sammen, og at vi gør og siger de samme ting, så det, der er vores hovedprioriteter – og vi har jo i dag nævnt adgangen til Gaza, bedre forhold på Vestbredden og god opbygning af institutioner i det palæstinensiske område – er fælles prioriteringer, så vi også har en mulighed for at komme igennem med dem og få indfriet vores krav.

Men jeg takker for debatten.

Kl. 14:22

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til udenrigsministeren. Så er det ordføreren for forespørgerne, hr. Jeppe Kofod.

Kl. 14:22

Kl. 14:26

(Ordfører for forespørgerne)

Jeppe Kofod (S):

Tak. Jeg vil også starte med at takke ministeren for svaret – både det første svar og det sidste svar. Jeg synes, det er helt rigtigt og vigtigt, at vi har et bredt og konstruktivt samarbejde om vores mellemøstpolitik her i Folketinget, hvor i hvert fald et massivt flertal af partier er bag den linje, der er blevet lagt. Det bekræfter også det, der blev vedtaget sidste år, hvor vi havde en debat efter Gazakrigen, der førte til en vedtagelse, der også var det samme flertal bag. Jeg synes, det er meget vigtigt, at vi fastholder den linje.

Så er jeg enig i, at vi har en interesse i at få løst den konflikt, for Mellemøstkonflikten er, som ministeren og hr. Mogens Lykketoft og andre har sagt, alle konflikters moder. Den bidrager til en ekstremisme og dermed også til at true os, så derfor er det vigtigt.

Jeg har en enkelt bemærkning til ministerens sidste svar omkring det her med et dreamteam – jeg tror, ministeren brugte det udtryk om en højreorienteret, nationalistisk israelsk regering og et meget moderat palæstinensisk styre med Fayyad og Abbas, premierministeren og præsidenten. Og der vil jeg sige, at jeg synes, at ministeren også skulle lytte lidt til, hvad der bliver sagt nede fra området, for Ehud Barak, altså forsvarsministeren i den israelske regering, har faktisk været ude at sige, at han ikke tror på, at der kan komme nogen fredsløsning, medmindre man inviterer Kadima ind i en bred regering og så udelukker Liebermans parti, som jo er det mest radikale i den regering. Jeg synes bare, jeg ville nævne det, fordi jeg synes, det er vigtigt i den her debat, når vi nu går ind i det spørgsmål. Jeg tror nemlig også, at der er behov for på den israelske side, hvis de moderate kræfter skal vinde, at der kommer en vilje i den israelske regering til at ville en fredsløsning.

Jeg var ligesom andre med Nævnet på besøg i marts måned, og det var selvfølgelig helt slående, da vi kom til Jerusalem, samtidig med at den amerikanske vicepræsident Joseph Biden kom, at vi oplevede, hvordan den israelske regering annoncerede 1.600 nye bosættelser i Østjerusalem. Det syntes vi selvfølgelig var et skridt, som underminerede hele freden.

Jeg vil også gerne sige en enkelt ting til hr. Søren Espersen, fordi vi havde en polemik om det. Altså, jeg kan ikke forstå hr. Søren Espersens antagelse om, at man bare kan sætte sig til et forhandlingsbord uden en forståelse mellem parterne, uden tillid. Det giver jo ikke nogen mening at sætte sig til et forhandlingsbord med en partner, som på jorden er ved at foretage sig noget, der undergraver det, som skal være forhandlingsresultatet. Hvis man fortsætter med at udvide bosættelserne, er det jo ikke fremmende for nogen som helst fredsaftale. Derfor forstår jeg det ikke. Og grunden til, at jeg siger det til hr. Søren Espersen, er også, at når man ser på processen siden Oslo, kan man se, at den jo bare har bekræftet palæstinenserne i, at israelerne på det her punkt vedrørende bosættelser har udvidet og udvidet. Vi har set, at antallet af bosættere siden Madridkonferencen i 1991 er vokset fra 81.900 til 290.000 i 2008 – altså en tredobling af antallet af bosættere i løbet af 17 år. Derfor er det vigtigt. Jeg kan ikke forstå, at Dansk Folkeparti ikke også her fra talerstolen støtter et stop for bosættelser – og det gør de også i forslaget til vedtagelse – som en vigtig forudsætning for, at parterne kan nå en forhandlingsløsning.

Jeg skal ikke trække tiden længere ud, men sige, at jeg er glad for det forslag til vedtagelse, vi har forhandlet om, og jeg er glad for, at der står et bredt flertal af partier bag vedtagelsen. Det er godt for dansk udenrigspolitik, og det er godt for dansk mellemøstpolitik.

Kl. 14:25

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er enkelt kort bemærkning, det er fra hr. Søren Espersen.

Søren Espersen (DF):

Det er bare lige det her udtryk, der hele tiden bliver anvendt: bosættelser. Det er et underligt udtryk, og hr. Jeppe Kofod bruger det også selv nu og nævner, at der bor omkring 290.000-300.000 israelere på det, vi kalder Vestbredden. Når man siger ordet bosættelse, har man et eller andet billede af et skur, der er slået hastigt op, og så er der et israelsk flag. Det er jo byer! Mange af de bosættelser, vi taler om, på Vestbredden er jo blomstrende byer med veje og med alt, som det er i en almindelig by. Så derfor synes jeg, at det udtryk er meget misvisende. Jeg kan godt forstå, at der er nogle steder, hvor der er regulære bosættelser, hvor ekstreme ortodokse jøder kommer frem og sætter det her flag op, men kan vi ikke godt få en nuance også i den der beskrivelse?

Kl. 14:26

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:26

Jeppe Kofod (S):

Altså, jeg har svært ved at se, at der skulle være behov for en nuance. Forhåbentlig er vi enige om, at den stadige udvidelse af boliger på Vestbredden og i Østjerusalem er i strid med international ret, og dermed kan man betegne det som en bosættelse af et besat område. Jeg forstår simpelt hen ikke, hvorfor man ikke kan kalde det det. Jeg synes, at det er lidt ærgerligt. Jeg efterlyste et svar fra hr. Søren Espersen om, hvorvidt Dansk Folkeparti ligesom det store flertal i Folketinget også støtter et stop for bosættelser, eller hvad hr. Søren Espersen nu vil kalde det, en udvidelse af bosættelser i Østjerusalem og på Vestbredden, som ...

Kl. 14:27

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en forhandling i gang i Folketingssalen, og jeg kan se, at det kniber for hr. Søren Espersen og også for formanden at høre, hvad der bliver sagt her, så jeg beder om, at der lyttes til forhandlingen. Hvis man ikke følger det, vil jeg udsætte mødet i 10 minutter, så man kan gå ud og snakke, og så genoptager vi det om 10 minutter.

Det er hr. Jeppe Kofod, der har ordet, værsgo.

Kl. 14:28

Jeppe Kofod (S):

Så prøver jeg at afslutte min sætning til hr. Søren Espersen, hvis han kan høre, hvad jeg siger her. Det, som er vigtigt, er, at vi får en helt klar tilkendegivelse fra Dansk Folkeparti om, hvorvidt de også støtter stoppet for bosættelser eller udvidelse af boliger i Østjerusalem og på den besatte Vestbred, altså i palæstinensiske områder. Det synes jeg godt man kan efterlyse, og det var sådan set det, jeg prøvede at forklare, men der var lidt støj i salen.

Kl. 14:28

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Søren Espersen og kun hr. Søren Espersen, der har mulighed for at svare. Værsgo.

Kl. 14:28

Søren Espersen (DF):

Jerusalem er altså noget specielt. Jeg vil medgive, at der ikke i mine øjne er tale om det, der bliver kaldt ulovligheder, fordi man udvider sin egen hovedstad. Der er altså nogle divergenser der, der også gav anledning til, at vi så ikke kunne støtte det forslag, der ligger.

Jeg vil gerne sige, at det strider mod international ret at bygge nogle huse på Vestbredden. De grænser er jo ikke nogle, der er færdige og gudgivne, de er ikke engang forhandlet på plads endnu. Den

eneste grænse i Mellemøsten, som jeg kender til er forhandlet på plads, er den, der ligger mellem Egypten og Israel.

Så der er altså bygget nogle byer, og der bor nogle jøder. Det er det, der er essensen. Hvorfor det skal være sådan en bosætterdebat med de der mindelser, vi har om sådan nogle, der planter et flag ude på prærien, forstår jeg ikke. Og det kunne også tyde på, at der er nogle, der altså ikke har set de der blomstrende byer, som ligger på Vestbredden.

Kl. 14:29

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Jeppe Kofod.

Kl. 14:29

Jeppe Kofod (S):

Jeg synes, at det er en meget mærkelig debat, hr. Søren Espersen forsøger at rejse her. Altså, hvis man har fulgt lidt med – nogle af os har besøgt de besatte områder, og det ved jeg også at hr. Søren Espersen har ved flere lejligheder – har man set nogle af de her steder udvikle sig fra at være et flag, der blev placeret, til en by. Ja, men det er bosættelser, det er, at man på besat land har opført ulovlige boliger. Det er der ikke nogen som helst tvivl om, heller ikke folkeretsligt.

Jeg synes altså, at det er bekymrende, hvis Dansk Folkeparti gør sig til talsmand for et synspunkt om, at det her ikke skulle være bosættelser. Så vil man være i modstrid med alle andre inklusive den amerikanske regering, som også klart har fordømt det, der er foregået, senest med annoncerede udvidelser her i marts måned med 1.600 nye boliger i Østjerusalem. Jeg forstår simpelt hen ikke det, Dansk Folkeparti siger nu. Det er mig ubegribeligt, og jeg kan ikke forstå, at man fra hr. Søren Espersens side kan sige noget, der er så langt fra virkeligheden.

Kl. 14:30

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren for forespørgerne. Er der flere, der ønsker ordet?

Da det ikke er tilfældet, skal der stemmes om det fremsatte forslag til vedtagelse.

Kl. 14:30

Afstemning

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Forslaget til vedtagelse nr. 73 er fremsat af hr. Mogens Lykketoft, hr. Michael Aastrup Jensen, hr. Holger K. Nielsen, hr. Naser Khader, fru Margrethe Vestager og hr. Anders Samuelsen. Og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 94 (V, S, SF, KF, RV og EL), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 15 (DF).

Forslaget er vedtaget. Herefter er forslag til vedtagelse nr. V 74 af hr. Søren Espersen og forslag til vedtagelse nr. V 75 af hr. Frank Aaen bortfaldet.

Hermed er forespørgslen afsluttet.

Jeg beder dem, der ikke ønsker at deltage i forhandlingen om det næste punkt, om at forlade salen hurtigt.

Det næste punkt på dagsordenen er:

17) Forhandling om redegørelse nr. R 12:

Udenrigsministerens redegørelse om Europarådets virksomhed og Danmarks deltagelse heri.

(Anmeldelse 05.05.2010. Redegørelsen givet 05.05.2010. Meddelelse om forhandling 05.05.2010).

Kl. 14:31

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Forhandlingerne er åbnet. Den første, der får ordet, er Venstres ordfører, og det er hr. Michael Aastrup Jensen.

Kl. 14:32

(Ordfører)

Michael Aastrup Jensen (V):

Tak for det. Jeg kan ærligt sige, at jeg er stolt, når jeg står her i dag og endnu en gang skal tale om Europarådets arbejde. Jeg er stolt, fordi jeg ser det som en ære som formand for den danske delegation til Europarådet at få lov til i blot en årrække at være en del af en international organisation, som har eksisteret i over 60 år og endnu er stærk og af vital betydning.

Det er en organisation, der i dag har 47 medlemslande af forskellig størrelse og karakter, og som siden slutningen af anden verdenskrig har kæmpet for de grundlæggende værdier, som vores europæiske samfund er bygget på, og som såvel Venstre som jeg personligt har en meget stærk tro på, nemlig demokrati, menneskerettigheder og retsstat.

Selv om værdierne er de samme, er tiderne det dog ikke. Når Europarådet er ved at være en ældre dame, er det dermed også klart, at viljen til at reformere organisationen har en central betydning for Europarådet og ikke mindst dets kronjuvel, Menneskerettighedsdomstolens videre overlevelse. At den fornødne vilje til reformer af såvel Rådet som domstolen heldigvis findes på højeste niveau i selve Europarådet har i det forgangne år fremgået tydeligt af såvel de skiftende formandskaber som den nye generalsekretær, nordmanden Thorbjørn Jaglands, udmeldinger og visioner. Vi kan ikke andet end at bifalde dette, da sådanne reformer kan være med til at fremtidssikre begge organisationer og gøre dem til endnu mere effektive vagthunde for demokrati og menneskerettigheder i det unikke fællesskab af såvel EU- og ikke EU-lande, som Europarådet nu engang er.

En begivenhed, der mere end noget andet har hjulpet dette fællesskab på rette vej i året, der er gået, er Ruslands længe ventede ratificering af protokol 14 til den europæiske menneskerettighedskonvention. Reformen er den højest betydningsfulde af den dybt overbelastede Europæiske Menneskerettighedsdomstol og har gennem længere tid været yderst tiltrængt. Til illustration er jeg nødt til at fremhæve nogle tal fra udenrigsministerens redegørelse, nemlig den 17,3 pct.s stigning i sagsbyrden, som domstolen oplevede fra 2000 til 2009, hvor antallet af sager steg fra godt 119.000 til over 139.000. Dermed bliver det en glædelig dag, når protokol 14 træder i kraft den 1. juni 2010 efter 4 års ventetid.

Det står klart, at den vil have yderst positive følger for domstolens virke med initiativer som færre dommere til flere sager, ingen bagatelsager og muligheden for, at blot en enkelt dommer kan vurdere, om en sag skal behandles af domstolen. Det er noget, som vi fra politisk side har set frem til, da det vil være til stor gavn for dem, som det hele i virkeligheden drejer sig om, nemlig borgerne og den fælles europæiske retssikkerhed.

Noget af det, som jeg talte om sidste år, men som desværre også fylder min tale i år, er konflikten mellem Rusland og Georgien. Den sidste bølge af denne mangeårige konflikt rejste sig som bekendt i forbindelse med Ruslands anerkendelse af de to udbryderrepublik-

ker, nemlig Sydossetien og Abkhasien, og indtrængningen på georgisk territorium tilbage i august 2008, men det er jo desværre stadig væk relevant den dag i dag. Selv om medierne for længst har mistet interessen for konflikten, er den nemlig langt fra slut. Her står det igen klart, at Rusland stadig er den store uartige elev i klassen, der mener, at han blot på grund af sin overlegne størrelse altid kan vælge at ignorere de andre 46 lande i klassen og sabotere deres arbejde efter forgodtbefindende.

Jeg har før understreget, at jeg naturligvis ikke vil vende det blinde øje til det faktum, at situationen er mudret, og at den historiske baggrund for de to landes uenigheder går langt tilbage. At hverken Rusland eller Georgien for den sags skyld er mønsterelever, når det kommer til overholdelse af Europarådets principper, er en kendsgerning. Det er jo også derfor, at begge lande fortsat bliver overvåget af Den Parlamentariske Forsamling for at sikre, at de lever op til deres forpligtelser i forhold til konventionerne. Men med det sagt bygger et medlemskab af Europarådet som udgangspunkt i høj grad på intentioner og vilje til at forbedre sig. Derfor er det bemærkelsesværdigt, at Rusland gang på gang blot vender ryggen til demokratiets vogtere, mens Georgien omvendt fortsat viser vilje til at samarbejde med Europarådet. Eksempelvis er det absurd, at Rusland i en konflikt med kun to parter nægter at påtage sig nogen skyld for konflikten, overhovedet. Igen bliver det tydeligt, at et medlemskab af Europarådet blot er en pæn symbolsk fjer i Ruslands hat, som landet stolt kan vise frem og vifte med, hvis nogen betvivler landets tro på menneskerettigheder, demokrati og retsstat, men som i virkeligheden kun betyder lidt for den russiske bjørn.

For at forsøge at komme denne lovløshed til livs har jeg i det forgangne år personligt været med til at præsentere en resolution på vegne af en lang række medlemmer, der havde til hensigt at suspendere Rusland deres stemmeret i Den Parlamentariske Forsamling med henblik på at få såvel den russiske delegation som regeringen tilbage i Moskva til at forstå alvoren i Europarådets fortsatte anmærkninger mod Ruslands adfærd. Desværre fik resolutionen ikke nok stemmer i Den Parlamentariske Forsamling til at blive vedtaget. Men jeg mener stadig, at den var et vigtigt symbol på den utilfredshed, utålmodighed og vrede, egentlig også, der hersker i de fleste lande i forbindelse med Ruslands mangel – faktisk dybe mangel – på respekt for Europarådets vigtige universelle principper. Som tidligere nævnt er dette altså en problematik, vi er nødt til at blive ved med at have fokus på.

For at opsummere anerkender jeg, at der bestemt er sket vigtige fremskridt i Europarådet i det forgangne år. Dette skal tillægges stor betydning, da Europarådet er en yderst vigtig international organisation, der også fortsat skal beskytte og cementere vores kerneværdier i Europa. Ruslands ratifikation af protokol 14 repræsenterer en vigtig symbolsk erkendelse af såvel Europarådets som Menneskerettighedsdomstolens betydning, og vigtigere endnu et vigtigt skridt for domstolens videre eksistens og udvikling.

Som jeg har redegjort for, er der dog stadig meget at kæmpe for, og det er det, Europarådet og domstolen vil gøre med fornyet styrke i de kommende år, og forhåbentlig kan jeg stå her om et år igen og tale om de gode resultater. Tak for det.

Kl. 14:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er lige et par korte bemærkninger. Det er først hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 14:39

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand. Som ganske ventet handlede det meste af ordføreren tale om utrolig gode og vigtige emner, bl.a. manglende demokrati i Rusland, Menneskerettighedsdomstolens arbejde og om de konflikter, der er mellem Rusland og Georgien.

Ordføreren nævnte også, at der er tale om en ældre dame, og at vi skal passe godt på hende. Det anerkender Dansk Folkeparti også, men jeg vil gerne spørge ordføreren, for vi kan jo se, at Europarådet også bruger tid på at lave en konkurrence om at finde den smukkeste minaret i medlemslandene: Hvad synes Venstre om, at man går ind og laver konkurrencer, hvori der står, at kåringen af den flotteste minaret skal imødegå frygt for og fordomme over for islam? Er det noget, som Europarådet bør bruge deres tid og økonomiske ressourcer til?

Kl. 14:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:40

Michael Aastrup Jensen (V):

Svaret til hr. Hans Kristian Skibby er, at jeg synes, at Europarådet bruger alt for meget tid og kræfter og for den sags skyld penge på en lang række projekter, som Europarådet ikke burde bruge penge og tid på.

Derfor støtter jeg varmt generalsekretær Jaglands intentioner om at prøve at strømline Europarådet til det, det startede med at være, nemlig demokratiets vogter i Europa. Det synes jeg at vi skal bruge alle kræfterne og ressourcerne på i stedet for at lave tilfældige konkurrencer. Det er lige meget, om det så ligger gode intentioner bag eller ej fra dem, der foreslog dem. Det synes jeg ærlig talt ikke at man skulle bruge penge på.

Kl. 14:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 14:40

Hans Kristian Skibby (DF):

Man kan så langt hen ad vejen tolke det på den måde, at Venstre tilsyneladende deler Dansk Folkepartis opfattelse af, at de simpelt hen skal gå væk fra at bruge tiden på noget så tåbeligt som fotokonkurrencer om, hvilket land der har den pæneste minaret.

Et andet spørgsmål drejer sig om det her med Europarådets anbefalinger af spærregrænser i de forskellige medlemslandes demokrati-er, hvor vi jo kan se, at bl.a. Rusland og mange andre lande har en meget højt spærregrænse. Hvad synes Venstre om, at vi ved det danske valg til Europa-Parlamentet sidste år kunne se, at vi i Danmark har en spærregrænse på 7,7 pct.? Det ligger langt over det, man kritiserer andre lande for. Synes Venstre ikke også, at vi skal have sat spærregrænsen ned ved valg til EU?

Kl. 14:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:41

Michael Aastrup Jensen (V):

Det synes ordføreren ikke. Vi så heldigvis, at valget til Europa-Parlamentet var fuldt demokratisk. Vi så faktisk, at vi havde en af de højeste stemmeprocenter i nyere tid til europaparlamentsvalget. Det kunne selvfølgelig spille ind, at der på samme tidspunkt var en folkeafstemning. Det skal jeg ikke afvise. Men jeg synes, at det var fuldt demokratisk.

Der, hvor Europarådet skal være sin opgave voksen, er ikke mindst i de østeuropæiske lande, hvor vi stadig væk har en monitoring, da det er nødvendigt at sørge for at sikre, at demokratiet kommer fuldt til udtryk. Jeg har været valgobservatør i en lang række lande, senest i Moldova, hvor der så at sige virkelig var noget at komme efter. Derfor skal Europarådet gøre det. Jeg synes ikke, at vi

skal have Europarådets observatører ved de danske valg. Det synes jeg ikke at der er behov for, heller ikke til europaparlamentsvalg.

Kl. 14:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Mogens Jensen.

Kl. 14:42

Mogens Jensen (S):

Nu trak Venstres ordfører jo sin gamle traver op af spanden, nemlig det her med, at Rusland nu skal smides ud af Europarådet, hvorved man jo dels ville isolere Rusland, dels ikke ville få muligheden for at føre den nødvendige kritiske dialog med Rusland. Men det har vi jo hørt ordføreren sige mange gange.

Jeg skal bare lige bede ordføreren bekræfte, at ordføreren her taler helt for egen regning, og at det jo er den danske regerings holdning – som vi jo i øvrigt deler fra socialdemokratisk side – at der ikke er grundlag for at smide Rusland ud af Europarådet, da det i øvrigt ville forværre mulighederne for at føre en kritisk dialog med landet.

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:43

Michael Aastrup Jensen (V):

Nu er det jo sådan, som hr. Mogens Jensen også godt ved som næstformand for den danske delegation til Europarådets Parlamentariske Forsamling, at det er en parlamentarisk forsamling, som jeg er formand for delegationen til. Derfor er det også den parlamentariske forsamling, der diskuterer forslaget om, om vi skulle suspendere Ruslands stemmeret i forsamlingen, som var det, jeg stillede et konkret forslag om sammen med en lang række andre medlemmer. Det står jeg stadig væk bag, og det står en lang række andre medlemmer – inklusive nogle fra hr. Mogens Jensens egen partigruppe i Europarådet – bag, og det vil vi blive ved med at arbejde for. Det er ikke noget, som Ministerkomiteen skal gå ind og diskutere; det er den parlamentariske forsamlings endegyldige diskussion, og der står vi selvfølgelig vagt om det, vi gør, og heldigvis er jeg glad for have opbakning fra en lang række andre medlemmer, også flere danske medlemmer for den sags skyld.

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Mogens Jensen.

Kl. 14:43

Mogens Jensen (S):

Det er sådan set bare for at få det klarlagt, for det er jo fuldstændig korrekt, at hr. Michael Aastrup Jensen kan gøre, hvad han vil, som parlamentariker nede i Europarådets Parlamentariske Forsamling. Så det er bare lige, for at man bliver helt klar over, at ordføreren her taler helt for egen regning. Der er ikke opbakning til den holdning i regeringen, forstår jeg, og heller ikke i Venstres folketingsgruppe. Er det korrekt forstået?

Kl. 14:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:44

Michael Aastrup Jensen (V):

Nu er det sådan en gang imellem, at vi ikke i Venstres folketingsgruppe drøfter forskellige resolutioner i Europarådets Parlamentariske Forsamling, for så skulle Venstres folketingsgruppes møder væ-

re en del længere end det, de allerede er i dag. Vi har på en gængs session sådan cirka i størrelsesordenen 15 resolutioner, hvis jeg nu skal tage dem på stående fod, så dem har vi mange af at diskutere. Så der var en lang række af Venstres medlemmer af Europarådets Parlamentariske Forsamling – faktisk alle – der stod bag den her resolution. Der var også et enkelt radikalt medlem, kan jeg afsløre, der skrev under, og der var også en repræsentant for Dansk Folkeparti, der skrev under, ud over en lang række andre europæiske kollegaer.

Så lad nu være med, vil jeg sige til hr. Mogens Jensen, at prøve at tegne et eller andet mærkeligt billede. Det er en parlamentarisk forsamling, hvor parlamentarikere diskuterer, og det synes jeg også at der skal være plads til. Jeg synes ikke, at Ministerkomiteen skal have hele banen for sig, og det tror jeg egentlig heller ikke at hr. Mogens Jensen ønsker.

Kl. 14:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Hr. Mogens Jensen som ordfører for Socialdemokraterne.

Kl. 14:45

(Ordfører)

Mogens Jensen (S):

Jeg vil gerne starte med at takke ministeren for en god og fyldestgørende redegørelse, som giver en god anledning til her i Folketinget at sætte fokus på arbejdet i Europarådet med hensyn til at fremme menneskerettigheder, retssikkerhed og demokrati i de 47 lande, som i dag er medlemmer af Rådet.

Organisationen har jo netop fået ny generalsekretær, Norges forhenværende socialdemokratiske statsminister Thorbjørn Jagland, som også fik Danmarks støtte i kampvalget mod den tidligere polske statsminister Cimoszewicz. Jagland gik til valg på at ville gennemføre de nødvendige reformer i Europarådets arbejde, reformer, som er nødvendige for at sikre, at Rådet fokuserer sit arbejde og også kan få økonomien til at hænge sammen.

Jaglands reformprogram indebærer en lang række forandringer: Antallet af projekter under Rådet reduceres; unødvendige interne kampagne- og informationsaktiviteter, og herunder kunne jeg jo godt forestille mig også fotokonkurrencer om minareter, bliver skåret væk; Europarådets flere kontorer, som de har i mange lande, samles i et kontor i hvert land, og der gennemføres lønoplægninger i hele organisationen – alt sammen med ét formål: at styrke det, man kan kalde Europarådets basisaktiviteter. Således tilføres Menneskerettighedsdomstolen flere ressourcer, Europarådets menneskerettighedskommissær styrkes, Den Europæiske Kommission mod Racisme og Intolerance styrkes, ligesom der etableres en reservefond, der giver Europarådet mulighed for at iværksætte større initiativer, som der aktuelt og pludseligt måtte blive behov for, bl.a. som da konflikten mellem Georgien og Rusland brød ud.

Socialdemokraterne mener, at det er uhyre vigtigt, at også den danske regering bakker op om denne reformdagsorden, men det var også, hvad jeg forstod på udenrigsministerens redegørelse. Særlig vigtigt er det, at Menneskerettighedsdomstolen, som er Europarådets allervigtigste institution, får forbedret sine arbejdsforhold. Alene i 2009 var der 57.100 nye sager til 47 dommere; det er en stigning på 14½ pct. i forhold til året før. Således var der altså ved udgangen af 2009 139.300 sager til behandling, hvoraf de 120.000 stadig væk afventer svar på, om de kan optages eller ej. Det er klart, at der her er behov for at få styrkede ressourcer og bedre arbejdsprocedurer.

Som Venstres ordfører var inde på, er det også glædeligt, at Rusland som det sidste land og efter i mange år at have obstrueret processen nu har ratificeret den såkaldte Protokol 14, som kan føre til en lettelse af domstolens processer og arbejde. Den træder i kraft i år den 1. juni og forventes at kunne øge domstolens produktivitet med 25 pct. Men der er behov for yderligere initiativer og ressourcer for

at nedbringe sagsmængden, og også her er det en socialdemokratisk forventning, at udenrigsministeren går forrest i arbejdet for at sikre Menneskerettighedsdomstolen ordentlige arbejdsbetingelser.

Jeg vil også godt her igen, som jeg gjorde det under sidste års debat, fremhæve, at vi i Europarådet har en menneskerettighedskommissær, Thomas Hammarberg, som er fantastisk dygtig og fantastisk hårdtarbejdende, og som holder et skarpt øje med overholdelsen af den europæiske menneskerettighedskonvention i alle medlemslandene. Det er et utrolig vigtigt arbejde, og jeg synes, vi på alle mulige måder må påskønne det, og det håber jeg også at udenrigsministeren gør på Danmarks vegne. Det gælder ikke mindst også hans fokus på vilkårene for nogle af de seksuelle minoriteter, som har meget vanskelige vilkår i en række af Europarådets medlemslande. Det gælder lande som Polen, Litauen, Rusland, Serbien og Bosnien-Hercegovina, hvor helt grundlæggende rettigheder som forsamlings- og ytringsfrihed trædes under fode, foruden at der gennemføres diskriminerende lovgivning. Det er naturligvis helt uacceptabelt, og vi må gøre alt for at få de lande til også at leve op til deres forpligtelser i henhold til menneskerettighedskonventionen.

Der er derfor også grund til at glæde sig over, at Europarådets Ministerkomité har vedtaget en klar rekommandation til medlemsstaterne om at gennemgå deres lovgivning med hensyn til at bekæmpe diskrimination og sikre respekt for lesbiske, bøssers, biseksuelles og transseksuelles menneskerettigheder. Ligeledes har Den Parlamentariske Forsamling på deres seneste møde vedtaget en resolution og anbefalinger i præcis samme retning. Det er et klart og entydigt signal. Her vil jeg også gerne bede udenrigsministeren tage en tak med til de danske ambassader i en række af de her lande, hvor de faktisk bidrager aktivt til at støtte op om mindretallenes rettigheder.

Kl. 14:50

Den danske delegation til Europarådet har her i foråret gennemført et besøg i Georgien. Anledningen har selvfølgelig været den militære konflikt mellem Rusland og Georgien, som har medført og stadig medfører uacceptable menneskelige lidelser og overtrædelse af menneskerettigheder for utrolig mange civile borgere i de berørte områder. Besøget gav delegationen lejlighed til at møde repræsentanter for det georgiske parlament, men også til at tale med EU-observatører i området. Det er klart, at det er en udfordring for Europarådet som institution, når to medlemslande tager skridt til en væbnet konflikt og hermed også overtræder en række af de konventioner, de selv har tilsluttet sig i Rådet. Det burde ikke ske, det må ikke ske, og her har Europarådet fortsat en rolle at spille for at sikre bedre rammer for at forebygge og sikre fred og stabilitet i det europæiske rum, ikke mindst med hensyn til at lægge pres på Rusland for at sikre de humanitære forhold og sikre internationale observatørers adgang til konfliktområdet. Desværre er det ikke lykkedes, og der er ingen tvivl om, at selv om der i den her konflikt er ansvar på begge sider, er det særlig Rusland, som ikke lever op til de krav, der er stillet af en lang række europæiske institutioner, herunder Europarådet. Derfor er der også god grund til – det er jeg enig med Venstres ordfører i – at skærpe tonen over for Rusland, skærpe dialogen og fortsætte et stærkt internationalt pres, som kan føre til, at vi får et gennembrud i den fastlåste situation.

Som medlemmer af den parlamentariske forsamling gør vi jo hver især et arbejde i de forskellige udvalg, vi sidder i i Parlamentet. Jeg har i det seneste år haft den ære at være udpeget til at fremlægge en rapport med tilhørende resolution og rekommandationer vedrørende islam, islamisme og islamofobi i Europa. Rapportens fokus er på, hvordan vi lever side om side i Europa med forskellige religioner under respekt for fælles europæiske værdier som demokrati, ligestilling, respekt for menneskerettigheder, men også på, hvordan vi bekæmper ekstremisme både i islam og imod islam. Rapporten skal drøftes på den parlamentariske session i Strasbourg her i juni med

vedtagelse af resolution og anbefaling, og jeg glæder mig selvsagt meget til den diskussion.

Det sidste, jeg skal fremhæve, er det arbejde, der gøres i Europarådet i forbindelse med at sende valgobservatører til valg i en række europæiske lande, et arbejde, som den danske delegations medlemmer jo deltager aktivt i. Det er utrolig vigtigt, og jeg er ikke sikker på, at alle danskere er klar over, at dette at fungere som valgobservatør faktisk er en vigtig opgave for Europarådets parlamentarikere. Men det er altså også en vigtig demokratisk institution i det europæiske rum, som man nødvendigvis må bruge de nødvendige ressourcer på.

Til sidst vil jeg sige tak for et godt samarbejde i den danske delegation til Europarådet, både i delegationen selv, vores repræsentation i Strasbourg og ikke mindst vores sekretariat her i Folketinget.

Kl. 14:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Der er en kort bemærkning fra hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 14:53

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Jeg vil gerne knytte en kommentar via et spørgsmål til den socialdemokratiske ordfører. Jeg var også lidt inde på det over for Venstres ordfører. Det er i forbindelse med, at vi selvfølgelig alle sammen hylder demokratiet, både i alvor og ved festlige lejligheder. Og vi har jo kunnet se, at netop Europarådet gentagne gange har rejst kritik af medlemslande, hvor man har spærregrænser på 5, 6 og 7 pct. ved valg til parlamenter, altså hvor man vælger folkevalgte politikere. Samtidig er vi selv medlem af Europa-Parlamentet, hvor man har en spærregrænse på omkring 7,7 pct. Så synes jeg jo, at man godt må have lov til at stille dette spørgsmål: Synes ordføreren så ikke også, det ville være rimeligt, at man tog den kritik til sig, når vi selv er med i en politisk forsamling, hvortil der er en væsentlig højere spærregrænse, end der er i mange af de medlemslande, som vi har kritiseret og kritiseret?

Kl. 14:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:54

Mogens Jensen (S):

Nu ved jeg ikke, om det er min opgave her som ordfører i en sag om Europarådet at stå og tage stilling til, hvad spærregrænsen skal være for valg til Europa-Parlamentet. Jeg konstaterer, at Europa-Parlamentet er en anden konstruktion og har en anden sammensætning, end nationale parlamenter har, og derfor synes jeg også, det er i orden, at man opererer med forskellige spærregrænser. Det kan jeg ikke se noget problem i.

Kl. 14:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 14:55

Hans Kristian Skibby (DF):

Det vil sige, at man godt som socialdemokrat kan argumentere for, at det er helt fair, at vi har en spærregrænse til Europa-Parlamentet på 7,7 pct., men vi vil samtidig gerne være med til at kritisere østlige lande for, at de har spærregrænse på 7 pct. eller 6 pct. til deres parlamenter. Det synes Dansk Folkeparti virker lidt underligt, for det, der må være det helt bærende og grundlæggende element, må jo netop være demokratiet og demokratiets vilkår, nemlig de muligheder folk har for at blive hørt, i kraft af hvor mange der stemmer på forskellige

partier ved de valg, folk bliver tilbudt at komme at stemme ved. Det virker jo en kende underligt, at vi forsvarer nogle udemokratiske spilleregler i Europa-Parlamentet med en meget høj spærregrænse, og vi så kritiserer andre åbenlyst for, at de har en lavere spærregrænse, og den synes man åbenbart skal endnu længere ned.

Kl. 14:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:55

Mogens Jensen (S):

Som jeg sagde i mit første indlæg, så mener jeg, at der er forskel på at diskutere en spærregrænse i et nationalt parlament med et befolkningsunderlag på 5 millioner og så diskutere spærregrænsen i et parlament, som har et langt, langt større befolkningsunderlag. Der er nødvendigvis nødt til at være en højere spærregrænse, hvis ikke man skal sidde flere tusind mennesker i sådan et parlament. Så jeg ser ikke noget problem i forhold til, at man opererer med forskellige spærregrænser, hvad enten det gælder Europa-Parlamentet eller de nationale parlamenter.

Kl. 14:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Det er hr. Per Dalggaard som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 14:56

(Ordfører)

Per Dalggaard (DF):

Også jeg vil starte med at takke udenrigsministeren for en meget fin redegørelse om Europarådet. Det er jo en institution, der har gennemlevet det, som så mange andre offentlige og statslige organer også har, nemlig at den lige så stille har vokset sig langt ud over sit oprindelige formål. Europarådet har nu om dage påtaget sig så mange aktiviteter, at de resolutioner, der vedtages, ikke mere vinder gehør i de gamle landes parlamenter. Det er faktisk meget ærgerligt.

Det er Dansk Folkepartis holdning og overbevisning, at Europarådets oprindelige formål, nemlig at landene skal snakke sammen i stedet for at gå i krig mod hinanden, når de er uenige om et eller andet, er rigtigt. Det er både en civiliseret holdning, det er ædelt og nobelt, og det er selvfølgelig det helt rigtige at gøre, når uoverensstemmelser skal løses. Det kunne mange lande i den tredje verden i øvrigt lære meget af.

Europarådet har haft succes med det at undgå krig og få landene til at tale sammen – til en vis grad. Balkankonflikten, hvor vi igen måtte støtte os til USA, da EU ikke kunne blive enig om en fælles holdning, viste desværre noget andet, men det er der jo sådan set ikke noget nyt i.

Ser vi på alle de tiltag fra Europarådets side, er det glædeligt, at den nye generalsekretær, nordmanden Thorbjørn Jagland, nu tager over og vil rydde op i de alt for mange organer og aktiviteter, som slører Europarådets oprindelige formål. Han tager virkelig fat; ikke ved at rationalisere, for det virker yderst sjældent i de offentlige systemer, men ved med en fast hånd at skære funktioner og afdelinger væk, helt væk. Det er befriende, at der er kommet en person til, der erkender, at det er den eneste løsning på vildtvoksende bureaukrati – måske kunne vi lære noget af det i vores hjemlige institutioner, hvem ved?

Det er blot ærgerligt, at Jagland i sin tale til den parlamentariske forsamling den 27. april i år ikke konkret nævnte den største trussel, de vestlige demokratier er udsat for, nemlig truslen fra islamistisk fundamentalisme over alt i Europa, og dette på trods af at han endog har udtrykt bekymring for ytringsfriheden i forhold til både tegneren Kurt Westergaard og svenskeren Lars Vilst. Begge har jo for nylig

været udsat for uacceptable overfald fra den nævnte kulturkreds' rabiate elementer.

Den demografiske ændring, som Europa står over for med en større og større skare af tilflyttende mennesker, der ikke deler vores fælles demokratiske værdier, er for mig at se den største udfordring, vi står over for i vor tid. Denne trussel nævnte Thorbjørn Jagland ikke, selv om varetagelsen af menneskerettigheder i hans tale havde stor opmærksomhed.

Netop den øgede andel af folk i Europa, der ikke deler vores værdigrundlag eller vores syn på, hvad et godt samfund er og fredeligt skal bestå af, kunne nemt og med stor berettigelse have været flettet ind i hans tale. Men den politiske korrekthed, som i vid udstrækning præger Europarådets daglige arbejde, har helt sikkert gjort sit til, at dette emne ikke blev nævnt. Det finder jeg og Dansk Folkeparti meget ærgerligt. På trods af den udbredte skyhed over for dette emne vil jeg i mit arbejde dernede ved enhver lejlighed påpege disse enorme udfordringer.

Jeg er også noget kritisk over for den organisation, der hedder ECRI, European Commission against Racism and Intolerance. Det er den organisation, der har udtrykt bekymring over den afstemning, der sidste år fandt sted i Schweiz, hvor man stemte for et forbud mod minareter. Det betyder jo rent faktisk, at denne europarådsorganisation finder, at et land ikke selv må bestemme, hvordan det vil være, hvordan det vil bygge sine elementer, hvordan det vil bygge sin virksomhed. Jeg finder det meget foruroligende, at andre skal bestemme over sådan nogle forhold.

Typisk er der aldrig kritik fra Europarådets side, når kristne forfølges og har dårlige vilkår i muslimske lande, som f.eks. er medlemmer af Europarådet. Det var også den organisation, der søgte at skjule rapporter om racistisk baserede overfald, da det viste sig, at det primært var muslimske unge, der overfaldt jøder. Det var ikke lige det, den politiske korrektheds parnas ønskede at få i den rapport, så den skjulte man, indtil den blev gravet frem af andre. Men sådan er der så meget i disse menneskerettighedstider, hvor det kun går den ene vej.

Ordet pligt mangler ganske enkelt i diskussionen om menneskerettigheder. Det er helt fint, at vi har menneskerettigheder – det skal vi have, og vi kan næsten ikke få nok af dem – men nogle gange kunne jeg ønske, at der også fulgte ordet pligt med, så når man havde en menneskerettighed, havde man rent faktisk også en pligt til at opføre sig på anstændig vis i det land, man frivilligt har valgt at slå sig ned i. Uanset om det pågældende land nu har en anden styreform, end der hvor man kommer fra, så bør det jo være sådan, at man ligesom indordner sig til et vist niveau. Det er det, jeg ser, at menneskerettigheder handler om, nemlig at det er en gensidig proces, hvor Europarådet skal tage sig af, at menneskerettighederne bliver overholdt, og det gør de, men det gør de desværre kun ensidigt.

Dansk Folkeparti støtter de reformer, som Europarådet skal gennemgå, og vi tager redegørelsen til efterretning med de bemærkninger, som jeg her har fremført.

Kl. 15:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak for det. Fru Pernille Frahm for en kort bemærkning.

Kl. 15:02

Pernille Frahm (SF):

Jeg vil bare spørge ordføreren for Dansk Folkeparti, hvad det er for en rapport, han snakker om, for mig bekendt er den fra menneskerettighedsinstitutionen i Wien, og den har ikke noget særligt med Europarådet at gøre, altså den rapport, ordføreren nævnte om racistiske overfald på jøder. Det er den ene ting.

Den anden ting er, at jeg vil spørge ordføreren, om han er bekendt med, at når Europarådet kommer med kritik af medlemsstater-

ne, er det med udgangspunkt i aftaler, som medlemsstaterne frivilligt har indgået med hinanden.

Kl. 15:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:03

Per Dalggaard (DF):

Den rapport, der er tale om, kommer fra den organisation, der hedder ECRI. Det er den organisation, hvor en kendt Beate Winkler var for- kvinde i nogle år. Hvad hendes fortid har været, vil jeg undlade at komme ind på. Det er en rapport, de har lavet. Mig bekendt er det en underorganisation af Europarådet.

Med hensyn til at landene jo skal overholde de ting, der bliver undersøgt, og at man monitorerer menneskerettighedernes overhol- delse i de forskellige lande: Ja, selvfølgelig skal man det. Desværre er det jo sådan, at det ikke altid er det, de lige gør. Men jeg håber da på, at når det gang på gang påpeges, kan det også få en effekt.

Kl. 15:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Pernille Frahm.

Kl. 15:03

Pernille Frahm (SF):

Jamen jeg vil kigge på, hvad det er for en rapport, ordføreren taler om.

Men den anden ting, bare for lige at få det helt specifikt præcise- ret: Når der så kommer en henstilling fra Europarådet til f.eks. Schweiz angående forbud mod at bygge minareter eller moskeer, el- ler hvad det nu er, er vi så ikke enige om, at det sker med udgangs- punkt i en aftale, som Schweiz frivilligt har indgået med de øvrige europarådslande?

Kl. 15:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:04

Per Dalggaard (DF):

Det er faktisk ikke korrekt. Altså, der var en afstemning i Schweiz om, hvorvidt man skulle tillade bygning af minareter eller ej, ja eller nej, og schweizerne sagde, at det ville de ikke tillade. Jeg er ikke be- kendt med, at der har været en aftale før den afstemning mellem Schweiz og Europarådet om, at det skulle man have lov til. Det tror jeg faktisk ikke er rigtigt.

Kl. 15:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er ikke flere korte bemærkninger til ordføreren. Det er fru Per- nille Frahm som ordfører for SF.

Kl. 15:04

(Ordfører)

Pernille Frahm (SF):

Tak. Tak til udenrigsministeren for redegørelsen og tak til de medar- bejdere ved Europarådet, som laver et kæmpe stykke arbejde, og til de medarbejdere her i huset også, som laver et stort stykke arbejde for at få hele det arbejde, som vi parlamentarikere prøver at udføre i forhold til Europarådet, til at fungere på bedst mulige måde.

Den redegørelse, vi har i dag, er jo efter min opfattelse en meget god gennemgang af, hvad der foregår i Europarådet. Man kan nær- mest bruge den som en håndbog. Det er lige før, at det er et under- visningsmateriale i, hvad Europarådet er, hvordan det arbejder, og hvordan situationen er lige nu.

Men jeg synes måske, at det andet område omfattet af den anden halvdel af titlen: »og Danmarks deltagelse heri« mangler lidt fyld. Det er nok det, jeg gerne vil komme lidt ind på i min tale. Europarå- det er netop en frivillig forening, som landene frivilligt melder sig ind i. Man gør det, på baggrund af at man frivilligt tilslutter sig en række aftaler om menneskerettigheder, om retsstaten, om god rege- ringsførelse, om demokrati og omkring en masse ting om, hvordan man udvikler de her begreber, og hvordan man på bedst mulig måde gør det. Alt gøres jo ad frivillighedens vej. Der er ingen lande, der er tvunget ind i Europarådet.

Det er jo derfor, man kan sige, at Europarådet har sin legitimitet til efterfølgende at gå ud at kritisere de enkelte medlemsstater, hvis de foretager sig noget, som f.eks. når Schweiz laver sådan en beslut- ning, som strider med de principper, som et land som Schweiz f.eks. frivilligt har tilsluttet sig.

På side 7 i rapporten er et lille citat, som jeg synes er rigtig godt og siger utrolig meget om, hvad det er: »Europarådet er i realiteten den eneste paneuropæiske organisation, som har et papirfæstnet fæl- les norm- og værdisæt (i form af eksempelvis menneskerettigheds- konventionen m.v.).« Det synes jeg er en vigtig overskrift for, hvad det er for et forum, vi arbejder med. Netop det, at det er paneuropæ- isk, at det stort set er hele Europa, vi har med, vi mangler kun Hvi- derusland i det her samarbejde, er det, der gør, at det er så unikt og det er så vigtigt. Det er også derfor, at det er så vigtigt, at et land som Danmark, som jo har været med næsten fra starten, hele tiden sikrer, at vi giver det her arbejde den højeste mulige prioritet, fordi det er der, vi kan samarbejde om menneskerettighedssituationen, om demokrati, om udvikling af retssikkerhed og retsstaten i hele Europa.

Derfor er der også nogle ting, som er bekymrende. Det er, at man kan få en fornemmelse af, at Danmark på linje med andre lande i Europarådet, som også er medlemmer af EU, er ved ligesom at ned- prioritere engagementet ved Europarådet. Vi ved f.eks., at i hvert fald p.t. har vi ingen ambassadørpost ved Europarådet. Det er ikke, fordi arbejdet bliver udført dårligere eller bliver udført af personer, der udfører det dårligere, end det gjorde tidligere, men det er et sig- nal i en forkert retning, i forhold til hvordan netop et land som Dan- mark, der også er medlem af EU, prioriterer Europarådet. Følgen af det er jo, at vi giver en alt for stor legeplads efter min opfattelse til andre lande.

Hvis vi som EU-lande gav Europarådet den prioritet, det fortje- nte, ville det være bedre stillet til at vægte i vores retning. F.eks. sy- nes jeg, at Rusland får meget stor plads i Europarådet, og der er me- get lidt modspil, der er meget lidt vilje til virkelig at gå i kødet på nogle af de problemer, der er omkring Rusland f.eks. i forbindelse med krigen mellem Rusland og Georgien, hvor den tidligere general- sekretær jo har lavet en række rapporter, og hvor der er en række henstillinger til Rusland, som Rusland ikke har fulgt. Der er det så ikke nok, at Rusland nu har ratificeret Protokol 14, så vi kan få gang i domstolen. Der er en række andre spørgsmål omkring den konflikt, hvor jeg synes at man burde være lidt bedre rustet – lidt hårdere i filteren måske – fra dansk side. Det er, som om man spiller på flere heste. Man siger et politisk, men man gør noget andet. Vi har lige lavet en aftale med Rusland om gasleverancer f.eks., og det virker, som om vi nu er bedste venner, selv om vi måske også der skulle ha- ve været en smule kritiske over for dem.

Jeg vil vende tilbage til domstolen, for vi har haft en række år, hvor vi har oplevet, at domstolen har været ved at blive proppet til af sin egen succes. Det, at vi har en unik europæisk domstol, hvor den enkelte borger i Europarådets lande kan anlægge sag og på den måde få sin ret i forhold til sin egen regering, er noget helt unikt og noget helt exceptionelt og noget, vi virkelig skal være stolte af. Vi har nu fået sat gang i udviklingen omkring Protokol 14, og man kan på den måde lette bureaukratiet omkring domstolen ... Jeg vil også gerne

have, at udenrigsministeren hører, hvad jeg siger, for det er også til hende.

Kl. 15:13

Kl. 15:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Jeg skal bede om, at der er opmærksomhed, så ordføreren kan have mulighed for at koncentrere sig om sin tale. Det er det, vi er her for. Tak.

Kl. 15:10

Pernille Frahm (SF):

Når nu domstolen er blevet den succes og man får sat gang i arbejdet, ser det alligevel ud til, at budgettet er for stramt i forhold til den opgave, domstolen har. Der synes jeg måske at man skal overveje, hvorvidt man skal vise en større vilje til at give noget mere, for at sige det ligeud, til, at domstolen kan udføre sit arbejde, fordi det er så vigtigt for at sætte magt bag vores meget fine ord om menneskerettigheder, retsstat og demokrati.

Nu er der i redegørelsen en opgørelse over, hvor mange domme der har været i forhold til Danmark og i forhold til lande, som vi normalt sammenligner os med, og der ligger Danmark jo rigtig godt. Det synes jeg bestemt vi skal være glade for, men jeg synes også, at vi, når nu vi er stolte af det, så også skal overveje, hvordan vi reagerer i forhold til andre af Europarådets institutioner. Når f.eks. CPT eller ECRI, som blev nævnt heroppefra før, kommer med henstillinger til Danmark, kommer med kritik af forhold i Danmark, så ville det være klædeligt, at man ikke kom med en automatreaktion med, at her er ikke noget at komme efter, og at de alligevel ikke har forstand på, hvad der foregår i vores land, og at de ikke har forstået dybden i det, men at man måske var noget mere lydhør over for det og måske på den måde også viste vilje til at komme de her institutioner i Europarådet i møde på en bedre måde og dermed også var et godt eksempel over for andre medlemmer af Europarådet.

Et andet felt, hvor jeg gerne så at Danmark spillede en aktiv rolle, er netop i spørgsmålet om prioritering af, hvilke opgaver der ligger bedst i hvilket regi – altså Europarådet eller EU. Jeg er ikke modstander af, at EU arbejder med menneskerettigheder, tværtimod. Jo flere institutioner, jo flere organisationer globalt der tager sig af at arbejde med menneskerettigheder, jo bedre. Men det, som vi skal være opmærksom på, er, hvor vi ligesom har den bedste mulighed for virkelig at løfte menneskerettighedssituationen. Er det ved at lave konkurrerende systemer eller ved i langt højere grad at få EU til at benytte de institutioner, der allerede findes, og som har en betydning for hele Europa og ikke kun for EU's medlemslande?

Der er også andre områder, hvor EU på en eller anden måde går på skovhugst, eller hvad man kan kalde det, i Europarådets institutioner. Med hensyn til bekæmpelse af trafficking, altså handel med kvinder, har Europarådet en organisation, der hedder GRETA, som nu oplever, at EU er ved at duplikere de arbejdsområder, de opgaver og de institutioner, som Europarådet har. Det synes jeg er et problem.

Jeg kunne godt tænke mig at høre fra ministeren, hvad man gør i forhold til CAHVIO, hvor man lige nu arbejder med bekæmpelse af vold mod kvinder; hvilken rolle Danmark spiller i det her; hvordan hun ser udviklingen. Jeg vil gerne høre noget fra ministeren om udviklingsbankens udlånspolitik, som jeg også tog op sidste år under debatten. For det ser ud til, at udviklingsbankens udviklingspolitik i langt højere grad ligner enhver anden banks, og det skulle den jo så dan set ikke. Det her er en særlig bank. Det er Europarådets bank. Det er en bank, der i langt højere grad burde lægge sin udlånspolitik an efter, hvad Europarådets principper er. Så det håber jeg at ministeren kan sige lidt om, når hun kommer op og svarer til sidst. Tak for ordet.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til fru Pernille Frahm. Det er fru Helle Sjelle som ordfører for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 15:14

(Ordfører)

Helle Sjelle (KF):

Først og fremmest tak til udenrigsministeren for en interessant og god redegørelse om det sidste års arbejde i Europarådet. Europarådet er jo en af de vigtige internationale organisationer, som vi europæere grundlagde efter de to altødelæggende verdenskrige. Første og anden verdenskrig viste i al deres gru, at uoverensstemmelser og konflikter mellem lande bør løses gennem forhandlinger i internationale fora frem for på slagmarken. Det er også den tanke, som gennemsyrrer Europarådet, ligesom den gennemsyrrer EU, OSCE og de mange andre europæiske samarbejdsorganisationer, og som vi kun kan være glade for.

Europarådet blev grundlagt i 1949, og allerede året efter blev rådets vel nok vigtigste dokument, den europæiske menneskerettighedskonvention, underskrevet. Sammen med ni andre europæiske lande var Danmark blandt grundlæggerne, og det synes jeg faktisk er vigtigt at fremhæve. Siden er 37 andre lande så blevet medlem, så der i dag er hele 47 af dem. Formålet med Europarådet var fra begyndelsen af at fremme demokrati, menneskerettigheder og retsstat. Det er formålet den dag i dag, selv om nye målsætninger også er kommet til. Det drejer sig bl.a. om at styrke den sociale sammenhængskraft og den interkulturelle dialog. Derudover yder Europarådets forskellige institutioner indsats i en række af de medlemslande, der, om man så må sige, har ondt i demokratiet, i retsstaten eller i menneskerettighederne.

Vi Konservative er af den klare overbevisning, at Europarådet med sine begrænsede ressourcer og meget forskelligartede medlemslande er bedst tjent med at fokusere på sit hovedformål, nemlig at fremme demokrati, menneskerettigheder og retsstat. Det er i sig selv en enorm opgave at udbrede disse for os danskere helt fundamentale værdier til lande som f.eks. Ukraine og Aserbajdsjan. Vi skylder befolkningerne i de lande, at deres politiske rettigheder og deres frihedsrettigheder bliver styrket.

Hvad er der så sket i Europarådet inden for de seneste år? Der er sket meget, men jeg vil bruge min taletid på nogle af de tiltag, som vi Konservative er særlig glade for. Vi kan som sagt ikke nå rundt om det hele på den korte tid, der er til rådighed her i dag. Et væsentligt tiltag er den reform af Europarådet, som den nye norske generalsekretær har lagt op til. Europarådet er i dag præget af et vist organisatorisk morads, om man så må sige, som nok kan tilskrives de mange medlemslande og de mange kompromiser, som det giver anledning til.

Den danske regering støttede også valget af Jagland som generalsekretær, og han blev heldigvis valgt med et stort flertal. Det giver ham et solidt mandat til at sætte gang i de reformer, som han gik til valg på. Han lægger bl.a. op til at øge styringen internt i Europarådet, og det vil i praksis især sige Ministerkomiteen, hvor repræsentanter for medlemslandene mødes omtrent hver uge. Derudover lægger generalsekretæren også op til en grundigere vurdering af de aktiviteter og programmer, som Europarådet har kørende i visse medlemslande. Det ser vi Konservative meget frem til, da det ligger fint i tråd med vores ønske om, at Europarådet fokuserer mere på sit hovedformål.

Endelig lægger generalsekretæren også op til en reform af Menneskerettighedsdomstolen, der oplever et stigende arbejdspress på grund af en konstant stigning i antallet af sager. De mange sager – næsten 140.000 sidste år – betyder, at sagsbehandlingstiden er for lang. Det er efter vores opfattelse altafgørende, at domstolen lever

op til menneskerettighedskonventionens artikel 6, der giver alle ret til en retfærdig rettergang inden for en rimelig tid.

Så er der et andet væsentligt tiltag, som jeg også vil fremhæve, og det er den indsats for at forbedre ligestillingen mellem kvinder og mænd i medlemslandene, som blev sat i gang sidste år. Ligestilling er en del af menneskerettighederne og hører således klart under de områder, som Europarådet efter vores opfattelse har mandat til at beskæftige sig med. Mange af Europarådets medlemslande har enorme ligestillingsproblemer. I mange af de østlige medlemslande er vold mod kvinder, som andre også har været inde på i dag, uhyggelig udbredt, ligesom kvinder i de lande slet ikke har samme muligheder som mænd for at deltage aktivt på arbejdsmarkedet, sådan som de f.eks. også har det her i landet.

Alt i alt udfører Europarådet og Menneskerettighedsdomstolen således efter vores opfattelse et vigtigt stykke arbejde for at fremme demokrati, menneskerettigheder og retsstat, og med 47 meget forskellige medlemslande er der nok at se til. Vi Konservative bakker således fuldt og fast op om internationalt samarbejde, hvor det er muligt og meningsfuldt, men i forhold til Europarådet lægger vi stor vægt på, at fokus forbliver på kerneopgaver, og det vil sige at fremme demokrati, menneskerettigheder og retsstat.

Kl. 15:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til fru Helle Sjelle. Hr. Jørgen Poulsen som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 15:19

(Ordfører)

Jørgen Poulsen (RV):

Jeg vil også gerne starte med at sige tak for redegørelsen for Europarådets virksomhed. Det er jo, som det er sagt nogle gange, en af de allerfineste institutioner, vi har her i Europa, og en af de ting, som faktisk er med til at højne Europas omdømme i resten af verden. I global sammenhæng er det faktisk helt enestående, at det er lykkedes at forpligte 47 lande til at tage demokratiet, retsstaten og menneskerettighederne alvorligt og at have etableret en domstol, hvor den enkelte borger, der kommer i klemme i systemet, kan få sine rettigheder vurderet og bedømt, uanset om vedkommende bor i Ukraine eller på Bornholm. Det er absolut en af de institutioner, som Danmark må stå vagt om, og det mener jeg så også at skiftende regeringer altid har gjort.

Derfor kan det godt komme som lidt signalforvirring, at man nu har besluttet – jeg ved ikke, om det handler om at nedlægge posten ved Europarådet – i hvert fald at skære ned på bemandingen ved ambassaden i Strasbourg. Umiddelbart synes jeg, det virker som et forkert signal, men det er ikke noget, som man kan læse mere om i redegørelsen, så måske kan vi få ministerens forklaringer på det her i dag.

Til gengæld er jeg ikke sikker på, at jeg deler hele den bekymring, som blandt andre SF's ordfører, fru Pernille Frahm, kommer med, og som jo går ud på, at man er bekymret for, at EU efterhånden skal overtage flere og flere af Europarådets opgaver. Jeg synes kun, at det er godt, at EU sætter sin styrke og sin prestige bag de standarder for menneskerettighederne, som Europarådet har udformet. Jeg synes også, at det er positivt, at EU i forbindelse med implementeringen af Lissabontraktaten på et eller andet tidspunkt vil tiltræde menneskerettighedskonventionen. Det indebærer, at Menneskerettighedsdomstolen vil kunne efterprøve, om EU-lovgivningen nu også opfylder kravene i konventionen, og om de handlinger, som de forskellige EU-organisationer og EU-agenturer udfører, også lever op til kravene. Det ser jeg faktisk som noget positivt.

Så er det da klart, at der skal være en ordentlig kompetencefordeling, en klar opdeling mellem, hvad der er Europarådets opgaver, og hvad der er EU's opgaver. Det gælder også koordineringen af samar-

bejdet mellem Europarådet og andre internationale organisationer som OSCE og FN. Vi kan jo ikke komme udenom, at Europarådet til tider også tager emner op, som ikke ligefrem rammer skiven eller ligger inden for kompetence- og kerneområderne. Europarådet må blive bedre til at undgå overlapninger og at filtrere de opgaver fra, som ikke falder ind under kerneområderne. Det er så også, hvad vi har forstået at den nye generalsekretær, Thorbjørn Jagland, er gået i gang med, og det er absolut en opgave, som vi fra dansk side må støtte alt det, vi kan.

Den store udfordring for Europarådet er stadig, hvordan man får medlemslandene til at efterleve de konventioner, som de selv har vedtaget, herunder hvordan man får dem til at efterleve de afgørelser, som domstolen træffer. Og her må vi jo så igen – desværre – konstatere, at mange medlemslande ikke lever op til deres forpligtelser; det er dybt beklageligt.

Konflikten mellem Rusland og Georgien truer stadig med at sætte hele Europarådets troværdighed på spil. Der er ingen tvivl om, at begge medlemslande har krænket Europarådets statutter. Alene det, at to medlemslande kommer i krig, er jo nærmest absurd. Men selv om begge lande kan klandres, er Ruslands ringe vilje til at følge Europarådets anbefalinger under al kritik, og der er i høj grad grund til at hæve og skærpe tonen over for Rusland. Rusland har også længe forhindret implementeringen af den såkaldte Protokol 14, som skulle lette domstolens arbejde eller i hvert fald lette presset på domstolen. Nu forstår jeg så, at Rusland langt om længe har ratificeret Protokol 14, og at den træder i kraft her ved månedsskiftet. Det må vi så sige er en vældig positiv ting.

Men jeg vil ligesom alle andre ordførere også godt spørge ministeren her, om der dog ikke er et eller andet, vi fra dansk side kan gøre for at styrke netop domstolen. Vi nærmer os jo 150.000 sager, og selv om det letter med Ruslands ratifikation, synes jeg, at vi fra dansk side måske kunne gøre noget mere, skaffe lidt flere ressourcer til domstolen.

Tak fra mig.

Kl. 15:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Udenrigsministeren.

Kl. 15:25

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil også gerne takke for en saglig og konstruktiv debat. Det er min opfattelse, at vi er enige i mangt og meget, at vi er enige om, at Europarådet er en særlig organisation, ikke alene fordi det er en organisation med de tre specifikke kerneværdier menneskerettigheder, demokrati og retsstat, men selvfølgelig også, fordi den har hele 47 medlemsstater med, som mange af ordførerne også har været inde på i dag. Dermed er der god grobund for omfattende politiske diskussioner i den parlamentariske forsamling.

Jeg kan også konstatere, at vi er enige om, at de problemer, som Europarådet har med at få budgetmidler og -mål til at passe sammen, skal løses.

Hvis vi skal tænke et år frem, synes jeg, at der er god grund til at være optimistisk. Der er god grund til at tro, at organisationen vil fremstå stærkere og mere fokuseret på kerneområderne, end tilfældet er i dag. Jeg er meget enig i det, hr. Jørgen Poulsen sagde om, at man nok skal have tilpasset emnefeltet lidt. Der skal måske ikke være så mange varer på hylden, men de varer, der er, skal være varer af høj kvalitet.

Når man kan tillade sig at være optimistisk, skyldes det den reformproces, som i øjeblikket finder sted i Europarådet, hvor hele organisationen står over for forandringer. Denne proces fik nyt liv med valget af den nye generalsekretær Thorbjørn Jagland, og jeg vil sige til hr. Mogens Jensen, at Danmark aktivt støtter hans reformarbejde.

Jeg vil sige til debatten her i dag, at der er mange temaer, der har fyldt noget. Noget af det, jeg måske synes er vigtigt at få fremhævet her, er, at arbejdet for demokrati er et af Europarådets kerneområder, ikke mindst på grund af vores unikke medlemskreds, som ikke blot består af vesteuropæiske lande, men også af nye demokratier i Central- og Østeuropa. Det gør Europarådet til et helt centralt organ. Derfor er det vigtigt, at Europarådets virksomhed med også at overvåge, at demokratiet går i den rigtige retning, fungerer. Et godt eksempel er det demokratiudviklingsarbejde, der laves i Moldova. Det bliver fulgt nøje af Europarådet. Der blev også afholdt parlamentsvalg, hvor Europarådet bistod.

Omkring fremme af retsstatsprincipperne vil jeg sige, at jeg bestemt også synes, at det er et af de områder, som er meget væsentligt for os at have fortsat fokus på. Jeg vil sige, at jeg faktisk synes, at 2009 var et år, hvor der blev opnået gode resultater i det europæiske arbejde bl.a. ved at lave standarder for kontrol af kriminalitet og nationale fængselssystemer.

Men som mange ordførere har været inde på i dag, er der ingen tvivl om, at noget af det, der fylder rigtig meget, er domstolen. Det vigtigste normsættende organ er Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Og som der står i redegørelsen, modtog domstolen i 2009 mere end 57.000 klager, 15 pct. flere end året før. Man afgjorde under 36.000 af de mange klagesager, og alle kan jo se, at det er en uholdbar udvikling. Vi har arbejdet hårdt fra dansk side – det er både svar til fru Pernille Frahm og hr. Jørgen Poulsen, der spurgte til det – på, hvordan man så kan styrke domstolen. Og vi har arbejdet hårdt, faktisk også med en vis succes, på at få tilført flere ressourcer til domstolen. Domstolens budget blev øget i 2009, og antallet af medarbejderne ved domstolen er næsten fordoblet siden 2002.

Derudover tror jeg også, at det måske er vigtigt at sige her, at vi sådan set er indstillet på, at domstolen skal tilføres flere midler, men det må ske inden for det samlede budget, der nu engang er. Der er finanskrisen og opstramninger rundt omkring i mange af medlemslandene, og jeg tror ikke det er af denne verden at forestille sig, at der bliver tilført mange ekstra midler udefra. Men jeg mener også, at man skal turde prioritere og sige, at det er domstolen, der skal have pengene, for det er altså dér, normerne bliver sat.

Derudover støtter vi også Interlakenerklæringen, som betyder, at der er igangsat en proces for yderligere at hjælpe domstolen ved at få sorteret sager fra, som der ikke er noget behov for at domstolen tager sig af. Det bliver en af prioriteterne for Europarådet i 2010 at få sat den proces yderligere på plads.

Vi har drøftet spørgsmålet om EU og Europarådet, og der er ingen tvivl om – fru Pernille Frahm var også inde på det – at det drejer sig om den her balancegang mellem på den ene side at sørge for, at vi komplementerer hinanden i det, vi gør, og på den anden side ikke at opfinde den dybe tallerken den ene gang efter den anden, altså at vi ligesom hjælper hinanden i det gode arbejde, der bliver gjort.

Jeg tror så personligt på, at det, at EU's institutioner tiltræder menneskerettighedskonventionen, er et skridt i den rigtige retning. Det betyder også, at hele det, man kan sige institutionelle system i EU arbejder inden for det samme regelsæt, som medlemslandene gør. Men derudover er jeg meget enig i, at vi skal passe på ikke at lave for meget copy-paste i forhold til hinanden, for de ressourcer, der er til rådighed, er nu engang dem, der er. Og der er det lidt tosset, hvis man forsøger at lave konkurrerende projekter frem for at samarbejde om dem.

Kl. 15:30

Noget af det, der har fyldt lidt under debatten her i dag, har været Danmarks repræsentationsforhold i Strasbourg. Der er jeg da glad for at kunne sige, at den souschef, som har fungeret i stillingen som vores faste repræsentant siden den 1. marts, hvor vores hidtidige ambassadør gik på pension, vil blive anmeldt som Danmarks faste repræsentant i Strasbourg, og han vil få titel af ambassadør. Så jeg vil

sige, at det er i en proces, og det håber jeg også vil glæde Tingets medlemmer og de ordførere, der har lagt vægt på, at vi sender et vigtigt signal ved at have en ambassadør tilknyttet.

Flere af ordførerne, bl.a. fru Helle Sjelle, men også fru Pernille Frahm, har været inde på spørgsmålet om ligestilling og vold mod kvinder og det vigtige arbejde og de kampagner, der bliver iværksat fra Europarådets side. Det er jeg meget enig i. Som bekendt ligger der nu et konventionsudkast, som skal gennemgås i arbejdskomiteen. Jeg forventer, at det arbejde vil skulle forestås bl.a. her i løbet af juni måned. Til fru Pernille Frahm kan jeg sige, at vi deltager aktivt i det arbejde. Justitsministeriet og Ligestillingsafdelingen er repræsenteret i ad hoc-komiteen, der hedder Prevention and Combatting Violence Against Women and Domestic Violence.

Vi har endnu ikke haft formel mulighed for at tage stilling til konventionsteksten, fordi den ikke har været forelagt Ministerkomiteen. Komitearbejdet skal altså først afsluttes, men når man har afsluttet arbejdet på sit møde her i juni måned, vil udkastet blive forelagt Ministerkomiteen, og så vil vi arbejde videre med det.

Det, jeg synes er vigtigt, er, at vi får et stærkt internationalt instrument, som skal beskytte dem, som bliver udsat for vold, og som bliver udsat for overgreb. Det er et vigtigt skridt i forbindelse med beskyttelsen af menneskerettighederne i Europa, så til fru Pernille Frahm og fru Helle Sjelle kan jeg sige, at vi i hvert fald er meget optaget af lige præcis den her konvention, det er en, vi holder meget nøje øje med og deltager aktivt i udarbejdelsen af.

For så vidt angår spørgsmålet om trafficking og bekæmpelse af menneskehandel, har vi fra dansk side i vidt omfang efterlevet de anbefalinger, der var i den nye handlingsplan, og vi håber selvfølgelig også på, at den kampagne, der er blevet skudt i gang, og som har løbet over en årrække, vil være med til at sætte medlemslandene under pres for også at løfte den dagsorden.

Fru Pernille Frahm havde også et spørgsmål til Europarådets Udviklingsbank, som jeg faktisk var meget glad for at fru Pernille Frahm stillede, for vi deler fuldt ud fru Pernille Frahms opfattelse af, at det simpelt hen går for langsomt. Det går for langsomt med at ændre bankens udlånspolitik med hensyn til at yde lån til de fattigere og svagere lande. I dag er det mest de vesteuropæiske lande, der nyder godt af bankens aktiviteter, og vi ønsker altså, at man i højere grad skal koncentrere sig om de fattigere og svagere lande i Central- og Østeuropa, på Balkan og i Kaukasus.

Det er især ikke-EU-landene, der har meget svært ved at få adgang til lån. Derfor støtter vi også bestræbelserne på at reformere bankens politik og procedurer, uden at den mister sin kreditværdighed. Den skal i højere grad bistå de lande i Europa, der ikke selv kan optage lån på så gunstige vilkår, som de har i banken. Så jeg vil sige, at vi er meget enige i det, og vi følger altså den linje, som jeg har redegjort for her.

Der har været flere, der har været inde på de her overvågningsorganer, som f.eks. ECRI, altså Den Europæiske Kommissionen imod Racisme og Intolerance, som holder kritisk øje med alle stater, herunder også med Danmark. Jeg vil sige, at vi er helt tilfredse med det arbejde, der gøres, og medvirker aktivt i de drøftelser, der er med ECRI på området. Jeg har i min tidligere kapacitet som justitsminister også haft samtaler med ECRI på områder, som havde ECRI's opmærksomhed. Det, der selvfølgelig har været meget afgørende for os, er jo, at man har en dialog om tingene, og at vi får forklaret, hvorfor vi indretter vores lovgivning på den måde, vi gør, og hvad det betyder osv., så der ikke er misforståelser, der gør, at de skriver en rapport, som man efterfølgende er uenige om, fordi man har forskellige måske saglige eller tekniske udgangspunkter for den.

Jeg må sige, at jeg er helt enig med fru Pernille Frahm i, at hvis vi vil vende et kritisk blik mod andre, er det afgørende, at vi også selv tåler et kritisk blik. Det gør det i hvert fald mere troværdigt, når vi udtaler kritik, at vi også selv tåler den og ikke bare siger, jeg tror,

fru Pernille Frahm brugte formuleringen der er ikke noget at komme efter – det er ikke en formulering, jeg har hørt i meget lang tid, men jeg vil i hvert fald sige, at jeg synes, at man skal være ydmyg og lytte til det og faktisk med det gode eksempel vise, at man også selv vil indrette sin lovgivning anderledes, hvis man bliver bedt om det, for netop at vise, at der ikke er dobbeltstandarder.

Kl. 15:35

Jeg vil sige, at jeg synes, at det har været en rigtig spændende debat i dag, fordi hver ordfører har hver sin mærkesag lige fra vores forhold til Rusland, til Georgien, spørgsmålet om kvinders ligestilling og til spørgsmålet om seksuelle mindretals rettigheder. Der har været rigtig mange forskellige spændende emner oppe til debat her i dag.

Jeg tror faktisk på, at netop det, at der er en levende, fri debat, og også, at de parlamentarikere, der aktivt deltager i Europarådets arbejde, hver især har nogle kæphest, som de er bannerførere for, er garanten for, at Europarådet også går en god fremtid i møde. Vi kan og skal inspirere hinanden i arbejdet, og jeg er faktisk blevet meget inspireret af de talere, jeg har hørt her i dag, fordi jeg måske selv har haft meget fokus på de traditionelle hovedområder, men jeg kan høre her, at der også er en levende debat på mange af de områder, vi har behandlet i redegørelsen.

Jeg tror, at vi her i salen i dag kan blive enige om, at domstolen, overvågning af indgåede forpligtelser og gennemførelse af Europarådets standarder er det, der er det centrale ved den organisation, og det skal vi holde fast i. Jeg ser selvfølgelig også frem til fremover at drøfte, hvordan vi bedst sikrer Europarådet en god politisk, men også en mere fokuseret rolle. Så endnu en gang vil jeg sige tak for debatten.

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til udenrigsministeren. Der er lige et par korte bemærkninger, først fra fru Pernille Frahm.

Kl. 15:36

Pernille Frahm (SF):

Man skal rose, når der er en chance for det, og især når der er en chance for at rose regeringen, skal man huske at gøre det. Så jeg vil gerne sige tak for nogle af de svar, ministeren kom med, først og fremmest selvfølgelig om, at vi får en ambassadør igen. Det er et utrolig vigtigt signal, men det har jeg understreget før.

Så mener jeg også, at ministeren har sagt et par andre gode ting. Det her med, at vi skal have færre varer på hylderne, men at de skal være af en bedre kvalitet, tror jeg at de fleste af os er enige i. Men derfor er det jo netop så vigtigt, at Danmark er med til at sikre, at man ikke i EU duplikerer det, man i forvejen laver i Europarådsregi. Alle EU-medlemslandene er medlemmer af Europarådet, og i stedet for at begynde at duplikere tingene skulle man prøve at bakke op om det, så man måske netop får en måde at forholde sig til alle de her ressourceproblemer på, som vi alle sammen er trætte af. Så jeg vil gerne spørge, om ministeren vil gøre noget for det.

Kl. 15:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:37

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige, at det er jeg fuldstændig enig i. Jeg mener, at man skal komplementere hinanden i det arbejde, der gøres. For sammen og ved at komplementere hinanden fremmer og beskytter man faktisk de fælles værdier, som EU og Europarådet jo er enige om. Jeg vil sige, at det samarbejde, der er i EU, under ingen omstændigheder skal ske på bekostning af det samarbejde, der er i Europarådet. Derfor

tror jeg også, at det i hvert fald er meget afgørende for det videre forløb – og det er både sagt til fru Pernille Frahm og til andre, der deltager i debatten her i dag – at hvis danske parlamentarikere, der er medlem af den parlamentariske forsamling, får kendskab til eller hører om, at der er områder, hvor man ligesom synes, der begynder at være en skævvridning i den forkerte retning, så vil jeg gerne gøres opmærksom på det, for det er min mulighed for at rejse det over for mine EU-kolleger. Vi sidder jo alle sammen med det problem, at vi har stramme budgetter og skal prøve at få pengene til at række lidt længere, og jeg vil meget gerne være med til at facilitere, at man i hvert fald ikke i EU starter nogle ting op, som man i forvejen kan i Europarådet, og som ligger bedst der. Til gengæld tror jeg også, at det er vigtigt, at det går den anden vej, altså at de danske politikere, der deltager i Europarådets arbejde, også tør sige fra over for at beskæftige sig med for mange forskellige områder. Men det er et fuldt tilsagn til fru Pernille Frahm om, at vi begge veje skal forsøge at undgå dybe tallerkner, der bliver genopfundet.

Kl. 15:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Pernille Frahm.

Kl. 15:39

Pernille Frahm (SF):

Vi skal ikke genopfinde dybe tallerken, det var et rigtig godt udtryk. Men jeg kan nævne et eksempel. Ministeren kan starte med at dykke ned i, hvad der sker omkring duplikeringen af GRETA, altså enheden omkring bekæmpelse af trafficking, handel med kvinder.

Så vil jeg sige to andre ting. Ministeren siger, at det går for langsomt med udviklingsbanken. Jamen det er jo ikke bare det – det går forkert. Det er det, der er problemet. Problemet er, at det går i den forkerte retning nu. Udviklingsbanken burde, som ministeren siger, låne ud til de fattigste regioner, og den burde jo låne ud til det, som er i forlængelse af Europarådets kærneydelser, og ikke til noget, der har med noget helt andet at gøre i den her verden. Det vil jeg gerne have at ministeren skriver sig bag øret. Og så er jeg glad for, at ministeren siger, at man skal tage kritikken alvorligt, når den kommer, hvis man ønsker, at andre skal tage kritikken alvorligt. Det håber jeg meget at regeringen husker i 2011, hvis den altså stadig væk er regering til den tid.

Kl. 15:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:40

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil først sige til fru Pernille Frahm, at nu kender jeg ikke noget til, hvad det er, der skulle være sket i EU-systemet, der gør, at GRETA og EU-systemet lige pludselig skulle kunne konkurrere mod hinanden. Jeg ved i hvert fald, at EU og EU's indenrigs- og justitsminister har haft en meget, meget fokuseret indsats, så lang tid jeg kan huske tilbage, mod menneskehandel og trafficking, så det undrer mig meget, at der skulle være nogen uoverensstemmelser mellem det stærke politisamarbejde og samarbejde mellem anklagemyndigheder, der er, om at optrevle menneskehandel, og det, der måtte høre med til det, på en eller anden måde skulle skabe problemer i forhold til Europarådet, men det må vi finde ud af.

Det, jeg sagde til fru Pernille Frahm om Europarådets udviklingsbank, var, at det går for langsomt med at ændre bankens udlånspolitik, og det er sådan set det, fru Pernille Frahm efterlyser. Så jeg tror også, at vi på dette punkt er enige.

Som sagt vil jeg sige, at jeg synes, man skal kunne tage imod kritik. Jeg tror, det er meget vigtigt, at ikke mindst vi i de vestlige lande, der jo også ønsker at få udbredt menneskerettighederne til resten

af verden, og som tager nogle hårde kampe med andre regimer om det ved forskellige lejligheder, også selv tør lytte til kritik og også tager den til os.

Kl. 15:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Mogens Jensen.

Kl. 15:41

Mogens Jensen (S):

Det er jo åbenbart rosenes dag i dag. Jeg vil sige, at de bemærkninger, jeg gjorde om de danske ambassaders indsats også i forbindelse med at støtte op om seksuelle minoriteters rettigheder der, hvor de bliver undertrykt i en række af Europarådets medlemslande, vil jeg gerne gentage, men det er også mere for at sige til ministeren, at det faktisk var en appel, som vi kom med til den tidligere udenrigsminister, en appel, som altså har givet genlyd ude på ambassaderne. Det er selvfølgelig også en indsats, som jeg tror og håber ministeren vil fortsætte med i det videre forløb.

Jeg vil spørge udenrigsministeren om det her med domstolens kapacitetsproblemer, for selv med de ekstra ressourcer, der måske kommer i forbindelse med Jaglands reformer og med protokol 14, der giver en produktionsfremgang på 25 pct., skriver ministeren selv, at det formentlig ikke er tilstrækkeligt til at løse domstolens problemer med de store sagsmængder. Hvad tænker ministeren og regeringen at gøre her?

Kl. 15:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:42

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige, at der er et kort sigt og et længerevarende sigt. Det er klart, at iværksættelsen af protokol 14 vil føre til en lettelse i sagsgangen. Færre dommere vil skulle deltage i behandlingen af ukomplicerede sager, og man vil indføre et nyt afvisningskriterium. Domstolen har tidligere anslået, at protokollens ikrafttræden vil øge domstolens produktivitet med ca. 25 pct.

Interlakenerklæringen, som det jo lykkedes for Schweiz at få vedtaget, er også en af hovedprioriteterne for formandskabet, og den fokuserer jo bl.a. på, at der skal arbejdes videre med at se på individuel klageadgang, national efterlevelse af konventionen, oprettelse af en filtreringsmekanisme samt overvågning af medlemsstaternes efterlevelse af domstolens afgørelser. Det vil man arbejde videre med, herunder også filtreringsmekanismen, som også kan have en positiv effekt.

Det er selvfølgelig klart, at der er en lang proces foran os, og derfor tror jeg også, at det reformarbejde, som Jagland har sat sig i spidsen for, der skal foregå på kort sigt, med at flytte flere ressourcer over og målrette domstolens arbejde, er nødvendigt.

Kl. 15:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til udenrigsministeren. Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

18) 1. behandling af lovforslag nr. L 216:

Forslag til lov om ændring af øl- og vinafgiftsloven, spiritusafgiftsloven, tobaksafgiftsloven og lov om ændring af lov om afgift af chokolade- og sukkervarer m.m., lov om afgift af konsumis,

lov om tobaksafgifter og lov om afgift af øl, vin og frugtvin m.m. (Forhøjelse af tillægsafgiften for alkoholsodavand, indførelse af tillægsafgift for cider- og frugtvinbaserede alkoholsodavand og forhøjelse af tobaksafgiften).

Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).
(Fremsættelse 05.05.2010).

Kl. 15:44

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Forhandlingen er åbnet. Hr. Mads Rørvig som ordfører.

Kl. 15:44

(Ordfører)

Mads Rørvig (V):

Tak for det. Er der noget mere dansk end en tur over grænsen? Det er der helt sikkert, men derfor er det nu alligevel noget særligt at pakke hele den pukkelryggede familie ind i bilen og tage turen sydpå for at købe ind til den næste store familiefest eller bare for at fylde depoterne op. Begge dele er der rig mulighed for hos Poetzsch, i bordershoppene eller om bord på bådene.

Der er kilometer af hylder proppet med slik i glitret papir, store flasker med eksotiske navne og paller med dåseøl og vin for slet ikke at tale om smøgerne. Der er tonsvis af cigaretter, nok til at ryge både lungerne og solen sort. Det er et kæmpestort overflødhedshorn af sprut, sukker og smøger, så dejligt og dog den rene gift for os alle sammen og for statskassen.

Derfor er ændringerne i afgifterne på bl.a. cigaretter noget af en balancegang mellem en pris, der på den ene side kæmper for at dæmpe forbruget, og som gerne skulle holde de helt unge fra at starte, og på den anden side en pris, der ikke indbyder til flere ture over grænsen efter cigaretter, og endnu vigtigere: en pris, der ikke gør Danmark til et lukrativt marked for smuglercigaretter. Det kan være cigaretter, der er købt i vores nabolande til en lavere pris, men det kan også være cigaretter, der er kopicigaretter, der er produceret illegalt langt herfra og fyldt med alverdens dødsensfarlige stoffer. Her mener vi i Venstre at vi sammen med vores aftalepartier er nået frem til den rigtige pris, nemlig en pris, der baserer sig på ministeriets beregninger. Det giver en afgiftsændring, der øger sundheden uden at gavne kriminelle mafiabander eller lyssky smuglernetværk.

I Socialdemokraterne og Socialistisk Folkepartis skatteudspil loves en afgiftsforhøjelse på 10 kr. Nu har de to partier jo lovet så meget uden at holde det, så det er uvist, om parterne også har tænkt sig at springe fra dette løfte. Men det, der er stensikkert, er, at en forhøjelse på 10 kr. ikke giver mere sundhed. Det giver heller ikke de 900 mio. kr. i statskassen, som Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti siden flere gange har lovet. 10 kr. mere for en pakke cigaretter giver mere grænsehandel, flere smuglercigaretter, flere mafiabander og ikke mindst langt flere cigaretter, hvor både indhold og ophav er fuldstændig ukendt.

Skræmmeksemplet må være Norge. Her ligger prisen på en pakke cigaretter på den anden side af 60 kr., og det har medført, at et sted mellem en fjerdedel og halvdelen af de cigaretter, som nordmændene ryger, er illegale cigaretter. Det er cigaretter, som den norske statskasse ikke får en krone i afgift for. Det giver hverken penge til velfærd eller sundhed.

Med sundhedsaftalen er Venstre med til at tage ansvar. Vi gør det mindre attraktivt at købe de varer, der er knap så gode for vores helbred og især ikke for de unges helbred. Pengene fører vi tilbage til skatteyderne i form af lavere skat på arbejde. Vi kan ikke love de 900 mio. kr., men til gengæld kan vi holde det, vi lover.

Venstre skal meddele, at vi kan støtte dette forslag.

Kl. 15:47

Kl. 15:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Nick Hækkerup som ordfører for Socialdemokraterne.

Kl. 15:48

(Ordfører)

Nick Hækkerup (S):

Der er sådan en lidt ups-agtig karakter over det lovforslag, vi behandler nu. Regeringens skattereform er omkring et år gammel, og den er gal med finansieringen, og derfor kommer det her lovforslag. For det første skal de skattelettelser, som blev givet i 2009, finansieres, og for det andet skal der jo gerne ske en forøgelse af folkesundheden og danskernes forventede levetid.

Regeringen har med det her lovforslag justeret de elementer, der skal betale skattereformen. Ud røg kørselsafgiften for lastbiler, og ind røg øgede afgifter på alkoholrikke, tobak og mættet fedt. De to elementer betyder tilsammen en mindre grøn og mere skæv skattereform.

For Socialdemokratiet er folkesundheden første prioritet, fordi vi ved, at både tobak, alkohol og usunde fødevarer er årsag til de store livsstilssygdomme. Derfor synes vi også, at de enkelte afgiftsforslag fra regeringen er fornuftige nok, for det er fornuftigt at se på afgiften på cider, alkoholsodavand og tobak ud fra et folkesundhedsperspektiv og måske navnlig, når man ser på de unges forbrugsvaner.

Man må sige, at der er god dokumentation for, at højere afgifter på tobak mindsker rygningen, særlig hos de unge og hos de danskere, der ryger allermost. Tobaksrygning er en af de helt store dræbere for både mennesker og for vores økonomi. Sagen er den, at hver anden ryger dør af sin rygning, at rygning årligt koster 149.000 hospitalisindlæggelser, at rygning giver sundhedsvæsenet udgifter for 3,9 mia. kr., og at rygning er årsag til ikke mindre end 2,8 millioner ekstra sygedage om året. Tallene dokumenterer, at tobaksafgiften bør hæves af hensyn til både folkesundhed og samfundsøkonomi.

Her nytter det ikke, at regeringen gemmer sig bag angsten for grænsehandelen, bag, hvad der lugter af en politisk bestilt rapport om, hvordan grænsehandelen nu hænger sammen. Regeringen og Dansk Folkeparti vil med lovforslaget hæve tobaksafgifterne med 3 kr. og bruge pengene til at betale de sidste års skattelettelser. Det forlænger ikke levetiden tilstrækkeligt, det gavner folkesundheden for lidt. Til gengæld er det et faktum, at afgifter på usunde varer vender den tunge ende nedad, og at personer med kort uddannelse og lav indkomst ryger mest. Derfor er det også dem, der rammes hårdest af den øgede tobaksafgift, og derfor må vi igen konstatere, at regeringen og Dansk Folkepartis afgifter og skattepolitik ikke kender til retfærdighed, for alle, herunder lavindkomstgrupperne, skal betale for de mest velhavendes skattelettelser, gennem at de nu skal betale øgede afgifter.

Ja – vil nogle måske sige – Socialdemokratiet har jo også foreslået at hæve de her afgifter, som vender den tunge ende nedad. Det er også rigtigt, for vi mener, at usunde varer skal være dyrere, og at afgifts- og skattepolitikken skal være mere retfærdig. Så når vi beder alle danskere om at betale mere for tobak, så de ekstra indtægter kan gå til vores fælles sundhedsvæsen, kan gå til os alle sammen og ikke til de få, så gør vi det i »Fair Forandring« på en måde, hvor vi neutraliserer den skævhed, som der ellers ville være, idet vi jo siger, at beskæftigelsesfradraget skal øges, og at pensionstillægget til overførselsindkomsterne skal øges. Det vil styrke retfærdigheden i skattepolitikken.

Socialdemokratiet bakker op om øgede priser på sundhedsskadelige produkter, men vi mener, at de ekstra indtægter skal direkte i vores fælles sundhedssektor, og derfor kan vi ikke stemme for forslaget.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Der er et par korte bemærkninger. Først er det hr. Mads Rørvig.

Kl. 15:52

Mads Rørvig (V):

Tak til ordføreren for ordførertalen. Det leder mig hen til SF og Socialdemokraternes skatteudspil og den seneste pakke, man har offentliggjort. Jeg forstår ikke alt det, der står deri, men noget af det forstår jeg dog, og det er, at man vil sætte afgiften på cigaretter yderligere op ud over det, som regeringen foreslår med det her lovforslag, så prisen altså stiger fra 33 helt op til 43 kr. Jeg ved ikke, om hr. Nick Hækkerup har ulejlighet sig med at læse grænsehandelsrapporten, der netop er kommet fra Skatteministeriet her i maj. Den viser jo, at hvis man sætter afgiften så højt op, vil det ikke give et positivt provenu til statskassen, det vil derimod give et negativt provenu til statskassen. Og Socialdemokratiet og SF bruger jo en række af de her penge, som man går ud fra man får i provenu ved at hæve afgiften, til at finansiere alt muligt andet i pakken.

Gør det indtryk på hr. Nick Hækkerup, at Skatteministeriet i grænsehandelsrapporten vurderer, at forslaget vil give et negativt provenu, som Socialdemokraterne så vil bruge til at finansiere noget andet for?

Kl. 15:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:53

Nick Hækkerup (S):

Se, vi baserer vores forslag på Forebyggelseskommissionen, der, som hr. Mads Rørvig sikkert husker, har et ganske omfattende afsnit med en redegørelse for grænsehandelsproblematikken, og vores valg af afgift hænger sammen med, at vi både vil optimere den samfundsøkonomiske virkning og optimere sundhedsvirkningen, altså i den forstand, at vi får penge til et bedre sygehusvæsen og får penge til bedre forebyggelse i kommunerne ved at hæve afgifterne på cigaretter.

Kl. 15:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Mads Rørvig.

Kl. 15:53

Mads Rørvig (V):

Jeg står her med grænsehandelsrapporten – den er også et omfattende stykke arbejde, må man sige – og der står her i tabel 6.12, at hvis man hæver prisen til 43 kr., giver det en samfundsøkonomisk gevinst på minus 2,5 mia. kr.

Jeg synes ikke rigtig, jeg fik svar på mit spørgsmål: Gør det ikke noget indtryk, når man har fremlagt den her store plan, som skal finansiere en masse gode ting, at man i stedet for at få de 900 mio. kr., man har budgetteret med, faktisk opnår det modsatte ved at hæve afgiften?

Kl. 15:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:54

Nick Hækkerup (S):

Vi har baseret vores forslag på det ganske omfattende og grundige arbejde, som Forebyggelseskommissionen har gjort, og Forebyggel-

seskommission har jo bl.a. sagt, at en fordobling af afgiften på tobak alene vil betyde et reduceret forbrug på ca. 8 pct.

Kl. 15:57

Kl. 15:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 15:54

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det er jo meget godt, men jeg synes stadig væk ikke, at der er en egentlig forholden sig til spørgsmålet omkring de seneste tal i forhold til grænsehandel, der jo siger, at man vil få et kæmpe provenutab, at man vil få negative økonomiske tal samfundsmæssigt, hvis vi hæver afgiften så meget, som Socialdemokratiet vil gøre. Sagen er jo den – og det er det, tallenes klare sprog viser – at Danmark får færre penge, og det vil sige, at det, Socialdemokraterne og SF fordeler, er udgifter, ikke indtægter, og det må da være et problem, når man skal have disse såkaldte fair planer til at hænge sammen.

Kl. 15:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:55

Nick Hækkerup (S):

Sagen er jo i virkeligheden den, at grænsehandelsrapporten er et stykke politisk bestillingsarbejde, hvor man, da man lavede det nye regeringsgrundlag, sagde: Hvis det viser sig muligt, vil vi gerne hæve afgifterne lidt. 3 kr. havde man i baghovedet, og derefter gik man så til embedsmændene og sagde: Kan I ikke regne den anden vej, sådan at vi kan få dokumentation for, at det lige præcis rammer 3 kr.? For så har vi lejlighed til også at kritisere Socialdemokraterne. I stedet for at tage tyren ved hornene og sige: Vi kan både få provenu, mere folkesundhed og højere gennemsnitlig levetid ud af det, hvis vi lægger de tal til grund, som findes i det meget grundige forarbejde, som Forebyggelseskommissionen har gennemført.

Jeg ved godt, at regeringen og dens støttepartier ikke er særlig vilde med eksperter, medmindre det er nogle, man selv har udpeget fra egne partirækker, men jeg synes alligevel, at man burde tage og lytte til det, man siger fra Forebyggelseskommissionen, der har arbejdet så grundigt med spørgsmålet, som de har.

Kl. 15:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 15:56

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jo, Forebyggelseskommissionen har jo arbejdet grundigt med det og vil indføre et regulært afgifts- og forbudshelvede over for danskerne ligesom S og SF, og det er sikkert meget godt set fra et socialdemokratisk perspektiv, men at stå og beskyldte embedsmændene for at skulle have lavet et bestillingsarbejde, synes jeg måske er lige lovlig langt ude. Altså, tallene taler deres eget sprog: 2,5 mia. kr. mangler der, og det vil S og SF så finansiere deres politik med. Det vil altså sige, at man skal ud at finde 2,5 mia. kr. mere end det, man allerede påstår at have fundet. Og det er da et problem, at man øger grænsehandelen, øger risikoen for kriminalitet og dermed også mindsker holdbarheden i dansk økonomi. Kan ordføreren slet ikke se det?

Kl. 15:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Nick Hækkerup (S):

Jeg tror næsten, det var lige før, hr. Simon Emil Ammitzbøll kom til at sige, hvad han mente, da han sagde, at det her jo er et sandt afgifts- og forbudshelvede, for det, der ligger under det her, er jo bare et ønske om at begrunde lavere skatter som begrundelse for lavere velfærd. Det er jo klassisk liberal borgerlig politik. Det er sådan set fair nok, men så skal man stå ved det i stedet for at skjule sig bag et politisk bestillingsarbejde.

Kl. 15:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Torsten Schack Pedersen for en kort bemærkning.

Kl. 15:58

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg synes jo, det er besynderligt, at den socialdemokratiske ordfører ikke vil forholde sig til den nyeste viden på området. Men man må så bare konstatere, at fakta ikke har nogen særlig gang på jorden i Socialdemokratiet.

Vi kunne så lave det tankeeksperiment, at hr. Nick Hækkerup havde ret, men det er som sagt et tankeeksperiment. Det forslag, som vi her behandler, giver 200 mio. kr. ekstra i kassen. Hvordan mener hr. Nick Hækkerup så at provenuet ser ud i Socialdemokratiets forslag?

Kl. 15:58

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 15:58

Nick Hækkerup (S):

Vi har jo ganske grundigt i »Fair Forandring« redegjort for, hvordan vi vil hæve afgifterne på cigaretter, hæve afgifterne på mættet fedt, hæve afgifterne på sukker osv. for at skrabte et provenu sammen, som vi målrettet vil anvende til at sikre bedre kræftbehandling, til at sikre bedre forebyggelsesarbejde ude i kommunerne, hvilket unægtelig halter i øjeblikket. I stedet for sker der nu en beskeden afgiftsforhøjelse, som går til at finansiere skattelettelser til de allerrigeste i Danmark. Det er vi politisk imod.

Kl. 15:59

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 15:59

Torsten Schack Pedersen (V):

Det ville være rart, hvis hr. Nick Hækkerup ville forholde sig til det, han bliver spurgt om. Jeg prøver igen: Hr. Nick Hækkerup påstår jo imod fakta, at man kan hæve cigaretafgifterne, så man kan få 900 mio. kr. ekstra i provenu. Nu står vi med et forslag, hvor man hæver cigaretafgifterne, således at man får 200 mio. kr. ekstra i provenu. Hvad ville hr. Nick Hækkerup mene om hr. Nick Hækkerups eget ønske om cigaretafgiften, altså hvor meget det kan give i provenu, når vi nu forholder os til den situation, vi står i i dag, hvor regeringen hæver cigaretafgifterne yderligere?

Mener hr. Nick Hækkerup virkelig, at man kan opretholde det samme provenu, til trods for at vi nu hæver cigaretafgifterne i dag, eller giver det anledning til bare den mindste selvransagelse, i forhold til hvilket provenu man så kan forvente at få ind?

Kl. 16:00

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 16:00 ende, og at der dermed reelt ikke er penge til alle de mange løfter om forebyggelse, sundhed og alt muligt andet godt?

Kl. 16:03

Nick Hækkerup (S):

Jeg bliver nødt til at anholde det faktuelle grundlag, nemlig at der i de lande, der ligger omkring os, er en sådan afvigelse i priserne, at grænsehandelen vil eksplodere. Nogle af de lande, der er fremhævet, er Norge og Tyskland, og faktisk er, at cigaretpriserne begge steder i øjeblikket ligger under, hvad priserne er i Danmark. Vi kan også konstatere, at lige så længe som denne regering har siddet – uanset hvad den har sagt om folkesundhed – er den reelle pris på cigaretter i Danmark faldet til skade for folkesundheden. Det retter det her forslag ikke tilstrækkeligt op på.

Kl. 16:00

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Sophie Løhde for en kort bemærkning.

Kl. 16:00

Sophie Løhde (V):

Jeg vil egentlig bare spørge hr. Nick Hækkerup, om vi kan forvente, at Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti fremlægger en ny, revideret plan for en såkaldt fair løsning, når nu et af de finansieringselementer, som indgår, og som i øvrigt også indgår i partiernes skattereform, nu ikke længere er til stede, punkt 1, fordi vi nu har grænsehandelsrapportens ord for, at det, man i oppositionen tror er en indtægt, sådan set er en udgift, og punkt 2, at det grundlag, man nu bruger til at finansiere nogle luftige løfter med, ikke længere er til stede som konsekvens af vedtagelsen af den her lov.

Kan vi forvente, at der bliver fremlagt en revideret løsning og plan af Socialdemokraterne?

Kl. 16:01

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 16:01

Nick Hækkerup (S):

Vi har jo hele tiden sagt, at vores forslag, »Fair Forandring«, som vi har lavet sammen med SF, bliver nødt til at rette sig ind efter den virkelighed, at regeringen vælger at gennemføre vores forslag. Vi er uenige i den måde, man anvender pengene på, vi er uenige i, at pengene bliver anvendt til at give skattelettelser til de absolut mest velstillede danskere.

Vi synes hellere, man skulle have brugt pengene på at sikre en bedre folkesundhed, på at sikre, at vi kunne undgå fyringer på hospitalerne, som det sker i øjeblikket, på at sikre, at vi kunne undgå de massive velfærdsbesparelser, som regeringen og Dansk Folkeparti lægger op til.

Kl. 16:02

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Sophie Løhde.

Kl. 16:02

Sophie Løhde (V):

Nu var situationen jo sådan set den, at grænsehandelsrapporten var offentliggjort, inden oppositionen fremlagde deres nye færdiglavede plan, så der havde man jo alle muligheder for at tage højde for det.

Men nu står man jo så i en situation, hvor man mangler indtægter i sin plan – det er bare et element af mange – og derfor er jeg nødt til igen at måtte bede om at få svar på mit oprindelige spørgsmål: Kan vi forvente, at Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti fremlægger en revideret plan, hvor man, punkt 1, tager højde for, at det, man påstår er en indtægt, i virkeligheden er en udgift, punkt 2, at det grundlag, man bygger den her såkaldte indtægt på, ikke er eksister-

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 16:03

Nick Hækkerup (S):

Jeg bliver nødt til igen at anholde præmisserne for spørgsmålet. Forebyggelseskommissionens formand sagde selv: Vi havde Skatteministeriet til at hjælpe os i Forebyggelseskommissionens arbejde og landede på, at man udmærket kunne sætte prisen på en pakke cigaretter op til 50 kr., uden at grænsehandelen gik fuldstændig amok.

Kl. 16:03

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Mikkel Dencker for en kort bemærkning.

Kl. 16:03

Mikkel Dencker (DF):

Jamen jeg konstaterede, at Socialdemokratiet og SF kalkulerer med et provenu på 900 mio. kr., som man kan få ind ved at hæve tobaksafgifterne; hvis bare man hæver afgifterne nok, får man 900 mio. kr. ind via sit udspil »Fair Forandring«.

Men tager man slet ikke højde for, at der er noget, der hedder grænsehandel og øget kriminalitet, når man hæver afgifterne så voldsomt? Der er jo lande, der har hævet tobaksafgifterne meget mere, end vi har gjort i Danmark, altså til et niveau som det, som Socialdemokratiet og SF vil op på, og det er jo lande som Norge og Storbritannien. Der har man oplevet en enorm vækst i indsmuglingen, en enorm vækst i grænsehandelen og en enorm vækst i kriminaliteten.

Er det slet ikke noget, man tager højde for i Socialdemokratiet og SF? Man regner bare ud, at hvis man sætter afgiften op med 10 kr. pr. pakke og der bliver solgt så og så mange pakker om året, ja, så er provenuet ti gange antallet af solgte pakker. Der er åbenbart ikke taget højde for grænsehandelen. Tror man ikke, at den findes?

Kl. 16:04

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 16:04

Nick Hækkerup (S):

Jeg bliver nødt til at anholde det, når hr. Mikkel Dencker siger, at vi vil hæve afgifterne, så de når et niveau, der svarer til det norske. En norsk pakke cigaretter koster i dagspris 65,52 kr. Det er jo dog immer væk et stykke over den danske pris; det er punkt 1.

Som punkt 2 vil hr. Mikkel Dencker kunne konstatere, hvis han i modsætning til de andre borgerlige politikere ville interessere sig for Forebyggelseskommissionens rapport, at vores provenuberegninger tager højde for grænsehandelen og tager højde for det allervigtigste, nemlig at man, hvis man hæver prisen på cigaretter til det niveau, som vi gerne vil, så vil få en reduktion af antallet af røggede smøger herhjemme på omkring 400 mio. om året.

Kl. 16:05

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Mikkel Dencker.

Kl. 16:05

Mikkel Dencker (DF):

Det lyder bare ikke, som om der er taget hensyn til, at der er noget, der hedder grænsehandel og indsmugling. I Norge, som er et land, der har de højeste tobaksafgifter, er andelen af cigaretter, der ikke er betalt afgift for, 40 pct. Altså, 40 pct. af alle cigaretter, der bli-

ver røget i Norge, er der ikke betalt afgifter for. Så det er indsmugling, og det er grænsehandel. Det samme gør sig gældende i det østlige Tyskland. Der ligger man jo tæt på Polen, som har markant lavere tobaksafgifter, og der er det også omkring halvdelen af alle cigaretter i Berlin, der ikke er betalt tyske afgifter af. Det gør åbenbart ikke indtryk på Socialdemokratiet og SF; man regner bare derudad og siger, at man kan gange op, altså 10 kr. gange antal solgte cigaret-pakker, og så er den bare i hus, og så kan man finansiere alle mulige valgløfter på den måde. Det er simpelt hen ikke troværdigt.

Kl. 16:06

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 16:06

Nick Hækkerup (S):

Næh, det, der ikke er troværdigt, er, at hr. Mikkel Dencker nægter at foretage seriøse sammenligninger og insisterer på at fremhæve det norske eksempel, hvor prisen på en pakke cigaretter er på over 65 kr.; det er punkt 1. Punkt 2 er, at hr. Mikkel Dencker nægter at anerkende det arbejde, som Forebyggelseskommissionen har gjort, og de grundige udregninger, som Forebyggelseskommissionen har gennemført.

Kl. 16:06

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Marion Pedersen for en kort bemærkning.

Kl. 16:06

Marion Pedersen (V):

Jeg bliver nødt til at bede ordføreren om at forholde sig til det, flere af mine kollegaer forlods har spurgt om. Nu er det ikke sådan, at alle cigaretter i Norge koster 65 kr. – det ligger på mellem 48 kr. og 64 kr. – men alligevel er der over 40 pct., der er illegale.

Nu er min dåbsattest lidt mere gulnet end ordførerens, så jeg kan huske, dengang der blev smuglet cigaretter til Danmark. Jeg røg heller ikke selv dengang, men jeg kan tydeligt huske det; jeg var barn dengang. Når nu det er sådan, at i alle de andre lande, vi ellers sammenligner os med, Storbritannien, de europæiske og også de nordiske lande, har så stor indsmugling af illegale cigaretter, der ikke bliver betalt afgift af, så må ordføreren da forholde sig til det, i forhold til hvor lidt vi egentlig sætter op her.

Kl. 16:07

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 16:07

Nick Hækkerup (S):

Det er fuldstændig rigtigt. Den referencepris, jeg valgte fra Norge, var på en tyvestykpakke Prince, som koster 65 kr. og 52 øre. Så er vi sikre på, at de faktuelle forhold er helt sådan, som de skal være.

Faktum er endvidere det, at Forebyggelseskommissionen jo har taget højde for de elementer, som bliver nævnt netop nu, sådan at de prisberegninger og de folkesundhedseffekter, der er i det her, er, som jeg har redegjort for.

Faktum er også, at hvis vi skal nå noget ad den vej, som bl.a. regeringen jo også har peget på, nemlig at forbedre folkesundheden, så bliver vi nødt til at have bugt med noget af det omfattende rygeri, der er herhjemme. Så bliver vi nødt til at have fat i problemet. Så bliver vi nødt til at sikre, at vores unge mennesker er motiveret til at lade være med at begynde at ryge, og vi bliver nødt til at sikre, at andre begrænser rygningen så meget som muligt. Vi kan ikke blive ved med som regeringen at ignorere folkesundhedsproblematikken herhjemme. Vi bliver nødt til at tage fat om det problem også.

Kl. 16:08

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Marion Pedersen.

Kl. 16:08

Marion Pedersen (V):

Jeg kan godt høre, at ordføreren ikke har lyst til at svare på spørgsmålet. Så lad mig spørge om noget andet.

De her penge er jo blevet brugt adskillige gange. De bliver brugt til nye lærere. De bliver brugt til, at der ikke bliver fyret på hospitaler, og en masse andre ting. Har ordføreren i dag en forklaring på, hvor man helt nøjagtigt har tænkt sig at bruge pengene, så vi kan få ét svar på det i stedet for de syv-otte svar, der gang på gang er givet på, hvad de samme penge skal bruges til?

Kl. 16:09

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 16:09

Nick Hækkerup (S):

Det er simpelt hen faktisk sludder, at vi bruger pengene flere gange. Vi bruger pengene én gang, og lad mig så give forklaringen, sådan at den er til at forstå, også for de borgerlige medlemmer af Folketinget.

Se, nu blev lærerne bragt på banen. Vi har sagt ganske klart, at vi vil hæve afgifterne på bankerne for at kunne finansiere en bedre folkeskole. Der har regeringen valgt en anden vej, nemlig at hæve afgifterne på bankerne for at kunne give skattelettelser til bønderne. Det siger jo i virkeligheden alt om, hvad det er, der er forskellen på vores opfattelse af, hvad der bærer vores samfund, hvad vi skal leve af fremover, og hvad vi har godt af, nemlig en ordentlig uddannelse, og på de borgerlige politikeres opfattelse af, hvad der er godt for vores samfund, nemlig ensidige skattelettelser til dem, der finansierer valgkampen.

Kl. 16:09

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Mikkel Dencker som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 16:10

(Ordfører)

Mikkel Dencker (DF):

Der er ingen tvivl om, at overforbrug af tobak og alkohol er skadeligt for sundheden. Derfor går Dansk Folkeparti da også ind for, at afgiftsniveauet på de her varer skal afspejle de potentielle sundhedsproblemer, der er forbundet med et overforbrug. Det er baggrunden for, at Dansk Folkeparti er gået ind i arbejdet med at gøre forhøjelser af afgifterne på tobak og alkoholsodavand til en del af skatteaftalen med regeringen. Det arbejde er så mundet ud i en aftale, som vi i Folketinget i dag førstebehandler.

I Dansk Folkeparti er vores fokus på tobaksafgifter primært at forebygge, at unge mennesker begynder at ryge, og vores mål har derfor været at hæve bundniveauet på cigaretpriserne. Når man justerer tobaksafgifter, skal man samtidig tage nøje højde for, at ændrede afgifter ikke giver grundlag for øget grænsehandel og øget kriminalitet gennem smugleri. Derfor er der jo naturlige begrænsninger på, hvor meget man kan hæve tobaksafgifterne, og derfor kan man ikke bare lineært forhøje op, sådan at man får så mange penge ind, som man nu står og mangler. Vi er derfor tilfredse med, at vi sammen med regeringen har fundet en balance, som tager højde for de her hensyn. Derfor er resultatet blevet, at discountcigaretter får en afgiftsforhøjelse på ca. 3 kr. pr. pakke, mens mærkevarecigaretter nøjes med at stige med ca. 2 kr. for 20 styk.

Det andet element i den her aftale er, at tillægsafgiften på alkoholsodavand hæves med 25 øre, samtidig med at afgiften også udvides til at dække cider. Baggrunden for denne udvidelse er, at cider hidtil har været fritaget for tillægsafgiften for alkoholsodavand, mens konkurrerende produkter, som har været baseret på spiritus, har været omfattet. Det er selvfølgelig ikke rimeligt, hverken for konkurrencen eller sundhedspolitisk. Derfor er det tilfredsstillende, at de konkurrerende produkter nu vil blive behandlet lige, også i afgiftsmæssig sammenhæng.

Da lovforslaget, som jeg nævnte, er en del af Dansk Folkepartis og regeringens skatteaftale, skal jeg selvfølgelig sige, at vi bakker op om lovforslaget.

Kl. 16:12

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Jesper Petersen for en kort bemærkning.

Kl. 16:12

Jesper Petersen (SF):

En lykønskning til Dansk Folkeparti, for hvem det nu er lykkedes – mens man troede, at det nærmest ikke kunne lade sig gøre – at gøre skattereformen endnu skævere, ved at de lavtlønnede danskere, som først og fremmest kommer til at mærke, at de her afgifter skal stige, uden at der er kompensation for det, nu skal bære en endnu større del af byrden ved skattereformen, hvor man altså hjælper regeringen med at dele skattelettelser ud til de velstillede.

Ærlig talt, er man i Dansk Folkeparti glad for, at man har hjulpet regeringen til at gøre skattereformen endnu skævere, end den var i forvejen?

Kl. 16:12

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 16:12

Mikkel Dencker (DF):

Jeg har bare det at sige, at når SF synes, at en stigning på 3 kr. for en pakke cigaretter er socialt skævt, må en stigning på 10 kr. jo være tre gange så skævt. Så det er min kommentar til det.

Kl. 16:13

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 16:13

Jesper Petersen (SF):

Når man laver sådan nogle afgifter, er der meget stor forskel på, om man så rent faktisk også kompenserer de mennesker, det handler om, eller ej. Nu ligger det jo i S og SF's plan, at pensionisterne får 5.000 kr. mere om året. Det synes jeg da at Dansk Folkeparti skulle tilslutte sig, hvis de ellers mener, at de vil gøre noget godt for de ældre. Der ligger i det, at lavtlønnede får en fremgang, og at der en kompensation til folk på overførselsindkomster, så afgifterne ikke vender den tunge ende nedad. Hvad angår cigaretterne, er det rigtigt, at bissen bliver skruet på – der skal vi have forbruget ned – men på det øvrige er der en meget klar kompensation, som man slet ikke lever op til her.

Jeg vil gerne spørge: Var meningen med den grønne check i skattereformen ikke, at man skulle kompensere folk for de stigende afgifter, så de ikke vender den tunge ende nedad? Det går jeg ud fra at der bliver svaret ja til, for det har jeg jo kunnet læse mig til i bemærkningerne til skattereformen. Så jeg forudsætter, at det er et ja, altså at det er det, der er meningen med den grønne check.

Dernæst vil jeg spørge: Hvorfor er der så ikke en yderligere kompensation, når man nu øger de afgifter, som der før var behov for at

kompensere, endnu mere? Men det behov er der måske ikke længere.

Kl. 16:14

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 16:14

Mikkel Dencker (DF):

Jeg kan bekræfte hr. Jesper Petersens antagelse om den grønne check. Jeg ved ikke, om det så skal indgå i Socialdemokratiet og SF's politik, at når man så engang vil forhøje tobaksafgifterne med 10 kr. pr. pakke, vil man også lave en cigaretcheck og en spirituscheck til danskerne, så de kan gå ud og få noget gratis spiritus og nogle gratis cigaretter på regeringens regning.

Kl. 16:14

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Jesper Petersen som ordfører for SF.

Kl. 16:15

(Ordfører)

Jesper Petersen (SF):

Diskussionen om skattereformen fra sidste år vil jo nærmest ingen ende tage. Nu har vi en reprise. Skattereformen er, som det er velkendt for alle i Danmark, pilskæv. Det er en socialt meget skæv skattereform, hvor de lavestlønnede får meget lidt, hvis de overhovedet får noget, og de velstillede virkelig scorer kassen. Det er klart i de øverste tiendele af befolkningen, at man virkelig får noget ud af skattereformen.

Det er jo ærlig snak fra regeringens side. Det er sådan, politikken er: Uligheden i Danmark skal øges, de velstillede skal have gavn af skattereformen; lavtlønnede og pensionister får en lang næse.

Der er så gået et år, hvor regeringen har fjumret rundt i det med finansieringen af skattereformen. Man har delt skattelettelserne ud, men man har ikke haft styr på finansieringen. Det handler om at udligne skatten på de store pensioner, det handler om vejafgiften på lastbiler, og det handler om fedtskatten. Nu er der altså så kommet det her såkaldte serviceeftersyn, hvor man har opgivet at få vejafgiften på plads til den tid, man havde lovet, hvor udligningsskatten giver meget mindre end forventet, og hvor man barberer de bebudede energiafgifter, der skulle stige fra 2013, ned til en tredjedel af det bebudede. Så man har altså delt pengene ud uden at have styr på finansieringen, og det er der selvfølgelig en regning for, nemlig den ændring i skattereformen, at en række afgifter skal stige for at finansiere det.

Regeringen har lovet, at skattestoppet ville gælde igen, efter at man havde lukket det såkaldte vindue; altså der skulle nu igen være et skattestop, efter at reformen var lavet. Vinduet var hårdt smækket i, det kunne ikke åbnes igen. Med det her har skattestoppet så mistet al troværdighed, for det er ikke længere de samme mennesker, som bærer byrden ved finansieringen af skattereformen, som man hidtil har sagt. Man kan altså overhovedet ikke regne med, at det, regeringen kalder skattestop, gælder. Det her serviceeftersyn gør altså reformen endnu skævere.

Cigaretafgifterne og afgifterne på alkoholsodavand og ciderdrikke med alkohol skal stige. Det skulle føre til bedre folkesundhed, og SF er sådan set meget enige i det. Vi har selv af mange omgange foreslået, at afgifterne på de her varer skulle stige, men der er et par problemer med det her lovforslag, nemlig for første, at afgifterne ender med at vende den tunge ende nedad, altså at når man laver sådan nogle stigninger i afgifterne, så rammer det dem med de små indkomster relativt hårdest.

Jeg ved godt, at det ikke bekymrer de borgerlige medlemmer af Folketinget, men det bekymrer altså SF, at det er sådan. Vi har fore-

slået en kompensation for de afgiftsstigninger, vi er kommet med. Der er også flere penge til pensionister og førtidspensionister i »Fair Forandring«; sådan er det ikke med serviceeftersynet her. Byrder, der før lå på erhvervslivet og på en vejafgift på lastbiler, skal nu have hos almindelige mennesker, hvor de altså rammer dem med små indkomster hårdest, uden at regeringen har nogen som helst problemer med at pålægge dem øgede byrder. Det øger skævheden i skattereformen, og det kan vi selvfølgelig ikke være med til.

For det andet ender de her penge, der så kommer ind, med at finansiere skattelettelser, der først og fremmest gavner de velstillede. Når vi gerne ville øge de her afgifter, skulle det jo handle om at bruge dem til bedre sundhed. Altså, hvis man mente, at det her var en folkesundhedspakke, som regeringen har kaldt den, så ville man da sørge for, at pengene rent faktisk gik til at forbedre sundheden, så man ikke bare øger afgifterne på noget, men også bruger provenuet på at give danskerne bedre sygehuse og mere forebyggelse af de livsstilssygdomme, der gør, at danskerne dør for tidligt, bliver nedslidte og ikke er år nok på arbejdsmarkedet. Sådan er det ikke. Pengene skal bruges på de skattelettelser, som regeringen har givet, inden man havde styr på finansieringen.

Så er der en diskussion om grænsehandelen. Det er simpelt hen bemærkelsesværdigt, at når Socialdemokraterne og SF har foreslået, at vi skulle øge de her afgifter, så er vi blevet hånet og kritiseret med henvisning til, at grænsehandelen ville stige på en måde, så det ikke ville give det provenu, der skulle ind. Der synes jeg jo bare at vi, efter at være blevet hånet i 8 måneder, så må sige, at regeringen nu selv indfører nogle af de selv samme afgifter uden at give kompensation og uden at bruge pengene på bedre sundhed, men for at finansiere nogle skattelettelser, fordi man er kommet i bekneb for penge til de lettelser, man allerede har givet uden at have styr på finansieringen.

Det er jo sådan set rart nok nogle gange at få ret. Hvor ville det bare have været rart, hvis vi ikke skulle have hørt på al det undervejs, inden man altså nu selv bruger nogle af de penge, som man har kritiseret os at ville bruge, fordi de ifølge regeringen slet ikke fandtes i virkeligheden.

Kl. 16:19

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Mads Rørvig for en kort bemærkning.

Kl. 16:19

Mads Rørvig (V):

Tak for det. Jeg har to spørgsmål til ordføreren. Det første spørgsmål er, om SF støtter forslaget eller ikke kan støtte forslaget. På argumentationen lød det, som om man kunne støtte forslaget og var enig i det.

Det andet er, at der er stor forskel på det forslag og den økonomiske plan, som regeringen er kommet med – den hænger sammen og er ansvarlig – og S og SF's forslag, for når man begynder at læse S og SF's flere forslag igennem, kan man se, at de jo ikke hænger sammen. Senest kan vi jo holde S og SF's forslag om at øge cigaretafgifterne op mod det, der står i den netop udkomne grænsehandelsrapport, nemlig at det vil forringe samfundsøkonomien med omkring 2,5 mia. kr. Jeg vil bare spørge hr. Jesper Petersen, om det giver anledning til at ændre de økonomiske beregninger, der ligger til grund for S og SF's økonomiske plan.

Kl. 16:20

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 16:20

Jesper Petersen (SF):

Nej, SF støtter absolut ikke det her lovforslag, altså, det vender jo den tunge ende nedad og ender med at gøre skattereformen endnu mere socialt skæv. Jeg ved godt, som jeg sagde før, at regeringen er ligeglad med, at det øger uligheden, og er ligeglad med, at folk, der i forvejen er hårdt spændt for, nu skal bære yderligere en del af byrden, fordi regeringen har delt skattelettelser ud til de velstillede. Det er jo ærlig snak, det er så det, der er den politiske konflikt. Vi støtter det ikke.

Jeg forventer, at vi vil stemme gult til det, altså vil undlade at stemme, for vi er sådan set enige i nogle af de sundhedsmæssige intentioner, der kan være i at øge de her afgifter. Vi har selv foreslået dem, men vi kan altså ikke støtte, at de skal gå til at finansiere en pilskev skattereform og gøre skattereformen endnu skævere, idet der ikke er nogen kompensation til dårligt stillede for de her afgiftsstigninger.

Kl. 16:21

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Mads Rørvig.

Kl. 16:21

Mads Rørvig (V):

Det er jo godt, at vi har to runder her, for så kan jeg forhåbentlig få svar på det andet spørgsmål, om det ikke gør indtryk på hr. Jesper Petersen, at grænsehandelsrapporten jo kan konkludere, at der mangler finansiering som følge af grænsehandel og illegal handel i forhold til de afgiftsforhøjelser, som S og SF foreslår på cigaretter. Gør det slet ikke noget indtryk, at man nu kan dokumentere, at den økonomiske plan er hullet som en si?

Kl. 16:22

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 16:22

Jesper Petersen (SF):

Vi skal åbenbart have en reprise af den debat, der var for et øjeblik siden, hvor den socialdemokratiske ordfører blev stillet nogle af de nøjagtig samme spørgsmål, som jeg forventer vil blive stillet om lidt, og som hr. Mads Rørvig også stiller. Altså, vi har lavet en plan med udgangspunkt i, hvad Forebyggelseskommissionen har fundet frem til bl.a. med hjælp fra Skatteministeriet. De foreslår endda en afgift, som er endnu højere, og derfor har vi lagt os på det niveau, som vi har. Vi går jo faktisk op i, at vi får skabt en afgiftsstruktur, som gør, at vi får forbedret folkesundheden i Danmark.

Hvis det virkelig var det, regeringen ville, og som man jo påstår, man vil, ved at kalde det en folkesundhedspakke for ligesom at skjule, at det er almindelige mennesker, der skal finansiere de udestående af skattereformen, man ikke har kunnet finde ud af at få på plads, så synes jeg bare, at det er lidt falsk varebetegnelse. Hvis man virkelig ville noget for folkesundheden, skulle man da ikke have så travlt med at begrænse sig, så skulle man have travlt med at finde ud af, hvordan man kan komme videre ad den vej.

Kl. 16:23

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Sophie Løhde for en kort bemærkning.

Kl. 16:23

Sophie Løhde (V):

Jeg tror desværre, at vi må opgive at få et svar her i dag på, hvordan man har tænkt sig at anvise finansiering af de manglende indtægter i

den nye færdiglavede plan fra oppositionen, som man lige har præ-senteret.

Jeg vil egentlig bare spørge hr. Jesper Petersen, om Socialistisk Folkeparti ønsker at hæve tobaksafgifterne af hensyn til folkesundheden, altså for at få flere til at stoppe med at ryge, eller om man gør det som et instrument, som en skatteskrue, til at hive flere penge op af borgernes lommer. Hvad er det for nogle hensyn, man vægter i Socialistisk Folkeparti?

Kl. 16:23

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 16:23

Jesper Petersen (SF):

Først må jeg sige, at jeg beundrer ønsket om at få hele den her diskussion om, hvordan vi skal komme ud af krisen, til at drukne i sådan en eller anden talkrig, hvor man bestiller ministerierne til at lave nogle bestemte beregninger, og så kan vi få diskussionen til at drukne i en talkrig i stedet for at tage en reel politisk diskussion om, hvad vejen ud af krisen skal være. Nogle vil spare sig ud af den, skære brutalt ned i den offentlige sektor, andre mener, at vi skal knokle os ud af den og også lave et mere retfærdigt skattesystem for at få styr på finanserne. Det er jo det, der er den reelle politiske diskussion, vi bør have, i stedet for at man sådan får det til at gå talgymnastik i det.

Dernæst vil jeg til det andet spørgsmål – jeg har vist tid til at svare på dem begge – sige, at det selvfølgelig er væsentligt for folkesundheden, at vi øger cigaretafgifterne for at give et stærkt incitament til, at man holder op med at ryge. Vi vil så gerne bruge de penge til at finansiere endnu bedre sygehuse og bedre forebyggelse for de danskere, vi gerne skal have til at leve længere.

Kl. 16:24

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Sophie Løhde.

Kl. 16:24

Sophie Løhde (V):

Det er en lille smule trist, at en uvildig grænsehandelsrapport i dag skal blive kaldt for bestillingsarbejde, men det må stå for hr. Jesper Petersens egen regning at komme med den udlægning. Men jeg spurgte altså, om man ønskede at hæve tobaksafgifterne af hensyn til folkesundheden eller bare som en skatteskrue til at hive nogle flere penge op af borgernes lommer, og der synes jeg, jeg fik et svar, der hed, at det var af hensyn til folkesundheden. Det er også det svar, som Socialistisk Folkepartis folkesundhedsordfører tidligere har givet her i salen. Så er det jo bare en lille smule pudsigt, at man ønsker at hæve afgifterne af hensyn til folkesundheden, for hvorfor er det så, at de grupper, der ryger allerallermest, dem med de korteste uddannelser og de laveste indtægter, samtidig skal kompenseres, hvilket vil sige, at det på den ene side skal gøres dyrere for dem at ryge, og på den anden side skal de kompenseres, så de kan købe lige så mange cigaretter? Det er jo ikke af hensyn til folkesundheden, det er jo så af hensyn til, at man ønsker en eller anden provenuindtægt til at finansiere nogle forskellige vidtløftige velfærdslofter, som der i øvrigt slet ikke er dækning for i de planer, man har lagt frem.

Kl. 16:25

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 16:25

Jesper Petersen (SF):

Jamen altså, jeg vidste sådan set godt på forhånd, at man læser de notater, der udleveres af Venstres presstjeneste, grundigere, end

man læser vores udspil. Og det kan jeg jo så forstå derved, at man ikke har fået det med, at der jo lige præcis for cigaretafgifterne faktisk ikke er nogen kompensation i »Fair Forandring«. Og det er med vilje, at det er sådan, lige præcis fordi det skal give et langt større incitament til at holde op med at ryge. Sådan er det; det har stået sort på hvidt siden august, at det er sådan. Det, der *er* kompensation for, er de øvrige afgifter, vi peger på – hvis fru Sophie Løhde har tid til at lytte efter, hvad der bliver svaret hende – f.eks. afgifter på slik. Dem er der kompensation for; 2.000 kr. om året vil vi hæve overførselsindkomsterne med, ud over at pensionister får 5.000 kr. mere om året. Det betyder, at de altså bliver kompenseret for de afgiftsstigninger, så de ikke vender den tunge ende nedad. Sådan er det ikke med cigaretterne, for der *skal* vi give et stærkere incitament til at holde op med at ryge, fordi det jo er det, der er dræber nummer et; 14.000 danskere dør hvert år som følge af rygningsrelaterede sygdomme, og det er vi nødt til at have gjort op med.

Kl. 16:27

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 16:27

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg glemmer aldrig nogle valg for, jeg tror snart det er 10 år siden, hvor den daværende statsminister Poul Nyrup Rasmussen talte og hele tiden sagde: Jeg hører forkerte tal, jeg hører forkerte tal. Og det er også lidt det, man har på fornemmelsen, når hr. Jesper Petersen taler. Men pointen er jo, at man ikke bare, når der er kommet nye tal, kan sige: Jamen vi vil i øvrigt hellere have dem, der var før. Det er jo den argumentation, som oppositionen kører i dag: Vi kan ikke lide de nye tal, så vi holder os til nogle ældre. Altså, vi kunne jo have en meget interessant diskussion om hvad som helst, hvis vi altid bare kunne tage nogle ældre tal, som vi bedre kunne lide.

Sandheden er jo den, at vi kan se på de nyeste tal, som er fra maj i år, at regnestykket i S og SF's plan ikke hænger sammen for staten, og det er vel det, som man synes er det afgørende. I øvrigt er det jo også sådan, at påvirkningen på grund af grænsehandel sørger for mindre indtægter i detailledet og en større risiko for organiseret kriminalitet. Det hænger ikke sammen, vil jeg sige til hr. Jesper Petersen, og det må SF da forholde sig til.

Kl. 16:28

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 16:28

Jesper Petersen (SF):

Som det er velkendt, har vi brugt Forebyggelseskommissionens arbejde som grundlag for vores forslag. De peger på en endnu højere afgift end den, vi peger på, og de har belæg fra bl.a. Skatteministeriet for at lægge afgiften, hvor de gør. Vi har taget meget nøje højde for grænsehandelen i vores udspil.

Så må jeg bare sige, at jeg synes, det i virkeligheden er lidt grotesk, at regeringen fremlægger det, man kalder en folkesundhedspakke. Det gør man selvfølgelig for at få de her afgifter, som der ikke skal kompenseres for, som vender den tunge ende nedad, til at glide lettere ned: Vi gør skattereformen endnu skævere, men hør nu her, det er en folkesundhedspakke, så hvem kan have noget imod det? Men når det kommer til stykket, er det, vi diskuterer her, at regeringen i virkeligheden er imod at gøre mere for folkesundheden. Det synes jeg bare er ret paradoksalt, og det er åbenbart samme linje, hr. Simon Emil Ammitzbøll ligger på.

Kl. 16:29

Kl. 16:31

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 16:29

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg synes, at vi skal overlade det til regeringen at forsvare regeringen og de angreb, SF måtte have mod den.

Det, jeg stadig væk synes er interessant, er, at det er samme kilde til tallene, man bruger – siger man selv – og der er så de gamle tal og de nye tal. Skulle vi ikke være enige om at forholde os til de nye tal, sådan at vi diskuterer det, der er udgangspunktet i dag, og ikke et eller andet ønskescenario for noget, man hellere vil have?

De nye tal viser, at der ikke er de penge til statskassen, som hr. Jesper Petersen påstår. De nye tal viser, at der er øget risiko for grænsehandel, således at der vil være lavere salg i detailbranchen og øget risiko for organiseret kriminalitet. Det er fakta, og det bør hr. Jesper Petersen forholde sig til her i Folketingssalen. Det er den ene ting.

Derudover vil jeg bare godt rette en misforståelse. Det er jo helt forkert, når SF's ordfører prøver at få det til at se ud, som om SF er dem, der vil gøre noget godt for almindelige mennesker. For SF's politik skaber ikke vækst og derfor ingen velstand og derfor ikke gode forhold for almindelige danskere.

Kl. 16:30

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 16:30

Jesper Petersen (SF):

Nu bliver det pludselig til rigtig mange ting på en gang. Altså, jeg vil forholde mig til det her om grænsehandelen, hvor det jo siden august, da vi lavede udspillet »Fair Forandring«, har heddet sig, at det var kropumuligt at gøre noget som helst ved de her afgifter, fordi det hele ville vælte på grund af grænsehandelen. Jeg har gjort mig den ulejlighed at finde nogle forskellige citater frem fra faktisk flere af de politikere, der er til stede her nu, og der siger de alle sammen, at det overhovedet ikke kan lade sig gøre at øge afgifterne på grund af grænsehandelen.

Nu gør regeringen det altså selv, fordi man er kommet ud i det problem, at man har delt massive skattelettelser ud til de velstillede i det her land. Finansieringen mangler til gengæld. Man har solgt skindet, inden man har taget jagttegn, og derfor måtte man altså finde på noget. Så hæver man afgifterne mere på cigaretter og de her alkoholiske cidere for at finansiere de skattelettelser til de velstillede, man for længst har delt ud.

Så selvfølgelig kan det lade sig gøre. Vi har taget udgangspunkt i Forebyggelseskommissionens arbejde, det læner vi os op ad.

Kl. 16:31

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Torsten Schack Pedersen for en kort bemærkning.

Kl. 16:31

Torsten Schack Pedersen (V):

For at undgå en diskussion om, hvorvidt tal er rigtige eller ikke er rigtige – for det kan jeg forstå kan blive en meget, meget lang diskussion – kunne jeg godt tænke mig, at hr. Jesper Petersen ville beskrive, hvad effekten af Socialdemokratiets og Socialistisk Folkepartis skatteudspil er for en gennemsnitsdansker, der ryger.

Kl. 16:31

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Jesper Petersen (SF):

Jeg kan ikke på stående fod huske sådan de præcise tal, men beregningerne er lavet, så man selvfølgelig kan se, hvad det vil betyde for forskellige danskere. Ligesom der med regeringens skattereform er fremlagt nogle persontyper, hvor man siger, hvad det har af konsekvenser for dem, er det samme gjort for vores vedkommende.

Men jeg vil ikke lade være med at fortælle, at hvis man bliver ved med at ryge og ryger meget, vil man have en stor omkostning ved det forslag, vi kommer med. For vi vil have, at det skal være væsentlig dyrere at ryge, fordi vi vil have gjort noget ved de store folkesundhedsmæssige problemer, der er med rygning. Som jeg sagde før, er der 14.000 danskere, der dør om året af rygningsrelaterede sygdomme. Det vil vi gøre noget ved.

Ryger man ikke, men har et almindeligt forbrug i øvrigt af de her andre varer, der bliver pålagt en afgift, bl.a. slik, er der en kompensation til dårligt stillede, så de ikke bliver ramt af det, så det ikke vender den sociale ende tungt nedad, som det jo altså gør med regeringens skattereform – og endnu mere, når de vedtager det her lovforslag.

Kl. 16:33

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 16:33

Torsten Schack Pedersen (V):

Jamen jeg skal så gøre mig den ulejlighed at genopfriske hr. Jesper Petersens hukommelse, for det er sådan med det, som Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti har lagt frem, at hvis der er en, der ryger i husstanden, betyder det for et par med to børn et nettotab på 2.500 kroner, for en enlig med et barn et nettotab på 3.400 kr., mens en pensionist taber 1.100 kr. og en dagpengemodtager taber lige knap 3.000 kr.

Det her er i et tilfælde – igen så leger jeg bare med SF og Socialdemokratiets egne tal – hvor man hæver provenuet med 900 mio. kr. Vi kan have en lang diskussion om, at det tal ikke holder, men nu antager vi så bare, at det er 900 mio. kr. Det er man så med på, men når regeringen så hæver med 200 mio. kr., er det den sociale massegrav.

Har hr. Jesper Petersen ikke et voldsomt forklaringsproblem, i forhold til at det udspil, som han selv står inde for, betyder massiv tilbagegang i den disponible indkomst for en lang række danskere?

Kl. 16:34

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 16:34

Jesper Petersen (SF):

Hør nu her, regeringen har lavet en skattereform, der massivt gavner de velstillede, mens lavtlønnede, pensionister og arbejdsløse får en lang næse, nærmest ingenting, hvis de får noget. De allermest velstillede scorer kassen på det her. Tjener man 1 mio. kr., er det omkring 50.000 kr., og 50 pct. af alle de skattelettelser, der deles ud med den her reform, gives til de 20 pct. af danskerne, der tjener mest. Det er ikke rimeligt, men det er regeringens politik.

Finansieringen af den bliver endnu skævere med det her, fordi man lægger byrden på nogle afgifter uden at kompensere folk med lave lønninger eller i det hele taget med lave indtægter. Pensionister, arbejdsløse og andre lader man med det her forslag bære en endnu større del af byrden.

Som jeg lige sagde, vil vi ikke benægte, at det her kommer til at blive dyrere for folk, der ryger meget, og det er jo med vilje, fordi vi

vil have dem til at holde op med at ryge. Og jeg bliver forvirret, for den ene Venstreordfører vil have mere og siger, at vi skal gøre det for folkesundheden skyld og for at få folk til at holde op med at ryge, og den anden Venstreordfører synes, det er en stor katastrofe. Nu må man simpelt hen bestemme sig i Venstre.

Kl. 16:35

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Mikkel Dencker for en kort bemærkning

Kl. 16:35

Mikkel Dencker (DF):

Jeg kan ikke lade være med at vende tilbage til, at Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti jo kalkulerer med, at man kan få 900 mio. kr. i kassen, hvis man hæver cigaretpriserne med 10 kr. pr. pakke. Jeg ved ikke, hvem der har siddet og lavet de her beregninger, som giver det resultat, men nogle mennesker, der har forstand på at regne sådan nogle ting ud, nemlig dem, der laver grænsehandelsrapporten, altså Skatteministeriet, er nået frem til, at sådan et resultat er komplet urealistisk.

Giver det ikke anledning til selvransagelse i Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti? Giver det ikke anledning til at trække beregningerne og forslaget tilbage? For mig fremstår S og SF's afgiftsforhøjelser som de rene hokuspokuspunge, og det er derfor det rene hokuspokus, at man på den her måde skulle få 900 mio. kr. i kassen.

Kl. 16:35

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 16:36

Jesper Petersen (SF):

Vi har lænet os op ad Forebyggelseskommissionens arbejde, hvor de faktisk hæver afgiften endnu mere end det, vi foreslår. De har undervejs fået hjælp fra Skatteministeriet, og det arbejde læner vi os op ad og er overbeviste om, at der er det provenu, som Forebyggelseskommissionen har fået at vide at det giver. Derfor kan vi trygt stå ved de her beregninger.

Jeg synes, at de, der har behov for selvransagelse i dag, må være hr. Mikkel Dencker og Dansk Folkeparti. Ikke nok med, at de går med til at lave en skattereform, der er så skæv som den her, de påstår også ude i verden, at de vil gavne lavtlønnede og pensionister, men det, de gør herinde, er det stik modsatte. De laver nemlig en skattereform, som entydigt gavner de velstillede.

Nu laver man så en finansiering af skattelettelserne, som gør reformen endnu mere skæv, og så prøver man at få andre til at se ud, som om det er dem, der har problemer med, hvad de tidligere har sagt. Ærlig talt, det er Dansk Folkeparti, der virkelig er i knibe, når de prøver at sælge det her som et socialt fremskridt, når den her skattelettelser er så socialt skævt fordelt.

Kl. 16:37

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Mikkel Dencker.

Kl. 16:37

Mikkel Dencker (DF):

Jeg må bare konstatere, at det, som hr. Jesper Petersen mener er skævt, er noget, som han selv mener skulle være tre gange så stort og dermed tre gange så skævt. Så det er da vist en gang væk og en gang hokuspokus, hvad Socialdemokratiet og SF lægger frem. 900 mio. kr. skulle man få ind på at hæve cigaretpriserne med 10 kr. pr. pakke. Der kan da ikke være taget højde for, at der kommer grænsehandel, at der kommer indsmugling. Det kan der da ikke være taget højde for i de beregninger. Det er da komplet urealistisk. Tror SF, at

Danmark er en isoleret ø, hvor man kan kontrollere alt, hvad der kommer ind over grænsen? I alle mulige andre lande, hvor man har høje tobakspriser, vælter smuglercigaretterne ind i landene. Så jeg undrer mig virkelig over, hvordan man når frem til det her resultat. Det virker, som om man bare har valgt et tal, som passede ind i de øvrige beregninger.

Kl. 16:38

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 16:38

Jesper Petersen (SF):

Jeg vil godt sige det igen: Vi har taget udgangspunkt i, hvad Forebyggelseskommissionen har lavet af arbejde – regeringens egen forebyggelseskommission, der har fået støtte af regeringens eget skatteministerium til at lave sine beregninger, og de siger altså, at der er det her provenu med vores forslag, og det bruger vi så selvfølgelig.

Jeg synes, at hr. Mikkel Dencker fuldstændig ignorerer, at vi selvfølgelig har foreslået en kompensation for de stigende afgifter, der er, undtaget cigaretafgifterne, men de øvrige stigende afgifter, vi foreslår, er der kompensation for, så de ikke vender den tunge ende nedad og rammer de dårligst stillede. Det er efter sigende også noget, som Dansk Folkeparti skulle være gået op i, bl.a. da man lavede den grønne check i forbindelse med skattereformen, der skulle kompensere for det. Nu er der så kommet nye afgifter oveni, der rammer de lavtlønnede hårdt, men dem vil man ikke kompensere for, ergo er skattereformen blevet endnu skævere, og det har Dansk Folkeparti så fået ud af at være med til det her. Tillykke med det.

Kl. 16:39

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Erling Bonnesen for en kort bemærkning.

Kl. 16:39

Erling Bonnesen (V):

Jeg tror, det står sådan rimelig klart for de fleste, der har fulgt lidt med i debatten, at det forslag, som SF selv er med i, ikke hænger sammen, man kan tale om meget for at forsøge at komme uden om det, men det står sådan set ret klart, at det ikke hænger sammen. Alene det forhold, at man jo bruger de 900 mio. kr. på mindst tre forskellige måder, giver jo billedet i sig selv, og så kan man gå ind og diskutere grænsehandelsvirkninger, som vi også trækker fra. Men mit spørgsmål skal være: Hvis SF får magt, som man har agt, og det så viser sig, at det virkelig ikke hænger sammen, vil man så blot forøge afgifterne endnu mere sådan i et forsøg på at kradsse pengene ind for at dække det hul, man så helt øjensynligt vil have?

Kl. 16:39

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 16:39

Jesper Petersen (SF):

Vi er jo fuldstændig klar over, at der er grænsehandel, og vi har i vores udspil også taget højde for, at der vil være det, men når vi har lagt provenuet præcis der, hvor det ligger, er det med udgangspunkt i Forebyggelseskommissionens arbejde, og kommissionen har fået hjælp fra Skatteministeriet. De siger: Ja, der vil blive en let øget grænsehandel, men samlet set giver det faktisk det provenu på 900 mio. kr., som vi har foreslået, og det er derfor, vi skriver det tal. Der er fuldstændig hold i det.

Det, jeg bare kan se, når jeg følger hr. Erling Bonnesens arbejde rundt omkring, er, at han er ude i sådan en eller anden mission, der er

fuldstændig forsvundet fra jordens overflade, og hvor man påstår det ene og det andet om oppositionens politik og så hellere vil diskutere den end sin egen – det kan jeg godt forstå. F.eks. har hr. Erling Bonnesen for nylig skrevet, at der ville blive indført planøkonomi i Danmark, hvis der kom en ny regering til magten, men det er jo simpelt hen så langt ude, at det med fuldstændig tydelighed beviser, at hr. Erling Bonnesen mere er ude i et manipulatorisk ærinde end i et reelt politisk ærinde, og det sidste vil jeg helst blive i.

Kl. 16:40

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 16:40

Erling Bonnesen (V):

Jamen tak for det svar. Den første del af det var jo sådan set en erkendelse af, at der er et hul, der skal dækkes, og at SF også siger: Ja, der er nogle virkninger af grænsehandel, så vi bliver nødt til at tage stilling til, at vi har gravet et hul, hvis det viser sig, at tingene ikke kommer til at hænge sammen. Og det kan så meget nemt lande ovre i en form for planøkonomi, eller hvad man nu måtte kalde det, for der bliver jo så nogle ting, man i SF er nødt til at tage stilling til. Så det spørgsmål, der står tilbage nu, er jo så ikke, hvor meget man vil hæve afgifterne for at dække hullet, det er jo, hvor højt man egentlig ønsker at gå op, og det er så det spørgsmål, man passende kan stille nu: Er der overhovedet nogen overgrænse for, hvor højt man vil gå op med de her afgifter?

Kl. 16:41

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 16:41

Jesper Petersen (SF):

Altså, manipulationskampagnen fortsætter jo bare her, kan man sige, nu behøver vi ikke engang at vente til næste læserbrev for at få nogle nye uhyrligheder at se. Jeg sagde, at der er taget højde for, at der er en øget grænsehandel, at det giver præcis det provenu, som vi har lagt frem, og at det er med støtte i Forebyggelseskommissionens og dermed også Skatteministeriets arbejde; det giver det her provenu, til trods for at der er grænsehandel. Så der er ikke noget hul, der skal dækkes, selv om hr. Erling Bonnesen desperat forsøger at holde liv i sådan en idé om det. Jeg synes, det er sådan lidt plat – det, der er gang i.

I forhold til hvor højt vi vil gå, har vi lagt meget klart frem, hvad vi vil med afgifterne, og det er det, vi kommer til at gennemføre efter næste valg, hvor cigaretpriserne vil stige og det vil blive dyrere at købe slik og andre usunde fødevarer; pengene vil til gengæld blive brugt på at få bedre sygehuse og mere forebyggelse, så vi kan få gjort noget ved alle de alt for tidlige dødsfald, vi har i Danmark. Og det troede jeg egentlig også var det, regeringen gerne ville, men det tyder det ikke på, sådan som debatten skrider frem i dag.

Kl. 16:42

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Kim Christiansen for en kort bemærkning.

Kl. 16:42

Kim Christiansen (DF):

Tak for det. Normalt har jeg jo ikke så meget med skattepolitik at gøre. Jeg har mere noget med trafik at gøre, men jeg vil godt sige, at der også er noget trafik i det her, nemlig trafik over grænserne. Det er, som om hr. Jesper Petersen har en eller anden klippefast tro på, at hvis bare man gentager en usandhed tilstrækkelig mange gange, bli-

ver det nok en sandhed på et eller andet tidspunkt. Men det er jo ikke sådan, tingene er.

Jeg er nødt til at spørge hr. Jesper Petersen, om han kan give et klart svar: Tror hr. Jesper Petersen, at det vil medføre mere eller mindre illegal smugling af cigaretter, hvis man hæver afgifterne markant? Det er det ene spørgsmål.

Så vil jeg også lige sige til hr. Jesper Petersen, som jo kerer sig meget om de svage i samfundet, at der ligger utallige undersøgelser på, at det er dem, der ryger mest, der vil blive mest ramt af en markant hævelse af tobaksafgiften. Er det ikke et faktum?

Kl. 16:43

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 16:43

Jesper Petersen (SF):

Det er et faktum, at når man laver den her slags afgifter, rammer det dem, der har færrest penge, hårdest. Derfor er det jo også i fuldstændig modstrid med, hvad Dansk Folkeparti prøver at slå sig op på. Lige præcis med det argument, hr. Kim Christiansen kommer med, burde man jo have lavet en kompensation for de stigende afgifter, hvis man mente det synspunkt alvorligt. Det gør Dansk Folkeparti ikke. De er medvirkende til at lave en pilskæv skattereform, der gør uligheden i det her samfund større, gavner de velstillede, og nu skal almindelige mennesker altså betale prisen endnu en gang for det. Det har intet med social ansvarlighed eller social indignation at gøre.

Så hr. Kim Christiansen fik sådan set sagt det meget godt selv: at man gør skattereformen endnu skævere med det her forslag uden at kompensere for det. Det gør vi faktisk i vores skatteudspil – ikke for cigaretafgifterne, fordi det er dræber nummer et. Vi skal have gjort noget ved folkesundheden, ikke mindst for dem, der i dag ryger for meget. For alle de andre afgifter er der en kompensation, for at det ikke skal vende den tunge ende nedad.

Kl. 16:44

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Kim Christiansen.

Kl. 16:44

Kim Christiansen (DF):

Jeg havde egentlig også forventet et svar i øst, hvis jeg spurgte i vest. Hr. Jesper Petersen fører sig frem som en anden illusionist, og det går lidt ud på at få folk til at se noget, som ikke er der.

Schengensamarbejdet, som Socialistisk Folkeparti også støtter op omkring, gør jo bl.a., at vi har nogle pivåbne grænser i Danmark. Kan hr. Jesper Petersen slet ikke forestille sig, at det kunne give en øget kriminalitet, hvis man hævdede tobaksafgifterne markant? Jeg er da i hvert fald vidende om, at da man på et tidspunkt harmoniserede afgifterne med det øvrige EU og dermed sænkede de danske, gjorde det faktisk, at sådan noget som cigaretsmugling forsvandt fuldstændig fra markedet. Det må da være hr. Jesper Petersen bekendt, at der altid er en sammenhæng mellem den kriminalitet, man begår, og den risiko, der er i forhold til straf, og så profit.

Kl. 16:45

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 16:45

Jesper Petersen (SF):

For det første svarede jeg fuldstændig på, hvad hr. Kim Christiansen spurgte om før: om ikke det vendte den tunge ende nedad at lave afgifter som dem her. Jo, det gør det. Derfor synes jeg også, at Dansk Folkeparti skulle have taget højde for det i stedet for at gøre skattere-

formen skævere. Jeg svarede fuldstændig på, hvad hr. Kim Christensen spurgte om.

Den anden del af spørgsmålet handler så om, om ikke der kommer mere illegal smugling, grænsehandel osv. Jo, det vil der være. Mere grænsehandel er der taget højde for i tallene. Illegal smugling – det er muligt.

I så fald synes jeg, det er underligt, at regeringen med støtte fra Dansk Folkeparti nu gennemfører det her. Det, vi behandler lige her er faktisk et forslag, som Dansk Folkeparti støtter, om at øge cigaret-afgifterne. Hvis det er så uhyrligt at gøre det, hvorfor er der så så meget kritik af det fra regeringens egne rækker og fra Dansk Folkepartis egne rækker?

Skulle det være sådan, at der kommer mere illegal smugling, mere illegalt salg, ville det jo hjælpe, hvis vi ikke havde lavet så brutale nedskæringer på vores skattevæsen. Vi har nærmest fået græske tilstande i vores skattevæsen i Danmark. Også det sker med Dansk Folkepartis stemmer, hvor toldkontrollen, skatteligningen og andre ting bliver ringere, fordi Dansk Folkeparti er med til at skære ned på skattevæsenet.

Jeg

Kl. 16:46

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Mike Legarth som konservativ ordfører.

Kl. 16:46

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak, hr. formand. Det lovforslag, vi behandler i dag, er en del af finansieringen af skattereformen – skattereformen, som er fremragende, som er til stor fordel for Danmark som land, som øger erhvervslivets konkurrenceevne, som forbedrer økonomien for den enkelte dansker, den enkelte familie og for virksomhederne under et, gør Danmark rigere, og som sagt øger konkurrenceevnen for dansk erhvervsliv, der jo skal tjene pengene, som vi er så gode til at forbruge her i Folketingssalen. Så alt i alt er det en skattereform med pil op, vil jeg sige til hr. Jesper Petersen, og på alle måder en glimrende skattereform.

Lovforslaget her omhandler to elementer, fordi vi har været lidt længe om at finde en teknisk løsning på at få indført kørselsafgifterne for lastbiler og på fedtafgiften. For at styrke finansieringen af skattereformen og for at leve op til det, vi siger om, at den er fuldt finansieret, ja, så skærper vi så afgifterne på de dyre cigaretter med 2 kr. pr. pakke og 3 kr. på de billige, og vi sidestiller afgiften på cider, vin, malt og alkohol, hvilket er fair, fordi en alkoholsodavand med en vis spiritusprocent bør have samme afgift, uanset hvad den er baseret på.

Så synes jeg bare, at jeg vil tilkendegive omkring det her med den sociale profil, at hvis vi laver bøder i det her land for forskellige overtrædelser, rammer det jo også en bestemt befolkningsgruppe. Skulle det også være socialt skævt og en forkert retning at gå? Nej, det er det ikke. Jeg synes, den er fuldstændig fair. Man er dog i en position, hvor man kan lade være med at købe så meget spiritus, hvilket jo er det overordnede mål med det, og det samme gælder tobakken: Lad være med at købe så meget. Det er skadeligt.

Kl. 16:48

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Niels Helveg Petersen som radikal ordfører.

(Ordfører)

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg kan ikke lade være med at sige til den sidste taler, at der trods alt er forskel på rygning, som er en fuldt ud lovlig aktivitet, og så bødekørsel på landevejene; der er i hvert fald en forskel i mine øjne.

Det Radikale Venstre er tilhænger af at øge afgifterne på cigaretter. Vi mener, at de forslag, der kom fra Forebyggelseskommissionen, var meget berettigede. Vi syntes, det var meget forkert og forkasteligt, at bl.a. forslaget om øgede afgifter på cigaretter, så snart det kom fra Forebyggelseskommissionen, blev afvist af regeringspartierne. Det forstod vi ærlig talt ikke noget af. Jeg er nu glad for, at regeringen da er kommet på lidt bedre tanker med den her forhøjelse på 2 kr., henholdsvis 3 kr., på de dyrere og billigere cigaretter. Det vil vi stemme for. Vi kan også se på bemærkningerne, at det formodes at føre til et fald i cigaretforbruget, og det er da kun velkomment.

Nu har jeg jo været med i en hel del år, og jeg kan i øvrigt sige, at jeg altid har stemt for forhøjelser af cigaretafgifter, og det har jeg sådan set i sinde at blive ved med at gøre, så længe jeg er medlem her, for jeg synes, det er en fornuftig måde at kræve penge ind på i skat. Der er så mange andre måder, som er langt mere ufornuftige, men cigaretafgifter er en af de gode måder. Vi kan også stemme for en forøgelse af afgifterne på alkoholsodavand og cider. Vi har jo set på høringssvarene, at der er en række indvendinger imod den måde, man har tilrettelagt det på. Det må vi jo se på i udvalget, altså: Har regeringen ramt rigtigt? Men principielt er vi tilhængere af den forhøjelse.

Som sagt vil vi stemme for. Men vi behandler jo samtidig et andet skatteforslag i Skatteudvalget, nemlig L 112. Og her synes jeg nok at der, når vi så også diskuterer fordelingspolitik, er noget, jeg vil sammenholde. I det ene forslag, nemlig det her, kradser vi ca. 200 mio. kr. mere ind ved at hæve afgifterne på cigaretter. I det andet forslag, L 112, bruger vi ca. 200 mio. kr. De bliver i regeringens forslag så brugt på den måde, at man i princippet nedsætter beskattningen på positiv nettokapitalindkomst til 42 pct. Det er noget, der totalt, præcis kommer de 10 pct. skatteydere, der tjener mest, til gode: De får en skattelettelse på 200 mio. kr., det samme beløb, som vi kradser ind her.

Jeg nævner det, fordi jeg synes, det viser noget om den fordelingspolitiske profil: Når regeringen skal foreslå noget, er skattesænkningerne, i dette tilfælde på nettokapitalindkomst, lavet på en sådan måde, at de helt tydeligt og helt entydigt kommer den tiendedel, der har de højeste indkomster, til gode. Og derfor er der selvfølgelig grund til at føre fordelingspolitiske diskussioner. Jeg finder bare ikke, at de er så velegnede i forbindelse med en forøgelse af alkohol- og tobaksafgifter.

Kl. 16:52

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Sophie Løhde for en kort bemærkning.

Kl. 16:52

Sophie Løhde (V):

Først og fremmest vil jeg da gerne kvittere for hr. Niels Helveg Petersens tilsagn om at stemme for regeringens folkesundhedspakke. Det synes jeg er positivt, også selv om det selvfølgelig gør forvirringen total i forhold til oppositionen, for mens Det Radikale Venstre stemmer for, kan jeg forstå, at Socialistisk Folkeparti stemmer gult, altså undlader at stemme, og at Socialdemokraterne stemmer imod. Så har vi i hvert fald hele farveskalaen i gang på lysene på tavlen.

Men jeg vil egentlig gerne spørge hr. Niels Helveg Petersen, som jo er tidligere minister, om han har den samme opfattelse som ordførerne fra Socialistisk Folkeparti og Socialdemokraterne, nemlig at

den her grænsehandelsrapport er udtryk for politisk bestillingsarbejde. Deler hr. Niels Helveg Petersen den opfattelse?

Kl. 16:56

Kl. 16:53

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 16:53

Niels Helveg Petersen (RV):

Det har jeg ikke noget grundlag for at antage. Men jeg må sige, at det bedste materiale, jeg har set, om disse problemer, er Forebyggelseskommissionens, og derfor kan jeg godt forstå, at S og SF baserer sig på Forebyggelseskommissionens meget gennemarbejdede materiale.

Når fru Sophie Løhde siger, at forvirringen er total, må jeg sige: Ja, det er den sådan set, for i starten afviste V, K og O jo fuldstændig at lægge Forebyggelseskommissionens anbefalinger til grund, f.eks. i forbindelse med at øge cigaretafgifterne, men pludselig i dag er det VKO, der fører an og vil øge cigaretafgifterne, og så skælder de ud på S og SF, fordi S og SF vil øge dem endnu mere. Det er da også en underlig situation.

Kl. 16:54

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Sophie Løhde.

Kl. 16:54

Sophie Løhde (V):

Nu har vi hørt rigtig meget om det her med Forebyggelseskommissionens rapport, og at det er det mest seriøse stykke arbejde. Nu ligger der jo mig bekendt også et notat fra Skatteministeriet, som siger, at nogle af de udlægninger, som Forebyggelseskommissionen på baggrund af de informationer, som Skatteministeriet har hjulpet Forebyggelseskommissionen med, gør sig, ikke holder stik, og at det grundlag, som Forebyggelseskommissionen baserer deres anbefalinger på, dermed rent faktisk er forkert. Men det er så en helt anden sag.

Jeg noterer mig, at hr. Niels Helveg Petersen siger, at han som bl.a. tidligere minister ikke har grundlag for at antage, at grænsehandelsrapporten skulle være udtryk for politisk bestillingsarbejde, som ordførerne for Socialistisk Folkeparti og Socialdemokraterne altså benævner det stykke arbejde, som i øvrigt er foretaget af en uvildig instans. Betyder det så samtidig, at ordførerne fra Socialistisk Folkeparti og Socialdemokraterne er helt galt afmarcheret, når de i dag fra Folketingets talerstol benævner netop grænsehandelsrapporten som værende politisk bestillingsarbejde?

Kl. 16:55

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 16:55

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg har ikke læst det seneste arbejde om grænsehandelen, og jeg ved ikke, hvilke personer der har foretaget grænsehandelsundersøgelsen og vil derfor overhovedet ikke beskæftige mig med, hvordan den er kommet til verden; jeg har ikke læst den, jeg har ikke set den, og jeg ved ikke, hvem der har lavet den.

Kl. 16:55

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Mads Rørvig for en kort bemærkning.

Mads Rørvig (V):

Tak for det. Ordføreren må kunne tåle en omgang røg mere, om man så må sige.

Jeg har også et spørgsmål til grænsehandelsrapporten. Jeg vil gerne bede ordføreren om at forholde sig til det, som S og SF gav udtryk for fra talerstolen, nemlig at man ville forhøje den her afgift for cigaretter. Ordføreren nævnte jo også selv, at ordføreren ikke ser nogen problemer i at hæve den i det uendelige. Men gør det slet ikke noget indtryk med hensyn til grænsehandel og det illegale marked, der opstår ved at hæve den? Uanset om ordføreren har læst rapporten eller ej, må ordføreren kunne forholde sig til den her problematik.

Kl. 16:56

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 16:56

Niels Helveg Petersen (RV):

Den har jeg da så ofte stået over for og er vel bekendt med, og selvfølgelig er der grænser for, hvilket afgiftsniveau vi kan have i Danmark på cigaretter, uden at det får uønskede virkninger for grænsehandel, smugleri, og hvad ved jeg. Der er da selvfølgelig nogle vanskelige grænser at trække. Jeg mener godt, at man kan gå længere, end regeringen er gået med det her forslag, uden at det har særskilt store vanskeligheder for grænsehandelen.

Kl. 16:57

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Mads Rørvig.

Kl. 16:57

Mads Rørvig (V):

Ganske konkret: Vil man så støtte den del af S og SF's udspil om at hæve afgiften med 10 kr., således at det giver et samfundsmæssigt nettoprovenu på -2,5 mia. kr.?

Kl. 16:57

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 16:57

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg har gjort rede for mine synder, jeg har ikke set den rapport, jeg har ikke læst den. Jeg ved ikke, hvem der har lavet den, og derfor vil jeg ikke tage stilling til de beregninger. Det er jeg ude af stand til på stående fod. Min vurdering er, at man kan gå længere, end regeringen er gået, uden at det har voldsomme konsekvenser for grænsehandelen, men vil have positive virkninger for folkesundheden.

Kl. 16:57

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Simon Emil Ammitzbøll som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 16:57

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Så vil jeg om ikke bryde den gode stemning i hvert fald holde en tale, der er imod det pågældende lovforslag. Jeg kan allerede nu sige, at Liberal Alliance stemmer nej, eftersom vi stemmer nej til enhver afgiftsforhøjelse.

Vi er ikke tilhængere af at indføre afgifter, der handler om at få folk til at træffe andre valg end dem, de selv har lyst til at træffe, og derfor synes vi, det er en dårlig idé at øge afgiften på tobak, røgto-

bak samt cider og frugtbaseret alkoholsodavand, som det her forslag går ud på. Det skal så også ses i sammenhæng med, at vi allerede har hævet afgifter på is, chokolade og sukker, og at der også er fedtskatter på vej. Så vi synes, man går i den forkerte retning.

Men som debatten også har afsløret her i dag, kan man risikere at gå meget mere i den forkerte retning. Vi har jo hørt en opposition, som ikke har lyst til at stoppe ved denne kæmpe afgiftsbuket, som regeringen og Dansk Folkeparti allerede har kastet i hovedet på danskerne – man ønsker at gå videre med nye afgifter på cigaretter, sodavand, sukker, slik, mættet fedt og chokolade. Der er simpelt hen ingen grænser for, hvad man ønsker at indføre afgifter på, og jeg synes, det er værd at bemærke for den danske befolkning, hvor mange nye afgifter det er, en eventuel S-SF-regering vil tilbyde danskerne.

Man har overhovedet ikke noget blik for, hvad det vil betyde i forhold til grænsehandelen, hvad det vil betyde i forhold til, at de nyeste tal fra maj måned, altså denne måned 2010, viser, at regnestykket i S-SF's planer slet ikke hænger sammen. Der mangler i hundredvis af millioner af kroner for at finansiere alle de dejlige ting, som S og SF påstår at kunne finansiere.

Det bliver endnu værre, hvis man ser på det samfundsmæssige regnskab. Den øgede grænsehandel vil betyde meget store tab for detailhandelen og vil klart øge risikoen for organiseret kriminalitet. Det synes jeg er værd at bemærke – det sidste også i sammenhæng med de bandekonflikter, vi har set i de seneste år. Der er man også nødt til at tage et ansvar.

Det hænger sammen med, at oppositionen desværre ikke præsenterer en samlet vækstpolitik, men mest af alt præsenterer gammeldags socialistisk betonpolitik, der handler om flere skatter, flere afgifter og et højere offentligt forbrug i stedet for at sørge for at få gang i væksten.

I virkeligheden synes jeg, at det, vi i dag har hørt fra både hr. Nick Hækkerup og hr. Jesper Petersen, er et udtryk for, at de klassiske arbejderpartier har forladt de danske arbejdere og i dag er præget af brede, venlige – jeg var lige ved at sige tandløse – middelklasse-værdier. Socialdemokratiet og SF er blevet middelklassepartier. Det er jo det, vi ser med den her afgiftsbuket. Det er det, vi ser, ved at man ikke ønsker at respektere, at der er nogle mennesker i det her land, der træffer andre valg end en selv, for det er faktisk primært de mennesker, man plejer at ville kæmpe for, som gerne vil drikke lidt mere sodavand, gerne vil drikke lidt mere øl, gerne vil ryge lidt mere, gerne vil se lidt mere tv og dyrke noget mindre motion. Så lad dog dem om det.

Men vi så jo også den 1. maj i Politiken, at den socialdemokratiske skatteordfører, hr. Nick Hækkerup, i en kronik, hvor han talte om underklassens frygtsomhed, indrømmede for åben avissspalte, at S nu er et middelklasseparti – og så endda på 1. maj, arbejdernes internationale kampdag. Større indrømmelse kunne man vel ikke få.

Så Liberal Alliance stemmer nej til regeringens øgede afgifter, frygter de røde partiers endnu flere afgifter og vil arbejde for, at der, hvis vi får de afgørende mandater efter næste valg, vil komme lavere afgifter til danskerne og ikke højere afgifter.

Kl. 17:01

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det skatteministeren.

Kl. 17:02

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg vil først og fremmest gerne takke for den brede tilslutning, som det her lovforslag er mødt med i dagens debat her i Folketingssalen. Lovforslaget er jo endnu et skridt på vejen mod et sundere Danmark. Det bliver dyrere at ryge, og med forhøjelsen og omlægningen af til lægsafgiften på alkoholsodavand forhindrer vi jo også i højere grad, at unge får en tidlig alkoholdebut.

Med lovforslaget er finansieringen af forårspakke 2.0 på plads. Det er selvfølgelig noget, som vi har arbejdet meget med, efter at både de grønne kørselsafgifter og afgiften på mættet fedt har vist sig vanskeligere at indføre end først antaget.

Lad mig også i dag takke for debatten, men slå fast, at den grænsehandelsrapport, der har været en god diskussion om, bestemt ikke er et politisk bestillingsarbejde fra mig som skatteminister. Det er jo ikke sådan, at en minister kan få lavet et politisk bestillingsarbejde. Jeg vil også gerne have mig frabedt de kommentarer, som både S og SF er fremkommet med i dag, nemlig at man bare kan tænke på et tal, og så kan man få dem til at sige det i en grænsehandelsrapport.

Jeg må også sige, at hykleriet jo også i ekstrem grad er blevet udstillet. S og SF har jo argumenteret for i Folketingssalen, at man skal gøre noget ved cigaret- og alkoholforbruget – det har de også argumenteret for uden for Folketingssalen – men når de så når frem til at skulle trykke på knapperne, bliver det et nej fra Socialdemokratiet, og det bliver et ved ikke fra SF. Men når det er sagt, så glæder jeg mig over den ansvarlighed, de andre partier her i Folketinget udviser.

Jeg vil til sidst gerne slå fast, at forårspakke 2.0 fører til et øget rådighedsbeløb for alle indkomstgrupper. Det har serviceeftersynet og sundhedspakken ikke ændret ved. Jeg synes, det er vigtigt at få slået det fast i den debat, der har været, for der har været en lang række løse påstande fra Socialdemokratiets og SF's side om, at det skulle føre til forfærdeligheder for nogle indkomstgrupper.

Kl. 17:03

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til skatteministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indvendinger, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

19) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 207:

Forslag til folketingsbeslutning om privatisering af Post Danmark.

Af Simon Emil Ammitzbøll (LA) m.fl.

(Fremsættelse 07.04.2010).

Kl. 17:04

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Forhandlingen er åbnet. Transportministeren.

Kl. 17:04

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Liberal Alliance har fremsat et beslutningsforslag om privatisering af Post Danmark A/S.

Jeg må selvfølgelig indrømme, at jeg er lidt i tvivl om, hvad motivationen for at fremsætte beslutningsforslaget egentlig er, for med en privatisering mener vi normalt et salg af en virksomhed, men når man læser bemærkningerne til det fremsatte beslutningsforslag, får man den opfattelse, at beslutningsforslaget nærmere drejer sig om liberalisering af det danske postmarked. For at undgå enhver tvivl vil

jeg derfor både sige noget om salg af Post Danmark og en liberalisering af det danske postmarked.

Vedrørende et salg af Post Danmark er staten jo ikke længere ejer af Post Danmark, og det vil derfor nok også være lidt vanskeligt for staten at beslutte et salg af selskabet. Vi gennemførte jo i 2009 en fusion mellem Post Danmark A/S og det svenske Posten AB. Det var i øvrigt en fusion, som blev støttet af et meget bredt politisk flertal i Folketinget. Et led i fusionen er en hensigtserklæring om at børsnotere den fusionerede virksomhed i løbet af en periode på 3-5 år efter fusionen. Så der er således allerede taget stilling til en privatisering af Post Danmark eller mere korrekt af det fusionerede postselskab, Posten Norden AB.

Hvis beslutningsforslaget derimod drejer sig om en liberalisering af det danske postmarked, kan jeg oplyse, at det danske postmarked i henhold til EU's regler skal være liberaliseret senest ved udgangen af 2010. Vi har i øjeblikket konstruktive politiske forhandlinger om vilkårene for en sådan liberalisering. De forhandlinger er endnu ikke afsluttet, så jeg synes ærlig talt, at det vil være lidt utidigt at beslutte en liberalisering nu.

Så både en privatisering af Post Danmark og en liberalisering af det danske postmarked er således allerede i dag i trykke hænder, og jeg har ikke mere at tilføje.

Kl. 17:06

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ministeren. Hr. Kristian Pihl Lorentzen som ordfører for Venstre.

Kl. 17:06

(Ordfører)

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Tak. Liberal Alliance vil pålægge regeringen inden udgangen af 2010 at fremsætte et lovforslag om privatisering af Post Danmark. Når jeg nærlæser beslutningsforslaget, får jeg imidlertid det indtryk, at der reelt ønskes en liberalisering af brevposten. Der er dermed en smule tvivl om, hvorvidt Liberal Alliance mener privatisering eller liberalisering.

Såfremt forslagsstillerne mener privatisering, kan jeg henvise til, at der i 2009 blev gennemført en fusion mellem Post Danmark A/S og det svenske Posten AB. Fusionen blev støttet af et bredt flertal her i Folketingssalen. Som led i fusionen er der en klar hensigt om, at den fusionerede virksomhed kaldet Posten Norden AB skal børsnoteres inden for en 5-årig tidshorisont. Dermed er der allerede taget stilling til en kommende privatisering af postmarkedet i Danmark.

Såfremt forslagsstillerne mener liberalisering af brevposten, kan jeg henvise til, at der i disse dage pågår konstruktive forhandlinger i postforligskredsen om vilkårene for den kommende liberalisering af postmarkedet i Danmark fra udgangen af 2010. I den forbindelse er det vigtigt, at vi nøje får defineret befordringspligten, der skal sikre en god postservice i by som på land til ensartede takster.

Venstre ser frem til, at disse forhandlinger leder frem til en politisk aftale, der kan danne basis for et lovforslag, som kan fremsættes til oktober 2010, så brevposten kan liberaliseres fra nytår. På denne baggrund kan Venstre ikke støtte dette beslutningsforslag.

Kl. 17:08

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 17:08

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Så kom lyden. Hvad hedder det nu? – jeg sidder også i medieforhandlinger i øjeblikket, og der diskuterer man genudsendelser. Jeg havde lidt på fornemmelsen, at det næsten var det, jeg var tilbage i. Jeg synes, at jeg havde hørt talen før, men det er måske bare mig.

Liberalisering går vi ind for. Det tror jeg vi er enige om. Jeg kan bare undre mig over, hvorfor man har været så utrolig mange år om at gennemføre den i Danmark.

Med hensyn til privatisering er det fint nok, at man har en tidshorisont for, at man vil gøre det. Men man kan sige, at med den fusion, der er lavet, er der i virkeligheden baggrund for en lynprivatisering. Der er jo ingen grund til at vente på det lange forløb. Så det kunne man vel sådan set godt støtte, selv om liberaliseringen er på vej, noget, som vi sådan set er meget enige om.

Kl. 17:09

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 17:09

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Jamen jeg synes stadig væk, at det står meget uklart, hvorvidt Liberal Alliance mener, at posten skal privatiseres eller liberaliseres, eller om man vil gennemføre det i én pærevælling.

Jeg mener, at den tidshorisont, der er lagt i forbindelse med fusionen mellem det danske og svenske postvæsen på 5 år er rimelig. Og det er klart, at når man privatiserer og dermed sælger nogle statslige aktiver, skal det gøres på et gunstigt tidspunkt, således at vi er samfundsøkonomisk ansvarlige.

Med hensyn til liberaliseringen er den også på vej, som jeg har redegjort for, pågår der forhandlinger i disse dage.

Kl. 17:09

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 17:09

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jamen ordføreren behøver nu ikke at være så – hvad hedder det nu? – uoplyst eller forvirret, eller hvad det var, der blev sagt. Det er ikke for at være flabet, jeg kan bare ikke huske, hvad for et ord der blev brugt.

Liberalisering er vi enige om, lad os sætte det til side. Det, jeg spurgte om, var, om der ikke kunne være grundlag for at speede privatiseringen af Posten AB op, når man nu har gennemført fusionen, og i stedet for at have en 5-årig periode gøre det hurtigere, fordi det dybest set ikke er nogen statslig opgave at eje postvirksomheder.

Kl. 17:10

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 17:10

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Jamen jeg må glæde mig over, at Venstre har samme målsætning som Liberal Alliance i denne sag. Vi ønsker også at få privatiseret postvæsenet, det er vores mål, men det skal foregå på det rette tidspunkt. Nu er der så fastsat en tidshorisont på 5 år. Hvis der opstår en gunstig situation inden da, skal vi da slå til, men jeg mener, at en 5-årig tidshorisont er rimelig, det giver en rimelig periode til at få den fulde effekt af fusionen efterfulgt af, at man forhåbentlig kan få en god pris for de samlede postvæsener.

Kl. 17:10

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Benny Engelbrecht som ordfører for Socialdemokratiet m.fl., måske.

(Ordfører)

Benny Engelbrecht (S):

Jeg vil faktisk godt indlede med at rose forslagsstillerne for at fremsætte det forslag, som ligger nu. Ikke fordi vi på nogen som helst måde er enige i hensigten med forslaget, men fordi det er godt, at Liberal Alliance rent faktisk tør fremlægge nogle af de tanker og ideer, de har. Nogle vil måske kalde det direkte hovedløst med den liberalistiske politik, som de ærligt tror på, men det er da at give danskerne et klart valg og en god debat her i dag.

Forslagsstillerne nævner i forslaget, at danske virksomheder eksempelvis skulle betale 1 mia. kr. for meget i porto på grund af Post Danmarks monopol, og det er jo ganske interessant, al den stund det så må betyde, at hr. Hansen i Sæby, fru Petersen i Vojens og alle andre almindelige borgere dermed skal betale så meget mere for posten. Den tankegang er vel i grunden meget dækkende for Liberal Alliances økonomiske tankegang: Lad virksomhederne og de rigeste få mere og lad endelig de dårligst stillede i samfundet og de, der bor i det meget omtalte og måske lidt uretfærdigt omtalte Udkantsdanmark, altså dem, der ikke har for mange ressourcer i forvejen, betale regningen.

Jeg vil gerne slå fast, at Socialdemokraterne er optaget af at sikre et velfungerende og bæredygtigt postvæsen også i fremtiden, og derfor er vi også gået ind i forhandlingerne i postforligskredsen iklædt arbejdstøjet. Det er en vanskelig opgave, vi står foran, men det er selvfølgelig en opgave, der skal løses, og det tilkommer mig ikke her, synes jeg, at komme nærmere ind på de forhandlinger, som det også tidligere her i debatten er blevet nævnt.

Jeg har noteret mig, at forslagsstillerne er meget optaget af, hvordan situationen er i Sverige, men overser i den argumentation, at Danmark ser meget anderledes ud end netop Sverige, ikke mindst fordi størstedelen af vores kommunikation mellem borger og det offentlige og mellem virksomhed og det offentlige foregår elektronisk. Den udvikling giver Danmark store fordele, også på eksport af viden om løsninger, men det betyder også, at der sendes meget færre breve i Danmark end i Sverige.

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at en helt og fuldstændig liberalisering af det danske postmarked, der vil give virksomheder mulighed for at skumme fløden af markedet, i sig selv vil betyde meget store og alvorlige serviceforringelser, i forhold til den postservice vi kender i dag. Grundlaget for en befordringspligtig virksomhed vil blive ødelagt, og det vil føre til voldsomme serviceforringelser især i provinsen i Danmark; vel at mærke forringelser, der også vil gå ud over erhvervslivet, for der vil også i fremtiden være behov for at servicere distancesalg og internethandel.

Socialdemokraterne ser i stedet positivt på muligheden for at danne rammen om en bæredygtig befordringspligtig postvirksomhed, der kan sikre den nødvendige postservice til *hele* Danmark. Alle her i salen må jo erkende, at den tid er slut, hvor driften af posten kan give trecifret millionoverskud til statskassen hvert år. Vores udforing går på at sikre bæredygtig drift.

Jeg skal ikke tale for romantiske billeder af fortidens lystige mænd i røde uniformer, der svinger cyklen behændigt rundt om gadehjørnet med et smil til gadens børn, eller om landposten, der kunne bruge lidt tid på en kaffetår, når han kom ind i køkkenet med posten til gårdejerens kone. Jeg har skam mødt rigtig mange stolte postmedarbejdere, i øvrigt også af begge køn, men der er ikke plads til kaffeslabberas noget sted i etaten. I dag er Post Danmark et højefektivt postvæsen, der har noget af det mest avancerede infrastruktur i verden. Det kan vi være stolte af.

Jeg vil gerne konkludere, at vi ikke ønsker at støtte det forslag, som ligger her. Det kan ikke understreges nok, at posten er en del af den infrastruktur, der binder Danmark sammen. Gennemføres det

Kl. 17:10

foreliggende forslag, vil det derfor være en alvorlig trussel mod denne infrastruktur.

Jeg skal hilse fra to ordførere her i dag. Det er fra den radikale ordfører, hr. Johs. Poulsen, som henviser til de igangværende forhandlinger om posten, som jeg tidligere har henvist til, og det er fra SF's ordfører, hr. Jesper Petersen, og jeg skal gøre opmærksom på, at de heller ikke kan støtte forslaget.

Kl. 17:15

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 17:15

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg synes, det er rart, at hr. Benny Engelbrecht også gerne vil trække de mere ideologiske tanker frem og sørge for at få forskellene i dansk politik frem, for jeg kan endnu en gang forstå, at Socialdemokratiet bemærker, at væksten i det danske samfund jo ligesom starter i erhvervslivet. Det er ligesom det, der skal give penge til, at vi råd til at have velfærd, som Socialdemokratiet gerne vil drysse ud over borgerne.

I forhold til liberalisering synes jeg også, at det jo er en indrømmelse, at Socialdemokratiet i forligskredsen vil arbejde for, at det skal blive så *lidt* liberalt som muligt. Vi, der står uden for, vil jo så forbeholde os retten til at kritisere det bagefter, hvis det skulle lykkes hr. Benny Engelbrecht at få magt, som han har agt.

I forhold til privatisering er jeg bare lige nødt til at forstå – for der blev jeg faktisk lidt forvirret – om det betyder, at Socialdemokratiet vil stoppe den igangsatte privatisering? Eller hvordan?

Kl. 17:16

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 17:16

Benny Engelbrecht (S):

Vi finder det ganske urealistisk at tro på, at man kan gå ud og få en stor gevinst ud af at sælge Post Danmark. Vi må erkende, at de aktiesalg og aktiekøb, som staten har foretaget, på lige præcis det område har været usædvanlig dårlige forretninger i forvejen, ikke mindst da man købte kapitalfonden CVC ud som medejer. Jeg mener ikke, at der er nogen grund til at tro, at det vil være muligt at få noget profit ud af det. Det mener jeg egentlig vil give sig selv på længere sigt, at skal vi have et bæredygtigt postvæsen. Så det er først og fremmest de rammevilkår, der er for en befordringspligtig virksomhed, som skal prioriteres, også af hensyn til de virksomheder, som hr. Simon Emil Ammitzbøll taler så varmt for.

Kl. 17:17

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 17:17

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Vil det sige, at en S-ledet regering vil stoppe enhver form for privatisering af postvæsenet? Det lyder da helt overraskende, hvis det er det svar, der pludselig kommer fra den socialdemokratiske ordfører, men det gør vel debatten meget mere spændende.

Kl. 17:17

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 17:17 agere på det danske postmarked efter den 1. januar 2011, når der kommer en liberalisering.

Kl. 17:21

Benny Engelbrecht (S):

Det er fuldstændig urealistisk at tale om et salg af nogle statslige virksomheder på nuværende tidspunkt, sådan som jeg ser situationen. Der er ikke nogen, der tror ærligt og oprigtigt på, at man kan få en gevinst ud af at sælge nogle statslige selskaber. Jeg har noteret mig, at der også er ministre i regeringen, som har det synspunkt. Hvordan situationen kommer til at se ud i fremtiden, kan jo være meget vanskeligt at spå om. Jeg kan ikke se, at der umiddelbart er nogen gavnlig effekt af at spekulere i, hvornår man i givet fald vil kunne sælge statslige aktier i Post Danmark.

Kl. 17:18

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Kim Christiansen som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 17:18

(Ordfører)

Kim Christiansen (DF):

Endnu en gang skal vi sådan være medagerende i Liberal Alliances valgprogram. Der er jo ingen tvivl om, at stod det til Liberal Alliance, ville man liberalisere hvad som helst, vel endda kronjuvelerne på Rosenborg, hvis man kunne slippe af sted med det. Men jeg må bare sige, at i en tid, hvor vi sidder og forhandler seriøst om Post Danmarks fremtid, er det da i hvert fald et meget dårligt valgt tidspunkt at fremsætte et sådant forslag. Ud over at jeg helt på linje med andre ordførere ikke tror, at der vil komme et fornuftigt provenu ud af det her, har jeg grundlæggende den holdning, at vi ikke skal privatisere, i hvert fald ikke Post Danmark.

I bemærkningerne til forslaget er der opremset hele historikken, kan man sige, og Post Danmark agerer jo i dag som enhver anden virksomhed i markedet, idet det er en statslig offentlig virksomhed, så der er jo ikke umiddelbart nogen grund til at privatisere Post Danmark – ud over hvis hr. Simon Emil Ammitzbøll føler, at der er et eller andet provenu, man måske kunne anvende til nogle andre ting.

Men jeg har samtidig også hørt, at et andet valgtema for Liberal Alliance er, at man skal interessere sig for Udkantsdanmark. Og en privatisering af det danske postvæsen lægger jo op til det modsatte, for hvis vi ikke sikrer, at der er en ordentlig postbesørgelse også i yderkantsområderne gennem befordringspligten, som vi jo sidder og forhandler om i øjeblikket, ender vi i en situation, hvor folk på Anholt og folk på Vestkysten altså ikke kan få post mere, for der er ingen tvivl om, at en privat aktør da ikke gider sejle til Anholt med fire breve, men de vil gerne have de 3.000 forsendelser, som en eller anden stor dansk virksomhed måske sender ud hver måned. Det er jo lidt det, vi kalder skumme fløden-politik, og det, der ligger i en liberalisering, vedrører jo netop også den sidste gruppe. Man kan jo sige, at det stort set er liberaliseret i dag; der er kun en meget lille del af posten, nemlig forsendelser under 50 g, som ikke er fuldt liberaliseret, men det er jo også dér, der måske ligger nogle interessante indtægter for andre virksomheder.

Jeg kan også læse mig til i forslaget her, at det danske erhvervsliv ville kunne spare 1 mia. kr. om året i ekstraordinære portoudgifter. Jeg ved ikke lige, hvor de beregninger eventuelt skulle stamme fra – det er sandsynligvis Dansk Industris egne – men man kunne jo spørge: Hvem skal så betale den regning? For der kommer jo ikke 1 mia. kr. faldende ned fra himlen og ned i erhvervslivets lommer. Der vil jo være nogle, der skal betale den regning. Det må selv Liberal Alliance kunne se fornuften i.

Så med disse bemærkninger vil jeg sige, at Dansk Folkeparti naturligvis ikke støtter det her forslag. Vi sidder i øjeblikket sammen med andre partier og forhandler seriøst om en god fremtid for Post Danmark, men også for andre aktører, der måtte have interesse i at

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 17:21

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg kan starte med at berolige ordføreren med, at Liberal Alliance trods partinavnet ikke har tænkt sig at liberalisere hvad som helst, inklusive kronjuvelerne – var det sådan, det blev sagt?

Jeg skal bare lige høre, om jeg i forhold til privatiseringen forstod det korrekt: at Dansk Folkeparti er lodret imod en privatisering og dermed imod de planer, der allerede på nuværende tidspunkt ligger om på lidt længere sigt at privatisere postvæsenet?

Kl. 17:21

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 17:22

Kim Christiansen (DF):

Vi er ikke sådan pr. definition imod privatiseringer af statslige virksomheder; man skal bare gøre det med omtanke. Og det, jeg sagde i min ordførertale, var, at jeg i hvert fald ikke føler, at tiden er moden til her og nu, hvor vi står lige over for en liberalisering af hele postmarkedet, samtidig med at vi lige har haft en fusion med det svenske postvæsen, også at skulle lave en fuldstændig privatisering af det danske postvæsen. Jeg tror simpelt hen ikke, at tiden er til det, vil jeg sige til hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 17:22

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 17:22

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Ville det ellers ikke være det mest fair, når man har et liberaliseret marked, at der også er tale om private virksomheder, i stedet for at staten skal være aktør på et liberalt marked? Det er vel ikke rimeligt, at staten er aktør på et liberalt marked.

Kl. 17:22

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 17:22

Kim Christiansen (DF):

Nu vil jeg lige igen understrege, at Post Danmark jo er en statslig offentlig virksomhed. Det vil sige, at de kan agere på fuldstændig almindelige markedsvilkår, fuldstændig på linje med, hvis det var en privat virksomhed. Den mulighed gav vi dem i 1995. Så der er jo ingen begrænsninger i forhold til det. De eneste begrænsninger, Post Danmark har – det ville de også have som privat virksomhed – er i forhold til postloven. Længere er den jo ikke. Så jeg kan ikke se, at det vil ændre noget i forhold til Post Danmarks muligheder for at agere på et frit og liberalt marked.

Kl. 17:23

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det fru Henriette Kjær som konservativ ordfører.

(Ordfører)

Henriette Kjær (KF):

Vi i Det Konservative Folkeparti kan sådan set godt forstå de be-
væggrunde, der ligger bag det her forslag, nemlig at man gerne vil
konkurrenceudsætte posten og have en billigere postbetjening. Det
er vi sådan set fuldstændig enige i. Men det er, som om man er kom-
met en postgang for sent, om jeg så må sige, med det her forslag. For
dels foreslår man en privatisering – det er vi i gang med – dels fore-
slår man en liberalisering, og det er vi også i gang med.

Så vi er sådan set enige med Liberal Alliance, som jeg synes prø-
ver at opbygge en falsk uenighed med mange af partierne herinde.
For vi er sådan set alle sammen enige om, at vi skal lukke markedet
op, så andre aktører kan komme ind og prøve at se, om de kan løse
opgaven billigere og bedre. Det er det, vi er i fuld gang med at lave
et forlig om. Så må vi se, om der er private virksomheder, der er in-
teresseret i det. Senere går vi så videre med privatiseringen, og det
synes jeg sådan set er meget fornuftigt. Andet kan vi sådan set ikke
gøre for at nå det mål, Liberal Alliance også gerne vil nå.

Så vi Konservative må altså afvise Liberal Alliances forslag. Tak.

Kl. 17:24

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 17:24

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg tror, at jeg har forstået, at alle partier er enige om, at vi bliver
nødt til at liberalisere, for det siger EU vi skal. Det er vel fair nok. I
forhold til privatiseringen er flertallet øjensynligt ikke så bredt som i
liberaliseringsdiskussionen. Vi har både hørt den socialdemokratiske
ordfører, der i øvrigt også talte på vegne af SF, og Dansk Folkepartis
ordfører, der har været mere end almindeligt uldne over for den
planlagte privatisering, og derfor synes vi, at det kan være relevant
at få den diskussion på banen.

Jeg takker for, at Det Konservative Folkeparti er enige med os i
privatiseringsønsket, men jeg synes desværre, debatten har vist, at
det ønske ikke er så udbredt, som man kunne have ønsket sig.

Kl. 17:25

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 17:25

Henriette Kjær (KF):

Det kan godt være, at der er nogle, som hr. Simon Emil Ammitzbøll
synes lyder uldne, men vi har et forlig på det her område, så det er
altså vedtaget, at vi skal børsnotere posten, og det har jeg da en klar
forventning om også kommer til at ske.

Kl. 17:25

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Per Clausen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 17:26

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Jeg kan jo sådan set godt forstå, at hr. Simon Emil Ammitzbøll har
svært ved at få øje på det sikre flertal for en privatisering. I virkelig-
heden skyldes det vel kun EU-loyaliteten, at der i Folketinget er et
flertal for liberalisering. Jeg tror, hr. Simon Emil Ammitzbøll har
helt ret i, at hvor det for 10 år siden ville have været sådan, at En-
hedslisten kunne have stået alene med det standpunkt, at privatisering
og liberalisering er en rigtig dårlig idé, så er det i dag i virkelig-
heden sådan, at Liberal Alliance står fuldstændig alene med sit syns-

punkt. Muligvis på det her enkelte område er De Konservative enige
med Liberal Alliance, men det gælder ikke med hensyn til alle stats-
lige virksomheder, ved vi.

På det her område står Liberal Alliance relativt alene med det
standpunkt, at liberalisering og privatisering er den måde, man tack-
ler fremtidens udfordringer på. Det kunne være, at Liberal Alliance
bare er kommet lidt i utakt med tidsånden, og der kan jeg da så trøste
med, at det plejer at udligne sig lidt med årene, så det kan jo godt
være, at Liberal Alliance om 10-15 år er kommet i takt med tidsånden igen.

Det, som efter Enhedslistens opfattelse er det afgørende her, er at
sige, at årsagen til, at vi skal have et postvæsen, sådan set er, at der
skal leveres en serviceydelse til danskerne. Det handler om, at Ma-
ren i kæret, eller hvem det nu er, skal kunne være sikker på at få den
post og de pakker ud, som skal distribueres rundt i vores land. Man
kan selvfølgelig godt sige, at det i større og større udstrækning bliver
overflødigt, fordi man kan bruge de elektroniske systemer, men hvis
vi f.eks. tager spørgsmålet om pakker, er det sådan, at der ikke fin-
des noget computersystem, som er i stand til at transportere pakker-
ne, uden at det sker rent fysisk. Derfor er der altså brug for at få ting
transporteret rundt i vores land og få dem transporteret rundt på den
måde, som postvæsenet sådan set i mange, mange år har stået for.

Så er det rigtigt, at man på et tidspunkt i EU besluttede sig til, at
det her måtte man hellere få liberaliseret. Sådan set var man i Dan-
mark blandt de fleste partier rimelig hurtigt til at lave et forlig om, at
det skulle man også gøre her i Danmark. Nu er man så gået i gang
med at udtænke, hvordan man kan lave en liberalisering, som ikke er
nogen rigtig liberalisering, for sagen er jo, at hvis man liberaliserede
postudbringningen fuldstændig, ville det ikke være muligt at drive
en postservice i de tyndtbefolkede dele af Danmark uden massivt
statstilskud, og det vil man jo ikke. Derfor bliver der selvfølgelig
indført et bureaukratisk system med afgifter osv. for de virksomhe-
der, der forsøger at komme ind på markedet i fremtiden, sådan at de
er med til at betale og sikre, at der også foregår udbringning af post i
resten af landet.

Det synes vi i Enhedslisten er klogt og fornuftigt, når det nu ikke
kan være anderledes, men grundlæggende tror vi sådan set, at det
ville have været langt mere fornuftigt at lade Post Danmark stå for
den del af ydelsen, og at det ville være langt mere fornuftigt, hvis
man også lod Post Danmark stå for udbringning af de dele af post-
markedet, som er de voksende dele. Det synes vi ville være langt
mere fornuftigt, men nu kommer man til at lave en aftale om noget
bureaukrati og nogle afgifter osv., som Liberal Alliance vil skælde
meget ud over, men som er en forudsætning for, at der stadig væk
kan være postudbringning i hele landet. Så vores pointe er sådan set,
at liberalisering på det her område ikke er til fordel for nogen. Det
tror vi sådan set ikke.

Hvad angår privatisering, er jeg såmænd meget enig med de ord-
førere, der har sagt, at det er der ikke nogen aktuelle planer om, og
spørgsmålet er, om der nogen sinde bliver det, før der bliver tid til at
få lavet beslutningen om. Det er jo ikke gået så vældig godt med at
få aktienoteret alle de virksomheder, som skiftende alliancepartnere
her i Folketinget har besluttet skulle sættes på aktier og sælges. Så
mon man når det med Post Danmark. Det tror jeg sådan set ikke.

Kl. 17:29

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll som ordfø-
rer for forslagsstillerne.

Kl. 17:29

(Ordfører for forslagsstillerne)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg vil gerne sige tak for debatten og tak for, at vi har fået noget af
diskussionen ud fra den meget brede forligskreds' forhandlingsloka-

ler, så hr. Per Clausen og jeg også kunne være med i diskussionerne. Det var jo sådan set et af formålene med at fremsætte forslaget her.

Nu er der mange, der har diskuteret liberalisering, og hvad det angår, kan jeg bare gentage, at selv om vi ikke er meget for skulle presses til alt muligt, heller ikke fra EU's side, er vi dog glade for, at EU virkelig har fået gang i liberaliseringsønskerne hos diverse partier, og hos nogle mere end hos andre, kan man jo godt høre. Man kan jo godt høre, at det er meget ægte følt i regeringspartierne, og det er vi jo glade for. Det er også de partier, vi føler os tættest forbundet med her i Folketinget, så det er der ikke noget overraskende i. Men man kan også godt høre, at resten af forligskredsen nok mere er blevet liberale på grund af tvang fra EU end ud fra et meget dybtfølt ønske om at liberalisere det danske postvæsen.

Fuldstændig det samme gør sig gældende i forhold til privatiseringsdiskussionen, hvor man jo igen kan høre, at regeringen ønsker det af et godt hjerte – det er vi glade for, og igen føler vi os meget på linje her – mens man kan høre, at den øvrige forligskreds er mere eller mindre ulden omkring det her, som man på 5 års sigt har en hensigt om skal gennemføres. Vi ville gerne have, at man satte mere gang i det og fik privatiseret Post Danmark hurtigere, og jeg vil gerne inddrømme over for hr. Kim Christiansen, Dansk Folkepartis ordfører, at det er klart, at Liberal Alliance også synes, der er andre statslige virksomheder, man med fordel kunne privatisere og dermed afhænde.

Så er der diskussionen om, hvornår det er betimeligt at sælge statsligt ejede virksomheder. Hvis man lytter til den politiske diskussion i dette land, er det korte svar: Aldrig! Enten går de godt, og så er der jo ingen grund til at sælge dem, eller også går de skidt, og så er de ikke så meget værd, som de kunne være. Sådan lyder det almindelige politiske ræsonnement, og her vil jeg sådan set godt have lov til at kvittere for i hvert fald den tilgang, som Enhedslistens ordfører, hr. Per Clausen, har, nemlig at man går ind og ser på, om det er en god idé eller en dårlig idé, at staten skal eje bestemte virksomheder. Liberal Alliance er ikke enig med Enhedslisten i konklusionen på det spørgsmål – det kan ikke komme som en overraskelse for nogen – men helt grundlæggende er det afgørende, at vi træffer beslutning om, hvorvidt det er en god idé eller en dårlig idé. Vi mener fra Liberal Alliances side, at det er en god idé, og vi kvitterer som sagt for, at vi kunne høre, at også regeringspartierne synes det.

Vi synes, det er godt at have fået diskussionen lidt uden for de lukkede forhandlingslokaler, og jeg vil også godt sige, at vi holder meget øje med, i hvilken grad man liberaliserer. Vi synes, det er mærkeligt, man ikke har kunnet gøre det før, men først når EU tvinger en til det, for vi synes sådan set, at når Sverige har gjort det allerede i begyndelsen af 1990'erne, burde man også have kunnet gøre det i det her land. Men som på så mange andre områder er det efterhånden gået op for mig, at Sverige er overraskende langt fremme. Både når det gælder liberaliseringer, manglende forbud, lavere skatetryk og mere frihed til borgerne er Sverige faktisk overraskende langt fremme. Det vækker fordomme hos de fleste danskere, men sådan er det, og det skyldes måske, at der både i starten af 1990'erne og igen nu har været borgerlige regeringer, der virkelig har turdet føre borgerlig liberal politik – en ting, som vi fra Liberal Alliances side også håber får en lidt højere profil under den borgerlige regering, der forhåbentlig fortsat er efter næste valg, men forhåbentlig også på en lidt bredere basis, bl.a. fra Liberal Alliances side.

Men tak for debatten. Vi har fattet budskabet om, hvordan der vil blive stemt, og sådan er det jo, når der er en så bred forligskreds, som der er. Og når det eneste andet parti uden for forliget ud over forslagsstillernes er et meget socialistisk parti, er det klart, at der ikke vil være opbakning til forslaget, og derfor kan jeg allerede nu meddele, at det ikke er et forslag, vi vil lade komme til afstemning. Det er der trods alt ingen grund til at vade ud i. Men tak for debatten.

Kl. 17:33

Anden næstformand (Søren Espersen):
Tak til ordføreren for forslagsstillingerne.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Trafikudvalget, og hvis ingen gør indsigelse herimod, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

20) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 156:

Forslag til folketingsbeslutning om totalt rygeforbud på folkeskoler, privat- og friskoler.

Af Christine Antorini (S) m.fl.

(Fremsættelse 16.03.2010).

Kl. 17:34

:

(Punktet er udgået af dagsordenen).

Det næste punkt på dagsordenen er:

21) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 167:

Forslag til folketingsbeslutning om øget kvalitetssikring af rekruttering af udenlandske studerende.

Af Christine Antorini (S) m.fl.

(Fremsættelse 26.03.2010).

Kl. 17:34

:

(Punktet er udgået af dagsordenen).

Det næste punkt på dagsordenen er:

22) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 208:

Forslag til folketingsbeslutning om at styrke danske computerspil.

Af Mogens Jensen (S) m.fl.

(Fremsættelse 08.04.2010).

Kl. 17:34

Forhandling

Anden næstformand (Søren Espersen):

Forhandlingen er åbnet. Kulturministeren.

Kl. 17:34

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Computerspil er naturligvis et vigtigt indsatsområde for regeringen; det er det både kulturpolitisk og erhvervspolitisk. Derfor har regeringen igangsat flere konkrete initiativer, der skal styrke danske computerspil – initiativer, der imødegår de udfordringer, som det fremsatte

forslag nævner. Det er vigtigt at holde sig for øje, at computerspil både er erhverv og kultur, og uden kulturindholdet kan det være svært at udvikle et salgbart computerspil.

Trods en verdensomspændende økonomisk krise og tilbageholdenhed hos forbrugeren, går det fremad for computerspilbranchen. De har et produkt, som oplever en stigende efterspørgsel, og det skyldes ikke mindst, at computerspil er tidens underholdningsmedie, som kan tilpasses alle tekniske platforme, og samtidig er det en branche, som opfinder nye forretningsmodeller på stribet. Helt af sig selv går det nu alligevel ikke. En overvejende del af de mindre danske spilfirmaer oplever problemer med at skaffe kapital til investering og udvikling. Det samme billede tegner sig i resten af Europa. Der ligger derfor en erhvervspolitisk udfordring i at skabe de rette rammebetingelser for udvikling af et erhverv, som hovedsagelig består af mindre virksomheder. Dette er regeringen allerede i gang med.

Med bl.a. Socialdemokraterne indgik regeringen en aftale om styrkelse af kultur- og oplevelsesøkonomien i Danmark. Som et resultat heraf blev der oprettet fire oplevelseszoner for de kreative erhverv. Computerspil blev udvalgt til en af zonerne. Computerspilzonen skal etablere rammerne, der gør det muligt at udvikle spilbranchen til en sund internationalt orienteret branche med virksomheder gearret til vækst. Zonen har et budget på omkring 18 mio. kr. over de næste 3 år, hvoraf regeringen har bidraget med halvdelen.

Jeg vil derfor ikke undlade at bemærke, at jeg undrer mig over, at Socialdemokraterne fremsætter beslutningsforslag om et område, hvor Socialdemokraterne i forvejen indgår som forligspartner. Det er jo lidt som at ville både blæse og have mel i munden.

Som kulturminister har det kulturpolitiske element i computerspil naturligvis min interesse. Her har vi fokus på det indhold, som vi kan tilbyde et voksende antal danske børn og unge, der dagligt bruger en stor del af deres tid på computerspil. Derfor har Kulturministeriet de senere år iværksat en række initiativer, der skal styrke den indholdsmæssige udvikling i computerspil. Det drejer sig om kulturpolitiske computerspil i et nyt satsningsområde i den indeværende filmaftale, hvor der fordeles støtte til udvikling af computerspil på dansk, der har børn og unge som målgruppe. Der blev afsat i alt 12 mio. kr. til ordningen, som udløber med den nuværende filmaftale i år, og den fremtidige indsats vil blive forhandlet i forbindelse med indgåelse af filmaftalen for 2011 og 2014. Branchen har taget rigtig godt imod dette tiltag, og min umiddelbare vurdering er, at ordningen har givet udviklingen det rette skub.

Det er også helt basalt for branchens fremtid at få folk uddannet til at udvikle computerspil. Det er grunden til, at den tværfaglige computerspilsuddannelse er gjort permanent og er blevet forankret på filmskolen, så vi sikrer en løbende udklækning af fagligt kompetente spiludviklere.

Med hensyn til de fem specifikke fokusområder, som forslaget indeholder, har jeg meget svært ved at være uenig. Selvfølgelig skal vi have en stærk dansk computerspilbranche, vi skal have bedre danske computerspil – man kan altid gøre det lidt bedre – vi skal også have talentudvikling, ellers kommer vi ingen nye veje, og E-sport er et socialt og sportsligt tilbud, som er kommet for at blive, og som nu er optaget i flere af DGI's landsforeninger. Der er blot forskellige måder at forfølge målene på; man kan som forslagsstillerne bruge 47 mio. kr. yderligere årligt og følge op med pålæg til den offentlige sektor – og så er forslaget endda kun delvis finansieret af Socialdemokraternes eget finanslovsforslag for 2010, og det forholder sig slet ikke til den vedtagne finanslov for 2010.

Derfor kan man også som regering fortsætte det målrettede arbejde med at styrke erhvervet ud fra dets egne præmisser og tage ét skridt ad gangen. Vi skal passe på med ikke at ødelægge et sundt og blomstrende erhverv ved at vikle det ind i et spindelvæv af offentlige pålæg og støtteordninger, som det så skal tilpasse sig.

Flere af de initiativer, som jeg har nævnt, er en del af politiske aftaler med Socialdemokraterne, som jeg er glad for, og jeg ser derfor meget optimistisk på det fortsatte politiske samarbejde om udvikling af den danske computerspilbranche, men jeg finder det ikke nødvendigt at udarbejde en egentlig handlingsplan, som forslagsstillerne her har foreslået. Vi er i gang, og derfor kan regeringen ikke støtte det fremsatte forslag.

Kl. 17:39

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Mogens Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 17:39

Mogens Jensen (S):

Jeg må sige, at jeg synes, det lyder mærkeligt, når ministeren siger, at vi har et forlig omkring computerspil, og så kan Socialdemokratiet ikke fremsætte beslutningsforslag. Vi har et forlig omkring kultur- og oplevelsesøkonomi, og vi har et filmforlig, vi har ikke et særskilt forlig om computerspil, det håber jeg at ministeren vil medgive. Og når vi nu fremsætter det her beslutningsforslag, er det jo, fordi der er behov for et særligt fokus på computerspilområdet, fordi det er i rivende vækst og Danmark gør sig internationalt voldsomt gældende på området i øjeblikket, men der mangler en lang række erhvervspolitiske tiltag og også kulturpolitiske tiltag, for at vi kan fremme computerspil og udnytte det potentiale, der er.

Derfor vil jeg spørge ministeren, om ministeren ikke er enig i, at vi bør have en samlet aftale om computerspil, gerne i tilknytning til det næste filmforlig. Jeg kunne forstå, at ministeren er enig i, at de fokusområder, vi har opregnet, er de rigtige; er det så noget, ministeren vil bidrage til i forbindelse med det kommende filmforlig?

Kl. 17:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Kulturministeren.

Kl. 17:40

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Jo, men jeg kan da sige, at i forbindelse med det kommende filmforlig bliver Socialdemokratiet inviteret med, for det er her, den store sum ligger i forbindelse med computerspiludviklingen, og derfor er det også ubetids i dag at sætte kroner og øre på.

Vi er enige om, at det er en vigtig branche, det er en branche i vækst, den giver oplevelser, og den giver indtægter. Så derfor er jeg meget opmærksom på det. Vi har også kunnet læse i aviserne de seneste dage, at nogle, der har meget forstand på det, siger, at nu skal vi jo altså også passe på, at vi ikke gør det her til et statsafhængigt område, og at vi skal huske på, at det altså også er markedsrelateret. Så lægger jeg også meget vægt på, at alle de priser, man har fået, og som hr. Mogens Jensen med rette nævner, viser, hvor dygtige de er, men det bliver ikke ved af sig selv, uden at der også er talentudvikling, og det vil vi godt være med til.

Men nu ligger det altså meget fornuftigt i forbindelse med filmforliget, og lad os se på det dér.

Kl. 17:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Mogens Jensen.

Kl. 17:41

Mogens Jensen (S):

Det opfatter jeg som et tilsagn fra ministeren om, at computerspil vil udgøre en særskilt forhandling i tilknytning til filmforhandlingerne, og at ministeren er enig i, at her skal vi også skabe rammerne i hvert fald for den kulturpolitiske satsning på film i de kommende år.

Kan ministeren også sige, om regeringen vil være villig til at afsætte ressourcer til det? Vi ved jo, at vi de sidste 4 år har støttet computerspil med 3 mio. kr. i produktionsstøtte om året, og til sammenligning er investeringerne i film 400 mio. kr. Mener ministeren ikke, at vi skal udnytte det potentiale, som Danmark har på det her felt, ved også at sørge for, at vi investerer på området, og også sådan, at vi sikrer, at der kommer danskproducerede computerspil, og at alle de mange danske brugere ikke skal nøjes med alt det amerikanske, vi får hældt ind over landets grænser?

Kl. 17:42

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:42

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Det sidste er jo vigtigt, og det hænger jo også sammen med vores sprogpolitik. Så selvfølgelig har hr. Mogens Jensen ret i, at det er vigtigt, at vi ikke kun er afhængige af amerikanske produkter, især fordi vi selv er så dygtige til at lave dem og kan sælge dem til Amerika den anden vej rundt.

Jeg vil ikke stå her ved en førstebehandling og tage hul på filmforliget. Der er flere end de penge, som hr. Mogens Jensen nævner, for der er mange forskellige puljer; Erhvervs- og Økonomiministeriet er også inde over i forbindelse med oplevelseszonen. Så der er mange forskellige ting, som er med inde, og som gør, at billedet er bedre og bredere end det, hr. Mogens Jensen giver indtryk af.

Men det korte af det lange er, at vi skal have udviklet det, vi skal have støttet talenterne, vi skal have fremmet den danske produktion – også af hensyn til oplevelsen for børn og unge – og det skal vi satse på i filmforliget. Men statskassen er jo ikke udtømmelig, og derfor kan jeg ikke stå og love kroner og øre på indeværende tidspunkt.

Kl. 17:42

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til kulturministeren. Herefter er det Venstres ordfører, hr. Troels Christensen.

Kl. 17:43

(Ordfører)

Troels Christensen (V):

Jeg er meget enig i kulturministerens betragtninger om det her vigtige emne. Computerbranchen og spilbranchen er jo i rivende udvikling, og der er simpelt hen ingen tvivl om, at den danske spilbranche har et kæmpe udviklingspotentiale. Venstre er også meget optaget af selve branchens situation og følger den tæt. Som det er blevet sagt, er vi også meget tilfredse med, at vi får flotte priser; »Hitman« og »Max and the Magic Marker« høster stor international anerkendelse. Vi kan altså noget på det her felt, vi har førertrøjen, Danmark indtager en særdeles fremtrædende position inden for computerspil. Det skal vi selvfølgelig for alt i verden forfølge, og vi skal sikre, at vi kan bevare den position.

Vi ved samtidig, at den slags fornemme resultater jo kun opnås, gennem at vi holder en hånd under det og målrettet støtter det fra oftest side. Derfor er vi også glade for den positive udvikling, oplevelseszonen for computerspil er med til at sikre, og vi er, som det allerede er sagt, indstillet på om muligt at videreføre den støtteordning, når den udløber om godt og vel et års tid.

Vi er i Venstre i det hele taget meget opsat på at sikre ordentlige forhold for computerspilbranchen, og det er jo netop også derfor, at den er udvalgt sammen med mode, sammen med musik, sammen med madkultur. Det er indsatsområder, vi har valgt ud, vi har prioriteret, og det er noget, som vi ser et kæmpe potentiale i. Derfor glædede det os også meget at læse her forleden i, jeg tror, det var Berlingske Tidende, at direktøren for computerspilzonen også giver ud-

tryk for den tydelige anerkendelse og velvilje, han har oplevet her hos os politikere, og for den opmærksomhed, som vi politikere har vist selve computerspilområdet. Jeg vil citere direktøren, som siger:

»Computerspilzonen har sammen med en række førende partnere i den danske branche skabt en sammenhængende handlingsplan, der erhvervs- og kulturpolitisk giver Danmark sin del af væksten.«

Hovsa, er det ikke sådan en handlingsplan, som forslagsstilleren her efterspørger? Vil Socialdemokraterne have en ny handlingsplan, og hvad skal der i så fald ske med den handlingsplan, der allerede eksisterer?

Nej, for mig og Venstre virker forslaget allermost som symbolpolitik, som vi efterhånden har set nogle gange på det kulturpolitiske område, og det kan Venstre ikke støtte.

I Venstre har vi ligesom direktøren tiltro til, at den eksisterende handlingsplan er udarbejdet af de virkelige eksperter på området, og den har jo allerede skabt fine resultater. Vi er naturligvis indstillet på at sikre en fortsat stærk computerspilbranche, på at skabe mulighed for udvikling af endnu bedre danske computerspil og på at pleje talentudviklingen. Vi mener blot, at det arbejde, der allerede er i gang, tager fint hånd om disse ting, og det har vi nu også computerspilzonens egne ord for.

Vi ser frem til at tage hul på forhandlingerne om den nye filmaftale, og her vil Venstre være garant for, at computerspilbranchen bliver tilgodeset i et sådant omfang, at det vil afspejle det store potentiale, der er i branchen.

Kl. 17:47

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Mogens Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 17:47

Mogens Jensen (S):

Det må jo undre, at Venstres ordfører står her og spørger, hvorfor Socialdemokraterne vil have en handlingsplan, når det handler om computerspil. Det er jo, fordi branchen selv efterlyser en sådan og efterlyser handling på området fra politikernes side. Jeg forstår slet ikke, at hr. Troels Christensen ikke rækker en hånd ud her i dag, for så vidt jeg er informeret, har Venstre selv stående i sit medieudspil, at man ønsker at styrke computerspil. Men det er selvfølgelig, fordi forslaget kommer fra Socialdemokraterne – som jo egentlig bare lægger op til, at vi skal forhandle om det – at Venstre ikke kan støtte det. Må jeg citere den direktør, som hr. Troels Christensen selv stod og fremhævede oppe på talerstolen:

Vi har som minimum brug for at få forlænget og udvidet den danske pulje, så vi kommer op på 20 mio. kr. om året, lyder det fra Jan Neiiendam.

Når nu ordføreren er så glad for direktøren, er det så noget, som Venstres ordfører vil være med til at føre ud i livet?

Kl. 17:48

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:48

Troels Christensen (V):

Jeg vil sikre, at computerspilbranchen får optimale muligheder for at udvikle sig, og det er jo netop også derfor, vi har valgt computerspil, hvilket hr. Mogens Jensen jo også selv har været bannerfører for.

For vi synes, at det er en god idé, at det får den opmærksomhed, at det får den her ekstra zone at arbejde i og udvikle sig i. Den er valgt foran mange andre brancher. Så vi synes, at det er rigtig, rigtig godt, og at vi er godt på vej.

Nu åbner vi op for filmaftalen, og der kan hr. Mogens Jensen jo også bidrage med sine forslag, og så håber vi på, at vi sammen kan få en filmaftale, hvor computerspillene måske får meget større og

vigtigere plads. For vi finder, at det er meget, meget vigtigt, at vi forfølger det udviklingspotentiale, der i computerspilbranchen.

Kl. 17:49

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Mogens Jensen.

Kl. 17:49

Mogens Jensen (S):

Jeg tror, at det kan være vanskeligt for folk at forstå, når Venstres ordfører står og siger, at man vil gøre alt for computerspil, og at man bakker op. Hvorfor afviser Venstre så et beslutningsforslag, hvori der står, at man beder regeringen om at komme med et udspil til nogle forhandlinger med Folketingets partier om det? Altså, jeg fatter det jo ikke. Den her direktør, som hr. Troels Christensen fremhævede, siger jo også selv, og det er igen fra Berlingske Tidende:

I praksis har den danske computerspilbranche ingen talentstøtteordninger, og der er rigeligt af projekter, som man bør støtte. Derfor er det nødvendigt, at politikerne i forbindelse med medieforliget tager stilling til, om man vil støtte op om en branche.

Der er altså en række udtalelser fra den direktør, der kræver at få politisk handling, og det eneste, jeg hører fra Venstre her i dag, er: Ja, vi har skrevet, at vi gerne vil støtte det, men det betyder ikke så meget. Kan vi få et klart svar? Vil Venstre være med til at lave en handlingsplan om styrkelse af computerspil i forbindelse med filmforliget, når vi nu skal indgå det senere på året?

Kl. 17:50

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:50

Troels Christensen (V):

Jeg vil sige til hr. Mogens Jensen, at det jo er sådan med støtte, når vi skal erhvervsudvikle, at det altså er vigtigt, at vi ikke går ind og laver nogle ordninger og noget mismask, der rager ind i hinanden, så det enkelte firma skal sætte sig ind i, at nu er det den og den støtteordning, der kører, og at nu er det den og den handlingsplan, der kører. Det giver meget, meget mere forvirring, end godt er.

Så har vi det også sådan, at vi nok tænker lidt mere på, hvor pengene skal komme fra, end hr. Mogens Jensen og hr. Mogens Jensens parti har for vane. Altså, til det med at udvide og udvide vil jeg sige, at jeg her sidder med en liste over, hvad der – bare på kulturområdet – er kommet af beslutningsforslag. Vi nærmer os 200 mio. kr. fra forslag til nye tiltag. Altså, hvor skal pengene komme fra? Der må også gerne være lidt seriøsitet i de ting, der foregår.

Kl. 17:51

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Herefter er det Dansk Folkepartis ordfører hr. Kim Christiansen.

Kl. 17:51

(Ordfører)

Kim Christiansen (DF):

Min viden om computerspil strækker sig primært til, når jeg spiller det sammen med børnene, men da vores sædvanlige ordfører på området, fru Karin Nødgaard, ikke kan være her i dag, skal jeg læse hendes ordførertale op:

Der hersker ikke tvivl om, at computerspil er en stadig stigende del af vores hverdag, og at der er en øget interesse både på udviklingssiden og blandt et øget antal brugere. Fra offentlig side har der også været en interesse i at styrke området med bevillinger. Det har man bl.a. kunnet se, ved at der er opnået udviklings- og produktionsstøtte gennem Det Danske Filminstitut. Denne ordning udløber i år,

og derfor vil det selvfølgelig være oplagt, at der i forbindelse med en ny filmaftale bliver kigget på, hvordan man fremover vil kunne fortsætte denne støtte.

Når vi her i salen behandler beslutningsforslag fra oppositionen, er det ikke noget nyt, at der er ønske om en national handlingsplan. Dansk Folkeparti finder måske ikke ligefrem på nuværende tidspunkt, at det mest presserende er at få udarbejdet en sådan handlingsplan, men vil gerne have, at vi har fokus på området.

Det bør være et krav, når vi drøfter computerspil og de mange muligheder, der er for spiludvikling, at man også har en drøftelse om og en vurdering af, hvordan den fremtidige støtte skal være, og hvad den skal rettes imod. Det er påkrævet, at der ikke kun fokuseres på de mange fordele, der er ved computerspil, men at der også bliver foretaget en vurdering af, hvilke farer der kan lure, og som vi bør forholde os til, f.eks. spilafhængighed, det vil sige, at vi skal forholde os kritisk.

I forbindelse med udbuddet af typer af spil og kvaliteten deraf vil der være brug for bevågenhed. Der er nok ikke mange, der er i tvivl om, at der er meget stor forskel på de tilbud, man får som forbruger, og at det er nemmere at kontrollere de vilkår, der er på det danske marked og i danskproducerede spil, der lanceres på markedet.

I Dansk Folkeparti er vi opmærksomme på, at der er en udvikling på området, som sker så hurtigt, og at der på tværs af aldre er øget interesse for at spille. Derfor er det selvfølgelig vigtigt, at der er noget kvalitativt godt at tilbyde. Når brugergruppen er de yngste årgange, findes der faktisk en del danskproduceret, som er godt, og som har en positiv indvirkning på spillerens læring og udtryksevne. Når man nærmer sig teenagealderen eller er i årene som teenager, er der et væld af muligheder, som er af meget forskellig kvalitet og med et til tider meget specielt indhold, som kan diskuteres.

Jeg mener, at det er vigtigt, at vi er realistiske og anerkender, at der er en verden af computerspillere, som ikke er specielt nørdede, men som er som alle andre, blot med en interesse for spil på computer i stedet for eksempelvis at spille fodbold – eller som et supplement til fodbold.

Det er blevet en fritidsbeskæftigelse på lige fod med så meget andet, og vi anerkender, at det er et område, som kræver bevågenhed, hvilket det også har fået i den nugældende filmaftale samt i den beslutning, der blev truffet under forliget om oplevelsesøkonomi fra 2007, hvor der blev etableret en computerspilzone.

Endvidere arbejder Filmskolen også med uddannelse af folk til computerspilbranchen, så alt i alt er det et spørgsmål om at arbejde videre med de tiltag, der er etableret. Derfor finder Dansk Folkeparti ikke, at det er løsningen at lave en handlingsplan, og vi støtter derfor ikke forslaget.

Kl. 17:54

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Herefter er det SF's ordfører, fru Pernille Frahm.

Kl. 17:54

(Ordfører)

Pernille Frahm (SF):

Tak. Det her er jo et forslag, der handler om oplevelsesøkonomien eller i hvert fald en del af den, og det er sådan, at vi forleden dag havde en konference herinde i Folketinget om oplevelsesøkonomien, som er den hurtigst voksende branche, vi har lige for øjeblikket. Det er også en branche, hvor væksten tilsyneladende er fuldstændig uafhængig af finanskrisen, og computerspil er en vigtig og spændende del af det her.

Tre ud af otte priser på Independent Games Festival i San Francisco går til danske computerspil. Det synes jeg tyder på, at det er en branche, der virkelig har fat i noget af det rigtige. E-sporten er et nyt og hurtigvoksende felt, hvor det er vigtigt at vi sætter ind for at sik-

re, at danske producenter får en chance, og at dansk kreativitet kommer på banen.

I SF er vi meget positive over for forslaget, og vi vil meget opfordre ministeren til at indkalde ordførerne til en snak om, hvad vi kan gøre på området her, men også, og det er måske den vigtigste del, men nu kan jeg se, at ministeren er anderswo engageret lige for øjeblikket, og det er sjovere at snakke til ham, når han hører efter ...

Hvad jeg ville sige, var, at jeg synes, at ministeren ud over at indkalde forhandlerne også skulle tage fat på at få et samarbejde med to andre sagsministre, for hele den her oplevelsesbranche og oplevelsesøkonomi, hvor e-sporten jo hører med, har nogle problemer, i forhold til hvad det er for nogle arbejdsmarkedsregler, og hvad det er for nogle bestemmelser, vi har også for dagpengeområdet. Det var en af de ting, der fremgik på den høring, vi havde herinde i mandags.

Derfor synes jeg, at det ville være fint, hvis man fik et samarbejde mellem kulturministeren, økonomi- og erhvervsministeren og beskæftigelsesministeren for at få sat et arbejde i gang, for at få sat gang i en udvikling, som kan opdatere vores erhvervspolitik, dansk erhvervspolitik, sådan at det også passer til det arbejdsmarked, som oplevelsesøkonomien, herunder e-sport- og computerspilbranchen, er en del af. Tak for ordet.

Kl. 17:57

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Ministeren har en forpligtelse til at være i salen, men ikke nødvendigvis til at høre efter. Man kan hive en hest til trugget, men man kan ikke tvinge den til at drikke. Sådan er det.

Herefter er det den konservative ordfører, hr. Henrik Rasmussen.

Kl. 17:57

(Ordfører)

Henrik Rasmussen (KF):

Det Konservative Folkeparti ved, at der er et stort vækstpotentiale i spilindustrien. Derfor har vi også sammen med regeringen og Socialdemokratiet indgået et forlig om de fire vækstzoner via oplevelsesøkonomien, der er henlagt under Erhvervsministeriet med kløgt, fordi en virksomhed under vækst ikke skal basere sit vækstpotentiale på kulturstøtte, men på konkurrenceevne i forhold til det øvrige marked.

Derfor blev der til forliget om danske computerspil valgt en af de fire oplevelseszoner. Jeg har derfor også svært ved at forstå, hvorfor vi skal stå og diskutere det her i dag, når der allerede er indgået et forlig på det her område. Jeg vælger at se det, som om det er Socialdemokratiet, der vælger at lefle for en enkelt nicheorganisation, hvilket jeg synes er ganske upassende, da vi er nødt til at se hele den her store vækstvirksomhed i en langt større sammenhæng.

Der er allerede igangsat flere initiativer med det formål at styrke danske computerspil, da vi mener, at computerspil er et vigtigt indsatsområde, ikke kun kulturpolitisk, men så sandelig også erhvervspolitisk. På trods af den økonomiske krise og forbrugernes tilbageholdenhed er det gået ganske godt for computerspilbranchen. Computerspil er stigende efterspurgt, og branchen opfinder ligeledes også hele tiden nye forretningsmodeller, hvilket er ganske vigtigt at have for øje. Det er ikke lige nemt, det anerkender vi. De mindre danske og europæiske spillefirmaer oplever problemer med at skaffe kapital til udvikling og til investeringer. De er også udsat for en erhvervspolitik, som er udformet til at mønstre de rette rammer for udviklingen af det erhverv, der primært består af mindre virksomheder.

Vi har som sagt allerede iværksat disse initiativer under Erhvervsministeriet. Derfor kan Det Konservative Folkeparti ikke støtte dette beslutningsforslag.

Kl. 17:59

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Mogens Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 17:59

Mogens Jensen (S):

Jeg synes, det er sådan lidt sørgeligt, at den konservative ordfører, fordi der er et parti, der har nogle visioner på et område, sådan blot beskriver det, som om det bare er spørgsmål om at ville lefle for en nicheorganisation. Det kan jo ikke være ordføreren ubekendt, at Socialdemokratiet, i øvrigt sammen med SF og Det Radikale Venstre og Enhedslisten, på en lang række områder har fremsat forslag, der også omhandler andre områder, f.eks. musikområdet og dertil andre. Det synes jeg da ærlig talt at ordføreren skulle have respekt for. Så kan man være uenig i indholdet, men det, jeg ikke helt forstod her, var, hvad det er, Det Konservative Folkeparti vil gøre for at styrke danske computerspil, for det er jo helt tydeligt med det, som er kommet fra branchen, at initiativer er sat i gang – det er rigtigt, at dem har vi også været bannerfører for og har fået slæbt De Konservative med til – men hvad vil De Konservative ud over dette gøre for at sikre nyvækst inden for branchen?

Kl. 18:00

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 18:00

Henrik Rasmussen (KF):

Jeg synes, at jeg sagde det meget klart i mit indlæg, nemlig at det er vigtigt, at det her bliver set som et erhvervspolitisk udviklings- og vækstområde, så det ikke er en kulturpolitisk støtte. For hvis det er sådan, at man underbygger virksomhedernes vækstpotentiale med kulturstøtte, så er jeg ret sikker på, at vi ikke kommer ret langt i det store og ganske udlænd med at få den økonomi og de arbejdspladser ud af det, som vi alle sammen håber på kommer. Det er jo i virkeligheden en ganske vigtig industri, som vi har med at gøre her.

Kl. 18:01

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Mogens Jensen.

Kl. 18:01

Mogens Jensen (S):

Jeg forstår ikke et ord af, hvad den konservative ordfører siger nu. Siger han, at computerspil kun skal udvikle sig erhvervspolitisk og inden for erhvervspolitikens rammer? Ordføreren har lige stået og sagt, at det også er kulturpolitik og kulturstøtte. Er vi ikke enige om, at det her er både-og? Altså, vi skal skabe nogle erhvervsmæssige rammer, der gør, at den her branche kan udvikle sig, men det er også nødvendigt at give noget kulturstøtte, ligesom vi støtter film, i forhold til at sikre et dansk indhold og noget, der tager udgangspunkt i dansk tradition. Er det ikke korrekt?

Hvilke erhvervspolitiske tiltag vil ordføreren og Det Konservative Folkeparti tage for at sikre en bedre udviklingsmulighed for den her branche? Bare tre forslag, det kunne være fint at høre.

Vil Det Konservative Folkeparti være med til at sikre kultur- og kunststøtten til produktion af danske computerspil også i årene fremover?

Kl. 18:02

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 18:02

Henrik Rasmussen (KF):

Jeg vil sige, at det ikke er korrekt, hvad hr. Mogens Jensen siger, for man støtter jo lige præcis computerspilbranchen via Erhvervsministeriet, hvor man gør det som en af de fire oplevelseszoner. Der er man jo netop meget fokuseret på, at dette har et stort vækstpotentiale

for Danmark. Det anerkender vi, og det underbygger vi, og det er dér, vi giver den naturlige støtte, som vi mener der skal til.

Derudover er vi naturligvis forbeholdne over for, hvor sundt det er for en virksomhed at få yderligere støtte, når det er en sådan vækstvirksomhed.

Kl. 18:02

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 18:03

Leif Lahn Jensen (S):

Hører jeg ordføreren sige, at det kun skal være erhvervspolitisk, man støtter det, for det lyder, som om det kun skal være det?

Samtidig synes jeg heller ikke, at hr. Mogens Jensen fik noget svar på, hvad man ellers vil gøre, for jeg hører også, at ordføreren synes, at det er rigtig, rigtig godt. Men hører jeg også ordføreren sige, at man støtter *nok*, altså at man erhvervsstøtter nok, at staten støtter den her del af spilbranchen nok?

Kl. 18:03

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 18:03

Henrik Rasmussen (KF):

Det siger jeg overhovedet ikke. Jeg siger, at jeg forholder mig til det beslutningsforslag, som er fremsat af Socialdemokratiet her, hvor man ønsker, at der skal laves en handlingsplan for området. Den er jeg nødt til at tage afstand fra, for jeg mener ikke, at det er nødvendigt at lave en handlingsplan på dette område nu, på grund af at en brancheorganisation ønsker det. Jeg kan jo godt følge med i branchen, og jeg kan også godt se, hvordan og hvorledes andre virksomheder evner at manøvrere i dette lavvækstområde, som det er i øjeblikket.

Kl. 18:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til den konservative ordfører. Herefter er den radikale ordfører, fru Bente Dahl.

Kl. 18:04

(Ordfører)

Bente Dahl (RV):

Da den radikale ordfører ikke kan være til stede, skal jeg på vore vegne meddele helt kort, at vi støtter forslaget.

Kl. 18:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det Enhedslistens ordfører, hr. Per Clausen.

Kl. 18:04

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Nu er det jo ikke så usædvanligt, at vi behandler forslag om nationale handlingsplaner. Man kan vel sige, at nationale handlingsplaner plejer at være en god idé, når det er regeringen, der kommer med forslaget, og en skidt idé, når det er oppositionen, der kommer med forslaget. Sådan er det selvfølgelig også i dag – det er ikke overraskende. På den anden side kan man selvfølgelig også sige: Jamen hvad kunne være en særlig grund til, at der var brug for at lave en sammenhængende handlingsplan på det her område?

Det synes jeg i hvert fald at der er en ting der taler for, og det er den kompleksitet, som jeg faktisk synes er på det her område, forstået på den måde, at hvis man udelukkende opfatter det som erhverv og erhvervspolitik, tror jeg at man får en skæv vinkel på diskussio-

nen om computerspil. Det er jo ikke, fordi det ikke er erhvervspolitik, og det er ikke, fordi det ikke også er et erhverv, der på mange områder klarer sig ganske glimrende, og hvor man derfor også godt kunne diskutere, om der var behov for yderligere støtte, og måske nå frem til den konklusion, at det var der ikke.

Men efter Enhedslistens opfattelse er der også, når vi snakker computerspil, en række andre elementer, der gør det særlig interessant og vigtigt at udvikle og sikre det, man kunne kalde en dansk computerspilsindustri og dansk computerspilskultur.

Der er hele spørgsmålet om, hvilken rolle computerspil kan spille i undervisningssektoren, i uddannelsessektoren. Jeg tror, at de fleste i hvert fald i min alder er gået fra at have sådan en oplevelse af, at det nok var noget, der måske var lidt usundt og tvivlsomt at beskæftige sig med – fordi de unge mennesker og børn hellere måtte løbe rundt ude på græsplænen og spille fodbold, ligesom vi gjorde, med de skadevirkninger, det gav i det lange løb – men efterhånden har opdaget, at der faktisk findes masser af udviklingspotentiale og udviklingsmuligheder, også uddannelsesmuligheder, i computerspil. På godt og ondt, naturligvis, for hvis det er noget, som påvirker mennesker, så kan det selvfølgelig både være godt og skidt. Derfor synes jeg sådan set, at det at inddrage det uddannelsesmæssige og udviklingsmæssige element i det også får nogle konsekvenser, som rækker ud over det at diskutere computerspil udelukkende i en erhvervsmæssig sammenhæng.

Så er der selvfølgelig også, synes jeg, hele diskussionen om sprog, kultur. Altså, hvordan sikrer man sig, hvis man har det synspunkt, at det er vigtigt, at det danske sprog stadig spiller en rolle og stadig udvikles? Det er jo mit indtryk, at alle partier i Folketinget sådan set er enige om det. Det er vi da i hvert fald, når vi diskuterer sprogpolitik. Hvordan sikrer vi os, at der så også sker en udvikling der, der gør, at der også findes computerspil, der er udviklet ad den tangent? Og så er der hele spørgsmålet om, hvordan computerspil også kan være et led i at give mennesker kulturelle, underholdningsmæssige oplevelser. Det er jo ikke altid, at der er nogen modsætning eller adskillelse mellem det kulturelle og det underholdende.

Jeg synes sådan set, at der i den sammenhæng godt kunne være en idé i at prøve at diskutere en sammenhængende plan på området, men må jo så konstatere, at det nok vil være sådan fremover, at in-puttene vil komme lidt fra forskellige sider, dels en erhvervspolitisk side, dels en kulturpolitisk side, og givetvis også en uddannelsespolitisk side. Så må man jo håbe på, at det i sidste instans alligevel kommer til at hænge fornuftigt sammen.

I hvert fald kan computerspilsindustrien jo da ikke, synes jeg, klage over mangelen på velvillige bemærkninger, for velviljen over for computerspilsindustrien og de mennesker, der arbejder med det, er jo næsten så stor, at det indimellem kan knibe med velviljen over for, at der er et politisk parti, der kommer med et forslag på området.

Så er jeg selvfølgelig glad for at få den oplysning, at de samlede initiativer fra venstrefløjens side på kulturområdet ikke er kommet over de 200 mio. kr. Det gør jo da, at det er til at finansiere efter et kommende valg.

Kl. 18:08

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Mogens Jensen.

Kl. 18:08

(Ordfører for forslagsstillerne)

Mogens Jensen (S):

Jeg vil selvfølgelig gerne sige tak for debatten. Jeg ved ikke, om jeg kan sige tak for modtagelsen af forslaget – jo, til en række partier, og det vil jeg også gøre til sidst.

Men først synes jeg, der er grund til at minde om de tal, der stod at læse i en kronik i Berlingske Tidende her forleden, der lige præcis

handlede om computerspil. Jeg synes, at de tal vidner om, hvorfor Folketinget bør tage computerspil som kulturform seriøst.

Det er sådan i Danmark i dag, at 90 pct. af alle børn mellem 8 og 12 år spiller computerspil, og det samme gør et stigende antal voksne. Den gennemsnitlige bruger er i dag 30 år, og 30 pct. af dem spiller computerspil en gang om ugen. Det er altså et forbrug, der klart overstiger det antal mennesker, der i dag ser film i danske biografer, og den tid, de bruger på det.

Alle i Folketingssalen er enige om, at det er meget vigtigt, at vi støtter danske biograffilm for at sikre, at vi har et dansk alternativ og film med dansk sprog og danske historier, som udspiller sig i det danske samfund. Derfor er det jo besynderligt, at der særligt ikke hos kulturministeren og regeringspartierne er en større forståelse for, at det her er et område, som vi bliver nødt til at tage langt mere seriøst. Man vil end ikke overveje en handlingsplan på området, man siger, der ikke er brug for det. Er det den besked, man har til de mange brugere, de mange børn og unge, de forældre og de voksne, der spiller computerspil? Jeg forstår det ikke, og jeg synes på sin vis, at det er sørgeligt, at man på den måde negligerer det her område, og det synes jeg man gør, når man politisk afviser at lave en handlingsplan.

Jeg forstår, at man gerne vil diskutere det, og det håber jeg så også vi kommer til. Vi vil i hvert fald tage det med som et klart krav i forbindelse med filmforliget og selvfølgelig også i kommende erhvervspolitiske drøftelser – også vedrørende udmøntning af globaliseringsmidler – vi må have. Det her skal have en stærkere position.

Det var jo også en kamp – og det tror jeg at Venstres ordfører vil give mig ret i, for han var med i forhandlingerne – at få det her igen som en zone i forbindelse med vores forlig om oplevelseszoner. Der måtte vi op og stå på sømmet for at sige, at det her altså er vigtigt, og at det er et område, som vi skal tage os af. Og det er fint nok, at der i zonen er givet 10 mio. kr. over 4 år, men jeg minder stadig væk om, at det, man har at udvikle dansk film for, er 400 mio. kr. Der er behov for forhandling på det her område.

Jeg synes derudover, der er grund til at nævne, at der også internationalt er et kæmpe potentiale for Danmark. Det er jo ikke sådan, at vi kun gør det her for at skabe gode danske spilletilbud til danske børn og unge og andre brugere; vi gør det også, fordi der er et internationalt potentiale. På det, der svarer til computerspillenes Sundance filmfestival i San Francisco, fik Danmark tre ud af otte priser. Vi har lige vundet prisen for bedste nordiske børnespil ved Nordic Game i Malmø, hvor også en dansker blev kåret som største nordiske talent. Herudover har vi modtaget to store internationale priser på det her område.

Derfor synes jeg altså, at der er grund til at tage det lidt mere seriøst end blot at komme med sådan en refleksafvisning af et forslag, fordi det kommer fra oppositionen og ikke fra regeringen. Det siger jeg sådan i al venskabelighed, for når man kommer med alle de store ord om, hvor vigtig man synes at branchen er, så er det altså også nødvendigt at følge det op med handling, og det kunne man altså gøre ved at nikke ja til, at vi nu samlet set får skabt en handlingsplan for styrkelse af området.

Når vi har alt det her potentiale, når vi har vundet de her priser, er det så ikke, fordi det går rigtig, rigtig godt i branchen, og at man har de rigtige vækstbetingelser? Behøver vi overhovedet at gøre noget? Der vil jeg også godt henvise til, at vi jo altså for nylig i Børsen kunne læse: »Danmark taber kampen om computerspil.« Og det er netop det firma, som har vundet priserne i San Francisco, som siger her, at de overvejer at flytte til Canada på grund af dårlige udviklingsforhold i Danmark. De peger på en række områder, hvor der er behov for, at man både erhvervspolitisk og kulturpolitisk støtter op om computerspillene. Og det er jo sådan set i al beskedenhed det, vi ønsker at gøre med det her beslutningsforslag.

Kl. 18:13

Jeg skal i forhold til de bemærkninger, der er kommet, sige, at jeg takker for støtten fra SF og Enhedslisten og Det Radikale Venstre. Dansk Folkeparti var jo sådan lidt mere, synes jeg, fremkommelige, og det skyldes måske, at dagens ordfører har sådan et almindeligt dagligdags forhold til computerspil, der gør, at han ved, hvor vigtigt det er for børn og unge, og derfor godt kan se, at det her er noget, vi bliver nødt til at tage os af.

Men jeg er også nødt til at sige, at når Venstre nok engang kommer her og står og vifter med papirer og siger, at Socialdemokraterne nu har fremsat så og så mange forslag, der koster så og så meget, vil jeg gerne bede Venstres ordfører om at bemærke den indfasning, der er i de forslag, vi har fremsat. Vi har sagt klart, at efter at den her regering i 8 år, hvor vi har haft økonomisk fremgang i Danmark, ikke har investeret en eneste ekstra krone i kunst og kultur, men har ladet stå til, så er det nødvendigt, at der kommer nogle og rydder op og sørger for, at der kommer investeringer i de kommende år. Det står vi ved. Og vi har lagt klart frem, hvad det drejer sig om, og hvad vi vil investere over de næste to regeringsperioder, som jo begynder meget snart.

Det er da en ærlig sag, at vi har en kulturminister og nogle borgerlige partier, der siger, at det her ikke er et område, de ønsker at prioritere. De gjorde det ikke, dengang de havde økonomisk vækst, og de gør det slet ikke nu her, hvor det kniber lidt med pengene. Men vi har sat pengene af. Vi vil investere også på det her felt. Det er afmålte midler, og vi kan stå på mål for de forslag, vi har fremsat, sådan er det. Vi skammer os ikke over at investere i kunst og kultur og oplevelsesøkonomi, for vi ved, at det på sigt både er til gavn for danske borgere og gavner indtjeningen i Danmark, for det er her, fremtidens forretningsområder ligger.

Må jeg minde om, at computerspilsområdet er en af de stærkeste vækstbrancher i hele verden. Hvis vi kan slå igennem på det her felt, kan det skaffe masser af indtjening til Danmark. Men det er der altså nogle, der ikke rigtig har forstået endnu; i hvert fald vil man ikke sætte handling bag ordene.

Så jeg vil bare afslutte med at sige, at også på det her felt viser det sig jo, at vi har en træt regering. Selv om vi har fået en ny kulturminister, har man åbenbart ikke helt kræfterne til at sætte ind på de områder, som er fremtidens kulturområder, og som er vigtige for Danmark. Og det gælder åbenbart også de partier, som bakker op om ministerens regering, og det skal jeg selvfølgelig beklage. Men vi vil som sagt gøre alt, for at vi får det her på dagsordenen i den kommende filmaftale, som vi skal indgå, og også i de erhvervspolitiske aftaler på oplevelsesøkonomiområdet, der måtte komme i fremtiden.

Kl. 18:16

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Kulturudvalget. Og såfremt ingen gør indsigelse herimod, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

23) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 209:

Forslag til folketingsbeslutning om at nedsætte brugerbetalingen på musikskolerne og styrke talentudviklingen.

Af Leif Lahn Jensen (S) m.fl.

(Fremsættelse 08.04.2010).

Kl. 18:17

Forhandling

Anden næstformand (Søren Espersen):

Forhandlingen er åbnet. Kulturministeren.

Kl. 18:17

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Jeg vil godt sige, at jeg bestemt ikke er træt – ikke træt af kulturen, ikke træt af kulturpolitik, med lidt træt af hele tiden at høre nye forslag til, hvordan man skal bruge penge; penge, man ikke har. Det er altså for let i disse tider. Men det er jo også netop det, hele diskussionen på det makroøkonomiske område mellem regeringen og oppositionen går på for øjeblikket. Socialdemokraterne har ikke rigtig udviklet den bevidsthed om, at vi har nogle meget store økonomiske problemer de kommende 3 år. Socialdemokraterne håber så, at vi ikke har dem om 7 år; men vi står altså med dem nu, og vi kan konstatere, at det, at det er nu og de næste 3 år, at riget fattes penge, ikke er sivet ind hos Socialdemokraterne. Det var det, vi så før, og det ser vi også i det, vi snakker om under det her punkt. For nu vil Socialdemokraterne nedsætte brugerbetalingen på musikskolerne og styrke talentudviklingen, og det koster jo også penge.

Men lad mig indledningsvis slå fast, at vi har et bredt og rigt musikskoletilbud i hele landet. Det skal der ikke herske nogen tvivl om. Vi har 99 musikskoler fordelt i alle landets kommuner, som uge efter uge sørger for, at samlet set 108.000 børn og unge får mulighed for at spille på et instrument. Det er rigtig mange, og det vidner om, at vi i Danmark har en ganske mangfoldig musikkultur, som jeg er meget glad for. Faktisk har regeringen fastsat ved lov, at der skal være en musikskole i alle landets kommuner. Og hvorfor har vi så det? Jo, det har vi, fordi vi netop ønsker at sikre, at alle børn og unge har mulighed for at modtage musikundervisning. Når man kigger i beslutningsforslaget fra Socialdemokratiet, står det ikke helt klart, om Socialdemokratiet ønsker at sænke brugerbetalingen eller hæve refusionsprocenten, eller med andre ord: Det ser ud, som om man forestiller sig, at en øget refusionsprocent leder til en nedsat brugerbetaling. Lad mig derfor forklare lidt om finansieringen af musikskolerne, for det lader til, at der er nogle sammenhænge, der ikke står helt klart.

Det er sådan, at musikskolerne finansieres fra tre forskellige kasser. For det første er der kommunerne, som er den absolut største spiller. I 2010 har kommunerne budgetteret med et samlet tilskud til musikskolerne på 470 mio. kr. Så er der for det andet staten, der bidrager til musikskolernes drift ved delvis refusion af udgifterne til lærerlønninger. Det tilskud udtrykkes ofte gennem den såkaldte refusionsprocent. Og så er der jo altså for det tredje eleverne og deres forældre, som betaler den resterende udgift. Elevbetaling – eller brugerbetaling, som det omtales i beslutningsforslaget – er altså det tredje element.

Det er klart, at den finansieringsstruktur kan forekomme og være temmelig kompliceret. For statens refusionsprocent er en relativ størrelse og som sagt udtryk for statens andel af de samlede udgifter til lærerlønninger. Hvis vi så hæver statens tilskud, vil man øge tilskuddet til lærerlønningerne, men man kan ikke forudsige, præcis hvilken effekt det vil få ude på musikskolerne. Det vil alene afhænge af, hvad kommunerne vælger at gøre med de ekstra penge. Kommunerne kan ansætte flere lærere eller forøge antallet af timer eller sænke det kommunale tilskud eller regulere brugerbetalingen. Det ved vi

ikke, det beslutter hver enkelt kommune selv. Derfor duer det rent faktisk ikke at anvende refusionsprocenten som styringsredskab, som Socialdemokratiet gør, hvis man ønsker en bestemt effekt. Som eksempel kan jeg fortælle, at brugerbetalingen siden 2004 har ligget stabilt på 23 pct., til trods for at det kommunale tilskud har været stigende og statens relative refusionsprocent dermed faldende. Dette belyser sagens kerne, nemlig at der ikke er en direkte sammenhæng mellem refusionsprocenten og den andel, som brugerbetalingen udgør af musikskolernes finansiering.

Det giver derfor ikke mening, når forslagsstillerne foreslår, at refusionsprocenten øges med det formål at nedsætte brugerbetalingen, for vi kan ikke være sikre på, at det er det, der bliver resultatet. I dag er det sådan, at den andel, brugerbetaling må udgøre af den enkelte musikskoles driftsudgifter, ifølge musikloven ikke må overstige 33 pct. I dag ligger den gennemsnitlige brugerbetaling på 23 pct. og er således betydelig under lovens fastsatte maksimumskrav. Vi ser altså ikke, at musikskolerne nødvendigvis udnytter loftet til det maksimale, hvorfor regeringen mener, at kommunerne sagtens selv kan administrere fastsættelsen af niveauet for brugerbetaling, for kommunerne har jo gjort det med skønsomhed. Hvis regeringen skulle garantere, at et øget statstilskud førte til, at kommunerne nedsatte brugerbetalingen yderligere, ville det snarere kræve en stramning af lovgrundlaget, altså musikloven. Så var det den, vi skulle ind at lave om, således at kommunernes muligheder for at fastsætte deltagerbetaling begrænses. Det kræver altså en ændring af musikloven og kan ikke klares gennem det her beslutningsforslag. I den forbindelse er regeringens politik klar: Vi ønsker ikke at skærpe reguleringen af området. Vi ønsker ikke at udhule kommunernes ret til at være forskellige. Regeringen ønsker derimod at fastholde spillerummet og de vide rammer, som kommunerne har i dag for at drive musikskolerne.

Når forslagsstillerne skriver, at vi skal passe på, at musikskolerne ikke udvikler sig til institutioner, der udelukkende er for velstillede familiers børn, men er for alle børn og unge uanset økonomisk baggrund, er jeg selvfølgelig enig. Hvem ville ikke være det? Det er jo simpelt hen grundtanken bag musikskoledriften; alle skal kunne være med.

Kl. 18:22

Musikskolerne skal netop sikre, at alle børn og unge i hele landet har mulighed for at modtage musikundervisning, naturligvis. Selve planlægningen og driften og det at sikre det brede udbud vil jeg dog gerne understrege er et kommunalt ansvar, og her synes jeg altså at kommunerne gør et rigtig flot og solidt stykke arbejde. Der ligger altså disse små 500 mio. kr., og de har en gennemsnitsbrugerbetaling på 23 pct. og ikke 33.

Kommunerne skal sammen med den lokale musikskole sammen sætte en undervisningspakke, og kommunerne skal fastsætte de takster, som eleverne skal betale. Det er ligeledes kommunernes ansvar at tilbyde børn og unge fripladser, og det er det vigtige, i forbindelse med at alle skal kunne komme til: fripladser eller musikskoleundervisning til nedsat betaling, hvis der er behov for det. Så det er altså muligt at tage højde for, at der er nogen, der ikke har råd til det, og sørge for, at disse børn og unge kommer med. Det mener jeg er meget vigtigt. Der er også søskenderabatter.

Forslagsstillerne slår på, at staten også spiller en væsentlig rolle, og lad mig i den forbindelse først slå fast: Kommunerne tilfører altså næsten 0,5 mia. kr. til musikskolerne, og statens tilskud er relativt lille i den sammenhæng. Musikskolerne er og bliver kommunalt forankrede institutioner, og de er hovedsagelig et kommunalt anliggende. Når det er sagt, vil jeg også gerne sige, at staten selvfølgelig også har et ansvar. Derfor har regeringen jo netop afsat ekstra midler både i den tidligere og i den nuværende musikhandlingsplan til talentudvikling på musikskolerne ud over det faste tilskud, som musikskolerne modtager via finansloven. Det gør vi, fordi vi ønsker at tage fat om talenterne og vækstlaget og ikke mindst sende et klart signal om,

at vi skal fortsætte den gode udvikling, vi er inde i. Ud over undervisningen, der foregår på musikskolerne, skal vi huske på, at talentudvikling også foregår uden for musikskolerne. Regeringens musikhandlingsplan sætter faktisk et bredt fokus på talentudvikling ved at inddrage hele det rytmiske vækstlag. Her spiller ikke mindst de musikalske grundkurser en væsentlig rolle, fordi de baner vejen til de videregående uddannelser på konservatorierne for mange talentfulde unge. På nuværende tidspunkt har vi 512 elever fordelt i hele landet.

I det fremsatte forslag skal nedsættelsen af brugerbetalingen og styrkelsen af talentudviklingen i første omgang finansieres med 8 mio. kr. årligt i en 3-årig periode med det formål at sende et signal om, at staten mener det alvorligt med musikskolerne. Jeg synes faktisk, at staten allerede sender et ret betydeligt signal. Regeringen har i 2010 afsat 89,6 mio. kr. på finansloven til musikskoledrift, og hertil kommer de midler, der er afsat særskilt til talentudvikling og andre vækstlagsinitiativer. Det synes jeg er et solidt og flot tilskud. Derudover nævner forslaget ikke noget om, hvor de 8 mio. kr., som det arbejder med, skal komme fra. Jeg kan se, at de 8 mio. kr. også fremgår af Socialdemokratiets udspil til finanslovsforslag for 2010 på kulturområdet. Man heller ikke her fremgår det præcist, hvor midlerne skal komme fra.

Med forslaget vil Socialdemokratiet desuden på længere sigt hæve refusionsprocenten fra det nuværende niveau på 13,3 pct. til 25 pct. Men lad mig først slå fast: Eftersom refusionsprocenten er en relativ størrelse og beregnes ud fra størrelsen på det kommunale tilskud, kan man ikke styre efter en bestemt procentsats. Lad det ligge. Vælger vi så for regneøvelsens skyld at fastfryse niveauet for det kommunale tilskud, som det er i dag, vil en forøgelse af refusionsprocenten til 25 pct. svare til en ekstrabevilling på 76,8 mio. kr. Hvor har Socialdemokraterne dem fra? Det hænger jo slet ikke sammen med den økonomiske situation, vi er i i dag, som jeg startede med.

Som spørgerne måske husker, har regeringen netop meldt ud, at det er nødvendigt at spare 10 mia. kr. frem til 2013, hvis vi skal genoprette den danske økonomi. Det er ikke nogen behagelig beslutning, men det er en nødvendig beslutning, hvis vi skal have styr på de offentlige budgetter og nedbringe den voksende statsgæld. Heraf skal staten afholde de 6 mia. kr., som fordeles mellem stort set alle ministerier. Så selv Socialdemokratiet burde i denne situation forstå, at det ikke er tid at planlægge stigende udgifter og slet ikke komme her med 76,8 mio. kr. ekstra, som skal oven i de 200 mio. kr., der allerede er brugt. Så vi er altså oppe på 300 mio. kr.

Der er således flere gode grunde til, at regeringen ikke kan tilslutte sig beslutningsforslaget om at nedsætte brugerbetalingen og styrke talentudviklingen. Dels står vi allerede rigtig stærkt med hensyn til målrettet og strategisk understøttelse af vækstlaget og talenterne, dels ville kravet om en nedsættelse af brugerbetalingen forudsætte en stramning, således at kommunernes råderum begrænses, og det ønsker regeringen ikke. Og fandt man de 76,8 mio. kr., ville man jo ikke vide, om det kom borgerne til gavn. På den baggrund kan regeringen ikke tilslutte sig beslutningsforslaget.

Kl. 18:26

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Leif Lahn Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 18:26

Leif Lahn Jensen (S):

Nu gjorde ministeren meget ud af, at vi har en svær tid. Det har vi også, og det er noget, regeringen selv har været med til at skabe. Vi har en meget, meget svær tid rent økonomisk.

Men jeg vil da godt stille ministeren et spørgsmål: Er ministeren ikke enig med mig i, at regeringen lige fra starten af, faktisk lige fra regeringen trådte til i 2001-02, har valgt at omprioritere på det her

område og valgt at bruge færre penge på det her område og så bruge dem på andet end musikskolerne?

Kl. 18:27

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 18:27

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Det er meget letbenet at stå her og sige, at regeringen har været med til at skabe den økonomiske krise. Jeg tror faktisk ikke, at regeringen har haft noget som helst med krakkene på Wall Street at gøre – jeg tror ærlig talt ikke, vi har haft noget med det at gøre. Jeg tror heller ikke rigtig, at den danske regering har haft noget med Grækenlands økonomiske sammenbrud at gøre – det tror jeg ærlig talt ikke.

Det vil sige, vi står i en økonomisk situation, som har fået en kolossal bølgeeffekt af to kriser, en i 2008 og en her i foråret 2010, som selvfølgelig betyder, at vi må rebe sejlene derefter. Jeg synes, at Socialdemokratiets problem i disse tider er, at Socialdemokratiet ikke rigtig har fattet, at vejret er skiftet. Det svarer jo til, at folk sejler ud med ét sejl og slet ikke er i stand til at rebe sejlet, hvis der kommer et stormvejr. Vi skal selvfølgelig rebe sejlet og komme ordentligt igennem den her krise.

Derfor synes jeg ikke, det er seriøst at komme med et forslag, som reelt, hvis man regner det igennem, vil koste mindst 80 mio. kr.

Kl. 18:28

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 18:28

Leif Lahn Jensen (S):

Nu svarede ministeren overhovedet ikke på det spørgsmål, jeg stillede. Det virkede, som om ministeren havde mere travlt med det udenrigspolitiske og alt muligt andet end det kulturelle, men det, jeg spurgte om, var ganske enkelt, om regeringen ikke har omprioriteret lige fra starten. Det fik jeg selvfølgelig ikke svar på, men jeg kan sige, at jeg stillede fru Carina Christensen, daværende kulturminister, et spørgsmål tilbage i marts 2009, hvor fru Carina Christensen svarede, at ændringen, der kan konstateres i statstilskud til musikskolerne, hovedsagelig skyldes en række omprioriteringer, der blev foretaget ved den nuværende regerings tiltrædelse, og som blev indarbejdet i finansloven 2002. Disse omprioriteringer var et udtryk for regeringens ønsker om at skabe økonomisk råderum til en række nye initiativer. Så kan ministeren bekræfte over for mig, at regeringen fra starten har ønsket at skære på musikskolerne?

Kl. 18:29

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 18:29

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Altså, der er stillet et spørgsmål i 2009, der er givet et svar i 2009. Hvorfor i alverden stiller spørgeren så spørgsmålet en gang til?

Kl. 18:29

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Mogens Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 18:29

Mogens Jensen (S):

Her må ministeren altså undskylde, det er for billigt. Her bliver det jo klart for enhver, at den her regering har nedprioriteret musikskolerne. Her står vi med et socialdemokratisk forslag, hvori vi siger, at det vil vi gerne rette op på. Jeg er udmærket klar over, at landet står

over for en situation, hvor man har færre penge til rådighed i årene, der kommer. Det skyldes jo ikke mindst, at vi har en regering, som med ufinansierede skattelettelser har kastet penge ud, hvilket gør, at vi nu må lægge op til, at der skal spares på selv de mest basale velfærdsområder, også på kulturområdet, som den her regering jo ikke har prioriteret i 8 år med en eneste ekstra krone.

Så det er altså lidt billigt at forsøge at snige sig uden om en helt klar tilkendegivelse fra den tidligere kulturminister om, at regeringen faktisk har sparet på det her område. Og jeg synes ærlig talt, at kulturministeren skulle vise sig som kulturminister og prøve at forsvare sit område og sikre, at der kommer ressourcer, også til at børn kan gå på musikskoler, uden at det koster deres forældre en formue.

Kl. 18:30

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 18:30

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Jeg synes, det er meget vigtigt, at børnene kan gå på musikskoler. Jeg konstaterede jo altså også, at de er i alle kommuner, og at det er regeringen, der har sikret, at de er i alle kommuner. Det er så kommunerne, der er de store spillere på området, hvor vi så giver omkring 90 mio. kr.

Det, jeg konstaterer, er, at Socialdemokraterne vil fordoble det uden at vide, om man overhovedet får noget ud af det. Socialdemokraterne vil pille ved refusionsprocenten, men hr. Mogens Jensen aner overhovedet ikke, om kommunen vil bruge de penge, der så bliver til rådighed på den måde, til det her. Det ved hr. Mogens Jensen intet som helst om. Hvis hr. Mogens Jensen vil sikre sig det, skal hr. Mogens Jensen ind og lave musikloven om. Det er ikke det forslag, vi står med. Vi står altså med et blindt forslag, hvormed man håber på at sende 80 mio. kr. ud til musikskolerne til at ændre brugerbetalingen, men hr. Mogens Jensen aner overhovedet ikke, om det bliver virkningen. Han bruger 80 mio. kr., men han ved ikke, om der kommer lavere brugerbetaling.

Jeg synes da bestemt, at alle skal kunne være med. Derfor understregede jeg også, at der er søskenderabat, og der er fripladsordninger, og det er meget vigtigt. Man må jo også være klar over i Danmark, at når vi har kommunebetaling, statsbetaling og brugerbetaling, så er det altså vigtigt, at vi her i samfundet også ved, at der er noget, vi gerne vil have, som vi er med til at betale.

Så til sidst: Det er ikke rigtigt, at der er ufinansierede skattelettelser. Skattelettelserne kommer til at balancere med skattelettelser og indtægter. Dertil kommer så også, at de skattelettelser har været med til at sikre, hvilket Socialdemokratiet sikkert vil være interesseret i, at forbruget har kunnet holdes, så man har fået begrænset, hvad der ellers ville have været af arbejdsløshed. Det er klart, at kulturområdet er et område, som jeg brænder for og vil sikre så mange midler som overhovedet muligt, men kulturområdet kan altså ikke leve på en øde ø. Det er en del af kontinentet, det økonomiske kontinent.

Kl. 18:32

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Mogens Jensen.

Kl. 18:32

Mogens Jensen (S):

Nej, men nu har kulturlivet levet på en øde ø i 8 år under den her regering, der ikke har villet prioritere det på nogen som helst måde. Det, Socialdemokraterne er bekymret for i den her sag, er, at det bliver sværere for ikkevelstillede familier at sende deres børn i musikskoler, fordi det bliver dyrere at gå i musikskoler, eller det koster mange penge, og særlig her, hvor vi måske får en økonomisk krise. Her vil vi gerne give en håndsrækning, ikke med 80 mio. kr., som

ministeren står og siger, for vi har klart sagt, at vi afsætter 8 mio. kr. til den her opgave. Det kan bringe os et stykke ad vejen i forhold til at sende det rigtige signal til kommunerne, og det synes jeg at ministeren skal respektere. Og hvis der er meget teknik i det her, som gør, at ministeren ikke synes, at man kan nå målet, så står det jo jævnfør beslutningsforslagsteksten regeringen fuldstændig frit for, hvilke teknikker man vil bruge, bare man fremsætter lovforslag, som nedsætter brugerbetalingen på landets musikskoler – det er det, der står i beslutningsforslaget.

Kl. 18:33

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 18:33

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Nu er det altså på 23 pct. i gennemsnit. Altså, Socialdemokratiet har åbenbart svært ved at regne. For en forøgelse af refusionsprocenten til 25, som Socialdemokratiet ønsker, svarer altså til en ekstra bevilgning på 76,8 mio. kr., men Socialdemokratiet har altså ikke været i stand til at gennemskue det selv og taler om 8 mio. kr., som bliver til 76,8.

Så vil jeg så til sidst sige til hr. Mogens Jensen, som jo nu er kommet med en ekstraregning på 300 mio. kr., at det er let, når man er i opposition. Det er utrolig let. Men hvad gjorde Socialdemokratiet? Denne regering har det samme niveau på statsbudgettet til kulturområdet, som man havde, da Socialdemokratiet havde regeringsmagten. Jo, det er samme beløb, samme procentsats af statsbudgettet, som ligger i kulturen i dag, som lå for 10 år siden. Så det er meget let at komme og være meget, meget dygtig, når man ikke har magten, og så ikke være det, når man har den.

Kl. 18:34

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Bente Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 18:34

Bente Dahl (RV):

Tak for det. Ministeren nævner de brede musikskoletilbud med 100.000 børn og unge, der er i gang med at spille på instrumenter i orkestre osv. Det er jeg fuldstændig enig i, og det er vi i Det Radikale Venstre fuldstændig enige i er et meget fint og helt nødvendigt tilbud til børn og unge i landet.

I ministerens tale var det lidt uklart for mig, hvad ministeren mente med, at refusionsprocenten i 2004 lå på 23. Det vil jeg meget gerne have uddybet, for dengang var jeg musikskoleleder, og der var refusionsprocenten, som jeg husker den, på ca. 17 – deltagerne betalte 33 pct. og kommunen 50 pct. Så jeg vil meget gerne have uddybet, hvad ministeren mente med det.

Kl. 18:35

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 18:35

Kulturministeren (Per Stig Møller):

De her tal er jeg ude af stand til at stå og uddybe fra talerstolen. Det må så være et skriftligt spørgsmål, som vi klarer i udvalgsarbejdet. Det er jeg helt indstillet på, men jeg kan ikke stå her og lave talgymnastik. Men jeg kan sige, at jeg da selvfølgelig godt vil besvare alle spørgsmål fra Det Radikale Venstre i udvalgsarbejdet.

Kl. 18:35

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Bente Dahl.

Kl. 18:35

Bente Dahl (RV):

Tak for det. Jeg vil meget gerne sende det som et skriftligt spørgsmål, for det synes jeg er interessant at få svar på.

Jeg vil høre, om ministeren er enig med mig i, at den første lov – godt nok for længe siden, i 1991 – havde den intention, at refusionsprocenten skulle være 25, og så åbnede der lige med det samme 100 musikskoler, og det gjorde, at refusionsprocenten aldrig kom op på det, der var intentionen. For beløbet blev aldrig sat højere eller blev rettere ikke sat op, sådan at vi kunne have en refusionsprocent på 25. Det er et stykke tid siden, og derfor vil jeg gerne høre, om ministeren stadig væk har det sådan, at loven har den intention, at vi skal have en refusionsprocent på 25.

Kl. 18:36

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 18:36

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Det, jeg kan sige, er, som jeg sagde før om 2004, at refusionsprocenten har ligget stabilt. Det er ikke kun i 2004; der er opstået en misforståelse, så jeg har nok talt for hurtigt. Den har ligget stabilt på 23 pct. siden 2004, og der skulle den altså så stadig væk ligge, og det er til trods for, at det kommunale tilskud har været stigende. Man skal lige være opmærksom på, at det kommunale tilskud har været stigende – det er der, hovedopgaven ligger – og dermed er den relative refusionsprocent fra staten jo faldende; det hænger sammen.

Kl. 18:36

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere bemærkninger, så jeg siger tak til ministeren. Herefter er det Venstres ordfører, hr. Troels Christensen.

Kl. 18:36

(Ordfører)

Troels Christensen (V):

Som gammel musiklærer ved jeg jo, hvor vigtig musikundervisning er. Musikundervisning hjælper til på mange fronter, bl.a. i forbindelse med indlæring og kreativ udvikling, og derfor er noget af det, der glæder mig allermost, når vi taler om musik, at det simpelt hen blev et lovkrav, da vi fik kommunalreformen, at alle kommuner skulle have musikskole og udbyde musik. Vi har jo set et kæmpe, kæmpe løft. På de musikskoler, vi havde før kommunalreformen, var musikundervisningen tit smal; det var klaver, og det var guitar, man kunne få undervisning i, og så var den ikke ret meget længere. Når man ser på den vifte af tilbud, musikskolerne kan tilbyde børn i dag, ser man jo, at der har været et fantastisk kvalitetsløft. Et er, at vi har sikret, at alle får tilbudt musikundervisning, noget andet er, at der er så mange tilbud på hylderne, som der er i dag, og det vil jeg godt indledningsvis glæde mig rigtig meget over.

Så til selve forslaget. Som ministeren var inde på, udgør selve refusionsprocenten fra staten, altså det, man refunderer til musikskolerne, omkring de her 13-14 pct., og det er altså den, Socialdemokraterne ønsker at hæve til 25 pct. af nogle omgange. Først til 18 pct. over 3 år, og så vil man afsætte 8 mio. kr. om året de næste år og derefter reducere brugerbetalingen. Det er ligesom det, der ligger i beslutningsforslaget. Men der synes jeg, det er vigtigt at påpege, at man ikke kan ændre brugerbetalingen ved at ændre refusionsprocenten. Det er jo helt op til den enkelte kommunalbestyrelse, det er op til den enkelte musikskolebestyrelse, hvordan man sammensætter det og fastsætter, hvor meget eleverne skal betale for at gå der. Og ikke nok med det, man bestemmer også, hvordan pakken skal se ud, og om man vil sikre, at elever, som går til instrumentalundervisning,

samtidig kan nå til sammenspil, hvordan man tilrettelægger selve programmet, hvor mange uger der undervises i, hvor meget man giver i søskenderabat, og om man vil have fripladser, det bestemmer man jo også selv.

Ude i kommunerne er der jo rig lejlighed til at sikre, at de, som ikke har så god en økonomi, ikke kommer i klemme, i forbindelse med at børnene går til musikundervisning. Nu sidder jeg tilfældigvis selv i et kulturudvalg, og her sidste gang, der var møde, havde vi faktisk musikskolerne på dagsordenen, og der satte vi 50.000 kr. af til at sikre fripladser, sådan at man har mulighed for at hjælpe dem, som har svært ved det, fordi vi var nødt til at sætte prisen et par hundrede kroner op. Nu ligger vi ret lavt i forvejen i Slagelse Kommune, så det var ikke så slemt.

Men det med at tro, at vi kan ændre på noget, som kommunerne har ansvaret for, holder simpelt hen ikke, for medicinen er ikke den rigtige. Vi er enige i, at det er vigtigt, at alle skal kunne gå til det, og som ministeren også var inde på, er det over 100.000, der går til musik i dag, så jeg synes faktisk, vi ligger på et niveau, vi kan være rigtig, rigtig stolte af i Danmark. Der udvikles rigtig mange talenter, og de kan så komme videre i MGK'erne osv. Vi har talentudviklingspuljer, vi har sat 23 mio. kr. af til musikskolerne her i perioden 2008-2011, som man kan søge, så vi også kan sikre, at de, der er, om jeg så må sige, mindrebedemlede, kan få deres børn ind. Og så er der også en ung elite-pulje på 8 mio. kr.

Alt i alt sikrer vi jo talenterne på en række områder, og de, som ikke har så god mulighed for at betale, hvis det bliver for dyrt, har også deres ordninger. Så jeg synes godt, vi kan være tilfredse med den ordning, vi har.

Det her er jo ikke noget, kommunerne beder om, der er ikke nogen, der kalder på en revision af loven her. I Venstre ønsker vi ikke at ændre loven, og det er jo faktisk nødvendigt, hvis vi skal ind og diktere størrelsen af brugerbetalingen. Den frihed sammen med alle mulige andre friheder skal kommunerne have, når det drejer sig om musikskoler. Musikskolerne er kommunernes, det er ikke statens.

Kl. 18:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Leif Lahn Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 18:41

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg hører hr. Troels Christensen sige, at musikskolerne har fået et løft, og jeg hører også ordføreren sige, at alle har mulighed for at komme til at gå på de her musikskoler. Jeg vil godt gøre opmærksom på, at de sidste 4 år er betalingen for at gå på de her musikskoler steget med gennemsnitligt 500 kr. Jeg vil også gøre opmærksom på, at de sidste 4 år er antallet af elever faldet med 14.000.

Kan ordføreren ikke bekræfte mig i, at det, at elevtallet er faldende, og at prisen for at være med er steget, også kan gøre, at nogle rent faktisk vælger det fra?

Kl. 18:42

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 18:42

Troels Christensen (V):

Vi har efterhånden et hav af valgmuligheder for vores børn. Der er så mange tilbud og så mange ting, man kan gå til, og det er rigtig godt, at man kan udvikle sig og prøve en masse ting. At der så er en periode, hvor der er lidt færre, der går i musikskole, kan jo skyldes, at nogle er rykket over til nogle andre ting. Det kan vi jo ikke vide, men vi ligger på et meget, meget højt niveau, og der vil altid være ventelister, og det skal der også være en gang imellem. Nogle gange går børnene og de unge mennesker måske også til lige lovlig mange

ting, til at de kan følge med i det hele, så hvis man i en periode måske kun går til to ting i stedet for at gå til fire ting eller tre ting, synes jeg heller ikke, at det gør noget.

Det, der er vigtigt for mig, er, at alle har – sådan ser vi det i Venstre – lige mulighed for at dyrke musik. Jeg tror, der er rigtig, rigtig mange fritidsområder, der misunder musikområdet, fordi der bliver investeret så mange penge fra kommunernes side. Vi har musikundervisning i skolerne, men vi har også en musikskole, hvor vi investerer over 0,5 mia. kr. Det er der rigtig mange områder der kan være grønne af misundelse over, og de ville ønske, at de havde de samme muligheder, som man har inden for musikundervisningen.

Kl. 18:43

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 18:43

Leif Lahn Jensen (S):

Det, jeg hører ordføreren sige, er, at prisen, der er steget med 500 kr., ikke har nogen betydning for, at nogle vælger musikskolen fra. Det er ikke sikkert, ordføreren synes, at 500 kr. er mange penge, men jeg ved, at nogle børnefamilier, som måske har to eller tre børn, der alle sammen gerne vil gå på musikskole, mener, at 500 kr. er et problem. Det kan også være lige nøjagtig her, talenterne er. Men det er o.k., det fornemmer jeg er svaret.

Så hørte jeg også ordføreren sige, at det her område har fået et løft. Det vil sige, at ordføreren mener, at når statstilskuddet er faldet med 10 mio. kr. siden 2001, er det et løft.

Kl. 18:44

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 18:44

Troels Christensen (V):

Det, jeg hæfter mig ved, er, at vi har fripladsordninger. Vi har fripladsordninger, der sikrer, at hvis man er en familie, hvor alle tre børn – f.eks. en enlig mor, der har tre børn – er nogle talenter til musik og det simpelt hen er deres liv at gå til musikundervisning, så er muligheden der både for fripladsordninger og for, at musikskolerne kan søge fra talentpuljen, som er på 23 mio. kr.

Der er taget højde for de her ting, og derfor er jeg også tilfreds med, som det kører. Jeg vil sige, at det var noget andet, hvis det var kommunerne, der kom og bad os om, at vi nu skulle ændre lovgivningen. Så ville vi da lytte og tage dialogen, men når der kommer en gang overbudspolitik med over 50 mio. kr. ekstra til noget, man ikke engang har nogen garanti for hvordan kommer til at virke, må vi melde pas.

Kl. 18:45

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Bente Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 18:45

Bente Dahl (RV):

Tak for det. Jeg vil gerne høre, om ordføreren for Venstre er enig med mig i, at musikskolerne ud over at være rugekasser for talenter og at tilbyde musikundervisning ofte er kraftcentre og lokomotiver i det lokale kulturliv.

Kl. 18:45

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 18:45

Troels Christensen (V):

Jeg tror, det er meget forskelligt fra kommune til kommune, hvilken placering i selve det kulturelle miljø den enkelte musikskole har. Jeg vil give den radikale ordfører ret i, at de nogle steder er et omdrejningspunkt, at de virkelig har fat i lokalbefolkningen, at de afholder koncerter og i høj grad virker som rugekasser. Andre steder lever de et lidt mere stille liv, fordi kommunerne har satset på noget andet, eller fordi der er andre ting, der er vigtigere for lokalbefolkningen der. Jeg tror, det er meget forskelligt.

Jeg vil slutte med at sige, at det er vigtigt for Venstre, at vi har lige muligheder og lige adgang, og at man stort set uanset indkomst kan deltage i musikundervisningen, for musik er virkelig livets salt, det kan jeg i hvert fald godt skrive under på personligt.

Kl. 18:46

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Bente Dahl.

Kl. 18:46

Bente Dahl (RV):

Det kan jeg også godt skrive under på. Derfor vil jeg høre, om ordføreren er enig med mig i, at hvis refusionen kom op på de 25 pct., som det har været intentionen fra starten, så ville det ikke kun have signalværdi – altså, det ville ikke kun være et signal, for der ville også følge penge med.

Kommunen kan enten sætte sin støtte ned, eller den kan bibeholde den, og kommunerne nu om dage vil jo meget ofte og meget gerne kulturen det godt og profilerer sig på kulturen, så derfor vil jeg høre, om ordføreren er enig med mig i, at det godt kunne være sandsynligt, at pengene gik til børnene, som det var hensigten.

Kl. 18:47

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 18:47

Troels Christensen (V):

Jo, bestemt, hvis vi havde et stort pengetræ, vi kunne tage pengene ned fra, er jeg da overbevist om, at vi også kunne bidrage til et lettere liv for musikskolerne. Det er jeg da helt enig i. Men som sagen er nu, og som kulturministeren på glimrende vis redegjorde for, er vi jo altså i en situation i dagens Danmark, hvor produktionen falder, og når produktionen falder, er det klart, at vi skal tænke os ekstra om med hensyn til vores finanser og måden, vi bruger pengene på i det offentlige.

Det bliver jo en skrue uden ende, hvis vi lader finanserne stige, samtidig med at produktionen er faldende. Hvad sker der så? Så sker det, at renten stiger, og så stiger huspriserne, og så er der slet ikke nogen, der har råd til at komme i musikskole.

Kl. 18:48

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Herefter er det Dansk Folkepartis ordfører, hr. Kim Christiansen.

Kl. 18:48

(Ordfører)

Kim Christiansen (DF):

I fravær af vores sædvanlige ordfører på området, fru Karin Nødgaard, skal jeg læse hendes synspunkter op.

Når debatten i dag drejer sig om musikskoler, må det være meget vigtigt at slå fast, hvad det er, vi mere præcist skal drøfte. Forslaget går ikke ud på, at vi skal tage stilling til, om vi ønsker at have musikskoler eller ej, men snarere om de økonomiske rammer. De ram-

mer bliver vi nok ikke helt enige om i dag, men det kan slås fast, at Dansk Folkeparti er en meget varm fortaler for, at der skal være et rigt udbud af tilbud til børn og unge på det kulturelle område, herunder at der i samtlige kommuner skal være en musikskole, som kan få børn til at nyde musikkens mangfoldighed og selv lære at udtrykke sig på et instrument eller med deres stemmer.

Der er ikke tvivl om, at det er en prioritering, de enkelte forældre foretager, når de beslutter at melde deres barn ind i den kommunale musikskole, i og med at det som andre fritidsaktiviteter koster penge at lade sit barn deltage. Det ideelle ville selvfølgelig være, at det ikke måtte være særlig dyrt at deltage i musikskoleundervisning, men da det ofte er undervisning solo eller i meget små hold, vil det selvfølgelig være noget dyrere, end hvis ens barn går i den lokale fodboldklub.

Kommunerne har et stort ansvar for at holde forældrebetalingen på et rimeligt niveau, da musikskolerne ligger i kommunalt regi, men der har også gennem en årrække været tradition for, at staten bidrager. Det er det bidrag, som forslagsstillerne ønsker øget.

Såfremt det skal kunne lade sig gøre, vil det ikke kunne ske som følge af dette beslutningsforslags ønske om, at der fremsættes et lovforslag derom. Vil man ændre på det, så skal det ske i forbindelse med finanslovforhandlinger, og derfor er det jo vigtigt at være med i disse forhandlinger, som forslagsstillerne næsten pr. tradition melder sig hurtigt ud af.

Når forslagsstillerne nævner beløb, som skal bevilges de kommende år, lyder det meget tiltalende, men igen er der et problem med at anvise, hvorfra ressourcerne skal komme. Det er ikke nogen hemmelighed for nogen af os, at det for tiden er ganske svært at finde ekstra midler, og at der skal finde en omfordeling sted, hvis der skal kunne tilføres musikskolerne ekstra midler. Dansk Folkeparti vil som altid være meget konstruktive, når det gælder finanslove og de løbende drøftelser om, hvorledes statens penge skal bruges, og fortsat have fokus på børn og unges tilbud, også på musikskoleområdet, men finder ikke, at et forslag som dette kan støttes, da der ikke er en klar udmelding om, hvor pengene skal komme fra.

Kl. 18:50

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Herefter er det SF's ordfører fru Pernille Frahm.

Kl. 18:50

(Ordfører)

Pernille Frahm (SF):

Der er allerede sagt så mange fine ting heroppefra om musikskolerne og om musikundervisningens betydning for os alle sammen og for det enkeltes barns udvikling.

Det var et kæmpe løft for talentudviklingen i Danmark, at vi fik sat gang i musikskolerne for omkring 20 år siden, og at de blev lovpligtige, så alle kommuner er forpligtet til at oprette musikskoler. Det projekt vil vi selvfølgelig meget gerne i SF være med til at støtte og videreudvikle. Vi synes også, det er vigtigt, at det ikke bliver sådan, at det er pengepungen, der afgør, om børn får den her chance og får muligheder for at udvikle deres talenter. Hvis det er, som kulturministeren siger, at det ikke er den måde, der er beskrevet i forslaget her, der skal bruges, men at der måske kan bruges andre modeller, synes jeg, vi skal prøve at finde ud af, hvad det er for nogle modeller, man eventuelt kan bruge, hvis man vil sikre, at forældrebetalingen ikke bliver for høj på musikskolerne.

Jeg synes bare også, jeg er nødt til at sige, når nu vi er inde på musik og talentudvikling, at vi altså har et kæmpe problem lige nu på vores musikalske grundkurser, efter at aftalen om en særlig pulje til dem udløb og regeringen nægtede at videreføre den. Lige nu er der kriser rundt omkring, og jeg opfordrer meget til, at vi finder en løsning på det her område, ligesom jeg opfordrer til, at vi prøver at finde en løsning på, hvordan vi sikrer, at betaling til musikskolerne

ikke stiger forældrene over hovedet. Selv i tider, hvor vi er i en økonomisk krise, selv i tider, hvor vi har svært ved at få pengene til at slå til, synes jeg, det er vigtigt at huske, at det ikke er nok, at vi bliver mætte; det er ikke nok, at vi får tøj på kroppen, det er ikke nok, at vi har tag over hovedet, det er ikke nok, at vi bliver fodret og passet; det er vigtigt, at vi også bliver ved med at fastholde, at kultur er en fundamental ting af vores alle sammens liv, og at det ikke er nok at overleve – vi vil gerne leve. Derfor er det ikke nu, at vi skal skære ned på kulturområderne og slet ikke på den del af kulturen, som kommer børnene og de unge til gode.

Kl. 18:53

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Herefter er det den konservative ordfører, hr. Henrik Rasmussen.

Kl. 18:53

(Ordfører)

Henrik Rasmussen (KF):

Så sent som i sidste uge bekræftede Socialdemokratiets kommunalpolitiske ordfører fra denne talerstol, at der desværre kommer rigtig mange forslag fra Socialdemokratiet om at gå ned og detailstyre kommunerne. Det her er endnu et forslag om at gå ned og lave en detailstyring af kommunernes opgaver. Kommunerne har gennem de seneste år investeret flere penge i musikskolerne end nogen sinde før. Mange kommuner har differentieret brugerbetaling, som udgør en mindre del af musikskolernes finansiering, og kommunerne giver også masser af fripladser, både til folk, der har brug for det, og til unge mennesker med særlige behov. Og så er der altså også hele søskenderabatordningen.

Musikskolerne er ikke kun selvstændige bygninger, hvor elever dukker op efter skoletid. De er også blevet et bærende element for den kreative udvikling af og i folkeskolen. Mange kommuner vælger f.eks. via skolefritidsordningerne at introducere børnene til musikens verden og til det videre musikundervisningsforløb i musikskolen. Det er op til den enkelte folkeskole og musikskole at sikre, at disse musikskoletilbud når ud til alle, sådan at alle får mulighed for at blive introduceret til musikkens verden.

Socialdemokratiet foreslår her, der skal afsættes 8 mio. kr. til talentudvikling som et signal til kommunerne om, at staten gerne vil musikskolerne. Jeg synes, staten skal lytte til kommunerne: *Kommunerne* vil rigtig gerne musikskolerne. Men kommunerne modtager allerede knap 90 mio. kr. til musikskoledrift via finansloven plus det øgede tilskud, der er øremærket til talentudviklingen, så jeg tror, at både kommunerne og Folketinget her nok skal forstå signalet ganske klart: De er kommet for at blive.

Musikskolerne er rigtig dygtige og kompetente til at finde og motivere nye unge talenter. Men man kan ikke tvinge børn til at spille på et instrument, hvis ikke de har lyst til det, ej heller om man mindsker forældrebetalingen, eller man giver dem mere i støtte via staten eller via kommunen eller via refusionsordninger. Det er et sympatisk forslag, Socialdemokratiet kommer med, nemlig at hæve refusionen til 25 pct. Desværre må man igen konstatere, at samfundsudviklingen altså ikke er til en sådan væsentlig forøgelse på dette område; det vil være decideret økonomisk uansvarligt. Så Det Konservative Folkeparti kan ikke støtte dette beslutningsforslag.

Kl. 18:56

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Leif Lahn Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 18:56

Leif Lahn Jensen (S):

Det er jo interessant at høre, at hver gang Socialdemokratiet, oppositionen kommer og vil gøre noget ude i kommunerne, får man at vide,

at det er detailstyring. Jeg ved også, at den her regering har sagt, at kommunerne skal udlicite op til 25 pct. på et tidspunkt, og det er ikke detailstyring. Alt det, som den her regering siger kommunerne skal, er ikke detailstyring, men når vi kommer med nogle penge og gerne vil noget, er det detailstyring.

Jeg kan ikke forstå, man ser så negativt på det, men nu er det jo en konservativ ordfører, der står deroppe nu, så jeg vil spørge: Er den konservative ordfører enig med den forhenværende kulturminister, Carina Christensen, i, at det her er et område, man har villet nedprioritere siden 2001?

Kl. 18:57

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 18:57

Henrik Rasmussen (KF):

Det er jeg ikke enig i, for jeg synes, man skal citere den tidligere kulturminister korrekt og sige, at man netop med de ressourcer, man har til rådighed, har omprioriteret, sådan at man bl.a. har sikret talentudviklingen på området.

Kl. 18:57

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 18:57

Leif Lahn Jensen (S):

Så det vil sige, at den konservative ordfører mener, at det, at man har nedsat statstilskuddet til musikskolerne med 10 mio. kr. siden 2001, er en omprioritering og ikke en nedprioritering.

Kl. 18:57

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 18:57

Henrik Rasmussen (KF):

Jeg synes, at hr. Leif Lahn Jensen skal kigge på det under et og se på den vækst, der er sket på musikskolerne under et, og det er både, hvad angår staten, og så sandelig også, hvad angår den vækst, som kommunerne har skabt. Det synes jeg er meget vigtigt. Det er jo ikke sådan, at vækstgrundlaget skal komme fra staten, for at det bliver godt. Kommunerne *vil* det her, og det behøver kommunerne ikke mere støtte til.

Kl. 18:58

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det den radikale ordfører, fru Bente Dahl.

Kl. 18:58

(Ordfører)

Bente Dahl (RV):

Det foreslås, at brugerbetalingen på musikskolerne skal sættes ned for at sikre en bredere adgang og styrke talentudviklingen. Jeg vil meget gerne herfra bidrage til at fortælle, hvor jeg synes musikskolerne er vigtige. Musikskolerne er fundamentet i musikkulturen her i landet. Musikskolerne sikrer ikke alene et kvalificeret tilbud om musikundervisning og et aktivt musikliv i alle landets kommuner, de er også kulturelle kraftcentre i langt de fleste kommuner landet over. Musikskolerne varetager også den nationale interesse i at opretholde og udvikle en mangfoldig musikkultur, hvor bredden og eliten trives side om side, ja, det ene er det andets forudsætning. Der undervises i at kunne beherske diverse instrumenter, både som eneundervisning, i grupper, i orkestre, og det er i alle genrer, både rytmiske og klassiske og alle mellemgenrerne.

Deltagerbetalingen må højst være en tredjedel af lønudgifterne, og da loven så dagens lys første gang i 1991, var intentionen, at der skulle være en statslig refusion på 25 pct. Da åbnedes der fluks mange musikskoler, og da beløbet var fast, kom procenten aldrig der op – og den er nu på ca. 14 pct. Forslaget her vil tilføre musikskolerne ekstra 8 mio. kr. i 2011 og yderligere 8 mio. kr. i 2012 og 2013. Der ved sender vi et signal – og penge – til kommunerne om, at staten fortsat mener det alvorligt med musikskolerne og børnene og børnenes adgang til musik, og at Folketinget er parat til at sikre kommunerne en større refusion, så opgaven med børn og unge bliver nemmere. Pengene er altså godt brugt og godt udnyttet, når man giver dem til det formål, at børn og unge skal have adgang til at udøve musik. På sigt er det meningen, at refusionen skal op på det, der var intentionen i 1991-loven, nemlig 25 pct.

Det er så utrolig vigtigt, at alle børn og unge har reel mulighed for at udøve musik – også meget gerne andre kunstarter, og derfor vil vi meget gerne have udviklet kulturskoler. Men mens vi venter på det, må vi altså give børnene bedre muligheder med musikken. Børns udvikling er vores anliggende. De skal ikke være talenter alle sammen – men de skal have mulighed for at udvikle sig på talent-skoler, hvis det er det, de vil – men de får en øget livskvalitet, de får noget med for hele livet, når de er udøvende spillere på en musik-skole.

Vi har råd til, at vores børn kan være udøvende. Vore nabolande er langt længere, de bruger langt flere midler på deres børns adgang til musikken i Norge, Sverige og Finland. Vi kan ikke være det bekendt. Det Radikale Venstre er positive over for det beslutningsforslag, vi arbejder med i dag.

Kl. 19:01

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det Enhedslistens ordfører, hr. Per Clausen.

Kl. 19:01

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Jeg kan forstå på den debat, vi har her i dag, at der fra ordførerne for regeringspartiernes side og fra ministerens side udtrykkes stor glæde over, at kommunerne prioriterer det her område. Der er stor glæde over, at kommunerne bruger penge. Man kan spørge sig selv, hvad der er gået galt, siden den glæde tilsyneladende ikke har bredt sig til finansministeren, der har brugt hele dagen i dag på at skælde ud på kommunerne, fordi de har brugt for mange penge. Og her er vi måske ved et af kerneproblemerne, nemlig at hvis vi ikke gør noget i forhold til det her område nu, kan det godt være, at vi har nogle problemer allerede nu med for høj brugerbetaling og med, at staten betaler en meget lille andel af de udgifter, der er, men i de kommende år risikerer vi jo, hvis den nuværende regering fortsætter, at kommunernes økonomi kommer under et meget, meget massivt pres. Så kan man stille sig selv det spørgsmål, om kommunerne også i den situation vil være i stand til at opretholde en prioritering af musikskolerne.

Jeg synes også, det er helt fantastisk, at man skal høre på, hvordan den nuværende regering mener at være dem, der er bærere af den økonomiske ansvarlighed. I 2007, lige før valget, gennemførte man skattenedsættelser på 10 mia. kr., som ikke var finansieret af andet end det såkaldte økonomiske råderum. I dag må man vel konstatere, at det økonomiske råderum ikke var der. Det var i hvert fald væk, da man skulle bruge det. Og det er jo lige så sikkert, at de skattelettelser, som er kommet til udbetaling i år, og som kommer til udbetaling næste år, heller ikke er finansierede. Så kan det godt være, man har en plan om, at de bliver finansieret en gang, men pointen er, at de ikke er det nu. Det er jo en af forklaringerne på, at regeringen – og nu også Dansk Folkeparti, har jeg i dag forstået – har travlt med umiddelbare nedskæringer på de statslige og kommunale budgetter de kommende 2 år. Det er jo, fordi man har givet nogle skattelettel-

ser, der først på længere sigt for en lille dels vedkommende bliver finansieret. Så det er jo sådan en kommentar til al den der økonomi-snak, hvor man må sige, at den økonomisk vanskelige situation, vi befinder os i, helt klart er selvpåført.

Så kan man spørge: Er musikskoler et vigtigt emne? Ja, det har der jo sådan set ikke været nogen der ikke har sagt i dag, og det er selvfølgelig den positive historie, for det er jo klart, at musikskoler ikke bare spiller en rolle, i forhold til at der skal være lige adgang for mennesker, som gerne vil spille musik – at både de med et stort og de med et mindre talent skal have mulighed for at spille musik – men at det også er, fordi musik har vist sig at være berigende både kulturelt, indholdsmæssigt og underholdningsmæssigt for masser af mennesker, og at det også forholder sig sådan, at musik faktisk er en af de måder, hvorpå man kan øge den indlæringssevne og de indlæringsmuligheder, der findes hos mange børn. Så der er altså ikke nogen tvivl om, at investeringen på musikområdet er vigtig. Det er vel også derfor, at det er lykkedes for kommunerne at opretholde et rimelig højt niveau på det her område.

Men jeg vil nu godt tillade mig at stille det spørgsmål, om vi kan være sikre på, at den mulighed bliver bevaret i de kommende år, hvis det er sådan, at det, der er Venstres og De Konservatives politik i forhold til kommunernes økonomiske muligheder næste år og næste år igen, bliver det, der slår igennem. Så kunne jeg godt frygte, at det her område ville være et af dem, der blev nødlidende, og det taler jo så for at løfte i hvert fald de penge, der kommer direkte til musikskolerne.

Så man må vel sige, at hvis udgangspunktet var, at den statslige refusion skulle dække omkring 25 pct., og man nu er nede på 14 pct., er der vel sådan set ikke noget mærkeligt i, at der kan være et ønske om at løfte tilskuddet. Og jeg deler sådan set også fru Bente Dahls synspunkt om, at hvis man nu foretog en sammenligning med, hvordan musikskoler fungerer og har udviklet sig i andre nordiske lande, kunne man måske godt blive en lille smule mere beskedne i selvsroen og selvbegejstringen – det gælder både her i Folketinget og i kommunerne.

Så jeg tror sådan set, der er god brug for det løft, der bliver lagt op til i det forslag, der kommer fra Socialdemokraterne, så det vil vi meget gerne støtte.

Kl. 19:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 19:05

(Ordfører for forslagsstillerne)

Leif Lahn Jensen (S):

Tak for det. Og tak til alle for en rigtig god debat, og tak til de partier, der har støttet vores forslag her.

Det er jo en utrolig vigtig debat, og det kunne jeg også høre på alle, da vi jo mener, at det betyder meget for den fremtidige musik-kultur og for os alle, at vi selvfølgelig har nogle velfungerende musikskoler. Det skal være nogle velfungerende musikskoler, som kan give alle børn og unge en oplevelse gennem musikken, og det gælder selvfølgelig både for talenter og også for alle andre, som måske ikke har det helt store talent, men som bare vil udforske det her område og bruge det til at udvikle sig.

Musikskolerne er jo gode til at opdage og stimulere talenterne og dermed også sikre den musikalske fødekæde, som er så vigtig for et land som vores. Det pudsige ved et talent er jo, at et talent er fuldstændig uafhængigt af husstandsindkomst og også fuldstændig uafhængigt af, om familien er velfungerende eller ej. Har man et talent, ja, så har man et talent.

Derfor mener jeg ikke, at musikskolerne kun er en kommunal opgave, men bestemt også et nationalt ansvar. Vi ved jo også via erfa-

ringer herhjemme og i udlandet, at de, der er kreative i fritiden, generelt også klarer sig rigtig godt i skolen og også godt i uddannelses-erne. Det, at de unge er kreative, det, at de hele tiden ser nye muligheder, er vigtigt for os i fremtiden og også vigtigt for os, når de skal ud i erhvervslivet. Det har jeg faktisk også hørt de fleste sige i dag, og der er stor enighed om det.

Hvis jeg skal komme lidt ind på det, som jeg har hørt folk sige, hørte jeg også ministeren sige, at nu er der jo økonomiske problemer, så nu kan vi ikke gøre det her. Ja, men der har jo ikke været økonomiske problemer helt fra 2001, hvor regeringen kom til, og hvorfor har man så ikke gjort det noget før? I det svar fra den tidligere minister, fru Carina Christensen, fra marts 2009, som jeg refererede til tidligere, så jeg, at man ville omprioritere. Det vil sige, at man tog penge fra området her og gav til noget andet, og det var jo også i en tid, hvor der ikke var den samme krise. Jeg hørte også Venstres ordfører sige, at der jo er rig lejlighed for kommunerne til bare at gøre det, og derfor hører jeg igen Venstre lægge ansvaret ud til kommunerne og sige, at det vil man ikke have noget med at gøre.

Dansk Folkeparti rider jo igen på to heste. Dansk Folkeparti vil jo gerne det hele, men man vil ikke være med til at finde pengene. Dansk Folkeparti sagde, at Socialdemokratiet ikke er med i finansloven. Det er Dansk Folkeparti jo igen og igen, så vi er mange, der er utrolig spændt på, om Dansk Folkeparti så finder pengene, for det har de jo muligheden for.

Vi hørte jo også, at ministeren stod her og gav en ret stor teknisk gennemgang af refusionsreglerne. Men kan man ikke bare sige det endnu mere firkantet, at der under denne regering har været en kedelig tendens til, at kommunerne har manglet penge?

Hvad er det så, der er sket? Vi har stillet utallige spørgsmål, godt nok til den tidligere minister. Som jeg ser det, er der sket det, at forældrebetalingen gennem de sidste 4 år gennemsnitligt er steget med 500 kr., at statstilskuddet til musikskolerne er faldet med 10 mio. kr. siden 2001, at relevanttallet siden 2004 er faldet med 14.000, og at der siden 2001 er blevet 132 færre musikskoler. Oven i det har regeringen i finansloven for 2010 kalkuleret med 100.000 musikskoleelever og ikke de faktuelle 113.000 elever, vi har nu, og som jeg læser det direkte, ønsker regeringen altså 13.000 færre elever.

For mig viser det, at regeringen med støtte fra Dansk Folkeparti ikke vil musikskolerne, at man simpelt hen prioriterer anderledes. Man kan kalde det opprioritering, omprioritering, nedprioritering, og nogle kalder det sågar heroppefra et løft. Det vil jeg ikke kalde det, jeg vil kalde det en nedprioritering, og det er netop derfor, vi har fremsat forslaget her. Det er netop, fordi vi vil det anderledes. Vi har sagt, at de næste 3 år vil vi give 8 mio. kr., og ja, de er på vores finanslovforslag, så de er finansierede.

Så siger man: Jamen I vil øge med 25 pct., og uha, det er rigtig mange penge. I forslaget har vi valgt at sige, at på sigt vil vi øge med 25 pct., og hvad er der galt i, at man som politiker og som parti har en vision på det her område? Vi har en vision på området her, vi vil noget for området, og det er åbenbart noget, som regeringen og dens støttepartier ikke vil.

Kl. 19:09

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Kulturudvalget, og hvis ingen gør indsigelse herimod, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 19:10

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Søren Espersen):
Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 19. maj 2010, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der er opslået i salen.

:

Mødet er hævet. (Kl. 19:10).
